

De primo principio

90

sed pōt in aliquo formaliter vel eminēter haberi quomo-
do tu deus habes qui es supremū entium. imo solus in en-
tibus infinitus. Tu bonus sine termino: bonitatis tue ra-
dios liberalissime cōmunicās ad quē amabilissimū singu-
la suo mō cōcurrunt: vt ad ultimū suum finem. tu es itelli-
gibilis sub perfectissima ratiōe itelligibili: tu es tuo itelle-
ctui presens. tu solus es veritas p̄ma: q̄ppe qđ nō est qđ ap-
paret. falsum est. ergo ē aliud sibi ratio apparēdi: quia si so-
la eius natura esset sibi ratio apparēdi appareret eē. qđ ē.
tibi nihil est ratio apparēdi: quia omnia apparent in tua
essentia tibi p̄mitus apparente. ac per hoc nihil tibi poste-
rius est ratio apparēdi. In illa inq̄ essentia omne itelligi-
bile sub perfectissima rōne itelligibilis est intellectui tuo
presens. tu es igitur itelligibilis. preclarissima v̄tas & ve-
ritas isallibilis. & veritatem omniū itelligibilium certissi-
me comprehendēs. Nō enim alia que in te apparent. ideo
tibi apparēt: vt te fallant: quia in te apparent: quia b̄ ratio
apparēdi nō prohibet propriam rationē ostēnsi per ipsaz
tuo intellectui apparere. Sicut noster visus fallitur. quan-
do extranei apparētia phibet illud quod est apparere. nō
est ita in tuo intellectu. imo tua cēntia apparēt quodlibet
in te relictus ex eius perfectissima claritate fm̄ p̄priam ra-
tionem appetit. De veritate tua & ideis in te non est opus
amplius pertractādi ppter propositū meū exequendum.
Multā de ideis dicuntur. quibus tamē nūquā dictis. imo
nec nominatis ideis: nō minus de tua perfectio sciretur:
hoc p̄stat: quia tua essentia est pfecta ratio cognoscēdi qđ.
Ecce cognoscibile sub quacūq̄ ratione cognoscibili. Ap-
pellat ideam qui vult. hic nō itendo circa grecum illud. &
Platonici vocabulum imorari. C̄ preter predicta de te
a ph̄bis ph̄ata sepe catholici te laudant omnipotentem. im-
mēsum. vbiq̄ presentē: verum. iustū. & misericordē. cūcīs
creaturis. & speciali itelligibilibus prouidentē: que ad tra-
ctatum alium p̄ximū differentur. C̄ In hoc q̄ppe tracta-
tu tentau quomodo physica de te dicta ratione naturali
aliquāl r̄ cōcluderētur. In sequenti. s. in theorematis p̄ po-
uentur credibilia quibus vel ad quorū assensum ratio ca-
pitaliatur. que tamē eo sunt catholicis certiora quo nō intel-
lectui nostro cecutienti: & in pluribus vacillanti: sed tue so-
lidissime veritati firmiter inituntur. vñ tamē est qđ b̄ po-
no. & in quo hoc opusculū cōsumabō.

2.ii. C̄ Qz. s. vñus deus sis extra quē non est alter si-
cuit per pph̄teram dixisti.
C̄ Ad qđ ostēdendū nō puto deficere rationes. C̄ Ad hāc
clūsione propositōes quinq̄ p̄pono. quarum quelibz p̄-
bata isert proposituz p̄ncipale. p̄ma est. vnicus tñ numer-
ro est infinitus intellectus. 2. vna numero tñ est infinita vo-
luntas. 3. vna numero tñ est infinita potentia. 4. vnum
numero tñ est necesse esse. 5. vna sola est bonitas ifini-
ta. C̄ ex qualibz barum sequatur propositum satis pa-
tet. pb̄antur per ordinē. probatur p̄mo p̄ma. Infinitus in-
tellectus quolibz perfectissime ex se itelligit. hoc est quā-
det: quia tūc nō esset infinitus. Si duo sunt intellectus ifini-
ti sunt a. & b. In vtrōq̄ deficiet perfecta intellectio iden-
dens. Nam a. si itelligat b. per b. depēdet in itelligendo b.
ob ipso b. sicut actus ab obiecto quādo nō est idez sibi. Si

autem a. per se itelligit b. & nō per b. non ita perfecte itelli-
git b. sicut b. ē itelligibile: quia nihil est perfectissime pre-
sens: nisi vel in se vel in aliquo eminētissimo cōtinēte ipm
a. non cōtinet b. C̄ Si dicatur qđ ē simile. Lōtra. cognitio
per simile est tñ cognitio in vniuersali iquantuz assumila-
tur. per hoc nō cognoscētūr p̄pria in ḡbus distingūtūr.
hec etiā cognitio in vniuersali nō est ituitua: sed abstracti-
ua. & ituitua est perfectior. C̄ Item idem actus nō habet
duo obiecta adequata. a. adequatur sibi. ergo nō itelligit
b. C̄ Sc̄do p̄bat secūda propositio de volūtate ifinita.
ipa summe amat sūme amabile. ergo r̄c. Et hoc sic. a. sum-
me amat sūme amabile. sed a. nō summe amat b. cuz natu-
raliter magis amet se. ergo similr̄ volūtate libera & recta
sic amat: tu quia beatus esset in b. quo destricto nihil mi-
nus esset beatus. C̄ Itē ip̄ossible ē idem posse in duobus
beatificari: qđ seḡt ex datis: nam ipso b. non vtitur. a. er-
go fruct. ergo in ipo b. est a. beatus. C̄ Tertia p̄positio de
potētia ifinita sic p̄bat. Omnipotens contingentē vult
omne aliud a se saltez causabile. p̄t ergo a. velle hoc. & b.
nolle. ergo hoc erit & nō erit. vel alter erit nō omnipotens.
ita tenet ratio Ricar. qđ vñus possit facere aliū nullipotē-
tem. nō destruēdo ipsum in se: sed destruēdo ipsum volē-
do oppositū. C̄ Nec est fingere qđ necessario velint cōco-
diter cum habeat volūtates idē cōtingenter & libere respi-
cientes. C̄ Item a. velit hoc. & b. velit hoc. non erit a duo.
bus. ita qđ vtrūq̄ sit totalis eius causa. Impōle est enīz eē
duas causas totales eiusdem: quia tūc depēderet ab illo
essentialē sine quo eque possit esse. nec hoc erit ab altero
illorū: & reliquo nō: quia habēt volūtates eque potentes.
ergo hoc nō erit. ergo neuter est omnipotens. C̄ Sic p̄ba-
tur de potētia ifinita. si essent due potentie ifinitae vtrāqz
esset p̄ma respectu ex rūdem. quia depēdentia essentialis
est ad nāz. & que ad qđlibz in natura. ad duo p̄ma nō pos-
sunt eādem depēdere ex sextadecima tertij. nō igitur est
pluralitas p̄ncipatiuum bona: quia aut impōlis: aut vterqz
p̄nceps erit diminutus & p̄ncipas imperfecte. C̄ Et tūc ē
querere virtute cuius vñus cōungūtūr in p̄ncipando.
C̄ Quarta p̄positio de necesse eē sic p̄bat. Sp̄es multi-
plicabilis ex se ē multiplicabilis in ifinita. ergo si necesse
esse p̄t multiplicari possunt esse talia infinita. ergo ē sunt
quia quodcūq̄ necessariū nisi sit nō potest eē. C̄ Quinta
p̄positio de bono sic oñditur plura bona sunt meliora vno
quādovnum alteri addit bonitatem. ifinito nihil melius.
C̄ Juxtaboc sic arguitur: quecūq̄ volūtates omnino in bo-
no ifinito vñico quietatur. sed si esset aliud possit rationa-
biliter velle magis ambo esse qđ vñicum. ergo nō omnino
getaretur in vñico sūmo bono. C̄ Possent alia media ad-
ducī: sed ad presens ista sufficient.

HOMINE DEUS nōster. Tu es vñus naturalē. tu
es vñ numerālē. vere dixisti qđ
extra nō est deus. Nam & si sint dy multi nūcupatiue &
putatiue. sed tue es vnicus numeraliter deus ver: ex quo
omnia in quo omnia. per quē omnia. tu es benedictus in
secula seculorum. Amen.

C̄ Explicit tractatus subtilissimus Fratris Joānis Duns
Scoti Ordinis Minoꝝ. De p̄mo oīum rex p̄ncipio.

Theoremata

C preclarissimi Doctoris subtilis Gratris Joannis Duns Scoti Ordinis Minorum ex intimis penetralibus sapientie spiritus reuelata ad omniū scientiarū speculatiuarum & Theologie peritiae necessaria preclaras & clementia. Theoremata feliciter incipiunt.

p^o theo
rema:
v^o ppō
vel s.

Intellectionē intelligibile natura precedit. Quod est.

C quoniam passio presupponit agens, & omnis actio circa aliqd ē illud circa quod est intellectio alterum est.

Primum intelligibile intellectione crea ri impossibile est.

C quod ex p^o p^o, cōparando intellectionez & intelligibile ad eundem intellectum.

3. Uniuersale primo intelligimus.

Opi. no
mialius
hūc hoīem. p^o enim patrē suū distin-
gnit a nō hoīe q̄a nō sorte: cū omnē hoīem vocat patrē, &
nullū aliud aliuz. **S**ed hāc ppositionē famosam apud
philosophos negat loquēs, asserēs pmo p̄cipi singulare a
qua seq̄e quo sp̄s intelligibilis pmo genita est. nihil aut agit nisi in
quantū singulare. igit nec gignit, & sp̄s sic oīdit obiectuz
sicut ab ipso gignitur. **L**u de puerō obycit, respōdet q̄
hūc hoīem pmo p̄cipit, sed de homine certior ē distinctio:
q̄r minus alijs assimilat q̄b homo illi. **Q**uō itaq̄ intellectū
līgat vniuersale? **R**īdeo, relinquentē q̄ singulare ē in
pmo obo, & nām intellectū nam oīm compositū pōt intellectū
cūs sua vtute distinguere partē cōcipiēdo vt oīm, & partē
negligēdo. Itaq̄ intellectū agēs nō faciūt, quia circa ob
iectū actu intellectū nūl opera: sed tm̄ circa intelligibi
le in potētia, & eius operatio terminatur ad intellectū in actu
q̄d adhuc est singulare. **S**ed vlt̄ri, intellectū possibi
lis distinguēdo in cōsideratiōe partē cōceptus a parte fac
vniuersale. Quare ergo de singularib⁹ nō sunt p̄pē sciē
tie; que tm̄ cū sint iinfinita iubet plato relinquere. **Q**uō etiā
habēs sp̄m triāguli per illaz nō errat in describēdo hūc
triāguli rectū: cum tamē artifex nō cognoscēdo in parti
culari facile errat in faciēdo. hūiū enī nō habz sp̄m ante
q̄p̄m describat: quia vnde eset illa genita: sic edificator
de singulari domo edificāda p̄priā artē h̄bet quam nō pos
set acgrere: nisi domo p̄us facta: nec domus fieri nō p̄estet
ars. **Q**d arguit loquēs, singulare agit: sed nō iquātū sin
gulare, natura enī est rō agēdi: & sicut in actō reali produ
ctū nō assimilat, p̄ducēti s̄z singularitatē, p̄ducēris: sed s̄z
naturā: que fuit rō p̄ducēdi: ita in gignitione ista sp̄s ē si
militudo nāe nō singularitatē que nō fuit ratio gignendi
licz necessaria sit ad gignitionē: aut enī impole est singulari
tatē esse rōnem agendi, & impole erit specie, p̄priam esse
singularitatē: sicut & effectū realē simile singulari iquan
tum singulare est: aut nō necesse est singularitatē specie
ostēdi: quia nec cē rōnē formale gignitōis cuiuscūq; & tūc
sensus nō cognosceret per se singulare: aut non gignitōis
que sit in intellectū que p̄ncipaliter fit ab intellectū agēte: aut
saltē in illo lumine singularitas nō pōt se multiplicare: na
tura pōt: q̄r ē perfectior ratio agēdi: aut si nō ppter lumen
quia maius lumē sufficit ad gignitionē a debiliori sibi p̄
portionato: saltē intellectū possiblē singularitas nō potest:
natura pōt: aut tandem q̄d ad p̄posituz sufficit: si singulari
tas ē entitas aliqua, & ideo possibile est q̄ sit rō agēdi: siue
p̄ducēdi p̄priam similitudinē, & si pole, igit & necesse: quia
natura nō est libera: p̄us natura ipsa erit rō gignēdi, igitur
sp̄s eius p̄us ip̄metur, & ita stat cōclusio p̄ncipalis cōtra
loquēte. **H**uius disiunctiue due p̄me partes nō placēt

nec aliqd membruz sub sed a parte: quia q̄dlibet attribuit
perfectioni intellectus in cognoscēdo, & in perfectiōe singu
laritatis in cognoscibilitate: q̄d nō credo verū esse: sed ex
imperfectione intellectus, & si enī cōparando precise sit natu
ra perfecti cognoscibile singularitate: tamē perfectior est
cognitio nature singularis q̄ nature tm̄: q̄ distinctior: sic
aut intellectus cōponēs potest cognoscere p̄ncipium: et ex
imperfectione sua & omnis non potest p̄nem remotā: cuius
minor est cognoscibilitas, tm̄ perfectius ēt si vtruncq; pos
set, sic h̄ ppter defectum polis: qm̄ non est passiū dispositu
s nō pōt mutari nisi a forti obiecto. **C**ōtra, ē summe
dispositu ad oīa. **I**tem quāto iserius passiūz tāto iussi
cōt debili⁹ agēs. **A**d pm̄, sume, per carentiā contrariū:
nō per inclinatiōem naturale. **A**d scdm. verū accipit q̄n
passiua duo ordinant ad tales duos actus iserius ad infē
tiorē, superius ad superiorez, alr̄ est falsum. Aliqd enī pōt
mouere subam compōstā localē qd nō pōt mouere mām
pm̄ ad formā substantialē similē ad euēm actū passiū
superius, ita q̄ dispositiō pōt debilius agēs mouere, sic b.
Cōtra pōt poni ppter defectū lumē intellectus agēt na
tura que cognoscibiliōz est, pōt in ipso agere, & intellectū pos
sibile mutare, nō autem hoc pōt singulare: qd ē minimis co
gnoscibile, potest tamē si esset lumē fortius, quē admodū
debile coloratū in lumine cādele nō videret, in quo tamē
videre fortius coloratū, debile vero in maiori lumine vi
deref. Aut pōt poni defectus h̄, non ex parte lumis iquan
tum regritur ad actionē obiecti: sed iquantuz regritur ad
actōem sive ad intellectūe intellectus polis: vt, v̄z, species
singularis isiat poli. Sed ī nō percipit propter defectum
sui lumis, quemadmodū sp̄s decime millesime partis mi
lii iſit oculo: sed obiectū nō percipit ppter defectuz lu
minis in potētia, & sic posset poni q̄ semp̄ fit eadē sp̄s sin
gularis nature: sed ostēdit huic intellectūi nām nō singulari
tate ppter defectū virtutis cognoscitū que pōt dici lu
mē intellectus vno mō. **C**ōtra, sicut in parte milii confu
sum p̄cognoscit, & pars nō distinguīt, quare hoc totum nō
intelligit pmo, s̄nā singularis, sed separatim nām. **R**īdeo,
vbi cōfusio totius cōntialis vel integralis nō coniungit
distinctiōi opposite cōfusioni totius v̄lis ibi cōfusum p̄us
intelligit. si a remotis albū v̄lū nō cognoscit albū: sed
coloratū: q̄ v̄lū nō cōcipit nisi cōfusum cōfusione v̄ni
uersali non essentiali: q̄ illud est distinctū, oīs igī simplex
apprehēsio pmo est cōfusi v̄lū, sicut in sensu: ita in intellectū:
licz distinctiua: qdā p̄us sit cōfusi essentialis. **C**ōtra, igī
v̄lū p̄us apprehēderet qualitatē q̄ colorē, vel ens q̄
colorē. **R**īdeo, nulla potētia excedit obm̄ suū pm̄: si
neig iſit v̄lū coloratū: s̄z si v̄lū haberet ens pro obo p̄us
apprehēderet ens q̄ q̄litatē illā: & illā q̄ colorē. **C**or aut
ait loquēs ad istatia de puerō, nūgd, p̄pia z vocē nouit: si
i quantū hoc intelligit, igitur distincte a non hoc. Qd addit.
quomō vniuersale intelligit, vt qd necessarius est intellectū
agēs, intellectus, n. polis pōt de se hoc cōciperet alio nō con
cepto, imo hoc est ex defectu suo, si ppter intellectūem sin
gularis est necessarius, illa seguit intellectūe vniuersalis.
sp̄s p̄us est impossibili. **S**i dicas nullā sp̄m intellectū
gibiliē gigni sine eo. **I**tem si vniuersale abstrahit a sin
gulari intellectū, aut idem a diuerso, & tūc crescit notitia vni
uersalis in infinitū itē: aut a pm̄ tm̄: & quare non sūla
ta vniuersalia idē vle. **I**tem quid iste dicet intellectū
singularis. **S**i ideo quia p̄prius sensus est rei: vt existētis
a quo abstrahit intē, ita & fantā: si q̄ sensus est iunctioz
cum sensibili p̄prio, nō est etiā hoc nisi sensibilium cōmu
nium, ita & fantasia si tandem intellectus solus separat sensi
bilia p̄pria a quātitate sed ipsam quantitatē quodāmodo

līgat
faciat
pm̄ istos

atra Logique

ip̄met⁹ ip̄met⁹
ip̄met⁹ ip̄met⁹
glaritatis q̄d eet
rea Loguentem

4. alr̄ sepat q̄̄ fan⁹: qr̄ solā subaz ɔ̄siderat sine q̄̄tī⁹ q̄̄nq̄ stat
itaq̄ 3⁹ ppō ex cui⁹ ɔ̄claratōe patēt m̄lta q̄ lector attēdat.

Euilibet vniuersali correspondet in re aliquis gradus étitatis in quo conueniunt contenta sub ipso vniuersali.

Cqd ex secunda & tertia fiet manifestum, si enim nullum
vniuersale dictum in quid de singulari extra causatur per
itellectionem: vt ex illis securi. sibi correspondet aliquid
in re: quia omne intelligibile: vel est in re vel causatur per
itellectionem. nec intelligitur b correspodere tm: sicut
fundamentum: quia sic z¹⁹ inten^{b9} aliquid correspondet.
Aliter enim non magis diceretur homo vniuersale qz for-
tes. sed sumitur hic correspodere sicut suppositu idz rea-
liter illi vniuersali. ita qz vniuersalia non sunt fictiones i-
tellectus: tunc enim nūquam in quid predicarentur de re
extra: nec ad diffinitionem pertinerent: nec metaphysica
differret a logica. immo omnis scientia esset logica. quia
de vniuersali. ita qz secundum ordinem vniuersalium est or-
do graduum entitatis in individuo.

In eo quod quid est predicationis in infinitum ire impossibile est.

Cor est: quoniam tunc nihil erit notum: quia infinita non
est pertransire: nec simul intellectu finito apprehendere.
non autem perfecte cognoscitur aliquid ex 4° propositio-
ne resolutioria cognitione nisi omnia predicata in quid co-
gnoscantur: licet confuse cognosci possit illis predictis no
cognitis nisi confuse: vt in illo quod posset fieri dato per
impossibile quod essent infinita: quia alias nullo modo dif-
ficiiliozis actus circa speciem plura genera hincitem. **I**te
probatur 3°: quoniam infiniti gradus entitatis essent in spe-
cie specialissima. ex quarta.

Aut in uno universalissimo predicato in quid statur; aut in multis.

Rationabilius videtur omnem multitudinem ad vnū
reduci in quocunq; ordine. Qz si plura prima dentur nul-
lum erit yniuersalissimum: qz de quibuscunq; illoꝝ dubi-
tando stat certitudo de conceptu cōmuniōri.

Plura prima esse: quorum quodlibet sic
vllissimū simplr imposse est.
CQd est ratiōnām resoluendo semper itur ad conceptum.

Qd est: quoniam resoluendo semper itur ad conceptum simpliciorum. igitur primus simplicissimus. & sicut in quo cunctis ordine eodem impossibile est duo inuenire prima. igitur magis in supremo: cui multitudo magis repugnat. igitur solute sunt due pme questiones.

Quod qualitas sit prior yniuersaliter quati-
tate probatur multipliciter.

tate, probatur multipliciter.
Quia consequitur omnem substantiam creatam: quantitas tantum corpoream. Consequitur substantiam ratione forme, quantitas autem ratione materie. Item qualitas est principium agendi: quantitas non qualitas est quae agens alterat. Alteratio autem precedit augmentum. impossibile est quantitatem induci nisi per actiones qualitatis, non econiuerso. Item qualitates attribuuntur deo: ut perfectiones simpliciter, non sic quantitates, qualitas habet multas species, v.g. spiritualium et corporalium; ut lux et quibus entia attingunt suos fines, est homo beatitudinem per gratiam et caritatem attingit et. Quantitas continua tantum tres species, et ipsa nullum ens suum finem attingit consequitur omnem speciem, secundum suam aequalitatem: non autem quantitas secundum ipsam est ordinariuersis: et locus naturalis et motus et quies, secundum ipsas perfectius: tanto habet ipsam perfectiorem non quantitatem, anguis nec homo tantam quantitas terra, hic arguitum

est ppter cōmunitatem: ppter actualitatē: propter perfe-
ctionem simplē: propter generationem. **C** Ad. z. s̄nez co-
firmatur. z. t. 3. per hoc q̄ ordo accidentium immediate
vel mediate post substantiam est s̄m eorum perfectionez
C Item argui potest pro et contra. xparando 4^{am} species
qualitatis ad quantitatem. **C** Itē aris^a est certior sciētia
naturali. abstrahit autē a qualitate. **C** Item quantitas est
immediatior substantie s̄m Aristo. **C** Respōdeo substātia
et est subm accidentium. et est perfectius eis: quia cā effici-
ens quo ad p̄mum est in potentia. quo ad z^m actu. s̄m pri-
mū quātias est immediatior. et s̄m secūdum qualitas.

Quid potest esse subin accidentium. in subiecto
requiri*impfectio*:qz potentialitas.
ideo nō deus. Et pfectio qz sit ens actu compositum. ideo
nō forma substancialis nec accidētalis:nec materia:nec an
gelus si simplex. hec quatuor membra videntur dubia. et
multipliciter improbatūr. de materia enī videtur qz pos
sit esse subin:qz in potentia. ergo et. de forma substanciali
it intellectua. **C**Respōdeo:quias separabilis. **C**ontra. de
sensitiva respectu speciei sensibilis. vel actionis sentiendi.
Ex hoc si quis enim dixerit qz

fin Augustinuz. anima autem facit in se. et sicut calor sepa io. tri. c.
ratus habet operationem. sic magis videtur de sensitua. 5. vel. 15.
illa manet. igitur et. De accidente arguit. finitu et ifinituz
quantitati congruit. primo physicorum. diuisibilitas. 3. phy T. c. 15.
ficorum. Item Autem. et. metaphy. c. i. plane explicat. T. c. 35.
motus volo et tardus et probatur. illud est. primum subiectum et circuit.
et cui per se iesit passio. et de quo per se demonstratur. et non
de quo per accidentem. rectum et curiuiz per se. de continuo.

de quib[us] per accidens, scilicet curvitate, per le[gitimam] de continuo
per accidens de omni alio. ¶ Item superficies albedinis
in sacramento: quia mutatio naturalis circa illas qualitates
igitur subiectum naturale. ¶ Itēz scientia in intellectu cari-
tas in voluntate. Idem est de angelis: tamen nunc omitto.
¶ Respōdeo. argumentum illud, s. p̄mū soluitur. Ad q̄d.

imperfeccio regritur in subiecto: quia potentia lata et perfeccio saltem maior est illa accidentis. similiter quecunq; natura creata cum non sit actus purus est imperfecta. tunc in perfectio: alia vscq; ad ultimam. si est ultima. igitur quelibet citra potest esse subiectum accidentis. ¶ Non quedam nature sunt imperfecte prout in duplo: vel perfectione eiusdem nature: sicut albedo remissa: vel alterius nature vel substatia respectu quantitatis: quedam naturae.

statia respectu quātitatis: quedam negatiue similē dupli-
citer, pmo modo ut forme omni itensione et remissione ca-
rentes: vt numerus et figura, et forte quedam forme substā-
tiales. secundo modo ut vltimum accidens: illud enī si est
aliquid est imperfectius quolibet precedēti non pūatiue: quia
tunc non esset vltimum: sed negatiue. igitur ad argumētū
reditur ad maiorez regritur imperfectio pūatiua scđo
modo, et sic minor non pūatur immo sū illam pūatiōem.

modo. et sic minor non probatur. immo fin illam probationem. si
valz. procederetur in infinitum; quod nullum accidet omnino
est actus purus. ¶ Cetera. prius est carentia possibilis ge-
neratione iesse: talis est hoc: quod non est contradicatio quod in sit.
¶ Itez autem est ita perfectum formaliter intrinsece quod non potest
perfectius esse intrinsece: nec extrinsece. unde ponatur item
sicut in summo nature sue. et sic erit perfectius in suo gradu
naturali: quod hoc in suo: aut non. et habetur propositum. ¶ Itez

naturai. qd. bo in nro. aut nro. et ad eum proponit. ¶ Itz
quare quiditas nō recipit accidentia cuz sit in potentia; qz
iperfecta p̄uatiue. et quare hec ē impossibilis. humanitas
est alba; probatur qd nō: quia in xpo verbum nullum acci-
dens recipit. i.g. natura humana; sed h̄ fuit submacciden-
tium. segt̄ur qd si h̄ humanitas. ḡ humanitas. ¶ Item nū
quid forma īquantū forma est rō recipieđi accidēs; vt de
subiecto et p̄pria passione. ¶ Rſio. illa natura que est for-
ma est rō imediata recipieđi nō īquantum forma: qz sic cō-
paratur ad mām: nec īquantū actus in se: quia tunc deus:
s̄ quia actus iste et ibi cluditur limitatio h̄: quā sequitur
potentialitas. sic intellige. is. de forma.

Theoremata

8. p. 11°. i. **Conceptum** dico q̄ actus intelligē di terminat.

Chic obiectum dicitur vel intelligibile vel intellectum vel ^{tio} intensio. p̄mū communissimū est: qz ad omnes potentias. vñs seū resolu torie pōnes. dif̄ seū resolu torie pōnes.

Commune ad o^m intellectus in potentia vel in actu. 3^m p̄prium. 4° vñntur arabes: vt Auic. et Auerrois sicut au tem intentio equivoce dicitur de obiecto et de actu, ita et cōceptus. hic aut̄ sumitur pro obiecto.

z. **C**Primo concipi dicit q̄ intellectui adequatur. Adequatio intelligitur sic. q̄ sit totum obiectū non pars obiecti.

3. **C**Per se concipitur quicquid in primo conce pto essentiali icluditur.

CSicut genus per se concipitur quando species p̄mo con cipitur. sic in alys.

4. **C**Omne illud: et solum illud perfecte concipit cuius nihil latet.

COr. s. in ipso essentialiter includitur. H̄ intelligitur perfe cte non actus iquantum elicitor a potētia: sed inquantus comparatur ad obiectū. ita. s. q̄ nihil intrinsecum obiecto sit ignoratū quoq; modo cognoscatur.

5. **C**Conceptus simpli simplex est qui non est re solubilis in conceptus.

6. **C**Conceptus simplex non simpli qui per se est vñus: tñ resolubilis in cōceptus.

CIllorum aut̄ in quos resoluitur, alter determinabilis alter determinās. p̄mus aut̄ potentialis. alter actualis. ali ter nō est aliquis vñus conceptus ex eis. primus quidez dicitur in quid. secundus in quale de conceptu tertio. cui tamen yterq; est essentialis. ergo esse in plus se habz q̄ dcm in quid.

petītio. i. **C**Aliquid primo et perfecte cōcipi.

z. **C**Conceptus aliquos esse distinctos.

9. p. 11°. i. **Conceptū** resolutio statum habz.

Ex p̄ma petitōe in hoc q̄ di cit p̄: et ex diffōne 3^m. hac adiuncta illis. potentia finita nō sil p̄ se p̄cōcīpt infinita. **C**Et alr ex p̄ma petitōe in hoc q̄ di cit perfecte: et ex quarta diffōne. et hac adiuncta finita pri mo concipere intellectui finito est impossibile: sive simul: q̄ tūc infiniti actus simul eiusdez potentie finite: sive suc cessive: quia infinita non est pertransire. scđo metaphysice. Arist. **I**tem. 8° metaphys. Arist. Diffinitio resoluitur in idiusibilia. et 2° metaphysice. nō est possibile scire p̄us q̄ ad idiusibilia deueniat. verum est perfecte ante resolu tionem.

z. **C**Nullum conceptum vñus in quid de ceteris omnibus predicatur.

CUm qz tūc nullus alias simpli simplex. et ita in eodem icluderentur conceptus infiniti vel idem infinites. quicun qz enim aliis includeret illum vñum. et aliquem alium. et ille aliis illum vñum. et aliquem alium. et sic in infinitum. Tūz quia nulli duo conceptus essent p̄mo diversi: quia in uno conceptu cōuenientes. ac per hoc nulli distincti. **C**ōtra secundā petitionem. omnis enim distinctio reducitur ad distinguenda primo diversa. per quid enī essent distincti: non per id in quo cōueniunt igitur alys. et credit infinitas que in p̄ma probatione. Tūz tertio: quia in omni conce pto alio est nugatio: qz illud qd cōmune ponitur. frequē ter conciperetur: semel nāq; vt pars vna conceptus illi. et iterum vt inclusum in alia parte. et iteruz in parte illius partis in infinitum. et sic nugatio sequeretur.

3. **C**Conceptuum stabit resolutio ad aliquos pri mos.

CEx prima et secunda conclusione. ita q̄ quilibz conceptus per se vñus: aut erit aliquis illorum: aut per se includet alii quem illorum: ad quot: inquirant respicientes: per qd etiā essent distincti: non per illud in quo conueniūt. igitur per alia. et illa quibus distincta: non illis quibus conueniunt igitur alys. et credit infinitas que in p̄ma probatione.

4. **C**Determinans et determinabile nullum conceptum per se vñum includunt: nec vñus eorū conceptum per se alterius includit.

CDecis intelligatur vñus universalis negatiua. probatur. vt secunda et tertia probatione. Si autem particularis negatiua probatur: vt secunda quacunq; probatiōe. ideo enim ibi sequuntur inconuenientia: quia o^m alterius partis huius cōclusionis ibi supponitur.

5. **C**Conceptū generis et differentie nihil cōmu ne: nec vñus icludit alium. **L**oz.

CSimilis de materia et forma.

CDifferentia superior que icluditur in genere ^a cor m. non icluditur in differentia inferiori.

CAlias nugatio in diffinitōe et processus in infinitus in differētis: quia differentia differentiis. Cum sit hucusq; certus p̄cessus. **C**Respōdet proterius qd determinans cōceptum communem est aliquid concretum: de cuius concreti intellectu non est determinabile. est tamen determinabile de intellectu abstracti ipsius determinatis. probat igitur precedentia q̄ nullus vñus conceptus est communis ad omnem alium quemcunq; intellectum: quia non in concreto. est tamen communis quiditatiue ad omnem intellectum in abstracto. **C**ontra. abstractum et concretum eundem conceptum per se important: aut saltem impossibile est conceptum concreti esse simpliciores q̄ conceptū abstracti: sive aliquid includi per se in conceptu abstracti: qd non icluditur in conceptu cōcreti. igitur magis sequitur nō diversitas primo. et ideo nō distinctio magis infinitas de cōcreto cōtrahente q̄ de abstracto.

6. **C**Creato et increato nullus idem conceptus p̄ se communis erit.

CConceptum dico obiectum actu intellectus prout scilicet est in intellectu: nō vt forma: sed vt actu cognitum.

CHic autem esse in. non est nisi habere relationem actua lem ad intellectum: sive intellectum ad ipsum: sive vtrūq; ad vtrung;

COmnis conceptus per se vñus: aut est omni no simplex: cuius scilicet aut nihil concipitur: aut totus aut nō est oīno simplex.

CTamē incomplexus dicatur resolubilis: quia plures cōceptus essentialiter icludit: quorum alterum sine toto cōcipi potest de nō per se vno: qui dicitur aggregatus: vt ho mo albus. et de quarto qui dicitur complexus. et de quinto qui dicitur discursus: inferius quere.

COmnis conceptus ad quemcunq; nō omnino eundem comparatus aut est primo diversus ab illo si cum illo in nullo conceptu cōueniat.

CAut differens si in aliquo cōueniat et in aliquo dīcat: aut ordinatus. puta si vñus totum alium icludat: et nō ecōuen so. dicatur alter icludens. alter inclusus. solus resolubilis

differens est: et includens, pmo diuersus et inclusus potest esse tam simplex quam resolubilis.

Primo concipi dicitur et intellectui adest.

z. Per se non primo: quicquid in primo intellectu includitur.

3. Perfecte cognoscitur ex parte obiecti quando nihil obiecti latet.

pm corm. Simplex itaque si concipitur perfecte concipit.

z. Resolubile contingit imperfecte concipi.

z. Conceptus aliquos esse resolubiles.

z. Conceptus aliquos esse non inclusos.

Ut conceptus omnium singularium et solos: omnes quidem alii in his includuntur: et ab his abstractiuntur.

3. Confusa a nobis cōcipi prius distinete.

Diffe. 4. Distincte cōcipitur: quod si in hoc concipitur fuit qd ab alijs distinguuntur.

5. Confuse cōcipitur quod idistincte.

No gomme quod non pmo confuse: quia gen^o ita perfecte cōcipitur in conceptu diffinitionis: sicut per se: tamē tunc non pmo cōcipitur: sed diffinitione pmo. Contra: quoniam ergo duplex confusio: secundum duplex totum vniuersale et essentiale: vel integrale.

6. Universale vel commune dico cui non repugnat dici de multis.

7. Singulare cui repugnat.

li. pnllo. Omne per se vnum et non simplex primo est ex actu et potentia: siue ex materia et forma.

8. meta. 2. c. 15. Hec vtrig^o communis ai conceptio qd innuit hypatheticorum princeps: sed hoc inq^o materia. illud vero forma: et h^o quidē actu. illud vero potentia: non adhuc dubitatio videbitur eē: qd qritur: sed hoc est qd quid erat eē utiq^o: quasi dicat in subo icludi pdicatu per hāc ppositionem esse per se notaz. dico aut p ex illis eē: qn si ex plurib^o p se: s^z no p qd, lib^z illo: vel erit aliqd ipsi^o potentialis vel actualis. de potentiā p^z p ea qd nr elemēta: vt a.b.

iz. pnllo. Aniuscuiusq^z cōpositi est aliq^z pro prius actus vnicus et simplex.

7. meta. 2. c. 49. Ab illo nāq^z est vnitas cōpositi in se: et distinctio ab alio. Actus enim distinguit. igitur est p̄ prius. sed et vnicus: quia quodlib^z compositi respectu eius est potentiāle: et ita no est actus huius compositi: licet respectu alicuius in compōsto possit dici actus: propter idem simplex. alias aliqd eius erit vltimum actus.

i. **Conceptuum** resolutio statum habet.

Alias nihil perfecte cognoscibile. ex diffinitione. 4. z. 5. qd nec quilib^z eius. non enī vno actu infinita concipientur a nobis: nec infiniti quos no erit per trāsire. Contra: iconueniens est qd no solū a nobis: sed ex se non sit cognoscibile. R̄io. vno actu infinita confuse.

z. Omnis conceptus resolubilis primo resolutur in determinabilem et determinatē.

Quia in potentiale et actualem: seu materialē et formā. ex conceptione itaque determinabilis dicatur qditatū: determinans qualitatū: itaque essentialis excedit qditatū.

Determinabilis et determinans nihil idē enim tripliter includunt. nec vni alterum.

Ac p̄ h^o sunt p̄ diversa. alias nugatio in omni conceptu resolubili et processus in infinitum: quia illud commune in virtutibus determinabitur: et ipsum et determinans aliqd includunt: et iterum determinabitur in infinitum.

Cuiuslibet resolubilis est aliquod ultimum determinans.

Ex prima vnicum. ex conclusione de actu simplex: quia ultimum. et hoc dicatur proprius determinans: quia quicquid aliud est in conceptu illo respectu eius est determinabile: licet respectu p̄oris sit aliquo modo determinans: sed non totalis conceptus. itaque quot conceptus resolubiles: tot ppriū Lop^z. determinantes. pmo diuersi ad determinabilibus ex 3. et inter se ex ista. itaque nullus conceptus communis omnibus: tam ex 3. qd ex ista: sed stat resoluto cuiuslibet in qualitatū irresolubilem: nugatio nāq^z segitur et infinitas. nullumq^z alium ee conceptum simplice. ac ideo nullos duos primos diuersos: quare nullos differentes.

Non statim resoluntur quicunque conceptus in quiditatibus irsolubilem.

Quia duo conceptus tunc essent pmo diuersi: non enī conueniunt in qualitatibus ultimis ex corre^o quarte: et si non in aliquo qditatū: tūc in nullo. Itē tūc simpli^r conceptus tñ essent in numero duplo respectu resolubilit^z. qualitatū quidem proprie^r equales sunt numero resolutis: s^z quiditatū excedunt.

Quiditatibus conceptus resolutis sunt communiiores: sed in resolutione posteriores priorib^z sunt communiores.

Quiditatū dixi. qualitatibus enim pprius convertitur cum resoluto. ex correla^o quarte. h^o p̄batur ex diffinitione cōis: quia potentiali no repugnat ex se actus aliis ab isto: quo determinatur.

Quiditatū resolviendo ad vnum primū conceptum statū erit.

Est autem iste conceptus communissimus ex 6. et est entis: cum certitudine nāq^z de isto potest stare dubitatio de quo: cōceptu alio quiditatū: non autē certitudo eiusdem et dubitatio de eode conceptu. Item vnu conceptus quo ens communissime negatur. Itē si confusa p̄us nota aliqd simpliciter pmo imprimetur intellectui: qd bene assentit. Aut. esse ens. non enī plura confusissima eque prior occurruit: neq^z illorū aliqd si respectu aliorum non est cōfusum. Item vnum o^o primū intellectus. et p̄mi habitus scientifici. Item comparatur quicunque duo ali quiditatū sūm perfectius et imperfectius in entitate. Item connumeratur duo entia: quia quodlib^z ens ad qdlib^z ens no idem est diuersus. ergo illa sunt duo entia. comparata aut et connumerata in aliquo vniuersantur.

Tantū est vnu conceptus quiditatibus communissimus.

Quia si duovterq^z in quolib^z alio includeretur. aut igit alter in altero: et tunc alter non communissimus. ex 6. aut neuter in alio. et tunc vnu determinabilis: alter determinans. ex 2. et ita tantum alter qditatū.

Sub primo quiditatū immediate continentur aliqd conceptus quiditatū.

Quia si omnes immideate: infiniti conceptus. contra priam. si tantum vnu immideate: prius non illo communiors. contra sextā. Quot igitur sunt: tū deinceps famose

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

q̄t̄ cōe est cō
ming ad du
rio tāntū ad

Theoremata

ponuntur. qui ideo immediatis primo: quia in quolibet alio
quiditatiuo conceptu aliquis istorum includitur: et nullus isto-
rum in alio: nec aliis quiditatibus in eorum aliquo nisi p
generalissima genera seu prima genera dicuntur. Contra. cur non prius conceptus genus primum si in quid predicatur,
et per differentias determinatur ille ad istas decet? Rerum
detur: quia est de intellectu differentie quod generi non sicut hoc
arguendo dixit A. p. cuz sit impossibile eundem conceptum
in genere et differentia includi ex tertia: nec unum in alio. ita-
que si ens est de intellectu differentie ipsum determinat
equiuocum esset: et alius conceptus nihil autem prohibetur conceptus
generis et differentie equiuoce eodem nomine im-
portari.

io. **C** Est aliquis conceptus qualitatiuum denominans quilibet quiditatuum.

C Denominans inquit ad differentiam qualitatiui determinatis: quia determinans per se includit. denominans non.
hoc probatur: quia denominans primo denominat per se quodlibet inferius. aliqua primo denominat ens: ut unum verum bonum. itaque quilibet quiditatuum per se denominabut: sed
huius dicantur denominatiui communissimi.

ii. **C** Nullus conceptus denominatiui communissimus primi quiditatuum per se includit.

C Nec igitur aliquis inferior. et ita in illo grec. io. predicatorum.
igitur trascendetia qualitatua. hoc probatur: quia nugatio ens
unum. Item quia non conuertitur predicationes per se. sed per se predicatur de ente: non itaque conuerso: in diffinitione etiam passionis subiectum cadit ut additum. non itaque
ut ictus. Itē quodlibet istorum seipsum denominaret.

14. p. n. 10. i. **N**on potest probari deum esse unum.
Tum quia ordo non includit. sol non vivit. bos vivit. tum quia non est differen-
tia aliqua entis: nec communis omnibus enti-
bus: vel eius oppositum: sed tamen sunt differentiae
corporis corruptibilis. Tum quia primus habet perfectio-
nem nobiliorem vitam: sicut et sol habet: non tamen vivit.

2. **C** Non potest probari deum esse sapientem vel
intelligentem.

C Tum ex prima: tum probatur: ut illa. et per consequens nec
prescientem nec predestinatem: nec partem per ydeas: sive
quocummodo intellectualiter aliud producentem.

3. **C** Non potest probari deum esse volentem.

C Tum ex utraque premissarum: tum probatur: ut ille. et per con-
sequens: nec amantem: nec iustum: nec misericordem. et per nos:
nec indicem meritorum vel demeritorum.

4. **C** Non potest probari deum habere aliquam opera-
tionem manente in se.

C Ex duabus primis: per consequens nec aliqua operatione
beatum: sed beatitudo eius equa nostra potest esse in suo
esse quod est sibi melius quam nostrum operari nobis. Ordo non
probatur contrarium. p. de sole.

5. **C** Concessis quatuor conclusionibus primis:
licet non probatis: non potest probari deum aliquod aliud a se intelligere vel velle.

C Quia ad perfectiones et positatem actus sufficit perfectio
et posititas oportet per consequens sequitur corre*m*. z*i*^e. et correla-
tum. zz. et illud corre*m* p. phi multa scripserunt et ceteri.

6. **C** Non potest probari deum actu intelligendi
et volendi producere aliquid ita: quod sit per se ter-
minus istorum.

C Quia isti videntur ultimi actus non requirentes termi-

nos productos: sed tamen oportet agens autem est oportet excedere.
C Productio extrinseca est voluntaria ex parte sui
non necessario presupponit intrinsecam si produ-
cat non potest probari productum esse equale
in natura.

C Sicut nec verbum meum est equale naturae ait: nec videretur
terminus itelectionis nature intelligenti.

C Non potest probari productio personarum diuina-
rum in essentia diuina.

C Ex proxima: cum talis productio fieret per intellectum et
voluntatem secundum ponentes: quia non videntur aliud
actus ad intra.

C Non potest probari essentia diuina eadem numero
communicabilem multis.

C Tum ex ordine: superiora non sunt magis communicabiles.
Tum ex premissa: quia per productiones tales coicaret.

C Non potest probari circumcessio perso-
narum.

C Ex proxima cum illa sit propter unitatem essentie cum
distinctione.

C Essentia diuina si communicaretur. Non
potest probari quod tantum duobus modis com-
municetur.

C Tum quia ex. 8. physico p. commento. 46. Tum quia po-
tentie magis videtur producere quam sapientie vel voluntatis:
sicut in aliis potentia exercitatur quod voluntas iperat: tunc que
alius modi principiadi per modum nature artis et ceteri.

C Non potest probari essentiam communicari
a tribus tantum.

C Tum ex premissa: tum quia non potest probari aliquem
triunum producere: cum quilibet habet principium produ-
ctum essentiam et tactum intelligendi et volendi eque p-
fectum.

C Non potest probari tantum trinitas personarum
in diuinis.

C Ex premissa.

C Non potest probari quod inseparabiliter agantur i. 4. Et
circa extrinseca.

C Requirere in tabula.

C Non potest probari si sunt tamen tres quod tam rela-
tione distinguuntur.

C Tum quia si essent 3^a absoluta. adhuc illimitatio essen-
tie esset ratio quare ipsa esset communicabilis ab illis: sicut
et a tribus relationibus numero distinctis. Tunc quod p. agit quod
referatur: et per se p. est.

C Non potest probari quod persone tam distinguantur
relationibus oppositis.

C Tum ex proxima: tum quia quilibet relo si constituit: di-
stinguit constitutum a quilibet alio. si non constituit illa dua
rum que prima est in supposito in illo potest distinguere.

C Non potest probari tertiam personam procedere simul a duabus personis.

C Tum ex premissa: tum etiam ex parte communicantis
omnia essentialia in altero etiam in ambabus. Tum ex par-
te communicati posterius naturaliter communicatione.
Per consequens non sequitur. scilicet non distinguenda filio. si non
procederet ab eo: nec etiam a patre: si non immediate ab ipso.

C Non potest probari anima rationalem esse
mortalem.

Theoremata

93

- Loy.** Cetero non potest probari resurrectio nec vita eterna bonorum: nec pena malorum.
 19. Non potest probari hoiem esse ordinatus ad aliquam beatitudinem in hac vita non attingibilem.
 Ex premissa.
 20. Non potest probari hoiem sine pectore esse impossibilem.
 Ex premissa.
 21. Non potest probari ex his que apparet circa hominem: hominem peccasse.
 Ex premissa.
 22. Non potest probari nos nasci cum pectore originali.
 Cum ex prima. Cum propter difficultatem vitadi peccatum actuale possent omnes appetere saluari per illud, negando peccatum originale.
 23. Non potest probari nullum peccati esse remissibile sine pena alia a peccato.
 Ille in quo peccatur principaliter ex misericordia potest omnino remittere.
 24. Non potest probari peccatum non posse remitti per punitiones alterius a peccate et nobilioris ipso peccante.
 Cum ex prima. Cum quia vel peccatum erit irremissibile: vel peccatis obligabitur ad impossibile. Tunc quod gratia prius naturalis satisfactione est in Christo, et ita sufficeret in quo cumque homine ut videtur.
Non potest probari deum oportere pati propter peccatum hominis remittendum.
 Ex utraq; precedentium.
 26. Non potest probari deum oportere incarnari.
 Ex premissa cum hec non videtur aliqua causa incarnationis nisi redemptio.
 27. Non potest probari deum carnem sumpsisse de virginine.
 Cum ex prima. Tunc quod siue non oporteret contrahere originale ex. 21. siue oporteret adhuc mundare postea potuit satisfacere sicut deus homo Christus non postea mundata fuit.
 28. Non potest probari excellencia aie Christi: quod ponitur.
 Nec in scia omnium: nec in gratia tanta quantitate deus posset dare et capi. et ab instanti conceptionis et per quam semper est impeccabilis. et simul comprehensor et viator. Tunc ex ratione unionis non sequitur. Cum ex redemptione que videtur finis.
 29. Non potest probari deum inseparabilem sibi naturam unisse humanaam.
 Cum ex premissis. Tunc quia ex parte illo propter quod videtur: propter quid ultra videtur?
 30. Non potest probari necessaria esse institutionem aliquorum sacramentorum in ecclesia.
 Quia solus deus per se potest: et plus dedit beate virginis: sed istis quod alienum sancto cum istis.
 31. Non potest probari necessitas baptismi.
 Cum ex prima. Tunc ex. 21. nec confirmatione. Cum ex prima. Tunc multi martyres non confirmati non extreme vinctos.
 32. Tunc ex prima. Tunc martyres non vinci sunt.
 Non potest probari necessitas confessionis homini faciende.
 Tunc ex prima: tunc quod in lege veteri non fuit. in novo accipitur ex dicto Iacob. vii. legitur. orare pro inuidis et. De secundo non est sacramentum necessarium institutum ad salutem.
 33. Non potest probari corpus Christi verum esse in altari.

Ideas apparent an coferatione et post boni vel mali sacerdotis nihil ageris. igitur nec anima nec quantitate potest. sententia Christi saluari de corpore et subiectu eius. unde igitur nec Loy. tota personae Christi summa deitatem et corpus.

Non potest probari necessitas ordinis. 34.

Cum ex quatuor premissis. tunc non propter dispensationem sacramentorum non magis aliorum quam baptismi: qui est maxime necessarius.

Non potest probari necessitas coniugij. 35.

Si fornicatio non est peccatum modo nec quod sit sacramentum non magis quam corruptio corporalis sicut illud ad spem: sic hoc ad indicandum.

In essentialiter ordinatis est dare ipsum. primum quod sit unicum perpetuum. et coenit illi coordinationi.

In omnibus genere cause est ordo essentialis. 2.

Cum iste duus proponeatur: quorum prima et tres partes continet. secunda est simplex. utrumque licet sit probabilis. tamen difficile esset vel forte nobis impossibile ea simpliciter necessaria ratione: et mere naturaliter probare.

In genere cause efficientis est dare unicum primum efficiens. quod nunc est in rebus namque.

Cum huius propositionis prima pars patitur ex secunda petitione: et duabus partibus secunda pars ex terza parte illius petitionis privata. C. 9. me illud autem primum dicatur deus.

Omnis efficiens perfectius effectus: vel eque perfectum. 2.

Quia nihil agit ultra quam est actuuum.

Deus est perfectus omni effectu.

Cum secunda conclusione et secunda parte primae petitionis. Et ita Loy. perfectissimum omnium entium et summum in omni differetia entis que simpliciter ipso est perfectionem: cuiusmodi sunt verum bonum necessarium et cetera. quia quodlibet tale est simpliciter perfectio aliquo modo communis: tam primum quam aliis. Hic ponere terminum cognoscibilium de deo per rationem naturalem necessariam: et hoc suppositis illis petitionibus duabus: quomodo probatur prima pars prima. scilicet primum plus in essentialiter ordinatis quam in accidentaliter ordinatis: cum utroque causa secunda presupponat priorem causare: et utroque prius. igitur primum. et tamen in accidentaliter ordinatis negant philosophi primum. Aliud. Quomodo etiam probatur secunda pars. scilicet unicum. cum aliud possit ponere in efficientibus uno modo productus ab isto productione unicocum. Alio modo a nullo productus: cum duo talia sint magis bonum quam unicum tale: et etiam causata possint esse equalia ut videtur. Quomodo probatur coenitum primo de aliquo eodem numero si primum a. possit ad b. unicocum sibi producere. tunc enim licet a. non sit coenitum. stabit tamen coenitatio propter b. productum unicocum sibi. et sic potest b. propter c. et deinceps quatuorcumque operis per aliud et aliud numerum. Et secunda si primum efficientes sum totam suam spem tamen regatur ad fieri effectus: et non ad esse siue conservationem: quia re tota specie illi primi destruta non poterit manere coenitatio uniformiter se habere: et in eis: et per se et in agere: per rationem naturalem non potest probari. Et hoc patitur ex ordine causarum: quoniam si sibi iste possit facere alius solem. et de sineret esse: et ita staret ordo causarum per illum alium solem: sicut nunc stat per istum. Verum autem contra rationem primi in specie sit fieri. posterius dicetur. Et non potest improbari ex ordine causarum: quia positio solem destruit non minus ignis maneret in propria specie: et per consequens haberet propriam rationem: vel si hoc non sit verum quod modo contrarium eius possit necessario probari: Secunda

Theoremeta

petitio nō videtur necessario probari, si enī multi effectus sunt ita iter se ordinati: vt nullus respectu alteri habeat rationē effectus; vt bosc: asin⁹: quare oēs cause sunt ita ordinate q̄ semp yna ē cā alterius si iponat hoc nomē de⁹ ali⁹ cui p̄mo efficiētē idē numero, segunt ex z⁹ q̄ nō posset p̄bari deū eē nūc in rerum nā: q̄ illo nō existētē staret coor dinatio per aliū vniuocū sibi. Ex z⁹ segunt plus q̄ nō pos set p̄bari nūc deūm eē et si hoc nomen deus imponat ali⁹ cui p̄mo efficiētē in specie: q̄ illo nō manētē siue non extētē manet effectus i est: t̄ ita potens operari: cuſ deūm non probetur causa eē nisi in fieri: vnde sequitur deūm esse vel fuisse; sicut ex domo concluditur edificatorem esse vel fuisse. Igitur hec que videntur non posse probari necessario rationē mere naturali per ordinem in conclusionibus exponantur: nec non talia que probari non possunt: sed alia probari non posse sequitur ex hoc q̄ ista probari non pos sunt: quia alia sunt minus nota: t̄ accipiatur probari ratio ne naturali necessaria.

16. p̄n¹¹⁰. i. **Non** potest p̄bari ordinem essentialēm esse
ppōnes in efficientib⁹.

Cum q̄ tūc nulla duo iter se nō ordinata: vt est in nūc credit⁹. L. e. 16. t̄ ide. **C**um q̄ tūc nulla duo iter se nō ordinata: vt est in nūc credit⁹. L. e. 16. t̄ ide.

z. **C**um q̄ tūc nulla duo iter se nō ordinata: vt est in nūc credit⁹. L. e. 16. t̄ ide.

Cum q̄ tūc nulla duo iter se nō ordinata: vt est in nūc credit⁹. L. e. 16. t̄ ide.

3. **C**um q̄ tūc nulla duo iter se nō ordinata: vt est in nūc credit⁹. L. e. 16. t̄ ide.

Cum q̄ tūc nulla duo iter se nō ordinata: vt est in nūc credit⁹. L. e. 16. t̄ ide.

4. **C**um q̄ tūc nulla duo iter se nō ordinata: vt est in nūc credit⁹. L. e. 16. t̄ ide.

Cum q̄ tūc nulla duo iter se nō ordinata: vt est in nūc credit⁹. L. e. 16. t̄ ide.

5. **C**um q̄ tūc nulla duo iter se nō ordinata: vt est in nūc credit⁹. L. e. 16. t̄ ide.

Cum q̄ tūc nulla duo iter se nō ordinata: vt est in nūc credit⁹. L. e. 16. t̄ ide.

6. **C**um q̄ tūc nulla duo iter se nō ordinata: vt est in nūc credit⁹. L. e. 16. t̄ ide.

Cum q̄ tūc nulla duo iter se nō ordinata: vt est in nūc credit⁹. L. e. 16. t̄ ide.

7. **C**um q̄ tūc nulla duo iter se nō ordinata: vt est in nūc credit⁹. L. e. 16. t̄ ide.

Cum q̄ tūc nulla duo iter se nō ordinata: vt est in nūc credit⁹. L. e. 16. t̄ ide.

8. **C**um q̄ tūc nulla duo iter se nō ordinata: vt est in nūc credit⁹. L. e. 16. t̄ ide.

Cum q̄ tūc nulla duo iter se nō ordinata: vt est in nūc credit⁹. L. e. 16. t̄ ide.

9. **C**um q̄ tūc nulla duo iter se nō ordinata: vt est in nūc credit⁹. L. e. 16. t̄ ide.

istum ordinem causarum.

Cum ex 8°: cum sicut 6° p̄batur. vnde nō potest probari q̄ agat d̄ necessitate nature: nec libere: nec voluntarie: nec aliter potest q̄ agit. per d̄s nō potest probari quin cāta sint coeua sibi tam ante q̄ post: licet nō sit necesse ipsum eē co euum eis ex 4° t̄ 3°. nec per cōsequēs quod possit aliquid caret: t̄ ex hac 9°. t̄ q̄ ordo hoc nō cōcludit. ita sol supponit mām sicut homo.

Cum non potest probari q̄ deū possit facere q̄ quid potest fieri ex parte sui: l̄ ppter defectus agentis nō icludat contradictionem.

Cum ex 9°. t̄ q̄ nō posset probari causas alias non superfluere. vñ nō potest probari q̄ deū sit omnipotēs propriē.

Cum nō potest p̄bari q̄ deū sit significat. q̄ nō ice pit.

Cum ex 3° p̄batiōem. z. t̄ nō potest probari q̄ vt significat p. q̄ nec a se. p. nec ab alio p̄us p̄mo potuit p̄duci.

Cum non potest probari q̄ deū siue p. p. siue p. q̄ est icorruptibilis.

Cum de. q. patz. de. p. probatur ex corre⁹. cum tamen hac adiuncta. videmus vltimos effectus omnes corrupti: tum quia ordo hoc non concludit. **C**ontra a quo corruptitur: **C**ū nō. corruptio nō regrit cām effectiuaz. mors d̄ sim⁹ p̄p̄ completa cadet in nihil. nullam coordinationem videmus icorruptibilem: q̄ omnia senescunt: t̄ variantur: quorum tempus est mensura.

Cum nō potest p̄bari q̄ deū est immutabilis: nec imobilis.

Cum ex 12°. t̄ per d̄s nec q̄ successiōe careat: nec q̄ sit eter nus propriē loquēdo. **C**ontra a quo mouetur vel illumi natur vel mutat. **C**ū nō. a se. vide quātūm valeat argu menta. 7°. t̄ 8° physicorum. contra hoc. voluntas mouet se. t̄ animal se.

Cum nō potest p̄bari q̄ deū careat magnitudine.

Cum q̄ nullū nō quantū est nobis necessaria rōne cognoscibile: quia nec sensibile. Tūc q̄ ordo hoc nō concludit. superiora. n. nō min⁹ quāta. imo maiora. Tūc q̄ quātūs p̄mo aduenit substātie.

Cum non potest p̄bari deū carere omni accēite.

Cum ex 14°. tūc q̄ ordo hoc nō concludit. imo fugiora habet accidentia nobiliora: nec vidētur agere in distantia nisi medianibus accidentibus: tamē talem actiōem non est probare de deo ex 8°.

Cum nō potest p̄bari deū carere p̄tibus essentialib⁹.

Cum ex 14°. aliqualtr l̄ nō fin auerroym. Tūc quia ordo hoc non cocludit: nec potest probari aliquid tale posse per se esse. Igitur nō probatur q̄ est oīno simplex: nec p̄co sequens actus purus.

Cum nō potest p̄bari q̄ deū sit infinitus intensiue.

Cum ex 12°. Tūc ex 14°. fin finem. 8. physicorum. Tūc q̄ ordo hoc nō ostendit. cum superior possit in effectū nobiliorē. q̄ primū in nobilissimū: tamē finitū. **C**ontra quā re magis vñū infinitū q̄ infinite cause cū vtrūq̄ sit equē impossibile in corporalib⁹.

Cum non potest p̄bari q̄ deū sit quo nil meli⁹ cogitari possit sine contradictione.

Cum non potest probari q̄ omnis gradus perfectionis est in vniuerso qui posset intelligi cē si ne implicatione contradictionis.

Cum nec p̄potest esse: quia nihil p̄t ipsum. p̄ducere ex 18°.

Cum philosophi multa dixerūt de deo: ad que per rationē natūralēz necessariā pertingere nō potuerūt. p. ex. ii. 2. 6. se quentibus: t̄ libris ph̄y.

17. pñ^{119.}
i. p. **Agens** scđm habz operationē p̄priā. instrumentum nullam.
- Cⁿō eandē quā p̄ncipale: qz vna operatio vnius opantis nō aliam: qz in illa nō est instrumentū: aut agit illaz p̄ncipale ipso: & sic vt p̄s similr quicquid fit instrumento fit a p̄ncipali agente: nō sic de agente secundo.
- z. C^{ontra} Instrumentum nō habz operationē p̄priā. priorē operatione p̄ncipalis agentis.
- Quod agit non in virtute alterius in illa est p̄ncipale nō instrū. Ex^m illorū non valz, serra nō dividit sine motore.
3. C^{ontra} Quo elicitiue de necessitate est simplex.
- Quia actus p̄mus.
4. C^{ontra} Quo instrū p̄t esse compositum.
- C^{ontra} p̄z quo oculo alr videm & potētia visua.
5. C^{ontra} Unuscunqz forma elicit ipsum totum agit si est per se vnum ens.
- Ens. n. paccn̄ sicut nō per se fit ita nec p̄t agit. Contra. qd p̄ se calefacit nō calor: qz ē forma elicitiua. nō ē aut aliqd p̄positū cui sit b̄ for^{ps} nisi ens paccn̄. nulli^o instrūmēti forma est elicitiua actōis. R̄no. sicut instrūz ē quo ita forma ei^o elicitiua istrl̄: vt acuties cultelli.
6. C^{ontra} Idem respectu forme eiusdē speciei, pducen de potest esse p̄ncipale agēs & instrū resp̄cū diuersorum passiorum.
- Sigillū figurat aerē vel aquā cum quo figuratur cera. C^{ontra} vnu actus secūdus ē vnius actus p̄mi elicitiue per dñs eiusdē agētis. ex^z. Explū nō valz, immo aer & qz ex natura sua replet foramina sigilli nō actōe sigilli. partes eleate repellunt aere: sed cōcaue nō sibi imprimit: s̄z ipse aer vel nā vniuersi saluā plenū: & refugie vacuū.
7. C^{ontra} Agēs illimitati pducit diuersas actōes spē. Ut si idē esset vniue habēs calore & colorē calefaceret. & visum immutaret.
8. C^{ontra} Agēs illimitati si diuersas actiones nō pducat nisi diuersis istrl̄: vel in diuersis passis. differentia tamen non erit actionum ex instrūmentis vel passis.
- Sicut nec diuersa agentia cōsimiles operatōes facerēt. tñ modo cōsimilibus instrūmetis: vel in similib^o passis: sed tñ est differētia ex differētia perfectionū vniue habitorum in agente: que ita sufficit: sicut si realr differrēt. in orbi eni differētia sufficit in elicitiuis ad maiorem in actibus. istud est cōtra arcelinū de vna actione illimitata qualis ē forma. Contra eū est etiā: qz tūc gignitio & sp̄: essent in deo vna actio illimitata.
9. C^{ontra} Agēs p̄ncipale equinoctiū sine illimitati mīnus assimilat formaliter effectui qz vniuocum siue liimitatum.
- EX TRA Contra. igitur deus per cām remotam magis facit scire effectum. R̄no. dñ si diuersas.
- C^{ontra} Et tamē perfectius pducit quando pducit: sicut forma perfectius: ybi est illimitate.
- io. C^{ontra} Agēs p̄ncipale qñiqz minus assilat formaliter effectui qz instrū: & tñ nō minus agit: nec formaliter est actio hec talis ab instrūmeto. Tamē p̄ncipale plns assilat effectui sibi qz instrumen to: & plus instrumento qz ipm istrl̄ sibi assilat. C^{ontra} quomō magis pducere sumit in cōclusiōib^o istis cū effectū sit vnu in z^a: & equalis in p̄ma. R̄no. determinat actionem nō passiōem nec effectum.

C^{ontra} Idem totum producit ab agentibus ordinatis: vel alterum in pducendo precise partē. nō est in hoc agens ordinatum.

C^{ontra} Hō omne agēs aliqd totū sic se hz ad illud qz iz. non perfectius aliqd sunt ambo qz agēs. ex. xi. nec omne habens aliquod totuz in virtute actiua sic se habz & c.

C^{ontra} Lōtra. quare igī nō aliqd magis creatura & deo qz deus tm. R̄no. non qz deo hoc hz in vi actiua: s̄z in pfectione formalī vniuia & totalr. qz illimitate.

C^{ontra} Lā superior: nullaz causalitatē habz respectu iz. cāti remoti alia qz hēat resp̄cū cāti. primi.

C^{ontra} Lōtra finis vltimus alia motiōe mouet appetitum qz intermedius. similr alia est poritas ad causatiū p̄ximuz & remotū: qz aliud extremū. pari rōne alia cālitas. similr quō a^o. 8^a vera. R̄no. glō. quādo pducit. Sed p̄baē hec. iz^o: qz aliogn ex. 8^a. 2^a. videretur seq qz cā scđa nō esset necessaria. similr videt̄ por nō necessaria: nisi quatenus dedit & formā qua agit: sicut de generatē graue vbi por sit cā conseruās & sicut deo. nec tūc hz a se aliud agere a cōseruari. hec. iz^o. videt̄ manifesta de materia & forma tr̄inseca. illa deo cā vident̄. tm vnius pfectibilis est pfecta pfectio: vbi multe sunt māe & forme ordinate.

Finis intra & extra. 1. is. pñ^{119.}

C^{ontra} Extra qz pfectior tāto plurū. 2.

C^{ontra} Intra quāto perfectior: tāto pauciorū. 3.

C^{ontra} Forma intra & extra. 4.

C^{ontra} Intra quāto perfectior tāto pauciorū. 5.

C^{ontra} Extra plurium. 6.

C^{ontra} Hec duplex exemplaris & realis vniuia. 7.

C^{ontra} Hec duo cōcurrūt in deo: tñ alibi separant̄. 8.

C^{ontra} Ars artificatoꝝ & albedo colorū. neutra est vltus actiua de se. vnde deus tripl̄ hz oia in se effectiue: vniue & exēplariter. pp me^m ē qz nō est plus pfectiōis in ipso & in crea tura qz in ipso tantum.

C^{ontra} Materiā & efficiēs quāto priora: tāto plurū. 9. materiatorum & effectuum.

C^{ontra} Forma & finis extra plurū. p̄z. 10.

C^{ontra} Intra plurū in eodē ordinatoꝝ ad finem.

C^{ontra} Et informatoꝝ sive pfectorum. nō plurū suppositorū. 11.

C^{ontra} Forma auferēs omnem priuationē a mā cōstituit compositū icorruptibile.

C^{ontra} Uerbi grā de celo. C^{ontra} Nota si mā non est nata recipere alia formā nisi a. a. p̄t tollere oēm priuationē talis mā: quia suam tollit. & nō p̄t ibi esse alia nisi apta esset recipere alia: tūc cōpositum est icorruptibile sic per trāsimutatiō nem materie ad alia formā. Si autēz materia sit apta nata recipere tam b. qz a. quātūcunqz sit pfecta nō p̄t tollere priuationē b. nisi quatenus habeat in se pfectiōē b. & hoc nō p̄t esse fm actū. ppriumb. neqz pfectiōi modo. solū eni infinitū in pfectiōe potest habere totam pfectiō nem alterius in se excellētius qz alterum habeat in se. alii oquin entia formalr differrēt per priuationē. C^{ontra} Igitur nulla forma cāta p̄t a mā: apta nata alia recipere: omnes priuationē tollere cōsimili. igī nec simpliciter auferre corruptibilitatē p̄positi ex pte mutabilitatis materie. tamen forma aliqua secūda p̄t tollere corruptibilitatēz talis cōpositi ex parte forme: qz. s. nō ē aliud agēs qz possit sup b̄ p̄positi vincere. & ita nec ipm corrūpe. s̄ll aliq^o ex pte or dis māe ad formā: nā mā ad tale formā maxie nār icling

Theorematum

T.c.16. **C** Ibidem. nō est alia cā essendi vnu nulli illorū nota. cā. s. iūtrinsecā que sit aliqd eius. **C** Lōtra. forma tñ inexistente māc & nō informante adhuc esset potētia & tactus. & tamē nō vnu qd. igitur in cōposito ppter hoc. si ponis 3^m. idē ar^m de isto quod de forma. **C** Item in libro est potētia ad accidēs qre ex eis nō est vnu per se. quando hoc fit ex a. p. b. agēs si aliud agēs ageret ex a. nūq idē pduceceret. qre enī magis ē vnitatis nūeralis a mā. q̄ efficiēt a quo plus ē eē si ēt b. pduceceret ex alio q̄ ex a. nūq idē faceret. Quare ēt eadē forma nō pōt alia mām informare. sicut ecōuerso de mā. **C** Rnō. materia simplr que. s. per se subsistit: & nihil informat: qz qcd ē in accidēt informat subz sicut si materia sit in anima nō tamē simplr per se ens. ita q̄ nulli forma tuia: sed tñ vna pars est potentialis receptiva alterius q̄ est eius actus. & illa pōt dici mā. **C** Lōtra. tūc mā accidētūz erit perfectior q̄ materia sube corpore: qz est act^m alicui^m. & illa nō. **C** Rnō. B p se ens. & illa depēdens.

ADDI **C** Juxta cōclusionē scōaz generalez cor^m. q̄ ipossible est cām inquātum talis aliquā perfectionē vel intensōem recipere a cāto: qz ciudē rōnis itenior gradus & aliis v̄l in tēsior perfectior. igit̄ si ille ab effectu & tota entitas cause. Lōtra. igit̄ cognoscēs cōclusionē nō pfectiū int^m pncipium lic^m extēs: qz in plurib^m: sic volūtas ex volitōibus entiū ad finē nō crescit in volēdo finē. igit̄ sempſūmo conatu vult i^m vel sibi subest illa volitio sicut alie. **C** Juxta septimā cōclusionēz nota q̄ cā in genere dicit aligd simplr perfectiōis: qz semp alterum diuidentū ens ē tale: quia alterū cōuenit deo: tñ sicut vnu in aliquo iteniori: vt in cōtinuo non est simplr pfectio. sic causa in iteniori nō dicit aligd simplr perfectiōis: qz sūm tertiā duo ḡna cāc icludūt rōneū partis. & ita potētialis & limitati & impfecti. vnde nō trāferūtur ad deum. Duo alia genera sunt simplr perfectionis. **C** Juxta cōclusionēm. ii. nō cōuersaz. s. q̄ altera cā est alterius. sive q̄ ipole ē duas cās per se et sufficiētes in codē genere cāc & eiusdē ordinis cē eiusdem effectus. q̄ pbat ex diffōne cāc. q̄ ēt segtūr vna supflue. re. imo nihil facere. & ita nō esse cām: qz si per hāc sufficiēter est. nō igit̄ per alia. **C** Lōfirmat. si per hāc sufficiēter est in hoc genere & ordine cause quocunq; alio amoto. ad. huc sic per hāc est. & ita illo alio amoto: quo aut amoto res sufficiēter ē illud nō ē cā. p̄ ēt 3^m modo: qz idē nō refertur p̄ ad diuersa. **C** Lōtra. de p̄e & filio respectu. s. sc̄. vlt qñ & agūt. & alterū posset p se. Ualet iſtantia obti. i^m. 3. sub.

C Inquantū cum sit nota cause per se. stricte tamē accipit̄ iquantū pro cā p̄cisa & p̄ima.

C Sic videſ idē cū p̄mo qd addit sup per se.

C Inquantū cōmūter pōt esse nota cuiuscūq; cause secundum gen^m & cuiuscūq; differētie in quolibet genere.

C p̄uta p̄ime remoto & s̄z nō cause per accidē.

C Sequēs iquantū nō semp accipit̄ p suo for malī nec illud nō ita est cā: s̄z totum.

C Et hoc pōt ē vel p̄mōvel sūm partē & hāc vel illam.

C Qd̄ quid per se ēst superiori & ita. & ita inquantum.

C Sed non itenior p̄mo nec per se ratione formalis eius: sed materialis eius.

C Sicut causa diuidit in necessariā in pluribus & cōtingēte ad vtrilib^m: sic iquantum pōt est notare quamlib^m.

C Una ratio segtūr. ergo omnis nec necessario. **C** Lōtra. p̄porū inquantū bonū. ergo omne bonū. **C** Itēz p̄mo p̄teriorū. per se p̄supponit de omni: id icludit necessario.

C Rnō. omne bonū bene segtūr intelligendo sic dñs. s. potest ēssē per se causa in demonstratiūis includit necessario non omne de omni.

C Quādo q̄s q̄suerit qd̄ causa ōz ōes dicer et primas & circa substātias generabiles.

C Ops omnes cognoscere. s. metaphyse. c. 3. **C** Nota con T.c.iz. clusio generalis. i^m. pbatur tū per Arist. 9. metaphyse. c. 4. **C** T.c.iz. potētia rōnalis: quia est vna contraria nō necessarie & p̄ficiat: qz tūc simul faceret contraria: quare necessarie est alterū esse q̄ p̄prium est. dico h̄ appetitum: aut. p̄brefasim. tū qz quare magis fieret q̄z quiesceret: quare etiā magis fieret hoc q̄ illud. tum qz si cōmūnis est ōz q̄ habeat in se virtutes contrarias: quia cadē virtus nō ē ad opposita. tum qz si nō est dare quare magis faciat q̄z quiescat. nō est dare q̄ re magis dat ē effectu q̄z nō. ita nec quare effectus magis est q̄z non est: cum ideo sit: quia causa dat: tum qz plus dicit esse causaz in actu q̄z in habitu & p̄us est in actu q̄z effectū sit.

C Nota cōclusio ē falsa de volūtate. & pbatōcs nō valēt: quia ad faciendū aligd nō op̄z dare cām nisi p se sufficiēt. Et si querit qre de effectu sufficiēter respōdet̄ per talē cām. volūtās aut̄ est cā sufficiēs ōis actus sui: & qz si illimitatē virtutis: qz liberavirtualiter respectu actus: & eius oppositi: & respectu actū oppōitorū. & ita cā cōmūnis: tamen sic cōmūnis q̄z et. p̄pria: qz imēdiata. **C** Ad pri mā p̄mē negat̄ si logtūr de volūtate si aut̄ de sc̄ietia vel arte pōt exponi q̄ illa est oppōitorū: s̄z sufficiēs cā: qz tñ directiūa. directio aut̄ nō sufficit sine imperio & executōe. causa aut̄ ideterminata: quia est iſufficiēs nūq; alterūz p̄ducit nisi aliud addat̄. sic pōt intelligi conclusio pncipalis.

C Lā aut̄ ideterminata qz plus q̄ sufficiēs plus pōt sine alte ro: q̄z determinata vel limitata. vnde forte simplr est ma gis nobilitatis in cā cōtingētia incausando q̄z necessitas.

C Lōtra. effect^m necessari^m ē nobilior cōtingētē. igit̄ & cau sa. **C** Rnō. qñ est vnu ceteris parib^m p̄cise aut̄ effectus in se necessario: nō aut̄ ad que cā necessario determi na. similr cā contingens ppter defectum actualitatis ad cāndū est minus nobilis. cā necessaria nō cōtingētē ppter dñiū super opposita. silr cōtingētia in cāndo ē magis nobilitatis q̄z necessitas p̄cipue respectu causati nō adequa tis sue virtuti: sicut & care multa q̄z vnu tñ in h̄. **C** Ad se cundū nō est aliud quare nisi cā sufficiēs: nō qz determinatur volēdo. tūc enim velt hoc: qz vult hoc. **C** Ad 3^m habet vnu virtutē illimitatā respectu contrariorū. **C** Ad 4^m nō ē cā quare dat nisi natura ciuis que ē imēdiata cā dan dicū dat. & nō dādī cum nō dat. & tñ est cā quare effect^m ē: qz. s. cā dat esse: s̄z illud dare nō habet cām determinataz.

C Ad 5^m. nihil plus ē in cānisi qd̄ vna relo cōsegtūr q̄ nō cōsegtūr qñ nō p̄cedit cātionē: tū qz fundat̄ super eā: tum qz est ad terminū pductum per actionem.

Forma est cēntia simplex pfectior p̄s cōzi. p̄n^m

C Forma est forma vel actus materie non causa formalis: quia nec pars cōpositi est forma: & causa formalis.

C Lōtra. igit̄ vnuersalis. Rnō si cōcedatur oppo^m cōclusionis. tūc forma est causa duoz cātoz & informati extra qd̄ est essentialis: & informati cui^m essentiae aligd est: si tñ illō possit dici informatū cum nūq; sit informatibile p̄prie. & tunc z4 itenior cum trib^m sequētibus itelligende sunt de cau satō forme qd̄ ē compositū nō qd̄ est materia p̄ma. **C** Si teneat̄ q̄ omnes forme ordinatē perficiūt materiā p̄maz. sūm enī aliquos posteriores forme magis sunt iterminate materie: & penetratē potentialitatē eius & maiore stabili tatem dāt tāz materie q̄z toti enti. vnde se habēt ad alias

- sicut radix ad ramos: et sicut ager principale ad istum. Et positione ultra dicit formam ultimam actuare tamen vnu. scilicet materiali. et tunc copositum non videtur vnu nisi aggregatio: cu[m] non formari ordinatur sit in potentia ad alias: nec aliquis actus alterius: aut cum hoc quod est in forma qualibet intermedia: et alias copositum quolibet iterme. et tunc vide idem est actus multorum. etiam totorum et partium eorum: tamen ordinatur multorum. Secundum hanc viam locum habet in formis ordinatis ille que excluduntur in. 24. et tribus sequentibus: et hoc loquendo de causa forme: sicut mā est eius causa non sicut copositum. Secundum hanc etiam vnu posse ubi terminas ordo formari subaliu: et icipit accessus: quod illud non perficit mā pma fm subam copposita in spe constituta. Sed hec via vnu est 8^{am}. Si teneat alia via fin quam currunt. 24. et 3^{am} sequentes. scilicet forma perfectissima tamen per se perfectibile copositum. scilicet mā et formis precedebat. ubi icipit accessus cum forma specifica sit per se ratione receptionis proprieatis passionis: sicut forma per respectum posterioris.
3. Ceterum quare non dicit quod pma receptionis similitudo est forma: non tamen informans: sed subsistens: sicut nunc.
4. Forma prior est propria ratione receptionis posterioris: et est si per se est ut videtur.
5. Forma exemplaris non est forma illius cuius est exemplar: sed magis pertinet ad genus quam efficientis.
6. Forma est magis ens materia erit et copositum. ppter eandem rationem.
7. Cetero metaphysica. et iuxta. 7. problematum.
8. Forma non generatur.
9. Alterius mā aliis est actus.
10. Ibidem. pala. tamen cum illo pma dea. 20. 53.
11. Diffō non est nisi substantiae composite cuius est hoc materia illud forma.
12. Ibidem. Quare antihistenici tamen.
13. Quid est si est aliqualiter numerus hoc est.
14. Quia iuxta. 14. vlem ad idivisiblem statut: quod spes additione variatur: quod aliquo alio ab aliis est unitas: quod non est magis tamen non adducitur iste similitudines de forma cum non sit sermo de illa: sed de subiecto quod potest dici essentia rei. cum hoc pertinet similitudines. non in forma resoluta in idivisibilitate: nec diffiniti: nec ei aliud additur quantum forma: quod respectu ad diffiniti: nec ei aliud additur quantum forma: quod respectu ad diffiniti fieret mā: nec unitas forma est ab aliquo alio ab ipsa: sicut unitas numeri est ab aliquo alio ppter unitates: nec valit. forma non recipit magis finem propriam. finem formam.
15. Accidētia sunt pure forme non babētia mā: ex qua sunt: sed tamen in qua.
16. Cetero. accentia conueniunt realiter et differt. non eodem modo igitur ita diffiniuntur: sicut subiectum igitur ita compositum. Cetero. nec ita diuersas operationes habet: nec transformationem. Cetero. nec ita diversas operationes habet: nec transformationem possibilis per specificam manente alia alioquin proprium subiectum motus est actus per formam generis.
17. Non est dubitatio quod ex mā et forma sit vnu: nec ppter aliud: nisi ppter efficiens.
18. Dicitur quod bona mota inferius in. 19. que enim dicitur est accentus non informatis subiectum: sed in extremitate subiectus in-

formatis subiectū: et forme subiectis existentis mā non infomatū: et informatis ipsam: cum in 2° membro et 4° sit potentia et actus: actus in 3° et primo actus non actuans.

Quaecumque carent materia carent et forma. ac ideo se totis sunt una.

Cetero. 4. c.

Per formam est copositum potest ad agendum: non tamen potest quod est qualitate reloni et cetero non igitur ad recipiendum.

Cetero. 2°: quod forma est per se receptionis respectu postea. in Lop. 16. mīsi forma specifica respectu propriæ passionis. Regre. s. e. f. i. 2° 2°.

Cetero. 17. primi est aliquis actus secundus proprius.

aut talis forma videretur oculosa.

Hec videtur falsa propter instantias in. 15. possitas per probationes. nota quod alie actiones ab imanentibus non sunt per se: sed per terminos: si igitur illi aliud habeantur: sicut si per tales formas haberetur nihil est oculos.

In omni genere est vnu primum.

io. metaphysica. 2°. In quo genere 2°. cetero. cetero est illud primum: non in grecis cetero formaliter non informans et idem nec existit: sed unitive continet: nec istud 3° pertinet ad genus efficiens: sicut exemplaris album non est effectivum nigrum.

In omni genere est propria forma: propria prius.

cetero. 19. metaphysica. 2°.

Juxta secundam vlem. si relatio forme fundatur super actionem. igitur forma agit in mā pma.

Cetero. quod igitur est formam informare mā: si nihil ultra eētiā hanc etiam quod sit aliud 3° ex istis vnu nisi aggregatione. sicut si alia in corpore ens non accaret: quod non fieret ex materia et forma nisi vnum aggregatione.

Juxta septimam. nota oppositum est verum de prima forma informativa licet non de exemplari: nec unitiva.

Juxta nonam. nihil quod est cā formalis alicuius est aliquo alio genere cālitaris cā eiusdem.

Forma prior adueniens posteriori dat perfectionem non tamen sibi propriam: sed etiam posteriori propriam: aliter non fieret vnum ex materia et forma nisi aggregatione.

Hec probatio non videtur bona: quod copositum informatum posterius potest recipiat est in potentia propriam ad illam potest: et tunc adhuc non est in se perfectius: idem autem quod est in potentia postea in actu recipit illud. Alter non est nisi pma propriam. ex 9° meta. ex 13° autem quod est proprium illud actus sit vnu per se ex eiusdem 8° meta. et vnu sua perfectio. Problema 4. Quare forma ignis quod est perfectio non potest informatum forma aequaliter. si tot potest ordinare quot dñe et predicata ordinarata in genere iter sensitivam et specificam asini erunt tot forme in asino quot sunt species alii si genus unitaria divisibilis in 2° species dividitur: quod est sola altera potest esse spalassima. igitur reliqua erit genere intermedium. et ita quot species alii spalassimae tot divisiones: et tot genera: iter alii et simili. Item ordo formarum non vnu unitare ad remanendum idem specifica abiecta: illa enim non abiicitur. saltem ab hoc nisi per destructionem potest mixta ad ipsas dispositum maxime si fuit dispositio necessaria. si etiam maneret mā disposita ad formam corruptam ager naturale posset illa induci.

Juxta vigesimam. nullus alius forma informata potest habere perfectiones aliarum ordinatarum in quantum ordinate.

Quia tunc hinc si se procederet non per modum sui: sed per modum pie

Theoremata

- cedētis: sic de' possit informare mānūt sufficiētē fīmynā
Loz". pfectiōne dispōat ad se fz alia. ḡ r̄. Igit̄ iō. nihil valz.
 25. **C** Juxta a. b. hic nō bz locū: qz forme nihil ē cre-
atum nisi cui illa est ps imēdiatē p̄stituēs: sed
sic nō ē de alia forma: qz illa est simplex.
 26. **C** Juxta a. c. nō habz locum hic: qz forma prior
non est pars perfectior illius compositi: cuius
pars est forma posterior.
 27. **C** Juxta a. d. plus causat nō idē cātū iuxta pdi-
cta fm aliud q actuare ē magis causare.
 28. **C** Juxta a. e. illa v̄ bic māfesta cū nllm sit ifor-
mabile p̄tia forma nisi p̄prii dispositiō ad ipaz.
 29. **C** Juxta a. f. itelligat sicut exponit q̄rādecimā
ante in p̄clonibus vniuersalibus.

- zz. p̄n^{lo} **O**mne agēs agit aliquo qd̄ est forma ei⁹.
 i. ph̄y. sp̄s aliq extiab̄t mouēs istātia d̄ itelli fz om̄et. d̄ ca-
t. c. 5. z. iii. ritate fz magz smazz. d̄ visiōe btā fz Tho. p̄. p. q. iz. ar. z.
 L. c. 17. 2. **C** Illud quo agēs agit: licz sit forma agētis: et tñ
in genere cāe efficiētis respectu effectus.
C Quo multiplex istz. fo⁹. agētis. r̄ h̄elicita: determina-
tua. r̄ h̄ impatiua regulatiua.
 3. **C** Agens nāle per continuationem vel frequen-
tiam actionis debilitatur.
C Sln ē p se. verū p accūs. qn̄ repatiē istātia de lumioso il-
lumināte. srl̄ agēs morale vel itelligēs fortificat p freqn-
tiā actōis. Quare etiā po⁹ vna agēs itēse ipedit aliaz. 6. nā-
liu p. 5. c. 7. i. catis: r̄ no ita i nālīb⁹ alys. lux r̄ color. **C** Re-
q̄ in catis actōis vtriusq; potērie xcomitā actio alicui⁹
tertī qd̄ nō p̄t vbiq; itēse ager. **C** 7. sic sba ignis agit qn̄
colō: r̄ qn̄ lux r̄c. ḡ eadē cā ibi. srl̄ qn̄ sp̄s sic i potētis aie-
 4. **C** In artificialib⁹ ad genus cause efficiētis p̄cur-
rit iperās dirige⁹ r̄ erequens.
C Sz p³ p se ē efficiēs p̄ximū. p alia duo nō fz qz h̄ns v̄tu-
tem superioris agentis: sic de' se bz resp̄cū nāe cui r̄ iperat r̄
ea dirigit. Quis ordo istoz dirige⁹ r̄ iperat respcū actio-
nis. 8. si tñ cēt i isto directio sine ipio. nūqd artifex o. 36. si.

5. **O**mne agēs est p̄statiū patiētē.
 ca. 29. Aug. iz. sup Hen. Et p̄bus p̄ de gnōne.
 L. c. 53. agere ē forme pati māe. i. alicui⁹ in q̄tū bz formāvel māz:
 r̄ circit. forma nobilior. 7. meta. sic iḡt seḡt. oē agēs p̄stati⁹ r̄c. **C** 5
 L. c. 7. ibidē. c. de actōe. ḥrietas regriſ iter actiuū r̄ passiuū illa ē
 r̄one fo⁹ in vtrioq; nō r̄one māe. **C** 8. regriſ vt quo patiē-
 tē. mā. vt sine qn̄ nō i passo vnu ḥriu: fz alid i agēte regriſ: vt q
 t̄ ide. agat. srl̄ lo ibi d̄ mutua actōe r̄ passiōeybi acti⁹ et ē passi⁹

6. **O**mne agens agit sibi simile: vel assimilat
sibi passum.
 L. c. 52. **C** p̄ de gnōne. c. de actōe. p̄ba ibi: qz faciēs est ḥriu patien-
 tē. r̄ circit. ti. r̄ gnatio ē in ḥriu. iḡt patiēs tr̄asmutat̄ in faciēs. b. p̄ba-
 tio nō v̄ bona cū gnō possit ee i me⁹. iḡt ex hoc qz gnō in
 patiētē est ad ḥriu illi⁹ forme p̄babit̄ nō seḡt passu assila-
 tio. **C** Non⁹ qz h̄e ordo ḥnu istariu: p̄ ē. agēs agit (rigeti.
 sibi sile. b̄ est v̄a simpl̄ in vniuocis: qz sile formali. aliq⁹ i
 equocis: qz sile sibi fm v̄tutez q agit. Ex hac seḡt sile sim-
 pl̄ vnuocis. iḡt r̄ paries receptiuū forme iducēde ē eius.
 d̄ rōnis cū mā ageris. v̄tra ex r̄one mot̄ seḡt ḥriu ter-
 mino a quo pessē extēdēdo ḥriu ad oēz forma eiusdē gn̄is
 nālis. i. ad ḥriu p̄p̄e r̄ me⁹. Si aut̄ actio illa ē sine motu cū
 mutatiōe sola: tūc nō seḡt ḥriu pessē: fz tñ p̄tatiōe, dif-
 ficele tñ. r̄ rarū v̄ suscepitiū formarum alicui⁹ gn̄is nālis

nullā illarū actu h̄re. qz quō vna abyciē nīsi alia iducat̄: cū
 nā nō itēdat̄ p̄tatiōe p̄ se. istud veruz ē in oīb formis for-
 te iducibilib⁹ p̄ motu. qz sicut sic iducūtur. ita sic abyciū,
 p̄ mutationē fallit. fz de luie in me⁹ de sp̄e sensibili r̄ itel-
 ligibili de aīa hoīs fm ples formas. iḡt redeudo ad p̄mū
 mēbrū fz. quō ex vnuocatōe actiōis: r̄ rōne termiōz mo-
 pati. in actōe cū mutatiōe nō seḡt 3⁹ nec 4⁹.

C Instrō dat̄ forma q̄ ē istr̄m: r̄ ipz h̄ns cā cū
 principali agēte agit sine alia ci⁹ motiōe. ambo
 enī sunt vna causa sufficiens.
C Effect⁹. z. 4. z. 26. gnālis. r̄ in tabula ad agēs d̄ ifluētia: qz
 regris p̄ntia aboz. vt sint vnu agēs sic d̄ mā r̄ for⁹. 3. ii. qre.

Actiō nālis p̄t subesse iperio volūtatis.

C Sic oīs actio nāe subest volūtati dei. srl̄
 volūtarie gs se p̄cipitat. vel cadit. r̄ tñ nālī. srl̄ nālīr gs vi-
 det p̄tē obo r̄ medio illuminato. r̄ tñ volūtarie. Hic sunt
 tres gradus. in p̄actio nālis vni⁹: licz neċia respectu eius. r̄
 nllō mō sub ei⁹ p̄tē est sub vo⁹ alicui⁹ superioris. in z. idēz
 volūtarie ipat. r̄ nālīter exeḡt. ita q̄ nō exeḡ nō ē in pote-
 state sua cu icepit exeḡ. in z. sp̄ act⁹ r̄ continuatio est in p̄tē
 volētis. **C** Nota. actio nālis d̄ nālis a forma executia.
 p̄ accēs ē libera si subest ipio liberi. **C** Nō ē q̄ nlla actio
 quocuq; oīo subst̄vo⁹ nō neċio ipanti ea ē neċia. ḡ nālī ac-
 tio q̄ subest vo⁹ "mutabili tñ ēvt in p̄lib⁹ ipedibilis. **C** Nō
 enī p̄t ipedire volūtas illā actōe actiuū r̄ passiuū nō ipē-
 ditis. r̄ approximatis quātūcūq; tūc iperet oppo⁹. Sz po-
 test facere iperādo agēs nō ee approximatiū patiēti. vel al-
 p̄t emittere volūtas nō tñ sic faciēdo agēs nō approxia-
 tu patiēti vel alterū ipediri: fz sine vtrioq; istoz. sic saluat̄
 illō Aug. p. retractationū. c. 9. z. 22. Nihil tā in p̄tē volē-
 tis q̄ velle. r̄ illud. i. 4. c. i. c. 23. Anim⁹ iperat corpori facilis-
 tis q̄ sibi. p̄m̄ itelligit̄ q̄ ad actū in se. z. quantū ad p̄cedē-
 tia actuz. facili⁹. n. anim⁹ palpebras ipat claudi ac sic rem
 nō videri q̄ iperet sibi no amare qd̄ amat. vel e⁹. magis tñ
 ē in p̄tē ei⁹ nō amare: qz illa actio sp̄ dū ēē in p̄tē volē-
 tis in se. ita vt o⁹ approximato. puta actu int⁹: t̄ nec ipso:
 p̄exactis ad videre. P̄t̄ etiā p̄m̄ itelligi de velle qd̄ iest: nō
 de illo qd̄ nō iest: qz cōcupiūt aīa mea desiderare. qd̄ non
 desiderauit. z. v̄z ē aīcedēter tā d̄ velle qd̄ iest. q̄ qd̄ nō
 iest. volitio tñ ipedīt: r̄ pp̄ ipedimētū itellectois. r̄ sine im-
 pedimēto. sic yo⁹ copulat itelligētā memorie: r̄ suertit
 cū imperat vti forma in memoria: vel cuz imperat omnia
 lia potuerūt ee itēste opatiōes aliarū v̄tutū sicut ē in dor-
 miente. sicut ēt sp̄s oīculo rapti ip̄imis: nec tñ v̄det: qz fz
 vissio sit actio nālis r̄ sp̄ recepta agēs r̄ patiēs approxime-
 tur. tñ vissio ipedīt agere pp̄ forte actōe alteri⁹ po⁹ quā oī
 amoueri. r̄ sic itētēde vissuz cōplari rei. **C** Nō h̄ v̄ dare
 ua adbiberi passiuū: vt sic aliqd nālī pducaf. iḡt cū sic sit
 actio in p̄tē: sicut r̄ modus agēdi: vt itēse vel remisse. r̄
 ecōuerto: sicut actio talis termini nō est in p̄tē volētis: r̄
 nisi aīcedēter: sic nec ei⁹ itētio. iḡt oīculo no ipedito adhi-
 bito vissili nō ipedito itētēde vissimē videbit. r̄ sīc d̄ alys po-
 dicit̄ de vo⁹. c. i. 4. ideo p̄ba: qz si potest minus e min⁹ po-
 test cōtinue dīminuēdo nihil agere. Ecōuerto p̄ba: quia
 plus repugnat p̄n⁹actiuū oīno cessare q̄ min⁹ agere.
C Agens naturale nō ipeditum agit fm vltimis

10. **sue potentie.**
C Sic n. agere nō ē i p̄tate sua: sic nec itē se nō remisse ager. **Ex. ii.** **A**gēs nāle: multo magis de voluntario: nō ipē dītum nō necessario agit.
C Tum ex. 8. tū. 7. s̄lī ex. 13. v̄lī tū p tanto neccario: qz non ē tūc in p̄tate sua nō agere. r̄ iō ip̄z neccitat: nō ē necessitas simpli: tūc determinate semp aget: voluntariū nō: neutrū tūn necessario agit nisi in sensu cōposito.
C Contra hāc io. 9. metaphy. ca. 4.º **L**. c. io.
Agēs nō necessariū simpli etiā q̄n agit nō necessario agit nisi in sensu cōposito.
C Ubi ē neccitas cōcomitātie nō cōcomitātis: nā in i^o nūc p̄us ē nā potēs agere q̄z agat: r̄ i^o p̄oz nāe ē potēs nō ager. r̄ inq̄tū sic: p̄us cāt actōez: nō inq̄m ages: qz idē cā sui.
i. **C** Allz agēs se applicat ad agēdū n̄si volūtas: sed aliūde applicatur: aut quādo agit: aut in p̄ductione agentis.
C Quid est ista applicatio: r̄ de stucto generāte quid facit ipsum ad istam applicationem?
ii. **A**ctio ē cā passiōis: vel motio motus.
C Ut qz mouēs mouet. iō mobile mouet
slīn v̄ si ē idē re actio r̄ passiō: tū p̄ tanto accipit: qz v̄ actiua qd ē vñū extre^m: p̄us ē nā ip̄o effē qd ē alio extre^m. iō itell̄s accipit p̄us relonē agētis ad effectū: q̄z e^z. vñ p̄ B itelligit q̄ mobile recipit moueria vi motiua: r̄ nō e^z.
iii. **D**ivisiō potētie in eentialem r̄ accūtale nō ē nisi cōparādo ad sc̄dm actum.
C Usū nō dat nisi de po^a actiua: r̄ dicit defectuz alicui^o cir-
cūstātie neccie ad p̄ducēdū effectū q̄ si ē tota v̄tus actiua:
v̄l̄ ps ei^o: tūc tale ē in po^a eentiali ad agendū. si ej̄ sicut i ali
quo ip̄dimēto amouēdo: tūc d̄ agēs in po^a accūtali.
iv. **C** Nulla p̄oestas ē plene actiua si p̄ suā eentiaz
in nullū actū r̄ in nullū obiectū p̄ot.
C Intellige sine aliq̄ actiuate ip̄z nō p̄ se. i. sine istro v̄l̄ sine
p̄asso v̄l̄ sine actōe alterius p̄oris agētis. vo^{r̄} re^u itellus.
v. **C** Agens principale habz superius obiectuz ac
actum nobiliorem.
vi. **C** Instat. volūtas nō bz o^m nobili^o q̄bz caritatis.
vii. **I**nstrumētū vel cā sc̄da nō mouet ni
si mota p̄i^o naturalr.
C Igit̄ recipit actōez p̄us p̄ncipal agētis q̄ nō v̄r̄ nō appli-
catiō eius ad agēdū. r̄ ita nllin istrū n^m ēt z^m agēs erit ex-
se sufficiēter deteriata ad actū suū. **C** Ontra. tūc istrū bz
actōem p̄priā 3 septimā. de agēte z^o: v̄r̄ oppo^m. z 4. v̄l̄ cō-
clusiōe. **I**tē magis v̄r̄ istrū v̄l̄ cā sc̄da esse deteriata ad
effectū q̄ agēs p̄ncipale: q̄i mediatiō effectui.
viii. **C** Nulluz agēs cuius ois actio manet in se agit
aliquid per instrumentum.
C Dic nō v̄r̄ verū de istro cōiuncto: sicut po^a resp̄cū essen-
tiae: sic hitus resp̄cū po^a: nec generalr verū in istris agēdi:
bz formalr mouēdi forte qz mot^o istri ē formalis rō mouē-
di aliud: sicut baculus per nām suā nō mouet aliud localr
bz formalr: qz mouetur: tūc istrū nō mouet.
ix. **C** Hō oē agēs ē p̄sens suo patiēti v̄l̄ effectui pri-
mo slī substātiā nec slī aliqd ee. sic nec finis
illi eius ē finis: s̄z tūn efficaciter v̄l̄ virtualr.
C Ita q̄ibi cāt v̄bī nō ē: put determinat ibi terminuz cā-
tiōis: sicut ibi video. v̄bī nō sum: cū passum nō possit ee im-
mediatiū agēti nī tūn p̄ in superficie: si enī nō ageret p̄mo
nī in immediatiū term^m ageret i sup̄ficiem: r̄ illa in pximā.

11. **T** sic sup̄ficies ēēt sibi immediate in passo: r̄ infinita in actu: qz
mouēs r̄ motū op̄z ee actu distincta. sicut iḡt̄ non tūn vna
pars agētis p̄mo agit slī torū. sic bz aliqd totū passum p̄
portionatū sibi: qd p̄ patif ab ipso: r̄ illi toti ē p̄sens efficaci-
ter: sue in rōne agētis: bz nō localr. alias magno agēti: r̄ p̄
uo v̄tuoso: r̄ debili idē ēēt p̄portionatū passuum: tūn distātia
localis dupl̄r cōsiderat. uno mō absolute. Alio mō q̄stum
ad ordinē p̄tiū. p̄mo mō ip̄dire p̄t pp̄ suū excessū actōez
ois creature. z^o mō dupl̄r. aut q̄ actio nō sit i distans nī sit
in pp̄inquiū. sic pertinet ad oēm actionē corporalē q̄ nūq̄
agit i distans nihil agēdo in me^m. Alio mō q̄ actio sit slī or-
dinē partiū: vt. s. p̄us nāl̄ trāsmutet qd pp̄igus. r̄ sic nihil
trāsmutabit p̄. r̄ hoc negat. iō. p̄. sic q̄ distātia nll̄o mō reg-
ritur ad actionē dei. q̄ si nō v̄biq̄et adhuc forte op̄s ēēt.
vita possz cāre in terra: r̄ nō per trāsmutationem iterme-
diorū: qz tūc nō cāret cū distātia oī mō ad actōez corporis. si
cūt q̄ determinatiōez regrit r̄ ordinē p̄tiū eius: sic q̄ sem
per localr ēētiate p̄nis suo p̄xio alterabili slī vltimuz
ei^m. sic q̄ tact^r v̄tualis nō ē ibi sine tactu cōpali: sic v̄t^o ē cor-
poralis in tactu i quantū toti slī aligd ei^m. sic q̄ pp̄inquiō
res sūt trāsmutabiles ab ipso alias nūquā trāsmutabit re-
motas: qz act^r ei^m ē p̄ lineas rectas. **C** Ad actōem an^r req-
ritur deteriata: bz nō ordō partiū v̄l̄ nō inq̄m bñs talē ordi-
nē: p̄. n. agere forte i distans nihil agēdo i pp̄inquiū: sic i lo-
cūtōe r̄ illuminatiōe. nō. n. agit p̄ lineas rectas: bz per auer-
sionē spirituale itelligendo t̄ volēdo. qd. n. est approxima-
tio i corporib^r est cōuersio i spiritibus.
C Lā originās nō est aliud nisi efficiēs: tūn forte
tale efficiēs: qz cōsubstātiale nō materia. **zo.** *accipit ibide
ens extensis
et pro xdu*
C Quia tūc aliqd eius ēēt ps cōstituēs originātū. r̄ tūc in
omnibus preter q̄s in diuinis aliqd substātiae originātis au-
ferretur ab ipso per hoc q̄ actu originat.
C Lāusa p̄mptoria videtur efficiēs: non princi-
palis: sed disponēs ad hoc. **zi.**
C Similalliciēs vel iduēs. s̄lī cōsulēs in voluntarijs: r̄
coadiuans. multa sunt alia.
C Lāreas nī ē nī mere d̄ nibilo nll̄o p̄supposito **zz.**
C Trāsmutās aut mām ad formā i quantū talis nō creat.
sed generat ēt si formā de nibilo p̄ducet: bz si vtrūq̄ fa-
cit: ita q̄ formā p̄ducat māz nō trāsmutādo: cui^o p̄ductio-
nis p̄se terminus erit forma nō p̄positū: qz tūc p̄mē ip̄ressio-
nes omnū agentiū erūt creationes slī p̄mā opinione. for-
te ibi sunt due mutationes. vna creatio. alia generatio: si
cūt est in anima itellctua. si autē aliud p̄ducat: r̄ aliud
vniat: sicut qd idē ē: materiaz trāsmutat ad formā: sicut qd
idē est p̄po^m p̄ducat. yniēs dices generās: bz nō sit for^a ab
ipso. forma. n. ē p̄accēs termin^m gnōnis. p̄po^m aut p̄ se. Aut
nihil oī nouū ē: aut tūn a deo ēētiate. r̄ ita nlla creatu-
ra aliqd op̄at: aut aliqd p̄ducet per creatiōez: cui^o nihil p̄-
fuit. r̄ si creat bz cālitates: super aliquā p̄e forme: cui^o mi-
bil p̄fuit. pari rōne sup̄ totā: cū tota sit cīnsdē rōnis: r̄ agēs
totā hēat in se: nec tūn creatio: qz nō ē iter nibil r̄ ens: bz iter
p̄uationē r̄ formā: qz creat inq̄tū talis ab^m fit ens nō aliciū
ius forma nec mā illa p̄ductioe: qd aut p̄ducet p̄ p̄ gnōnē
compositū est r̄ forma p̄accēs inq̄tū aliqd eius.
C Ontra iḡt̄ nulla neccitas ponēdi aīam rōnālē crea-
tā cū ibi p̄po^m p̄ se p̄ducet: r̄ tūc nō ē creatio
p̄te. **C** Itē p̄us nāl̄ v̄r̄ q̄s formā ēēt q̄s mām īformare.
C Itē nō magis potēs ē v̄r̄ agētis sup̄ id qd p̄accēs v̄l̄ sei-
cūdario attingit q̄s cēt si p̄ attigeret: qz v̄tus in pp̄ing^m ma-
gis agit. iḡt̄ sup̄ formā p̄mo posset agēs naturale. **C** Itē si
actio est idē cū termino: r̄ p̄us nāl̄ ē actio q̄ ip̄la p̄du^m. p̄po^m
sicut iḡt̄ p̄us naturalr ē formā q̄s cōpositum.
E Ad primū ex his q̄ apparet circa trāsmutatio-
nēcōrgis būani a p̄uone ad fo^m

20. *accipit ibide
ens extensis
et pro xdu*

zi. *p̄dē generā*

*dīnūratoe cātio
grat*

*ans hāt forā nō
ēē ab eo*

ans q̄l̄ pot dīc

*ans hāt forā nō
ēē ab eo*

*ans hāt forā nō
ē*

Theorematum

Vbi compositū p̄mo generat nō oꝝ forte ponere creatio-
nem aie. sꝫ hoc aliud p̄abitur. sꝫ qꝫ aliquid nūc ē de nouo:
qꝫ n̄llo mō cadiit sub calitate agēt̄ creati. vñ ex me. qꝫ ac-
cipit̄ de forma ignis: qꝫ aliquid est ei cui n̄ nihil p̄fuit nō seḡ
ipsum gnāri. C Ad z". fīm ē p̄us r̄. sꝫ ecōuerso. ybi tū cre-
atur ibi p̄ducit̄ absolute iquantū ens: r̄ postea nā vnitur.
alia mutatōe fore. Sic ad 4". p̄us. n. terminus actionis ē
compositū non forma. C Ad tertiu. bñ p̄t aliquid in aliud
paccis in qđ per se nō p̄t sic q̄litatē actiua in aliqz formā
alteri? ḡnis n̄tē q̄litatē pducta. C Lōtra p̄". de? p̄t ēare
aliquid nobil? cōtinēs in v̄tute formā q̄ n̄llo mō ēat. igitur
illud possit̄ p̄ trāsmutatiōe māe p̄ducere talem formaz
ad ipsaz. C Itē mō aia itellectua ē q̄ hō agit ad dispōne necitētez
ad ipsaz. C Itē vii scie? p̄positū eē p̄" terminū: C Ad p̄":
sicut nō sp̄ eq̄ nobile p̄t ē ages vnuoce sic nec sp̄ nobili?
equoce: si talis forma nō sit actiua; aut īgr̄ for? de q̄ arguit̄
bz de rōne sua q̄ q̄ncūqz de nouo ēē p̄ se pducta de nibi-
lo: r̄ tūc nō p̄t fieri aliqd cōtinēs ipsaz in v̄tute actiua: aut
nō: r̄ tūc p̄t. r̄ cedet̄. C Ad z" aliquid p̄t sup̄ dispōnem:
bz nō sup̄ formā. C Ad 3". p̄positum p̄ se est: igit̄ ab aliquo
p̄mo est: de forma nō ponet nisi necessario cōcludatur: q̄
re enī iest isti po? sine necessitate.

23. C Aliqd due virtutes actiue ad duas actiones
specie cōcludit̄ duas formas reali: v̄l tñm duas
rōnes reales in vna forma.

C Pro p̄mo Dama. est. 3. li. c. i.
24. C Superioris forme r̄ pfectioris nō est nisi vna
actio specie.

C Bz illa ē pfectio: r̄ ad plura se extēdēs q̄ actio inferio-
ris: sicut itellegere q̄ sentire.

25. C Actio ē terminus actiōis itrinsecus.

C Ut mutatio termin? mor? r̄ sic passio passiōis: sed nō ter-
minus pduct? p̄ ipsam. sic intelligat illud. actiōis non est
actio: nec mutatiōis mutatio. c. physicom.

26. C Actio cuiuscūqz qñ ipm fit istm̄ variat̄ spe-
cie ab actiōe ei?: vt principalis agētis.

C Pz de calore qñ est istm̄ animē.

27. C Actio nō tm̄ assimilat̄ principio agendi: sicut
terminus actionis.

C Pz in nālib? p̄ 2ñs 3henricū de assilatiōe itellis: p̄ actū
nō erit: sicut esset per speciem.

28. C Si forme sint plures in eē pfecto r̄ actiōes:
q̄ forma ē principiū sufficiēs actionis.

C Propō v̄ falsa quādo forma nō est totale eliciēs actiōis
sicut habitus vel spēs: sꝫ aliud vt potētia agit mediante il-
la: quia potētia deficit.

29. C Potētia habēs actiōez coeq̄az sibi: sive fīm
totū vigorē sive fīm vltimū potētiae nō p̄t siml̄
alium actū habere.

C probat̄ de mouēte aliqd mobile fīm vltimū po? sive nō
p̄t siml̄ aliud mouere. C Rūr n̄s altera illaz actioniū
alterā regulet vel ordiet: vel pficiat. C S̄. sp̄ arguit̄ eodez
mō. ad i" aliū actū regrit̄ aliqd vigor po? ḡnō tot? exbau-
ritur circa p̄" actū. C Rūr alr̄ glosando ppōne fīm oēm
rōne po? vel bz formā q̄ me? potētia agit. de? v̄l tñm bz por-
tionē supiore: r̄ tñm p̄ suam spēm. restat portio iſerioz r̄ alia
spēs. C Lōtra p̄mā glosam. de? r̄ ab itellu fīm oēm rōne
itella. aliogn nō ois beatificaret: r̄ fīm totā v̄tutem ois rō-
nis. C Lōtra z". si opando p̄ hac spēm exbaurit̄ totus vi-
gor po? nihil potētiae restat ad opādu bz alia spēm. C Alt̄
ppō negat̄. ignis fīm vltimū sui calefaciendo. a. p̄t siml̄
calefactre b. C Lōtra. ista v̄tus a. sperice multiplicat̄ i di-

uersas p̄tes. pone totā fīm vna lineā multiplicari ad vnuz
bz totū vigorē. nihil restat. C Alt̄ ppō fīla ē. Instatia. itel-
lectionē dei adequat cōntia dimina in rōne obiecti: r̄ tamē
simil aliud itellegit. C H̄ nō est aliud actus sꝫ idē actus
in aliud obm̄ mediatum.

C Omnes forme eiusdem ratōis sunt principia
actionum eiusdem rōne.

C Alt̄ minima caritas nō sufficeret ad actū sūi: nec fides
minia. C H̄ ē mi? sensibile. min? si p̄t ēē p̄t nō p̄t agere
in sensum: qz tūc sensus posset crescere in ifinitū in acuitate.
C Itē mor? tardus ferri ad lapidē nō gnāt ignē. velox
gnāt. sīl̄ de sono r̄ corporib? sonoris applicatis. C Item
mīma caritas n̄llo mō btificat. nec iscpabili ynit obo.

C Nihil agit in se.

C Quia v̄l idē opponi sībi. actio. n. ē rōne h̄rietatis. simil̄
ages ē in actu. patiēs in potētia respectu eiusdem. sīl̄ q̄re nō
q̄libz in se. C Rūo. in qdā actōe. s̄. equoca sufficit contra-
rietas v̄tual̄ h̄reti in agēte ad illud. qđ ē in patiēte: solēnī
nō ē h̄rius formal̄ frigido. act? p̄m? in q̄ v̄tual̄ ē sc̄o: r̄ po-
tētia ad z" formal̄ nō oponūtur. C Ad 3". nō q̄libz act?
p̄m? bz v̄tual̄ quēcūqz actū z" qui iesse p̄t. C Contra
p̄". act? v̄tual̄ stat cū carētia act? formalis. igit̄ nō oppo-
lli carētia. C Z". si act? formalis opponi potētia forma-
li. igit̄ multo magis v̄tual̄: qz ille cōtinet actū formalē p-
fectius q̄ sit in se. alt̄ quo de? ad nihil est in potētia: tamen
tm̄ v̄tual̄ r̄. C Lōtra 3". q̄libz suba ē pfectio quolz suo
accidēte. igit̄ se mouebit. C Item vnde probabitur ali-
quid ab extrinseco moueri?

Juxta h̄ne sc̄dam. zz" nō q̄ q̄ for? est quo ē cā effect?:
nō alia q̄ efficiēs. igit̄ fīm est q̄ illud quo ē instrūtū
agētis. v̄lra si p̄posituz nō p̄efficit: qz aliqz sui. igit̄ illd p̄us:
v̄l ad n̄l? p̄" erit h̄ reducito. C Rūo. reducit ad p̄" agēs
nō ad aliquod p̄ qđ sit itra. Et ad p̄" d̄ q̄ nō ē cā: qz nō est.
C Lōtra hoc. tūc nō tm̄ erit nō cā effect?: sꝫ nec ēt compo-
siti agētis: qz nō est. C Lōtra alia missionē. oē pdi? dicit de
aliquo subiecto p̄mo: qz per acciōs ad p̄ se. r̄ illud ad p̄mū:
sicut ois v̄tas mediatā ad imediātā. ḡ actio specifica ipsi?
a. dealiquo d̄ p̄mo nō de deo. ps. C Ad p̄mū isto? effici-
ens d̄ cē ens p̄ se: qz agere p̄supponit ēē: r̄ qz actio ē suppo-
siti. C Ad z". equocat̄ p̄ ū parte r̄ ū secūdario sive imedia-
te enī d̄ de coposto. C Itē z" ad h̄nem illaz. cō-
positū sic patit̄ p̄ p̄t qđ sola materia recipit in trāsmuta-
tione subali. in trāsmutatiōe acciōtali totū p̄ patit̄: qz totū p̄
fc̄m ē tale. igit̄ sīl̄ de actiōe r̄ forma. C Itē quecūqz for?
separata a mā ē cā p̄prie opatiōis ita pfecte sicut in mā. ps. d̄
aia respectu itellegere. r̄ de acciōtib? igit̄ in q̄gtū sunt cause
accidit̄ eis mā. C Item acciōs r̄ subiectuz nō faciūt vnuz
per se ens. ergo nec p̄ se ages. igit̄ si aliquid est ibi p̄ se agens
erit accidens tm̄. C Rūo. concedi p̄t q̄ acciōs est causa
efficiēs respectu sui effect? r̄ acciōs tm̄ effectus: qz accidēs
ē per se ens habēs suā entitatē cōplete: r̄ nō est essentialis
aliquid alicui?. nō sic de forma subali. vñ sīl̄ nō cōcludit̄ tm̄
pter alias duas rōnes p̄cedētes. s. 3" r̄ 4" p̄t concedi
q̄ sīl̄ sola forma subalis p̄ efficit reali. de mō loquēdi nō
ē disputatio. p̄positū aut̄ p̄ se: qz p̄ aliquid eius. r̄ est vnu.

C Maxime habēt cōcedere qui dicunt formam agere in EX
TRA

C Sed p̄positū ex suba r̄ acciōte paccis: qz p̄ aliquid sui: sed
ipm nō ē aliquid: bz aliqz: ḡ si mā nec accidentalis p̄ accidēs
multo magis: nec subm: sicut v̄l ē cōparando p̄tes h̄tēs
oppositas cōditiones ad totū in q̄gtū denoiantur a p̄prietate
vñ? pris. caput pes. hō respectu crisi. C Tūc cōfirmant̄
due p̄me rōnes: q̄ ad rōnes cause efficiēs nō regrit̄ q̄ sit
ens subsistēs: sed actu exēs p̄ accidēte vel actu. alias nec
cōntia diuina in q̄gtū hui? p̄ caret. vñ nō opz q̄ sit actu per

ADDIactum qui sit aliquid eius.forma autem pmo est act^o non compositus. **C**onfirmat:qr sicut nota^r z^o.zo.8. **J**uxta co^rclusionē septimā vle^rm.causalitas efficientie est si^r p^rfectionis nō sic causalitas forme.act^o iquantū act^o pfectio^e. **E**t si arguit qcgd per se regrit ad esse:z ad agere.materia regrit ad eē forme:z subm ad accīs. Nō valz per se cā.igīt ipm:z effectus sunt cause per se ordinate.i.6.a. **L**o^rfirmat z^o:qr cui immediate iest etiā pmo.i.totalr iest.alias passio superioris pmo iest iferiori.Linco.Nihil nō cāns rē.neqz sumilr in habitibus rē.11.16.

Juxta.19.22^c.z.24^{am}.vle^rz pma z scda^r.i^r.pnt eē cāe p se ordinate.lz nulla sit cā alterius faciūt.n.vnā cām respectu tertii.ita q̄ p̄or ē pfectior q̄si ps illi^rtoti^rcāe.secunda imperfectio:z quasi p̄us siue magis est illud z^o a p̄ori:licz a neutrō sine alio in quantuz sunt cause ordinatae:sicut mā z forma cānt ppositū:z forma magis z pfectus.ti^r nō sic p̄us q̄ possit intelligi cātū ab ipsa:z nō cātuz a mā. intelligēdo.n.ipm cātū ab ipsa.intelligēt h̄is actū z nō actus.igīt habēs aliqd aliud q̄ actus.sic igitur nō segt formā h̄ē aliquā cālitātē respectu māe.licz sunt cāe q̄s ordinate re^r cōpositi.sic.n.segt p̄orē cām aliquā cālitātē h̄ē respectu posterioris.igīt si h̄z hoc accī^r iquantū est cā superior.v̄l igitur z.24.vlis neganda:qr cālitas p̄orē respectu posterioris fāc pōrem esse per se cām eius:nō tamē per se ordinata ēt dāto q̄ secūda nō tñ in fieri:sed etiā in eē depēdeata p̄ori:scut accidēs a subiecto:q̄ tamē nō ē cā p se ordinata respectu accidētis vel effec^r accītis.q.16.f.v̄l q̄cquid a. cāret si a.maneret amoto p pole vel ipole.qlibz alio:z nō ēt nisi a.hoc dico:qr si maneret sine alio ēt deus.z ita possz in c.igitur nūc nō est cā secūda respectu c. nō segt pp istud si ēt tñ a.nō.n.possit c. q̄a.sed quia de^r in quo icluditur eiaccidit.in hoc a.nō est cā.igīt quantūcūqz b. sit necessariū neccitate opposita ipoli vel icōpossibili ad cē a.nō se quitur b.eē cām p̄orē ipso a.ōparādo vtrūqz ad c.nisi b.vl tra hoc sit necciu^r pp actōez a.sic q̄ c. sit ab a.z b.vt abyna cā itegra.z ab a.minus z iperfectiū:q̄ ab ipso b.nō soluz intelligit hoc de esse simplr ipsius a.lz dc quo cūqz eē p qd ipm a.cāret:qr semp b.eēt cā eē a.s.q̄ eē causat.multa igīt magis nō o^r in causis ordinatis p̄orē eē cām alicui^r este in posteriori:q̄ oīno sit accītate posteriori ad cāndū.igīt in fluētia cause prioris in posteriorē respectu tertii per se lo quēdo non est aliqua trāsmutatio posterioris.nec ipsa ali quid recipit:qr vt arguit aliud agēs.qcgd ēt illud amota cā p̄ori:z illo manēte possz z^o p se pducere effectū:q̄ est i^r possibile.sic licz posterior isto nō recepto idiget p̄ori:z tūc cū nō esset nisi receperit illud q̄n cāret nō ēt dependētia a pma.imo pma nihil faceret in effectū.oppo^r creditur ppter mouēs z motum q̄ moueri sit rō formalis mouendi: sed tñ ē ordo h̄i^r ad hoc in eēndo a quo z^o q̄ ordo cōiter est fin ordinē cēndi ab^r:nisi q̄nqz ppter modū essendī a. per trāsmutationem:sicut angls dicitur non causa forme materialis:cuius sol est causa.

Si iste ordo sufficeret:tūc quecūqz distātia localis nō i^r pediret. **R**no.distātia localis bui^rcāe phibz pductōez effectus:qr o^r cām p̄tē esse virtualr effectui. silz illi^rcāe. o^r igīt ambas ppe esse:nō ppter se inuicē:sed ppter tertiu^r tūc.19.falsa. Lōceditur:nisi sicut exponit ibi.ybi mot^r ē for ma ppa in strī:sz p^a z z^o.i^r.saluantur accipēdo operatio ni. p pprīo effectu.vnde q̄ pma sic accipit pprīa z^o age ti. flm ē. vñ ista op̄.nō distinguunt iter in strī z cām secūda. statūt opatio accipia^r proprie:put denotat opante.sic pri mū h̄z pprīam:z z^o pprīa. Nota.9.metaphy. q.i.potētiali tas potētia potēs p̄mū mere importat respectuz:z^o ēt de noīatiū respectu eius:sed abstractū respectu tertii:q̄o z^o denominat cōpositū mediū ptez cōpositi:sicut pncipiatō pncipiū pncipias.cātio.causa.causans:sed nō sunt ista ppa

nomen h̄:sicut in potētia:que tamē in illo sensu significat pncipium.igīt eadē relone denotatur imēdiatē p̄ cōpositi.z pmo imēdiatē parte.z per partē ppositū. **E**x^r.beatitu dinitas beatitudo que denotat actiōem vt visionē vel dilectiōez:cui^r eētia nō dicit:sicut nec pdcādo finē d ipsa. vltimū denotatiū est beatus.tenes igīt q̄ quo est p̄mū pncipiū:z eodēz genere quo cōpositum pncipiat.imo eadem relatione numero cum illa que dicitur de compo sito cuius est quo.igīt rē.

Cōtra.igitur per solam relationem a.causat:quia per in fluentiā ipsius b.siue in vture eins:q̄d idē est.per hoc patz is.vlis:qr posse in vture ē posse:vt pars totalis cause.z coniuncte alteri parti pncipaliori:q̄d nō potest sine tali cōiunctione. **R**no.sicut arguitur cōtra.i.4.^c.zo.^c.z.1^r.cēnia materie z forme nō sufficiunt ad hoc q̄ cōposituz sit vnum:sed necesse est ipsa intelligi vni^r:z tamen ipsa vnio non est aliquid itra essentiam ipsius cōpositi:quia tunc nō esset precise cōpositū ex materia z forma. **E**t de eēnia ab^r ēst relatio:imo vltima forma eius:sed tñ mate ria z forma sunt cāe ītrinsece:nūquām tamen causant su ne relone vni^ro:sicut nec cānt sine relone cause:que tamen nō ēst de essentia cōpositi.sic h̄ p̄or causa z posterior. nūquām causant sine ordine:nec tamē ille est formalis ratio causandi in altero:sed absolutuz:nō tamen sine tali re latione:nec depēdet inferior a relatione sed a superiori ad quā habēz relationem. **C**ōtra.igitur cōposituz est for maliter illud q̄d est per relationez.igitur materia z forma sunt relativa.7.metaphy.g. **R**no.sit essentia materie T.c.60. c.forme d.cōpositi e. dico q̄ est formaliter p d.sicut intelligitur i.4.^c.zo.z integraliter ex c.d.nō tñ sine relatione:sicut efficiēter lignū ē calidū p calore ignis:nō tñ nisi sub relone:quia z ignis pmo suit calidus.igīt nūc formaliter cale fit per relationē.non segt elemēta vero aliqua pfectio ne absoluta agent:que est de eētia cōpositi. **C**ōtra.sei paratis c.d.manēt ipsa:z nō e.igitur aliqd est in eētia pre ter ipsa.ita videtur argui.7.metaphy.g. **I**tez vno.c.d.T.c.60. p̄or est naturaliter vnitate e.ergo z tentitate. **C**ōfirmatur:qr nō cānt nisi vt vnite cā p̄or. **R**no.separatis separabilibus naturaliter manētibus.vt ibi exēplificat ipa manēt naturaliter h̄ nō:qr separatio h̄ ē corruptio alteri^r extremi. **C**ad z^o.vno p̄or:vt sine quo nō sit relō cāe. forte tamē accipēdo e.iquantū cōpositū.sic referēt ad c. d.inquan tum cōponētia.e.sed p̄posituz ē ens per accīs. **C**ontra p̄mū.de aia itellectua. **I**tem naturaliter qd valz.quo mōcūqz.n.h sunt.z illud nō h̄ nō sunt tota eētia eius:qr tūc idem simul esset z nō esset. **I**tem ista vno aut mutatur sine mutatione extremoz aut in illa separatione o^r ponere mām mutari vel formā.igitur aliquod absolutuz p̄us q̄d non nūc.de ista mā quere.s.meta.qōne vltima. **TIO**

Perfectum dicit cuius non est extra z^o.p̄n¹⁰ aliqd accipere.

Conētis est ratio siue in substātia siue in virtute:siue in quātitate durationis v̄l permanēte.z hoc siue pfecto sim pliūt vt deo:siue creato simplr perfecto.vt vniuerso:siue h̄ vt spēi certe.ex hoc segt.

Perfectū est q̄d p̄t facere sibi simile.

C4^r methauroruz.glosa^r in pheimio metaphysice hoc est T.c.54 perfectio virtutis.z circuit.

Similiter perfectum est quod habet finem 3. studiosum.

C5^r metaphysice.hec est perfectio aliquo modo virtutis p̄ T.c.21. quam acquiritur finis.

C6^r unumquodqz perfectoruz a meliore ipso p̄ ficitur relatū ad ipsum.

Theorematum

iz.

- E**t hycorum. 6. meto. 9. post.
 5. **C**oncliter perficiuntur deteriora ad melius
 ipsis non relata.
 C. post.
 6. **C**onsiquodqz natu est suscipere melius seipso
 hoc suscipiendo melius et perfectius sit: non suscipiens ma-
 net in imperfecto. ibidez ante sententialiter.
 7. **C**Non ois potentia perfectior sit ex operatiōe
 sua propria itensa.
 C p̄ de actu appetit⁹ sensitui in nobis.
 8. **C**otum et perfectū idem. 3. physicorum.
 L.c. 64
 9. **C**Quare infinitū ut est possibile in quātitate nō est pfectū
 Bonum et perfectum idem.
 Quare omnes consideratiōes tertij top. de meliori et de p-
 fectioni intelliguntur ceteris parib⁹. **C**Nota qz suscipiēs il-
 lud si est eius perfectio perfectius sit fin illā pfectionem
 non perfectius fin sua essentiā: materia enī ita pfecte est
 mā qn̄ non habz formā: sicut quādo habz. nō tamē ita p-
 fecta pfectione forme que est aliquo modo etiam eius p-
 fectio: sicut forma iſformati: nō sicut iſrinseca perfectio in-
 tra essentiā eius. adhuc minus est subī perfectū recipiēs
 accidens. **C**Juxta hoc nota qz nūqz minus nobile ppter
 coniunctionem cum nobiliōri nobilitatē in se: nec mā ppter
 coniunctionē cuz forma: nec sensus propter cognitionem
 cum intellectu: nec intellectus ppter coniunctionē cuz volun-
 tate plusqz si sine illis essent. Tamē dupl̄ nobilitatē aliqd
 yno modo nobilitatiōe illius cui coiungitur: que nobilita-
 tio est eius aliquo modo eo s. modo quo illud nobilius est
 causā vel perfectio minus nobilis. scđo modo natura facit
 dispositiōes. vel minus nobilia ppter nobiliora. et ideo fa-
 cit ea: sicut cogruunt coiunctioni cum perfectioribus non
 cogruerent nisi in se fierent perfectiora: qz si deberet re-
 manere sola. idco sensus etiam in se nobilio: in homine qz
 in pecore.
 io. **C**Perfectio participata quanto simplicior: tā-
 to perfectior.
 Ut esse qz vivere. Dyo. de di. no. ca. p. sed ens est perfe-
 ctius qd plures perfectiones participat hoc fin ipsu mybi
 est compositio aggregatiōis: nec quātitatis: nec distictōis.
 ii. **C**Nō simpliciter perfectius est quod per se: qz
 quod per aliud.
 Qn̄ia creatura perfectius intelligi a deo: et tñ non p se. sic
 qz ipsa sit rō intelligendi se: sed cēntia divina: qz si intellige-
 tur ab alio. ita qz ipsa esset ratio intelligendi se: vt mens a se
 fin aliquos: tamē in actionibus videtur perfectius per se
 agere qz per aliud: sicut deus per se intelligit. **C**Nota pma
 instantia videretur deficere: qz in rōne o. melius est intelligi
 per se qz per aliud. **C**ontra de visiōe rerum in verbo. et
 in se. **C**Ratio. tam ad hoc qz ad pnum. per aliud nō extri-
 se continens.

Necessarium in omni absoluta per-
 fectione est nobilitatis
 maioris qz possibile in nulla respectuā est sim-
 pliciter perfectionis.

CSic intelligendo qz illud sit perfectius in quo est respe-
 ctus necessarii qz possibilis. immo si est ad aliud sempē
 imperfectionis: qz ponit aliquā necessariā dependētiā ad
 aliud. vnde nulla talis ē in deo. potest tamen aliquid esse
 nobilis in sua natura. qd hz respectuā necessariū alio qz
 nō habz: vt terra tota in gravitate perfectior uno lapide.
 hic necessario deorsum. ille possibilis. respectus tamē ipse
 si in se aliqua res est. et perfectio alia a fundamento nobilior
 est si est necessaria qz si est possibilis.

Nota simplicitas ab' est perfectio. sic qz sim-
 pl̄ melius est ipsuz qz non
 ipsum. sicut quasi est vlr de oib⁹ attributis. qd d̄z sic itel-
 ligī. quātum est ex parte ipsoz: nō q̄tum est ex pte illi⁹ cui
 cōparant qz forte destruit: sicut sapientia repugnat cani.
CNon omne illud cum quo stat simplicitas in
 creaturis est melius illo cui opponitur: nec cui
 conuenit maior simplicitas est melius illo cui
 conuenit minor.

CAliter mā pma esset perfectior cōposito. et puctus perfe-
 ctior omni p̄tinuo. et vnitas numero. et ita vniuersalr pars
 tertio physicorū. tamē iquantum simplicitas est melius: si L.c. 64
 cut nō oē incorruptibile: sicut materia pma est simpl̄ me-
 lius omni corruptibili. pta homine: l̄z in hoc sit melius. et
 ideo quia non est tñ vna catena in mūdo. z. 8. 9. 55. sub.

Nota simplicitas nō est perfectio simpl̄ in
 creaturis: qz gbusdam re-
 rum esset perfectionis in eis.

CEdē modo iudicandi est de simplicitate et
 spōne in spiritualibus et corporalibus.

Cötum ad a. b. c. quia vbiqz potest stare simplicitas ce-
 teris paribus perfectioz est illa nā: sicut est in spiritib⁹. de
 simplicitate opposita compositioni ex diuersis rebus. nō
 autem de opposita compositioni intentionum sive rationū
 formalium realiū et similiū talium: quia talis simplicitas
 ceteris paribus non pot esse in creatura.

CExplicit Theorematum Eratis Joānis Duns Scoti
 Doctoris subtilis Ordinis Minorū: nec nō eiusdem qd
 nes super libros metaphysice Aristotelis: ac etiā Tracta-
 tus de pmo omnium rerum pncipio eiusdem: magno qui-
 dem cum labore: et vigilancia preclarissimi Doctoris Ma-
 gistrī Maurich hibernici eiusdem Ordinis in gymnasio
 patavino ordinarie legentis: ordinata et castigata: ac de te-
 nebrib⁹ (vt ita dixerim) luce clariora redditā.

Mauritius Hybernicus ordinis Minorum. Antonio Trombete Theologoꝝ Maximo eiusdem ordinis cum obseruantia. Salutem.

Es si antea honoratiss. pater que stiones metaphysicas Jo. Scoti. que tot annis nescio ne temporiis iniuria: an hominum negligentia: sive etiā earundē difficultate: quasi abiecte in occulto latitabant. Ant. Andreas eius discipulus: vt erat magni ignu: exquisiteqꝫ doctrine: acute sciteqꝫ castigauit primaria preceptoris sui dicta accurate eligendo: ac in ordineꝝ resolutum fideliter digerendo: Ego tamē nup cū in id opus Scoti incidissem egre ferens rem tam preclarā: optimāqꝫ aे laria exulta: re: e situ: tenebrisqꝫ in apertū lucēg vēdican: idqꝫ petro Barocio patavino presuli dicatu esse volui. huic adiun- pimus opusculū eiusdem Scoti de pmo pncipio: et Theo- remata. Bone iesu cū quanto labore: tum ob exemplaria vetera: mendosa: rara: tū qꝫ sensa ipsa brevia sunt et ocul- ta: et quibus nisi tor⁹ adsis: facillime allucineris. Neqꝫ id arroganter a me factu existimes velim. Monit. n. nos et Doctoris Scoti conterranei mei singularis beniulētia: et eius doctrine: cuius lacte ab incunabulis sum nutritus amor non mediocris. Adde qꝫ ex hac re et religioni nostre plurimū decus accedere intelligebam: et Scoti sectatorib⁹ maximā utilitatez. Et si. n. qđ Aristotleles obscurius: pres- susqꝫ scripsit: Themistius: Alexáder: Simplicius: et vt de nostris dicaz: Albertus ille cognomēto magnus: ac ali⁹ pleriqꝫ additis aut imutatis verbis clari⁹: fuisseqꝫ tracta- rū: quis tamē peripateticoꝝ his riuiulis sitim sibi exhaus- stam putet: nisi latices ex ipso Aristotelico fonte degusta- uerit: Utqꝫ Antoni⁹ Andreas: vt in dialecticis. ita hic et obscuriora: et difficiliora ptermisit. accedit ad hoc qꝫ verba ipsa Scotica habet nescio quid latentis energie. Quo fit: vt qui se hui⁹ viri discipulū appellari cupit. is eius scri- pta legat necesse sit. Quia aut multa in huic modi que- stioibus pertractatur adeo ardua: difficiliaqꝫ et fere supra vires humanae facultatis iuuentur. Textusqꝫ ipse varie cor- rectus erat: nunc additione: nunc detractione: vt moris est antiquis scriptoribus id in margine annotatiibus: non modica pplexitate anxius eram: verū qꝫ tam excellentis ingenij hoīem nihil frustra: vel cogitasse: vel scripsisse ar- bitrari: omnia suis locis apposuit: multa additioꝝ: aut ex- tractione signare volui. plura etiā omisi ab alijs: tū appo- sita: que oīa infra huic opusculo ingessi: ne qđ a tāz excogi- taro: elaboretoꝝ opere detractuz esse videatur. Loca vo- sen auctoritates Aristotelis: Averrois: aliorūqꝫ sapientū. Confuse olim more antiquo adducta: ppter curiosos hu- ius temporis scolasticos: vtinā ita doctos: in margine qui- busdā litteris annotauimus: laboriosa ea quide: vt yide- tur proteruientis industrie. Ad maiorē tamē operis elu- cidaionē compendiū: quod sequitur ad finem earundez questionū apposuit: quas castigationes Scotice metaphy- sices placuit inscribere. in quo quidē opusculo et mendas oēs: et consentanea iter se dicta vt hic. ita alibi: et respōsto- nes quorundā dubiorum more suo alibi querendas: atqꝫ argutias seu instantias (vt aiunt) ab aduersar⁹ notan- das: euacuādasqꝫ: opiniones quoqꝫ et opinantes nō expre- sos: quantu mibi per lib: orum iopiam datuz est: et deniqꝫ vbicūqꝫ vel additio vel extractio signari soleat: ea diligen- tia qua potuimus: annotauimus. Cum autē huic nostre lu- cibratiūcule patronuz inquirere: qui et līfis et auctoritate plurimū valeret: tu te mibi honoratiss. pater in p̄mis ob- tulisti: qui et dignitate amplissim⁹: et doctrina eruditissim⁹: et eses et dicereris. Sed vt in te multa pretermittaz quis in scoticis disciplinis in qbus patam⁹ tot ānis publice do-

ces: atqꝫ decertas: sive id ph̄ie sit seu theologie tibi ferri pō: quis iudex in his reb⁹ sincerior: quis censor grauior: quis defensor acrior: quis castigator politior: Ea igī que ego vt ingenue fatear per ingenuū siderationē imbecilli- tateqꝫ inchoau: nō vt tibi aliquo mo preirem: sed magis vt te ad maiora concitarez tu absolves: atqꝫ consumabitis. interea tamen accipe has mei laboris primitias: que tuo munite presidio cauillatores: calumniatoresqꝫ tati faciēt: quanti indus elephasculicem. Munuscūlū id quidez per exigū est: sed qđ tibi plures denūciet: cum tuis auxiliis se opus egregium consecutus animaduerterint. Vale. Ex vīno. calendis septēbris.

Fratis Mauriti Hibernici de portu Ordinis Mi- norum Epithomata castigationum conformitatum atqꝫ elucidationū in qōnes metaphysice. de pmo pncipio tra- ctatus: atqꝫ theoremata doctoris subtilis Fratris Joānis Duns Scoti eiusdem ordinis feliciter incipiunt.

Cloniam vt inquit ph̄us. 6:

ca. 2. Omne obscurū qđ iūstatū. et. 5. topi⁹.

c. 3. Qđ multipli dō obscurū facit qđ dcim⁹

est: quare cū. q. metaphysice. doctoris sub- tilis. de pmo pncipio tractatū atqꝫ theore- mata ipsius imp̄ssorie artis periti sumi dei- pudentia: et mei iegenioli lucubratūcula ad singulorum man⁹ sunt porrecturi: q̄ bacenus rarissima erat in qb⁹ ar- dua: et vt ita dicaz: senticosā plurima et inaccessa minus p- uectis p̄erupta: ac mltipli iterpretāda seruitur: p̄o com- muni scolasticoꝝ utilitate: pauta que sequitur addere δ: creui: q̄ epithomata castigationū: seu correctoriū: aut cer- te elucidariū qđdā legētibus erūtybi et ſe correctioneꝝ et ſnias pncipales: et ybi desūt respōſioꝝ: quas pleriqꝫ omi- fit: et opiones varias diuersorū: vt potero suis in locis dis- currēdo per modū tabule annotabo. aliquādo etiā cōcor- dātias necessarias: et ſtantias atqꝫ remiſſioꝝ et defenden- di modū adiungā. Sz anteqꝫ ad litteras doctoris accedā: quedā generalia documēta pbabilis ppona: quioꝫ p̄muni- est tale. v3. q̄ qōnes metaphysice. et expōne in ipſaz prius qđ in ſnias ſcriptū doctor subtilis edidit: qđuis oppoꝫ cen- ſuerit plimi ſcotiste: et pbabilita plura p̄ eis ſint: qđ videri pō: ex. 3. d. 3. q. vñica. arti. z. pte. z. t. ii. d. 4. q. 3. arti. z. p- te. z. vbi remittit dicta ad. q. 6. 7. 9. metaphysice. et ſt alicu- bi in qōnibus metaphy. iuueniant remiſſioꝝ ad ſentētias in locis suis tāgā. imo vt credo in ſeculo adhuc doc. artiū: aut iunior h̄ ſcripit. vnde problematice in alib⁹ locis ice- dit more bone idolis et minime arrogātis maiorib⁹ et an- tiquis morē gerēs iuxta doctrinā ph̄i. z. ce. et mū. t. c. z. et l̄ ſu- fundamenta p̄prie vie tetigit plurib⁹ in locis: et ſtabilitat: nō tamē ita pleriqꝫ afferunt: et in vna partē ſe penit⁹ deter- minauit ſic postmodū fecit religiosus et puectioꝝ effectus dum ſnias legit. exquo correꝝ ſeq̄ videt q̄ ſtabilis doctri- na hui⁹ viri maxime ſug ſentētias habet: vñ plurimi ſeq̄- ces alia oīa paruſiſciūt. Nihilominus: qđ pncipia ſcolasti- ca vtpote logicaꝝ et metaphyſalia atqꝫ nālia: que mīro ige- nio edidit iunior iuniorib⁹ ſenu antiqua lz voce tediola: abſqꝫ qbus nemo recte ſpeculaſ in locis ſuī ſuī copioſi ha- bētur premittēda et p̄cuidēda ſunt: et ſi ad vtrāqꝫ partem iterū diſputauit nobilitati animi: et excellēti iegenio attri- buēdū ē: q̄ tñ in vno loco problematice i alio aſsertiue iue- nies: vt ifra ſepe patebit: ſupra humānū ſere iegeniū pnci- pia logice et metaphysice tradiſit que q̄ attingere non va- lent ſp̄uit. **S**ed notandū q̄ modū doctrine Ap. cō- muniter imitat: et breuitate et obscuritate: ybi nō eſt loc⁹ pprie determinationis alicui⁹ veritatis famose loquēdo antiquos ſem̄ preponēdo et inde eſt q̄ ea ex qbus ſeq̄ vi-

gnalia documēta
y t̄ ſc̄iſper
metaphyſia ſt̄ lib
ſt̄ ſc̄iſper

Liber

q[on]tentur contradictiones plurime in dictis eius minime implicat: vt in locis suis tangā. Tertio premitte dū q[uod] nō habetur cōmuniter q[on]ones eius in metaphysicā lib[er]o nisi ad. 9. li. i. clausūe, et hoc vel q[uod] imitat[ur] est Auic. vel q[uod] ea q[uod] sequitur. 9. lib[er]o sunt iaz fere habita in. 5. et in alijs preter. iz. qui theologus est: quig[ue] i sūis de nā. iz. lib[er]. disputauit: vt p[ro]p[ter] i tueti. in aliq[ue]bus tamē originalibus antiquis habentur. q[uod] super omnes. iz.

Aunc ad l[et]ram accedo. premitte cōmuniter q[on]oni bus plogus vel prefatio. vel introductio l[et]re. vel more antiquor[um] lectio: sicut varie in sequentib[us] doc. ipm noiat. vbi declarat p[ri]ma pp[ro]p[ter] text[us]. et tota illa l[et]ra patz clare in expōne sua quaz cōmuniter attribuim[us] Antonio Andree in principio.

C Aduertedū g[ener]alē p[ro]mo cū dicit ifra. Declarat. z: a gbusdas a pori: q[uod] illa est p[ro]bat theo[log]ia in expōne sua b[us]. **C** Q[uod] ifra ibidē tangit in applicatiōe pp[ro]p[ter]is de cognitiōe v[er]isimilitudinib[us]. declarabis sic b[us]. 3. dist. p[ri]mi de p[ro]mo cognito. z. q. io. p[ri]mi huius.

C Ibidē posset dubitari ex dictis Auic. q[uod] notat. q[uod] s. ens res et vnu sunt cōmunitissima: et q[uod] nllin hor[um] p[ot]est manifestari nisi p[ro]batione circulari: cū tñ vnu sit p[ar]tio entis. passio vnu p[ot]est manifestari. et de quo vide ifra i. 4. b[us]. q. z. z. q. i. p. b[us]. **C** Ibidē parū post notat vnu ex ab illo loco sed ista p[ro]batio vsc[us] ibi. z. p[ro]p[ter] minoris r[ati]o. l[et]ra tñ bona et notāda. vt alibi lepe accidit in additioib[us] et extra: q[ue]rere oia scriuimus.

C Intentio doc. in hoc p[ro]lo. est reddere auditores attentos nobilitatē et utilitatē b[us] scie manifestādo: et dociles q[uo]d tuor eius causas expli[cat]o. Et hoc duo facit in hac parte. z. ibi. Ex predictis r[ati]o.

C Ibidē ifra in particula de causa formalis. ibi. Contra dicitur ifra r[ati]o. vsc[us] ibi. hoc modo metaphysica r[ati]o. ponit extra. sed no[n] littera: vt patz.

C Ibi ifra in du[is] i[ust]is. Queris que cā sit subm r[ati]o. q[uod] dimittit i solutū: sed arguit pro oī cā. notabis pro resolone ea que b[us] in p[ro]lo. q. 3. soluendo argumenta p[ri]ncipiū. z. q. de praxi. z. q. i. z. quo[rum]. z. q. 7. z. q. 3. di. p[ri]mi. veri[us]. n. d[icitur] cā efficiēs et finalis q[uod] formalis et mālis: sed cognitio eius est poti[us] finis. pp[ro]p[ter] formalis salte: q[uod] ipm. motuua pro cā formalis faciliter soluuntur. aliud est dare spēm ynitati et ordine; et aliud formalis esse tales. distingue etiā de dare itrinsece et formalis et extri- sece et virtualis. pot. n. appellari forma exēplaris salte: mo- tiona p[er] cā materiali soluuntur ex distinctiōe māe quā tāgit. silt de causa finali p[ro]dēra omnia verba docit. et sententias preclaras vbiq[ue] in littera.

Sequitur q. i. p[ri]mi li. in qua venat subm metaphysi- ce: cuius resolo est fere p[ro]blema. Tres enim op[er]a. p[ro]p[ter] p[ro]babiles. vna est Auic. alia Auerr. vt et ibi p[ro]p[ter] in l[et]ra. 3. est modernior quā sequunt[ur] p[ro]les latino[rum]. et al- bertiste: et thomiste. q[uod] s. suba est subm hic. p[ri]mam coliter se- quunt[ur] scotiste. vt ifra in. 6. q. i. se determinat doc. z. q. finali exēp[er]tis: et saluari. et glosari possent alie due. z. 3. dupl[er] sus- tet. vno mō ad mētem Auier. alio mō spāliter imaginādo: et subtilis: licet in p[ri]mam op[er]a. vlt[er] v[er]o incidere. tenebris tñ p[ri]mā op[er]a. vt in prolo. q. 3. se determinat: et p[ro]fert Auic. op[er]a. 3. Auerr. exēp[er]tis resolute tñ posset distingui de subo. vt p[ro]dīca[re] dicit[ur] ens p[ri]ncipal[er] vel conti[nu]t[er] virtualis seu attributionis g[ener]alis suba. p[ri]ncipalissime vnu considerat[ur]. et ultimata attributois d[icitur] vel genus entiū separato[rum]. veri[us] tñ d[icitur] deus q[uod] genus tale. vt imponit Auier. dixisse. p[ot]est exēplū adduci de subo tripli- ci logicā. p[ri]mū est ens r[ati]o. z. 3. syll[ab]a. 3. dem[onstr]atio sine syllo- gismus demonstratiōis. Multū tamen refert ad veritatē dictor[um] resolutio i[ust]i difficultatis nodose de consideratōe. v[er]o metaphysici. an. s. in v[er]o: an certe in p[eculiar]i specula[re]. vt tāgit notanter in littera doc. Multa hic tangat lector curio- sis: q[uod] ampla et copiosa et v[er]is disputatio. si enim tñ in v[er]i-

sideraret metaphysicā ens e[st] ponendū subm omni mō dicator. vt p[ro]p[ter] iducenti secus si in particulari.

C Tribus r[ati]obus ante o[pt]imū arguit cōtra duas p[ro]mas op[er]a. in quarū scđa ponit parū extra ibi. Enī q[uod] cōmetator. vsc[us] ibi. p[ro]batio tertie p[ro]pis r[ati]o. l[et]ra tñ bona ad p[ro]positum.

C Lōse[us] parū post p[ri]ncipiū solonis. q[uod] fortitudo op[er]a. auer. po- nitur in aliq[ue]bus originalib[us]. q[uod] dā parū extra ibi. p[ro]p[ter] de gnō- ne vsc[us] ibi. p[ter]ea cōfirmatur r[ati]o.

C Q[uod] ibi tāgit soluēdo rōnes p[ri]ncipales: vt sunt 3. Auier. de libro elenchoz. et lib. p[ro]mo. structionū p[ri]sciani. vide. c. p[ro]p[ter] p[ri]mū elenchoz. vbi ponit hoc pro cōclusiōe. s. q[uod] syll[ab]s elen- chus est. et p[ro]bat rōne q[uod] dupl[ic]i et ex[ist]i multipli. in mōri- vo volumine p[ri]sciani. li. p[ro]p[ter] p[ri]mū habet illud aliud. et licet qdā conātur h[ab] euadere ex Egidio et alijs: videat tñ discre- tus moderator[um] vbiq[ue] replicas et evacuet.

C Q[uod] ibidē p[ro]p[ter] habet soluēdo 2. p[ri]ncipale de distinctione p[ro]prietatis a subtis in creaturis al[ia] q[uod] in dīnis et sepius in hac. q[uod] tangit. du[is] v[er]o. q[uod] videt cōtrouersia in doctrina ei[us]. nā cōmuniter tenet scotiste idētitatē realē passiōis et sub- jecti. h[ab] videt dicere o[pt]imū maxime in creaturis. hoc idē habet in p[ro]lo. q. 3. soluēdo argumēta p[ri]ncipalia. et sic ibi saluat[ur] cō- trouersia cōmuniter. ita d[icitur] h[ab] euadi: vt q[uod] logtur famo- se vel de p[ro]prietatib[us]. tñ p[ro]p[ter] 4. modi: v[er]o q[uod] capit reali- ter et essential[er] extēsiōe. et silt distinctionē rōnis in dīnis: vel q[uod] est sermo cōparatiū: eo q[uod] dātur gradus in idētitatē reali: eo q[uod] alia ex infinitate alterius v[er]o vtriusq[ue] extremi identificat alia ex conueniētia in. 3. qualis cōmuniter est in creaturis. s. di. p[ri]mi.

C Conseq[ue]nter ibi ipugnando op[er]a. Auier. in aliq[ue]bus originali- bus ponit tota p[ro]ma r[ati]o. vsc[us] ibi. Itē cōtra cōmēt. et extra vel additio. in aliq[ue]bus vero solū illa l[et]ra. Et ista ratio non mouet r[ati]o. vsc[us] ibi. R[ati]o q[uod] vna p[ro]prietas r[ati]o.

C Ibidē parū post in p[ro]notabilis assignat vnu parū ex: q[uod] sic icipit. Cōtra hoc in hoc p[ro]mo inferius dicit r[ati]o. vsc[us] ibi. Aliud est notandum r[ati]o. et est bonū ar[ti]fice cōtra p[ro]b[em] de necessi- tate actiōis diuine ad ex: posset tñ soluēdo defendētib[us] ipm maxie si loqua[re] de necessitate immutabilitatis nō coactio- nis vel recurrendo ad casū scadas. et vide soluēdo primū du- bium post. 4. p[ro]p[ter]ne in hac. q. ad. 3.

C Infra ibi. Cōtra si de nibil cāt r[ati]o. vsc[us] ibi. Ad auctorita- tē p[ro]mā. 6. h[ab]i[re] r[ati]o. assignat extra ab aliq[ue]bus. et q[uod] ibi seq[ue]nt[ur] quadā respōsōe. de hoc alibi. quere ifra in hac. q. z. z. z. 5. h[ab]i[re] huic. et in theorematis. et de p[ro]mo p[ri]ncipio. et in. 1. dist. z. 1. 4. et alibi sepe de causis cōntingentib[us] ordinatis. et in eadē addi- tione p[ro]dēra ad quē logtur cū dicit[ur] tenes et ponis: et appli- carūs ad sua loca ordinate: que ibi cōfusū h[ab]itūr.

C Q[uod] tāgit ifra ibi. Ad alia rōne. ad ma. etiā vbi v[er]o yelle q[uod] de nō b[us] cōditiones regitas ad subm scie videat cōtra- dicere his que habet in p[ro]lo. q. de subo theo[log]ia. dic sicut ibi co- piol[er] habet: quomodo theo[log]ia est scia. et quomodo nō. et q[ue]lis scien- tia. videat etiā log[ic]a de scia viatoris nāliter acquisita et spe- culatiua. q[ue]rere ifra in sexto libro.

C Nota valde illud q[uod] b[us] in soluēdo argumēta p[ri]ncipalia sustinēdo Auic. ibi. Ad alia rōne: et ibi. per hoc p[ro]p[ter] vbi vide- tur yelle q[uod] ens p[ro]dicat in q[uod] de suis passiōib[us]. et consimili forte posset dici de modis itrinsecis. et d[icitur] vltimis sū- ptis vt gd: et nō vt mo. q[uod] v[er]o eē h[ab] ipm. 3. z. 8. di. p[ri]mi. sen- tētiaz. tamē sentētia est ista et necessaria: quā exponit sub- tiliter. quere infra. q. i. 4. li.

C Ibidē parum post in solutione. 3. p[ri]ncipalis ibi. vel aliter tenet: et vsc[us] ibi. Contra responsiōē ad p[ri]mū argumen- tum r[ati]o. assignat extra ab aliq[ue]bus.

C Lōse[us] ibidē ifra. Sed cōtra predicta i[ust]atur vel fz[er] alios ibi. Tenēdo q[uod] deus sit hic subm r[ati]o. vsc[us] ad finē. q[uod] ponit[ur] extra in aliq[ue]bus originalib[us]. mā tñ singularis est. iō totaz legē. Argumēta facta cōtra op[er]a. Auic. quā tenet cōmuniter

scotiste faciliter solvuntur ut scis.

C Infra assignando 4^m modus dñi in qōne ibi his sic p̄tra cratis r̄c aduerte bñ ad totum digressum et specialiter ibi vbi dicit. Talem metaphysicā h̄z deus r̄c cū tñ. 3. q. plo. h̄z deus nullā sciam habere preter theologiaz hoc tamen nō obstat: q̄ me^c talis ē vā theology l̄z non dō p̄prie scia vt logitur p̄hs p̄mo posteriorū de scia: vt ingr̄ dōc eo ḡ nō per discursum q̄ qualiter regatur. vide ibidem. vñ nihil omnis expresse tenere i plo. et maxie in reportatiōibus. q. 3. q̄ deus non est subm metaphysice que faciliter cōcordabis ex his que notaui a p̄n^r et dī: de metaphysica scia et subiecto. et sic de alijs vt alti^r lector notabit.

C Aduerte ad. 6. du^a que sequuntur in fine solonis. et ad solutiones earū: et ad quasdā replicas quas nō soluit: que tamen satis patet: et iser ex oībus vltiate intentōez doctoris et cōclusionē. q. p̄ncipalem.

C In alib⁹ originalibus habetur hec verba in margine in hac qōne. s. Nota de ordine generū. q. acc̄ntū iter se: specia liter retonis ad alia. Itē de me: demonstratōis potissime. Itē de distinctiōe scie. Item iuxta hoc quoniam de^p p̄t p̄ni subm theo^r. tā enī ratio facies fidē conclusionis ex premissa credita. quā demonstratio excludit aligd de subiecto per me^m aliud ab extre^m. Itē. 5. quonodo est ordo p̄ncipiorū imediatorū. Declarare terminos qōnum. et iſſistere circa singula dicta doct. i l̄ra. et dīdere in particulas determinatiōes. q. et dependentiā: et ordinem. q. inuestigare et cetera que icubunt lectori. ad presens nō itendo. sed alias siociū et legendi munus occurrent. solum enī gratia necessaria correctionis et elucidatiōis opis h̄z pauca notare curauit.

Sequitur q. z. de nāli appetitu oīum hominū. imo oīum intellectuū naturarū respectu sci^re. vbi aduerte p̄g doct. hic icidē alr post oppo^m disputavit illā difficultatem quā in. q. Antonij andree iter. q. emerant: lic̄ ipse pro dū: l̄fali eā habz in expōne l̄f: vtrum. v̄z. visus magis facit scire. et adducit. 5. rationes: et eas soluit in fine questionis.

C In p̄ncipio soloni ibi. Notandū circa ordines. v̄sq ibi. Ad solonem tñ huius. q. r̄c. totū ponit esse extravel addit: et alig habet eam ifra ad finem. 4. q. sed est singularis passus: quare legatur hic.

C Obiectiōes quas ibi iducit q̄ nō cōmuniter de oīb^r: r̄c. faciliter solvunt. p̄ma ex his que habz. q. 3. r̄. 4. plo. r̄. q. 4. 3. di. p̄mi. r̄. 4. 5. di. 4. et alibi sepe: nā st̄ingentia certi cognoscitur et fallibilis. Syl̄ scđa p̄z. Ad. 3. dic q̄ ab intellectu et intuitiōe fīm aliquos. Et videt intentio^b. Ad. 4. p̄t cōcedi p̄mū si intuitiō vel per specie sui. vel alteri^r si abstractiu. Qd ibi dicit. quere. s. in qōnibus de intellectu. vide vbi supra. r̄. 3. di. r̄. 7. 9. eiusdē. et in qōnibus collationū. et in. q. lib. de aīa. sed se remittit ad alios maxime q̄ negat cognitionē per essentiā. Ad. 5. p̄t cōcedi q̄ ifertur remoto impedimento. Qd ob^r de petro. fuit ex isolata angeli vīsiōe attonit^r. vt paulus in raptu. vel dic alr recurrente ad causas naturales vehemētis passionis r̄c.

C Infra soluēdo p̄mā rōnē Den. ibi. circa hoc stude. p̄t dici ad illud dū^m: vt p̄z ex sequētibus hic. et alibi sepe in doctrina hūismodi. q̄ appetitus nālis grauis vel alteri^r nībil aliud est q̄ tendentiā: q̄ nō est aliud a natura ipa: que si sit relatio est tñ fundamētalis.

C Qd ifra tangit exponēdo. illud Aug⁹. 9. tri. deside^m inh^r antis: r̄. 15. vtrq̄ expositio sit pbabilis. p̄ma tamē magis placet: sed vide curiose in. 3. dist. 26. et alibi. si placuerit.

C Intentio doc. in hac. q. est q̄ deside^m nāli lic̄ nō animali vel intellectuū omnes hoīes scire desiderant. alia p̄la collig

Sequitur get lector. 3. q. de prudentia brutorū. in qua ponit cōclusionē cui^r p̄ma pars est affirmativa. et scđa negativa cō/

tra Thomā h̄z in plo. metaphysice in oppōne.

C Ibi ifra soluēdo 3^m p̄ncipale tangit op̄. Den. et aliorum plurium de cognitione substātie: et suffocatiōe quadas sensus interioris. et lo^r famose s̄t p̄z: q̄ alr ifserius determinat se resoluēdo intentionē p̄hi.

C In fine. q. vbi dicit. quere respōsionē alibi. illud p̄t q̄ri apō A. 2. in de aīalibus: et Alber. magnū: et Aui. et alios met̄aphysicos. Sed breuiter ad p̄mū dicaf q̄ nō concurrit in hyeme appetitus sensitū: cū estimatiō: quia nō delectat tēpus. et alia impedimenta occurruit instinctu etiā alr agente. alr operaē. Ad alid recurrēdū ad idē: et ad virtutez celestē qua regūtur plurimū bruta. Ad 3^m posset cōcedi q̄ ifertur idē salte fīm genus. Ad vltimū et quodāmō ad p̄cedentia: quere. 4. 5. di. 4. 2. in dī memoria et reminiscētia. et addit plura curiosa. h̄z. et nota valde subtilem determinationē doct. ad finē solonis huius. q. q̄ sapit.

Sequitur 4. q. de gnōne artis ex experimentis. vbi aduerte q̄ multū varie in originalib^r habetur littera hui^r. q. et admixta mltis additiōibus et extra. Inter argumenta. n. p̄ncipalia solent poni quedaz rōnes pro opione platonis que sic icipiunt. **C** Itē aliud ar^m ei^r. p̄ posteriorū r̄c. v̄sq ibi. **C** Itē nō videtur ex l̄ra: et q̄r infra in corpore. q. habentur. ideo superflua ee censemē in pede: quare ipsa penitus omittit.

C Infra in p̄ncipio soloni ibi. Sed hoc nō est verum. v̄sq ibi. vbi sc̄edū r̄c. ponit etē additio. et alia parū post ibi. hoc dubiū est r̄c. v̄sq ibi. Nō possunt intelligi nisi r̄c. omnia tamen notanda sunt.

C Infra post solonē. et p̄ncipalis ibi. Qd autē simile sit de yno r̄c. v̄sq ibi. Contra quo modo ex effectu r̄c. in quarta colūna sequēti. totū ponit additio et extra. oīa tamen lege. voluerunt etiam aliqui litteram plerūq̄ illā hinc idē trās mutādā etē in. q. adyaria loca: sed satis bene ordinatur.

C Commuter ibi ifra. cōtra ergo scie scit se scire r̄c. v̄sq ibi. Cōtra plōnē r̄c. ponit extra: ad motiuū in se faciliter respōdetur de cognitione vie. et ignorātia eiusdē diuersimo de in aplis: qd etiā ifertur in p̄n^r p̄t cōcedi.

C Illa etiā littera ifra ibi. Ad p̄mū argumētū p̄ncipale r̄c. v̄sq ibi. Cōtra quonodo ex effectu sensibili r̄c. videt omnia superflua: sed posset addi ly alr. Incidentalē enīz post solutionē. et p̄ncipalis: p̄us introduxit totā illā disputationes super quā notaui additio vel extra p̄us.

C Aduerte ifra ibi. dī q̄ bene iueniret r̄c. et seguit sicut p̄bat ista argumētā 3^m in alib⁹ libris sequitur ibi. e. f. g. q̄ cōsuetudo huius doc. erat notare argumēta in marginib^r et solones aliqui per h̄z litteras vel salte sp̄utare maxime in hac metaphysica et theorematibus. vnde surgit maxima iūtricatio littere. et obscuritas: q̄r scriptorū negligētia et longitudine tēpōis oīmissus est sic assignare. diligēs ergo lector aduertat ad singula.

C Infra etiā sup illa l̄ra. Ad istā ḡ rōnē 2^m r̄c. v̄sq ibi. Ad 3^m rōnē p̄ncipale r̄c. p̄itūr extra in alib⁹: sed est singularis solo et subtilis: et scđs modus dicēdi ad argumētū 2^m p̄ncipale superius ppter instantias omīcs vitādas. iīḡ legatur. multa nāq̄ h̄z assignanda duxi extra et additiones: que tamen in originali impresso omīsi assignare. vnde addat vel deponat diligēs lector.

C Lōsequēter parū post ibi. sed dices r̄c. v̄sq ibi. Ad 4^m p̄ncipale r̄c. p̄itūr extra. Et ad obiectiōē primā triū: quas ibi iducit: quā nō soluit faciliter. dic ex precedētibus q̄ illud qd ifertur nō est iconueniens sane exponēdo.

C Deinde ibi ifra: sed quonodo docens r̄c. v̄sq ibi. Ad quintū p̄ncipale r̄c. assignatur extra: satis tamē ad p̄positū. et singularis doctrina. ideo r̄c.

C Infra ad finem. q. ibi. Notandum autem r̄c. v̄sq in finem dicitur esse extra.

Liber

C Determinatio doc. in hac q. satis clara est; sed pro maiori fortitudine et declaratio eorum que tangit hic; quere ea in. 3. di. p. q. 4. r. 3. di. z. q. finali. r. 9. di. eiusdem. r. i. 4. di. 3. r. 4. 5. 4. et collige pl. singlaria ex pcessu. q. b^o vbiq; vtilia.

Sequitur 5. q. de operatione artificis experti ad expertum non artificem in operando. in cuius principio post 2^m principale; et replicam eius in aliis origina libus. in aliis vero ad finem eius ponit ynu extra vel yu cat. qd sic icipit. Qd singlare per se intelligit p. r. v. q. ibi inclusum. tanto pfectius cognoscatur. s. q. totu habeat ifra in. 7. li. q. i. 4. 1. aliqual variatio hinc ide in lra. Jo hic omittatur; sed non minus valeret hic q. ibi. q. qone. i. s. seques ibidez satis est ad propositum.

C Tertium etiaz argumentum principale ibi. Itē qui perfecti scit qditatem r. que sequuntur v. q. ibi. Oppositu vult phs r. ponit extra ab aliis vel additio. lra tñ bona. i. o. legat.

C Infra ponit qdā extra qd sic icipit. Lōtra si artifex r. v. q. ibi inclusum. singlare p. se intelligat. et segnur immediate in aliis. Tamē ex hoc r. in aliis vero. Alt dñ s. q. di.

uersimode in originalib locat. sua doct. i. hac. q. clara est. lra diversimode ordinet in diversis libris. s. satis bñ h. b.

C Ulterior curiosa iuestigatio in duab his. q. querat apō atiq sp̄bos et me^{co}. s. mimc dserat vitas scotica vbiq;

Sequitur 6. q. de o^{ro} actuū et operationib. vbi nota istam instantiam doc. parū post principium solonis cū dicit. s. hec pbatio nō valet r. et soluo sicut bñ responderet Antoni^o an. hic. s. vide extra vt p. in multis.

C Parum post ibi. Lōtra tūc nō magis r. C originalibus. v. q. ibi. Ad 3^m dñz r. est extra. s. p. solui facilr q. ifertur p. ce^{bo}. s. spalis difficultas erat de actioē.

C Infra assignatur qdā paruum extra ibi. De ista vnitate r. v. q. ibi. Lōtra illud r. et pax post assignat aliud ibi. Unitate sibi ppria r. v. q. ibi. Scđm Auic. r. tamē littera bona et depēdens satis.

C Lōsequenter ifra ibi. Rūdeo q. nō sine r. v. q. ibi. Ad p. mun dñ q. si actu vle r. ponit esse extra; sed satis bene ad ppositū et utile; nō tamē est bona depēdēntia lse; vt patet. Et parū post ibi. Lōtra qditati fm se r. v. q. ibi. Et tūc dicent r. ponit extra.

C Aduerte qualr dñ solui illa obiectio ifra. ibi. Lōtra si sensus nō sentit obm r. vbi dicit in fine. stude. et quere infra in. 7. q. i. 4. r. i. 5. r. 3. di. p. m. q. 6. et in theorematis ppositio ne. 3. est. n. dñtio agentis nō ratio agendi singularitas ipa. sili nō est ratio terminādi actuū; sed cōdi terminātis; etiā respectu itell viatoris p. nūc. vide ifra ad finez b^o. q. vbi satis expresse p. solutio; vt p.

C Ad finem. q. ibi. Sed circa hanc lram r. v. q. ad fine est motiuus. 8. q. quaz format Anto. Andr. hic. et nota singularissime qualiter paucis multa perstringit subtilissime. vnde patz clare eius intentio in toto pcessu. q.

C Ibi vñ dum facit mentiōem de duabus vñs in. q. aduer te q. sunt due respōsiones ad 2^m principale. in qbus replicādo se dilatauit. pma ibi. **C** Ad tertium dicendū. scđa ibi. Dū co igitur aliter r.

Sequitur 7. q. de fine metaphysice. in qua cōmuni ter nō assignat correctio. licet in aliquib illa littera ifra. ibi. Contra; quare ex amore naturali r. v. q. ibi. Ad primum argumentum r. ponatur extra. littera tamen bona et singularis.

C Aduerte tamē q. b. q. in aliis segnur. q. sequentem de cōparatiōe speculatiue et practice. et ex lra doc. p. q. sic de beret ordinari ibi ad finem. q. Ad argumentum de o^{ro} sciencie practice r. vbi alig libri habet. Ad ar^m. et alij ad ar^m. et subdit pme. q. illud enī argumentum est in. q. illa. ibi. Alij dicunt q. nulla voluntas et segnur. q. pbatur. q. o^{ro} specula tione r. vnde manifestū est; vle q. illa respōsio deberet po

ni ad finem sequentis; vle q. illa deberet pcedere ista. ad hoc facit ordo text⁹ phis super quē mouentur; vt p. quia tamē cōmūniter ordo. q. est talis. quare nō mutauim⁹ ips⁹ mutat lector.

C Ad finē huius. q. nota solutionē dubi⁹; qd dimitit i solutum; q. erat theologici⁹. ideo dicit de hoc alibi. Quere in plogo. q. de praxi. vbi de sc̄ientia dei est. pblema satis intricatum. si aut̄ non ponat practica. hoc iō est. q. p. prakticas nō est regulabilis aliud; s. vniiformis; et nō pōt cadere error. in eius operatōe. Igitur idem iudiciū est de ipsa sicut de voluntate naturali. de qua loquuntur doc. in lra.

C Sententia doc. clara ē h. s. videat p. fundi⁹ in plo. vbi. s.

Sequitur 8. q. de cōparatiōe speculatiue et practice in qua nihil occurrit notādū nisi quota re op. varias quas recitat. quere in plo. in materia de pra xi omnia apud istum; et antiquos doctores. et in hoc prologo vide Albertum et alios expositores antiquos. hic et que

Sequitur 9. q. de modo et mētura cōsideratiōis metaphysicalis q. et sequēs decima ordine text⁹ in quo fundatur deberet pcedere duas precedentes; sed doctor paru curauit de ordine dūmō veritas apparet. Iz forte curiose ingrēdo posset ordo eius sustineri: de quo nō mō.

C Sententia doc. in hac. q. licet videat clara tenēdo partem negatiā; vt cōmūnis scola. Ex dictis tamē eius alibi seq̄ces ipsius varie sentiūt eo q. verba eius in diversis locis diversimode interpretātur; vt p. i. plo. q. i. r. 3. r. 2. di. p. q. z. r. 3. di. z. q. i. et alij sepe. si tñ subtill̄ considereret dis^o de metaphysica in se; et in nobis vniuersali et p. culari. et q. refert discere cōsiderare in vli tylo; et in particulari et p. culari et ecōtra; et pōderetur fm suppo supra in p. q. premisi in h. negocio facilr oia concordabūtur. verba tamē doc. supra q. i. multū mouēt ad partē affirmatiā in hac. q. et pcessus Ar. descendendo in particulari ad. io. genera. et sp̄s eoz. et preferēdo substantiaz accuti in cōsideratione metaphysice et mltia alia. Qui ergo velle tenere affirmatiā h. posset dicere iuxta illud 2^m notabile supra expo^o doc. v. q. loquitur nō de vltate pdi⁹ vel cōmūnitatis; sed precisiōis; vel abstractionis; que verba possunt ponderari; quia placent. nō curio ipedire cārtā recitādo varias op. diversoru et grecorū et latinorū; vt multi sophiste moderni faciūt; q. hoc potius vacui recitatois vel historiographi q. subtillis idaginis vel speculatiū officiū censem̄t.

C In principio solonis. ibi. **C** Itē pma cognitiōe de aliquo r. v. q. ibi. Scđz declaratur r. assignatur extra. sed lra sa tis bona est. ideo r.

C Infra etiā ibi. hic respōdet r. v. q. ibi. Itē phs dicit r. ponit extra. et ifra ibi. Itē ad vnitatem scie r. v. q. ibi. Ad argumentum opionis r. assignat extra. Et ifra ibi. hoc cōce dūt r. v. q. ibi. Sola h. demōstrat r. dicit extra vel additio. Et ifra soluēdo. z. pncipale ibi. Conclusio enī r. v. q. ibi. Jo aliter dñ r. ponit etiam extra. Et parū post ibi. sic habetur a dyo r. v. q. ibi. Alia responsio r. est extra fm aliquos. Et vltimo ifra ibi. per potentia est potēs r. v. q. ibi. Qd aut̄ habitu vniuersali r. assignat extra. Que oia iz voce teciosa; non tñ ifructuosa. i. r. runinen⁹. Posset fieri vñs in illo exēplo q. tangit de Dionysio quo mō vñz eēsū p. rā cū alijs perfectoib dinis sit nobili⁹ se ipso p. accep totū ifinitū nō possit excedi; sed videat iste. i. r. s. q. quolu libeti. r. 8. di. p. et alibi sepe ad h.

C Querant̄ bic Albert⁹ et Paulus Uenet⁹ et Jo. buridan⁹ et Alex. de Alex. qui presupponit pleriqz in bac metaphysica; et Fr̄ Adā. et Nicola Boneti. et alij plures p. op. quas recitat doctor. vide. Fr̄. d. maroīs in plo. et flat⁹. q. i. 4.

C Id qd videtur velle cōmē. de substatiis separatis q. cōsideratur in particulari bic; secus aut̄ de mālibus nulluz

colorē videtur habere loquēdo de itellectu viatoris. et de cognitiōe quiditatua: ut p̄z discutienti.

Sequitur q. io. et vltima huius p̄m in qua disputatur etiam problema satis difficile de cōparatione magis et min⁹ vniuersaliū in poritate et difficultate cognoscēdi: sed doc. sententia satl clara est. evideatur altius. 3. distin. p̄mi. q. z. et aliquiditer inferius in. 7.

COp. quas tangit ibi de cognitione singularis patebunt istra in. 7. q. i. 4. z. i. 5.

CNo sunt correctiones in lra notabiles: sed aduerte ad il lud qd dicit cōparādo iter se singularia magis et min⁹ vniuersalis: qd singulare. vñz. magis p̄ius itelligit. et qr videſt re pugnare his que dicit in p̄mo loco pallegato. Ad qd dices sic ibi soluēdo obiectōes dicit ad ar⁹ factū ex experimen‐to Auic. z. vel cōsidera altius: qr satis du⁹ et difficile.

CAduerte qr duo notāda icidentalr ibi. Ad finē. q. iducta possent assignari extra: s̄z è doctrīa singularis. iō legat z.

COpiniones extreme in hac materia sunt tho⁹. et aliorū plurium antiquorū assē⁹ magis vniuersale p̄mo cognosci et nominaliū dicentius singulare esse tale. sc̄t. videſt me tenere: sed vt a p̄ncipio notaui multū in his. q. imitatur antiquos et pblematice icedit.

Ircā p̄mā. q. z. li. ñ naturalitate cognitio‐nis p̄mōrū p̄ncipioꝝ. et oris. t. co⁹. p̄. Aduerte p̄mo qr p̄ncipia p̄mā complexa sūt in multiplici dñia: ut habeat p̄mo posterioruz. t. c. 6. et in libello Boethi de hebdomadib⁹ ad Joā‐nem Diaconū et alibi sepe. b. n. videſt loqui de simpli p̄mis: vñ maxime notis saltē ex terminis appreheſis.

CEt nō cadit aliqua correctio in. q. Nam sententia doc. est clara tenēdo partem negatiuam: lic̄z caute exponēdo pos‐set affirmatiua teneri ex dictis eius et aliorum: querantur Albertus. Joannes Jandonus et alij antiqui et moderni bic. vide hunc. 3. distin. p̄mi. q̄one. 4. et q. i. z. 3. prologi. et 4. 5. distin. 4. q. 3. z. i. 4. di. 3. et alibi sepe vt propositum alti‐us elucescat.

CAd finē. q. mouet. 8. dubia: et nō soluit: et totuz posset assi‐gnari extra: sed qr sunt notāda subtilia et singularissima le‐gatur. Et breuiter. p̄ nūc ad singula respōdetur saluo sem‐per meliori indi⁹. **C**Ad p̄mū potest cōcedi pars affirmati‐ua: ut p̄z ex doctrina Aꝝ. 4. metaphysice. et hui⁹ b. et supra. q. 4. z. 3. disti. p̄mi. ybi p̄ius. p̄o enim est appreheſio termi‐norū qd assensuſ. **C**Ad illud dcm̄ Auic. p̄t dici: qr logitur de scire iproprie. **C**Ad z. p̄t dici qr est itell's polis talis assensuſ lic̄z iste videſt dubius ybiqz in hoc pblemate: ut 3. di. p̄mi. q. 7. z. i. 5. q. quolibet et alibi sepe: sed magis plac‐ad mēte Aꝝ. et fm̄ veritatē illa pars que po⁹ oēm elītōem eē itell's polis. **C**Ad 3. posset dici qr sic lic̄z respectu vni‐us: ut p̄ncipy p̄ncipalr: et respectu alterius: ut cōclusionis sc̄dario. veritas enī seu euīa p̄ncipy et cōclusiōis. ut. 8. dis‐p̄mi. q. finali: hz iste nō differūt nisi sicut pars et totū. sed qd ponet habit⁹ p̄ncipioꝝ et cōclusioniū eē p̄ncipia formalia talia alr haberet respōdere: sed tūc du⁹ esset de p̄n⁹ forma li p̄me adhesiōis huius et illius: nā p̄sc̄ generat talis ba‐bitus fit assensuſ et adhesio. Si ēt ponat tale p̄ncipiū lu‐mē naturale itell's: p̄z qd dōm. **C**Ad 4. posset dici qr nō maxime appreheſio nec etiā adhesionis saltē p̄me: s̄z an ap‐prehensiōis vel adhesiōis cōclusionis dispositiue vel for‐matiū cōsidera. **C**Ad qntū p̄t dici qr nō iconuenit poste‐rius eē naturale et p̄ius liberū seu violentiū. Exemplū p̄mi de igne naturali: aburēte cui⁹ approximatio ad lignuz ne‐cessario presupposita est mere libera. Exemplū secundi: d graui posito violēter surſuz: naturali tamē moto deorsu: sed lic̄z hoc sit p̄babilit̄ dcisi. posset tñ dici qr vtrūqz est na‐turale: lic̄z vario mó: ut p̄z speculati. **C**Ad 5. p̄t concedi

les alr sentiat: sed an s̄nt simul bona difficultas est: et satis p̄babilit̄ dr̄ qd sic maxie loquendo de principio: sec⁹ d alis cōplexis: sed videſt cōmuniſ ſentētia huius doc. qr nō pos‐sunt cē plures actus perfecti in itellectu ſil. posset cōcedi forte qr hoc verū est d̄ actib⁹ eiusdē rōnis: lic̄z etiā de illis ſit difficultas. Breuiter posset dici qr hoc maxime verū ſit de actibus oꝝ disperatōrū: quorū vñ no icludiur in alio: nec itell's vnius dependet ex itellectu alteri⁹. modo itell's cōplexi hic depēdet ex icōplexi noti⁹: et cōclusiōis ex premisa. et ſil de assensu z. sed alia via posset sustineri. p‐babilit̄: cum omne n̄rm intelligere ſit cū cōtinuo et tempore ut hz phs in de memoria et reminiscētia: n̄m igr icōueniēs ſi ponat huius acr̄ ordine quodā tēporis: lic̄z forte imp‐cep⁹ pp̄ter conēctionē eoꝝ. Et qr ibi addit doc. quere ali‐bi hz z. vide. q. collationuz: sed nō ſemp ad sua: s̄z ad alios ſe remittit. vide curioſe ad h. Hirarduz odonis ſup p̄ ethy corū. lectio. ii. q. i. quere et ſuper li. de aia qd plures ut ex‐pedit. **C**Ad 7. p̄t dici qr delectatio et dolor. gaudium et tristitia ſunt paſſiōes appetit⁹ ſenſitū et itellectū: ut ha‐bet yideri. io. ethicoru. z. in 3. hui⁹. di. i. 5. presupponunt ita‐mē ac cognitīne. vnde. 6. ethycop. c. 3. Qd est in mente af‐firmatio et negatio hoc in appetitu est pſecu⁹ et fuga. veri‐eni d̄ voluntas cōſentire vel pſeq qd assentire. lic̄z doc. iſte in p̄mo. di. i. q. 3. ponit duplēc assensuſ itell's et duplēc vo‐luntatis: et fm̄ illa verba posset dici hic qr assensuſ et dele‐ctatio ſunt in codē pura in voluntate: lic̄z nō in itellectu: ni‐ſi iden⁹. **C**Ad 8. facilis est ſolutio: qr assensuſ est verita‐tis cōplexo ſolū que habz ſe in cōpoſitioꝝ: et diſiōc: vel ſi icōplexo: nō tamē ut talis. de quo vide inſra in. 6. q. 3. vbi feret oia iſta du⁹ poſſunt ſolū in mirabili digreſſu quē fac‐vltra igeniū dicā ne angelicū: ſaltē certe huanū. vide ibi. plura alia hic tāget lector curiosus.

Sequitur q. z. de cā difficultatis cognoscēdi itell's creati. t. c. z. poſt cul⁹ arguſita ad partes mouet. 3. de cognitiōe ſubſtātiaz separatarū ab itellectu viatoris. t. c. 3. quā p̄ius ſoluit qd ſcdaz: qd ſepe accit i doctri‐na hui⁹. ybi ſolo vñ⁹. q. depēdet ex alia: vel qñ vna eſt ge‐neralior: qd alia. ybi aduerte qr quāuis cōter ponit in p̄n⁹ illius. z. q. Juxta hoc z. bene tamen absolute poneretur. Queritur z. In principio vero. 3. congrue ponit. Juxta hoc queritur z.

CUbi p̄mo aduerte qr poſt argumentū p̄mū in oppoſitū illius. 3. q. assignatur quoddā extra qd ſic icipit. Itē de itel‐ligibilitate dei z. et durat vſcq ibi. Respōdetur ad q̄onez z. sed lra bona eſt per totum.

COp. in bac. q. antiquorū querātur apud Auer. 3. de ania. 2. 3. 6. et op. quā tangit doc. in p̄n⁹ eſt maxie Tho. in. 3. pte q. ii. et p̄ma parte. q. i. z. 8. 5. z. z. q. i. 8. et in p̄meto li. de cau‐ſis. et alibi ſepe queratur.

CSentētia doc. in. q. clara eſt: ſed vide ad h. eū. 3. di. p̄. q. i. z. z. i. z. 3. q. plogi. et i quolibet. q. i. 4. et alibi ſepe: et pōdera eius pcessum op̄me hic.

CInſra ibi. Itē. 9. metaphy. c. vltimo z. vſcq ibi. Itē eſte immedieate z. ponit extra in aliquibus.

CItem ifra ibi. Itē Aug⁹. ad nebridiū z. vſcq ibi. Itē de itentiōibus ſcdis. et assignatur extra.

COz iferius ibi tāgit allegādo Thoma: lic̄z nō habeat cō‐muniter in originalibus cū dicit. Itē aliquādo dicit Tho‐mas z. quere. i. parte. q. i. 6. z. 6. metaphyce. et in. q. de veri‐tate. et p̄mo ſtra gentiles. Eſt etiā op. Egidij quolibet. 4. q. io. quere in Denr.

CIbidem parū poſt assignat ab aliquibus p extra illa litt‐ra. R̄no vniuersale z. vſcq illuc. Ad illud ergo de propor‐tione: que tamen ſatis singularis et bona ē: quare legāt.

CLōsequenter ifra: ybi ad mentē p̄priā ſoluit. q. applican‐do gradus cognitiōis ſenſitū ad itellectuā dicens qr pri‐

Liber

ma que est iustitia non est polis in via in intellectu. Ad uerte quod caute istud intelligendum est propter ea quod habet in. 3. dist. pmi. q. 4. r. 4. s. di. 4. r. 3. di. p. r. 1. 4. q. quolibet: et ifra hoc quod parum potest sed loquendo de potentia naturali in attingendo: et de substantiis separatis ab ipsis nunc est sermo. v. est quod dicit. si autem vius loquatur exponatur caste: quod illa vius non similitudinaria. nulla potentia reseruata spei: et expone quod de intellectu viatoris viuibus spes est communica vbi cibis: sed tota illa lira. Notandum quod in sensu. v. scilicet illuc. Ad ar. in o. t. v. extra. quod ifra ibi. Ad pleniori ergo solonem t. habeat tota. et melius ad metem doc. quod hec lira est superflua nisi quod prior ponitur. 6. gradus. r. 2. 4. q. re veraq; saluerit si placet.

C Infra soluedo ar. post o. principale ibi. Alter possit dici t. v. scilicet illuc. Alter ut intelligitur t. assignat ab aliquo extra.

C Ad uerte quod ad ea que dicit ifra in replicis et solonibus ea rum soluedo ar. pmi. op. in. q. vbi tangit de vniuocatione et equocatio entis et ei analo. nam oia problematice iterptanda sunt. ifrav. i. 4. veritas rei apparet. et sicut quod ibi dicit. spes subiecta eodem modo intelligendum est. unde negates vniuocatio ne entis habent coedere subiectam per propriam spem intelligi: ut vix h. et alibi apud istum efficaciter.

C Alias replicas quas ibi non soluit. solue sic. Ad. 3. v. 3. negando. Et si iferat est actu est. ergo actu intelligibile. ad. huc negat. Et si ne dico ens: sed modos eius. vel passiones modificant alii modi eiusdem: vel alter quod habet multiplex est actu intelligibile reretur actum ad etiam v. ad intelligibilitatem v. 3. et melius procedit. Et si absolu te loquendo. Iz non quod ad nos: sicut exponit coiter illud. vnuq; qd; sic se habet ad esse t. distio enim intelligibilis per actu et potentiam est in audienda sed modum re cognitionis. vnu materia prima est ita proportionaliter actu intelligibile sicut intelligitur. vt p. 3. di. z. q. finali. Quod inferitur singularibus et corporalibus: totum vero est. **C** Ad au. p. 3. di. pmi. q. 7. gd. d. 3. Quod ultimo iferat forte procedi possit ex nam posse preter actum de ipsis est specialis difficultas. et pmi. ens quod non cadit sub obiectu naturali attigibili.

C Infra ibi. Ad pleniori ergo solutionem t. Nota singularis sine illum processus et maxime de cognitione subiecta. quod nulli bi ita bene sicut hic declaratur fere.

C Ad duas instantias ad finem solutionis quod non soluit. vbi dicit stude. Iz dicant additio ab aliis. bone tamen sunt. i. legatur et soluuntur sic. Ad p. negat quod iferat est. et n. nunc impedimentum quod non erit in prima: nec pro statu naturae iustitate fuit: nec ex causa p. vt. 3. di. pmi. r. 3. di. z. r. 1. 4. q. quolibet. et i. q. plo. et alibi sepe habet. Loco enim capacitate passim. Iz nego attin gentiaz et actiuca causalitate pro statu isto re. spes subiecta su. minedo op. huius. et licet subiecta sit causia spes partialiter nunc non tam reliqua occurrit necario regista. vt illoci pallegati habentur. **C** Ad aliud tangit ifra. q. 1. 4. r. 1. 5. 7. potest enim vtriusque dari. p. habili vel quod per spem propriam: vel quod per spes inferioris sensibili p. vide. 3. di. p. q. 6. vbi vnu sustinere pmi. membrum licet ar. gemitus. quod tenebris. dic. q. n.

Sequuntur 4. 5. 6. q. que sunt dependentes de statu carum et effectu et cogescibilitate infiniti et possibilitate eius. t. c. 2. 5. r. 13. ideo prius mouentur oes: et arguit ad partes quod aliquid earum soluat. vbi ad uerte quod scda earum non habet locum determinatum in textu: sed incidentia mouetur: vel queratur ei. fundamento in lira. t. c. 6. et sequentibus.

C Ibi post o. 3. q. Lota quod potest virtus inferior t. v. scilicet illuc. Hic est notandum in generali t. vide et extra.

C Loco quenter ifra ibi. infinitus etiam in actu est difficile vitare t. v. scilicet illuc. Infinitus negatius t. ponit ab aliquo ex. lira tam et tota subtilis et bona. quare legatur.

C Quod ibi tangit de infinitate animalium. vide. i. di. z. q. 3. resolutio. ne op. m. Iz habet locum: et singularissime et ifra ita est in hac. q.

C Quod sequitur de processu in infinitum in specie vide di. 4. 4. p. r. 13. q. tertius. sed quod alios ibi et alibi: et specialiter berueum hinc

quoli. i. q. 12. et fr. Ma. di. 4. 3. p. cōflat: et ocha atque alios antiquos et modernos: sive doc. h. vnu problematica log. quod mā altioris negoti est ut a p. notari. videatur doc. sup. 3. r. 8. phy. et calculator et alii sophisternā mā ista multuz tricata est. vide. z. di. z. q. 9. p. ad ppositum.

C Premitur doc. quādā generalē solonez: sive p. am. et documēta cōda ad has. 3. q. vel saltē ad duas p. mas ab i. loco best notandum t. v. scilicet ibi. per h. ad p. mā. q. vbi sentētia satis clara est applicatio distinctio et quod facit p. ncipio solonis de infinito resoluto per conclusiones.

C Lōsequenter anteceps soluat argumenta pncipalia et respodet ad p. mā. vbi sua doc. est clara.

C Ibidem ad finem solonem pncipaliū aduerte ad duas iustitias quod non soluit. solo p. mā. p. ex dictis fīm diuersas op. in solutiōne gnali supra. solo scde p. ifra soluedo argumenta pncipalia scde. q. queratur ibi. et applicetur.

C Ad uerte quod tota illa lira p. ampliori solone isti. q. r. t. v. scilicet ibi. Ad aliud quod situm t. c. assignat ex vel additio ab aliquo: sive est notabilis. et ad metem doc. vide. z. di. p. q. i. et in tractatu d. p. p. t. in theorematis ea que faciunt ad solonem istam totaz: ibi in aliquo originalib. ponitur a. b. c. denotando p. pones in illa rōne ouiz carū mediaz t. sive non sunt necaria. i. o. t. c.

C Infra anteceps soluat ar. pncipalia. z. q. omisit duas replicas sive obones ad quod non rūdet ad finem. v. 3. additio p. dicte. Ad quod potest dici faciliter. Ad p. mā. cū arg. Itē et i. ordine p. accidens t. c. negatur quod ifertur cuius declaratio p. ex his quod tacta sunt supra. q. 4. r. 6. p. li. Ad aliud p. ibidem.

C Illa lira quod seguitur. Ad aliud dictum est supra. posset referri ad replicā p. mā. illa p. duarū dictarū: vel ad ambas. Sive meius est addere: vt coiter originalia correcta habent. Ad aliud quod situm dictum est t. c. et d. referri ad. z. q. h. triū. ei. solo p. ex his quod dcā sunt supra in gnali de infinito. et seguit ad argumenta ei. pncipalia splones. abi. Ad p. mā. pncipale t. c.

C Infra ibidem assignat quādā extra ab aliquo ab illo loco. Lōtra. Lōment. dicit t. c. v. scilicet illuc. Ad aliud de linea t. c. lira tamē singularis et subtilis. quod t. c.

C Ibidem parū post. ibi. Dōm alii. vbi seguitur quod nulla diffini tio t. c. v. scilicet ibi. Sed quod est linee recte. illa verba assignantur extra. sed sunt optima. vt. 8. di. p. q. z. h. 3. iste.

C Illa lira quod seguitur ifra ibi. Ad aliud quod illa pp. t. c. v. additio: sed bū post ipsam. h. v. h. locu quodammodo icidet alii ppter solonē 4. pncipalis: sive si placuerit lectori legat vbi supra. notabilis enī doctrina et singularis est.

C Infra in illa risio. Ad aliud quod i. pp. op. ipole t. c. quod seguit ibi: quod cū in quolibet disio esse stat t. c. v. scilicet ibi. Ad formā g. ar. t. c. assignat additio vel extra: sive singularis et difficil. Totū processus i. risio vide curiose. z. d. z. q. 9. i. sol. z. pncipalis.

C Lōsequenter ifra imē an solonē 3. q. est notabilis re. quā non soluit ibi. Contra totā risio et p. fieri vis in ante actione sit gnatio: sed ipso processu negat. Et loquendo de actu subsistedi: licet non exindit vel i. exindit si finit aut actu. negat de simul subsistedibus maxime salte per locuz extrinsecū de hoc ifra magis. 8. lib. huius.

C An aut intelligitur de p. t. fīm formaz. et non fīm mām. et oīum partii et totius. considera.

C Risio est quādā quod ibi ipugnat de divisione etimui. v. 3. p. o. gery bacchonis. et aliorū. vide in. z. vbi supra. s. di. z. q. 9. vbi thō ad. q. et ad ar. pncipale. p. po. op. (quotant. z. in. 3. pte. q. io. et alibi p. lies. cuius motuā idicuit et ipugnat. et ibi. Ad. q. t. c. Et iz quādā conatur soluire motuā doc. h. contra Thomā et alibi. si tamē equis moderator erit videbit

eos lit^o arasse. Confirmabis igit^r replicabis vbiq^s. Et ad p^o positiū. 3. di. p. r. z. r. i. q. quolibet. et alibi sepe hⁱ videatur. et sup p^o physicoru^m cōmūniter.

Contra doc. clara ē applicādo s^z m^ltiplicē acceptiōem ifi nitatis ḥnes r^usūas. et i fine. vbi se remittit qdā li. hⁱnt. q. 4. b^o. qdā. 8. qdā. 9. s^z in oib^m ill^o locis poterit qdā mō rep*ri*: p^fude tū i. z. di. i. q. 3. et di. 6. q. i. z. i. reportatōu^m di. 4. 3. et i Grā. i p^o flā. di. 3. q. ii. videb^o d^o itelli^r d^o dicto^r z^o poliū. Ut in fine deteriare se de ipso^r ifinītū i actu i milti^m: l^z p^o to^r v^r pblema. vbi supra notau^r igrat solones p^cncipaliu^m ratione notab^r singularissime.

Contra ibi. Unū magis v^r ad itētōes p^hi. v^{sq} ad finez. q. v^r salte v^{sq} illuc. Non^m r^c. assignat^r ex v^r addi^r ab aliq^s. p^cclara tñ doctrīa ē: s^z illa l^z f^a. Non^m q^r ifinītū hⁱrie r^c. v^{sq} ibi iclusiue hoiez irrōnale. ponit varie in originalib^m i diuer sis locis in solone. i aliq^b post illā l^z f^a in. q. 4. b^o i aliq^b i fine: vt posuim^r: s^z quocūq^s l^z f^a ē optimā.

Contra ibi. tagit^r d^o itellectōe aie xpⁱ. vide. i. q. di. 3. vbi p^la ad p^{po} m^uueniētia. et s^ltr. i. z. di. 3. et alibi plerūq^s ap^o istū za^m.

Irc^a ynicā. q. 3. li. d^o p^dicatiōe et mō p^dicā s^z in genez d^o d^o ria. t. c. io. aduerte d^o i. s^z illa l^z f^a. vbi tñ scire debes q^r alie due qst q^s ant. a. mouet hⁱ de imo^b. v^r. z de istāti sunt du^r l^z f^alia maxie illa de istāti quā hⁱ doc. in. z. di. z. q. z. icidēt aliter alia vero collegit hinc ide vt p^z.

Contra soluēdo. z. p^cncipale ē qdā replica quā nō soluit ibi. L^otra. pbat ibi d^o m^{ra}tōez r^c. Ad quā p^o dici q^r dato assūpto et illato. ita q^r ne dū loq^r de hⁱne. s^z et de p^mmissis p^o se. nō tñ seq^r q^r p^o nō p^o se sit nō ne^rcia. imo ē p^zis cū nēcariū sit iplu^r. vt p^z p^o posterio^r. loq^r gⁱ ibi de p^caccn^s p^o p^o cui^r assi gnat tres modos. t. c. z. h. nō autē de p^caccn^s trāsuptiue q^r ē extraneus. p^omo elencho^r. et alibi sepe.

Contra ibi. tagit^r d^o dupli^r abstractōe et cōcretōe. posset hⁱre istātiā et dictis ei^r sup p^oporphⁱ: q. i. v^r v^r gen^r ve p^dicet^r d^o spē ifini^m: s^z sup illo loco copiose hⁱ tractau^r. q^r s^ltr. 5. dis. p. q. i. et alibi p^z d^o gradib^m abstraction^r. vbi ibidē notau^r: q^r re Jo. Jandonū hⁱ. et vide noiales talios atiq^s. et ifra in. 7. b^o. p^la ad hⁱ notāda hⁱtr. et sup p^o poste. et alibi sepe igran^r.

Irc^a i. q. 4. li. d^o vniuocatiōe étis. t. c. z. q^r magne diffi^r et abiguitatis ap^o anti quos et modernos ē. Aduerte q^r p^babil^r ostē dit mō sustinēdi et vniuocatiōez fm Aui. et ana logiā fm 2mē. et alios: seu equocatōez logicē lo quēdo. et nō deteriauit se exp̄se hⁱ pp cās q^s assignau^r a p^z i p^o v^r s^lnia^r di. 3. z. 8. se deteriauit. Quere op^r. atiq^r et mo dernoz hⁱ. vt pote Rabi mo. Alberti. Tho. Den. noialiu^r. et sup s^lnia^r. i. h. 4. et alibi plies. Qualr at sit logicē equocū. et me^r trāscē lic^r nō p^dica^r vniuocū. et q^r ar^r doc. p^o t. h. debeat iterptari et cōcordia iduci. alias sup. q. 4. an^rp^o hⁱ copiose notau^r videātur oia ibi. fere eodē mō hⁱ. et i. q. sen tit: s^z hⁱ nō obēt mo^r aliquē ad iferēdu p^dictōez i dictis hⁱ:

Contra aliq^b originalib^m ad finē. q. ponit^r Ut supra notau^r. solones ar^r post o^m. q. ordinate sic. Qui v^r tenere ēs ē vni uocū d^o p^o ad ar^r p^cncipalia. scā i. o^m p^hūc mō^m. Ad illud p^oporphyry. si gs oia étia vocet r^c. R^ono. s^z equoca^r d^o r^c. et sic bⁱ valerēt: s^z aliq^b to^r v^{sq} ad finē d^ont et. in aliq^b vo imē addūt singule ad singlas. Eligat lector: qd^r voluerit.

Contra argumenta aī oppōsitōez ponit^r duo in aliq^b que in aliys nō habēt nec solones ad ipsa. p^mnu^r ibi. Itēz diuisum r^c. z^m ibi. Item si ens r^c. que tñ facil^r soluūtūt te nendo alia viam. et in predi^m vbi supra soluūtūt.

Contra ibi. Ad. q. istam r^c. v^{sq} illuc. In ista. q. r^c. assignat^r cōiter additio satis tamē ad propositū bona l^z f^a ē. op. quā ibi tangit q^r ē in antigs hic et alibi.

Contra infra arguēdo p^o p^o Aui. ponit^r quedā addi-

q^ruartus

tio in aliq^b originalib^m ibi. Notandū q^r illud ar^m d^o obo itellectus r^c. v^{sq} ibi inclusiue. et sic nugatio et pcessus in finitu. Et seq^r imēdiate in aliq^b originalib^m. Notadū q^r si sit sermo de re r^c. v^{sq} ibi inclusiue: s^z oio in nullo gⁱne sunt. et totū assignat^r ex. Ad finē tñ. q. huīus illud scōz notandū in aliys originalib^m situat^r. et satis bⁱ q^r ex hoc infertur determinatio inten^r doc. in. q. Nā lic^r p^babiliter sustinet vtrāq^s viā. magis tñ Aui. vt in sili supra. q. i. p. b^o. dis putau^r: fauet nāq^s aui. iter phos vbiq^s nisi sit d^o fidē. et Au gustino iter doc. catholicos. et paulo iter ap^olos. et Joāi iter euāgelistas. et nūm^r: q^r teste hoc: ois silūtido appē^rē.

Contra ibi. Ad hⁱ p^o oici q^r porphy. r^c. v^{sq} ibi. Itēt ēt gⁱna p^zna r^c. d^o addi^r: s^z bōa. vbi aduerte in p^o istaz triū r^usū, nū q^r caute expōtatur es ēe v^rle. ppea q^bz. z. h. d. p. reportationū et alibi sepe. i. z. r^usūōe v^r fūdari op. Boetii. i. z. v^r modus d^o Grā. in plo. conflat^r. q. ii. q^s oēs colorabis et defenes cora loquentes.

Contra ibi. Ad istud ar^m sunt q^rtuor r^usūōes. v^{sq} ibi. Itēt nūquā diffō ēt sine nugatiōe r^c. pōitut to^r ex v^rl additio. sed l^z f^a valde singularis est. i. o. r^c.

Contra ēt ibi. r^usūō maior sic intelligit r^c. v^{sq} ibi. Ad qōnez r^c. d^o ex: s^z nōbīs q^r in tota bac disputatōe d^o op. Aui. vt on dātūr ar^m nō valere addidit doc. r^usūōes īme^r v^r in mar gine: vñ dñr ex: v^r i l^z f^a formal^r. et postmodū assignate sūt: vt supra. Effica^m tñ sūt: q^r defendē eas. et lic^r mlti conat^r ifrigere ipsas. et s^l satisfacere ar^m ad o^m. tu tñ assume gla din solertia scotice. et scutū sincere vitatis aristotelice et cli peos fringes et capras dispades et garnulos dissipabis loq^rtes. et auerroyazz vmbrosas euelles frōdes.

Contra doc. ibi. Ad qōnez ētēdo r^c. expōtāt vt vixi p^us. et d^o clarau^r vbi supra notau^r satia copiose. Intēdit. n. p^c ostēdere q^r fm imāgiatōez atiq^r sustineri possit étis analo^r v^reguo^r. nō q^r fm sustiere velit nisi fiat fm d^o vnl^r p^dil^r et p^orie logica. Unū z^m ar^m p^o Aui. remāet isolutū in q^r se fūdat vbiq^s d^o alie^r et neutral^r cept^r. d^o q^r ē certi^m r^c. q^r illam viā cōsequēter puect^r isecur^r et. vltēr declatio horuz: q^r nimis plixa hⁱ. qratur vbi supra. et dimittat^r lectori subtilli.

Contra ēt. q. et supra. q. i. p. li. tetigit d^o p^dicatiōe étis d^o oib^m i qd cū accipiūtūr vt gd. hⁱ videri mltū p^fude: q^r valde sin gularē. et obones i hⁱ alibi ex dictis ei^r solui. v^r all^r d^oclān do sequēter dic.

Sequitur q. z. d^o idētitate étis vnl^r. t. c. z. q^r ēt nōbīl^r ēdifficil^r. et valde subtil^r vt p^z. et magne altercatōis iter op^o nates atiq^s et modernos i. q. doc. et p^blematicce ice sustinēdo p^babil^r v^r Aui. et oppositā q^r v^r auerr. l^z dimiute. q^r eū i hⁱ. 4. z. m. 3. z. i. o. b^o. z. m. 8. Addu^r g^o p^o rōnes p^o Aui. et ad iugit eū^r. et add^r replicas: et sustinēdo ei^r op. solu^r p^cncipalia post o^m. deinf ar^r hⁱ p^z. et sustinēdo oppo^m op. ci^r soluit p^oncipalia aū o^m. L^oseq^rnt rūdet ad i^r ar^r scā d^o Aui. et addit duas rōnes fortiores. demū rūdet ad q^r sitū qdā^m mode^r: s^z declinādo ad op. Aui. et itēz resumit ar^r p^o m^r. et solu^r t^r clat p^och^r. et i^r vltia ar^r d^o Aui. scā soluit. i q^r to^r pcessu sōti^m vtrāq^s viā sustiet. s^z magis Aui. vltēr resolōnē. q. reduc ad. 4. dubia p^cncipalia in q^r se dilatat.

Contra vnl^r vbi. Q^m ad p^o r^c. ē satl bⁱ ordiata et correcta C^m p^o plu^r hⁱ currūt: vt stoyco^r pycta et totalr legēda. gore et plonis et Alber. et Tho. i. p. q. ii. q^s q^r vt scis.

Contra ad illaz remissōez ibi. Q^m ad p^o sit vt hēs supra r^c. pōt referri ad ea q^r p^misit i bac. q. p. Aui. ar^m. et aliq li. nī hⁱnt. q. z. et bⁱ. vt si addat. dic q^r to^r seqns ē tāq^s addi^r: q. p^cncipali. et q^r ibi addit. nō i sumā. intellige sic. hⁱ ē nō sumā ex plib^r ibi dictis i argēdo r^c. vt fōte remittit se ad sū^r ben. ad quā sepe nuō recurrit i bac me^r. et alibi. q^r si voluerit. et

Contra ibi. q^r dicat^r p^uat^r r^c. v^{sq} illuc. d^o z^m r^c. C^m dic^r p^oz. poss^r assignari ex: s^z po^m q^r sit d^o l^z f^a facil^r solu^r ex dcis. p^o di cu^r A. q. go^r co^rco^r v^r p^ono^m nō formal^r v^rl alr^r q^r acci^r ml

titudinē et idisibilē p substrato: vt pz i expōne h̄mē. ibide v̄. n. ē. q̄ ynitā ip̄orat p̄uatoēz v̄l negatōz: z si p̄ci: n̄ et positi⁹ qd̄ e forma'ēs. s̄lī dicā ad d̄c̄z aui. et q̄ra' du⁹ Italia. Qd̄ d̄r̄ h̄z iferi⁹. d̄. d̄. z̄ sic ēt v̄ se⁹. (io. i. a. vi. b. op⁹. h̄. t. l. ip̄a mlt̄o r̄c̄. p̄ solu' to⁹. s̄lī st̄o p̄te p̄am. p̄lo'az. et aui. d̄ vno vt épa⁹ di⁹. z si vnicā. p̄ v̄o ps p̄ ite⁹ d̄ pa⁹ vnicā. v̄ sc̄ī d̄bes q̄ p̄ to⁹ ad vtrāq; p̄te i geiōse pbabilia addu⁹ et soldo⁹ h̄ du⁹. z̄ elige forti⁹. Ibidē i. vbi d̄. Nō p̄m̄ ar⁹ h̄bāc op̄. t̄. q̄l̄ mouet qd̄d̄ du⁹ q̄ si solu⁹. Ad qd̄ poss̄ p̄ babili⁹ d̄. q̄ sic. et q̄ vnitā fū⁹. aia n̄ ē d̄ gnie q̄t̄i⁹. h̄z qd̄d̄ v̄l dato q̄ sic. n̄ se⁹. q̄ s̄ disibil̄ v̄l extēsa: qr̄ tm̄ p̄ se q̄titab⁹. Quēiūt h̄ pa⁹cs: si at reductie ētib⁹. p̄di⁹. q̄t̄i⁹. vide sin⁹. 24. d. p̄. reputatōz. et sup̄ p̄di⁹. z alii h̄būc z alios copiose h̄. et aduerte nōnter ad d̄teriatōz idfntē ei⁹. i so⁹. z̄. duby p̄n̄. et. 4. qr̄ n̄ vlgaria: z̄ valde secreta z̄ s̄btilia addu⁹. l̄z pble⁹. iferi⁹ at d̄teriat se magl ad op̄. alia excusado. t̄. op̄me aui. Aduerte i. i. so⁹. z̄. duby. v̄ allegat hen. d̄ gā. q̄ (qr̄. t̄. id. h̄z i. q. d̄ sim⁹. dei. q̄r̄ i. s̄u⁹. et aliq̄l̄ q̄. 4. q. 5. z. 6. v̄. aliq̄ Infra l̄. d̄ ista z̄t̄i⁹ vnitā z̄ d̄sia (nōndia ad ppo⁹. h̄z. z̄t̄. q̄re. id. p̄t̄ q̄ri ap̄d̄. atq̄gores: vtpote Uua. z alios: z̄ ap̄d̄ istu⁹. h̄. 8. d. p̄. t̄. plo. reputatōz. t̄. 5. q. q̄. z̄ alii sepe. i. et i hac me⁹. 7. 7. 8. t̄. agit idē. Lōse⁹ addu⁹. qd̄d̄ replicā quā n̄ solu⁹. ibi. h̄. si s̄bz ei⁹. h̄z p̄tes t̄. et sat̄. subtril̄. vvario⁹. h̄z vvaria⁹. op̄. poss̄ solu⁹. id. n. qd̄. tag⁹. l̄. d̄. for⁹. nūi. q̄. s̄e. discre⁹. t̄. idē. d̄. c. d̄. q̄t̄i⁹. i. p̄di⁹. ē. ou⁹. ap̄d̄. ip̄z. p̄. reputatōz. d̄. z. 4. q. z. z̄. lo⁹. n̄c. pba⁹. z famose. et. c. poss̄. d̄. q̄. s̄bz q̄si t̄ole nūi. h̄. h̄z p̄. prie p̄tes iex̄ntes n̄. integrates n̄. forma⁹. q̄tas: z̄ tm̄ p̄. v̄l fūda⁹. z̄. h̄. lo⁹. d̄. l̄bo. pp̄i⁹. cui⁹. se⁹. vni⁹. q̄s appellar q̄si p̄tes. vt ifra h̄z. v̄. relūit h̄. ar⁹. z̄. soluit clare p̄x. p̄re⁹. cam⁹. illā. Lō sidera alte p̄la h̄. q̄vnu⁹ meo iudi⁹. triū. difficillimo⁹. ē. nūe. rūs. a. duo mot⁹. t̄. t̄ps. q̄r̄ doc. i. geiōse h̄. volauit. p̄cede glē. to passu. et cuicta p̄dērator. Lō nob̄s caute v̄. vbi⁹ doc. i. cū d̄. q̄e⁹. dia ifi⁹. p̄fectos. x̄t̄. qr̄. alibi v̄. sentire o⁹. se. itelligat. exē⁹. vt sonāt v̄ba. dic. q̄. q̄. lo⁹. spati⁹. et pp̄. mlt̄o⁹. p̄fectionū. dināz. po⁹. ifi⁹. p̄dērator. q̄. ad nos forte sec̄. i. se. Aduerte sin⁹. ad ea q̄. h̄z. h̄. d̄. z̄t̄i⁹. vnitā. qr̄. vbi⁹. regi. Ad idē i. p̄. reportationū. d̄. 4. 5. q. z. 7. i. 7. 6. Ctrur. vide. d̄. z. z. 7. 6. d̄. 4. q. 3. Et addē mlt̄iplicē acceptoēz. p̄tinētie. vt nosti. bñi. examinādo. et q̄re i⁹. op̄i⁹. de gb⁹. fac̄. mētēdēz. ibi. Addi⁹. a. q̄busdā. t̄. et spāl̄. d̄. i. 5. z̄. et alii. q̄re vua. et ben. et Hod. et Egl⁹. et Lho. vbi⁹. nosti. ip̄ugnatiōes. et eu⁹. n̄c⁹. q̄. v̄. Expedies. vt supra docui. et p̄o⁹. signāter ea q̄. d̄ic de nuō. dupli. et vnis corriđētib⁹: qr̄. sapit satis i⁹. modus dōi. Sequitur 3. q. t. c. 8. t. c. 9. de p̄. p̄n̄. firmissimo. simp̄. q̄. ad nos p̄. cuide⁹. vissimo certissimo. sine q̄. nihil scire. d̄. demō⁹. sim⁹. idem̄. fabili. atq̄. p̄petue v̄stat: l̄z. aliq̄. ei⁹. op̄⁹. crediderūt. ex electōe v̄l. sensu moti. de gb⁹. et. vvarys. p̄d̄tōb⁹. et. op̄ionib⁹. diuersor⁹. circa ip̄z. q̄re. in h̄. 4. z̄. sin⁹. ap̄d̄. istu⁹. vide. i. q̄. plo. 7. 3. d̄. p̄. q. 4. et alibi p̄ties. Deteriatō. doc. h̄. sat̄. clara. ē. te⁹. cu⁹. pho⁹. p̄te. affirmatiū. h̄. z̄. m̄. d̄. latōe. et p̄batōz. n̄. acceptat⁹. q̄. ad p̄. p̄. d̄. tōb⁹. p̄. Infra ibi. Alr̄. declaf̄. t̄. q̄re. sic. op̄i⁹. vi. Cprncipij. i. Ira. de h̄. et alber. et alex. d̄. alex. et a⁹. atiq̄s. d̄. q̄. i. magi. q. 7. 5. li. Lōle⁹. ibi. Jte⁹. h̄. d̄. dicitoria. itelligūt. t̄. v̄sq̄. illuc. Jte⁹. v̄l. idē. ar⁹. t̄. p̄. t̄. t̄. aq̄busdā. ē. et. vbi⁹. t̄. s̄lavarie. h̄. in origiali. Processus doc. h̄. ē. brevis. vobscurus. q̄re. (bus: vt pz. aduerte ad singula dili⁹. p̄suppōit bonā logicā. et sophi⁹. q̄re. copio⁹. Frā. d̄. May. i. plo. p̄fla. et trac. d̄. p̄n̄. et a⁹. alii. Sequitur 4. q. de me⁹. h̄. dicitoria. v̄l. de imediatōe ip̄o⁹. t. c. 27. in q̄. nec op̄. idu⁹. nec articul⁹. los variros ppo⁹. h̄. simpl̄t. cu⁹. pho⁹. sentit p̄te. negatinā. et. di. latat se in solonib⁹. p̄ncipali⁹. addu⁹. replicas. ples. s̄btiles. et. solones. pegrinas. et. h̄. aliq̄. possent assignari. ibi. ex. v̄l. ad. diōes: qr̄. t̄. depēdētia. op̄. et. doctria. singularia. to⁹. lege. dū. et. correttū. ponit. vbi⁹. collige. breuiter. d̄. r̄ia. h̄. dicitoria. et. d̄. r̄io⁹. in. et. q̄l̄. iter. h̄. dicitoria. sit. itelligēda. distatia. ifi

nita: et quod ma^o oppōnū, et q̄l p̄t v̄ificari s̄il h̄dictoria de eō
cē: et quod in icōplexis atq; p̄plexis repiū, et plā alia nota-
da. Aduerte ibi an solonē, p̄ncipal' ad replicā quā nō sol
uit contra illā singulare solonem de coēxīdi mō et eēndi
gradu. Ad quā facilr p̄t dici p̄cedēdo sc̄daz p̄te. s. q̄ p̄t eē
maxia distātia positiua iter h̄dictoria aliq: et nō q̄cuq, et B
quo ad eēndi gradū. Et cū dī q̄ tūc nō ē distātia ifinita, ne
go si extremū positiū sit ifi^m. vñ distātia positiua h̄dicto-
rioz est attēden^o h̄z d̄itōez extremiti positiui. yide copio-
se. z. di. p. q. p. z. i. di. 4. q. 4. et cū addi^o q̄ q̄tūcūq parū di-
ster ynu ab alio tē, xce. sed ex hoc nō se eqlis distātia po-
situa. imo fa^r p. p. mēb^o solu^s pla h̄ addat igeniosus lector.
[Q]ue ibi tāgit in solone, p̄ncipal' de oppōne q̄ ē gen^o tē, et
q̄ oēs oppōnes formal' accepte sunt in ḡne relonis. logi-
famose et satis recte si bñ expōtātur. q̄re in postpdicamentis
ca. de oppōne. q.i. vbi sin^m oia habz.
Uide. z. di. p. pte. z. q. i. i. solone p̄ncipallū. z. p̄ reportatio-
nū. di. 28. q. i. t. in. z. di. z. q. 9. et alibi sepe de h̄dictiōe et ipsi^o
nā. ingre et sophistas antiquos anglicos: vt scis.
Sequitur s. q. et vltia de suppōne p̄tis pro toto. t.c.
29. q̄ tñ est poti^d du^m lſale q̄putādū: q̄, q.
que ēt breuis et clara ē: vt pz: s̄z sophi^c speciⁱ poss̄ dilata-
ri mltū q̄d relinqtur arbitrio legētis. videant āt logicalia
h̄ p̄ decisōe et vltoriō declatiōe ei^r. vbi aut in lſa ph̄i fū
detur posset et altercatiō: s̄z satis ad p̄posituz oriz. t. c. 29.
vt notauim^o. licz. t. c. io. quodāmō poss̄ elici.

Arca i. q. 5. li. t. c. i. r. z. in q̄ ipli^r supra icidē
tař icludūtur. 4. q. pma an finis sit
pn^m. z. an cā. z. an cā agenti. et 4. an maxie cāq
q̄tuor tāgit in arguēdo ad ptes. et i. decisōe. q. q
satis clara est: vt pz tenēdo affirmatiuā prem.
Infra ibi. Ar^m de errore tē. vscg illuc. vltia si finis ē īten-
tus tē. assignat ex. vel vacat in aliquib^o originalibus.
Deinde soluēdo ar^m p̄ncipale et seⁱ nō valde pcessuz illū d
cālitate finis et replicas et solones singulares. et q̄re in theo-
rematib^o b^r. vide et antiquos h̄. vt Tho. i. pte. q. 18. z. i. z. q.
ii. z. 83. et Albertū h̄. et Jand. et Den. de Han. et alios q̄ples:
q̄ varie sentiūt de cālitate finis. sententia tri doc. est satis
clara et subtilis. ideo ea sequere.
De sufficiētia et ordine cāx: q̄re vbi supra. et sup. z. p̄shy co-
pise. et ad finē h̄ p̄tis ad finē h̄. vbi aduerte q̄ ab i^r loco. in cāis
inq̄tū cāe sūt nō ē circulus tē. vscg ad finē poss̄ assignari
ex v̄l addi^o: s̄z tota lſa ē bōa et notabil^o. id legat. Indu enīz
ibi viā aui. de enti^r cālīt^r et ordine seu poritatis finis. et silt d
alys cāis p̄tis ad ipm. et iter se. vbi cū dicēs du^m ē vtruz
magis sic. vle^r. h̄. et dictu. vtrū magis depēdet mā a for^r:
q̄ forma a mā. et nō soluit. p̄t ibi dici. pbabili^r q̄ sim^r loq̄n
do magis depēdet mā a forma. n̄ q̄ iplicat ipaz cē sine for-
ma: nec q̄ nō hēat suū ppriū et ex cām et int^m: sic for^r: nec
et q̄ cāet p̄ formā. s̄z q̄ eē toti^r p̄ncipali^r ē et for^r q̄d eē cōi-
cat. vtrig^r dñr. qre. 9. q. q^r. et i. z. di. i. q. 6. z. di. 3. q. 4. z. 5. et
7. z. z. q. quolibet. et in fili^r i. theorematib^o. z. i. z. d. 4. q. z. cō-
parādo q̄titatē ad qlitatē: s̄z ex a^r p̄t poss̄ p̄oderari pori-
tas nāe mā in rōne receptiū. et an aliquid eē cōicat for^r vel
et h̄. et q̄. et loq̄ndo et directe et an sit difficilius imagiari māz
et sine forma q̄ ecōtra. de quo vide in. z. di. iz. et alibi p̄la
ad h̄ notabis. vt. 8. di. pmi. q. i. z. i. di. tertiy. q. i. que oia caste
nasticabit subtilis lector.
Lōse^r ifra ibi. Arguit sic. finis ē eiusdē spēi tē. vscg illuc.
Relinq̄ndo q̄ viam pdictā tē. p̄t facilr solui ille instantie:
vt pz discurrendo susti^d eo q̄ p̄misit: q̄ relinq̄nt lectori. silt
z. ar^m i. soluāt si gs voluerit teneri i^m sin^r mo^m odi in i^r p̄t
Examia diligenter tota lſaz: q̄r satis (Relinq̄ndo q̄ tē.
subtilis et obfcura ē aliquid ad ppo^m iuuenies. 3. z. 4. q. plo. z. i.
di. i. z. 4. 9. di. 4. q. 8. z. 4. 8. eiusdē. q. z. z. in Frācisco de mar-
chia: et de Mayronis: vt scis,

Sequitur q.2.de sestate cāe p̄ticularis et effect° tal' q ad eē z nō eē.t.c.3.in c̄pn: ibi. Itē i mo tu p̄iectōis r̄c.vsqz illuc.de ā mēbro.notat eē v'l addi: s̄ l̄fa notabilis.iō p̄oderēt solones ad īgr̄.possz et ichoari il la addi: ibi. d̄ b̄ q̄ cā singlaris i actu r̄c.z durare vsqz ibi.

Ad.q.d̄ r̄c.oia tñ solue facilis si legere placebit ex his que C Ibidē ifra. Ad.q.d̄ r̄c. (b̄ z talibi habes in isto. z talib̄ pos̄itū. z maxie in theorēatib̄ h̄ notāter.

C Dein i solone p̄pa ad.q.ab i loco.si at̄ ē cā i actu r̄c. vsqz ibi. Ad p̄am r̄onē r̄c.assignat̄ ab alib̄ eē vel addi: s̄ optia ē l̄fa z snia p̄ to".iō legat̄.S̄teria doc. ibi clara ē vt pz. z as fertia z doctrinal. q̄rātūr aduersariū z excludātur vbiqz.

C Postea soluēdo p̄ncipalia pos̄itū qdā addi: v'l eē. z icip sic. Q̄ at̄ a cā n̄ mutata r̄c. z durat vsqz illuc. Ad 3"arg"āt r̄c. ē tñ l̄fa sin"r̄ s̄bril' z pbabil'ad p̄tes. q̄ bñ discutiat.

C Aduerte ad ea q̄ tagit ibi. d̄ auer. de st̄ngētia cālitarib̄. z ip̄l' inu"r̄ noui" effect̄ et imē p̄ducti ab ipso. z q̄re co piose i p̄.di.8.q.finali. z di.i.z.q.z.7.39.di.p̄.r̄.7.q. q̄. z talib̄ sepe. z in destrictōe destructionū auerroyz: s̄ Algazelem imitabere g altoris idaginis fuit.

C Or̄ ibi tagit de relone dei ad creaturaz an sit noua; an ēt realis v'l r̄onis. z variōs modos d̄bi. si q̄ ē tal'relo formalis an i deovl' in creatura. q̄re i p̄.di.30.2.35. z in.40.2.43. z in 2"vbi. s̄. z breuiter si resp̄cū sit cāt̄ ab iste" v'l vo" dina. o3 p̄ sit eterna. si vō a po" vituli creatā ē exp̄te. z ē ponēda in deo for" sec"ō relone reali. z de ñnoiatōe q̄ sit a tali. q̄re

L̄bo. Hen. Clua. z a" vbi. s̄. i p̄ q̄tāt̄. z sp̄l̄. S̄. d̄ mayr. i.z. C Illō q̄d̄ ylt̄ ibi tagit p̄pādo relone r̄o. (di.p̄.ad p̄po").

nis i cā ad realē i effū v'l h̄fē bona diffīlētātē i doctrīa h̄ q̄. q̄ sit p̄o. p̄ vtraqz pte. q̄re.8.di.p̄.q.4..vel.3.pn".z vbi. s̄. noui i p̄.z z. Et possz pbabilis teneri q̄ i cā ē por: vt do. vi deſ tenere actual'saltē: q̄ ab eter" p̄ op"ite" dini l̄z illi eter ne forte cōridet a r̄onis eterna i creatura i ee cognito cō siderata n̄ real'actulis: s̄ q̄ ibi addi: v'l po" n̄ae cātīui z cau sabil'. p̄oderari d̄z. z forte negari formalis capiēdo i. dato ēt i assūpto examet̄. n̄ia. L̄ofir? seqns d̄z maxie attrēdi d̄ ab" q̄cuqz i cā r̄c. Et id̄g addi: n̄ir. s̄. q̄ maior d̄ria reduciſ ad minore. bñ videri z examinari in q̄. q. z. ad finē breuiter snia doct. in bñ du"ē. pbabilis z famosa: s̄ an de sua itētōe. videat̄ bñ in locis p̄allegatis. possz et bñ inuestigari an respe ct̄ cātīuitatis in deo quā dicit arguēs p̄cedere nā r̄c. sit re alis vel r̄onis. z p̄laaliz q̄ lector attēdat.

C Ea q̄ ñr̄ tagit de relone scibilis z scie notētū. z ifra. c. d̄ relone magis patebūt: s̄ bñ snia op"ē. an tñ i relō mutua quā bñ po" sit real' v'l r̄onis. z cuiusmodi sit. cōsidera.

C **S**equit̄ q.3. d̄ cāl" p̄ssua neccio. p̄.t.c.6. i q̄ alig totā volūt ee additōes seu eē. alig p̄te ei": s̄ bñ n̄ ē necciu" po": nā l̄fa op"ē z cūcta recte dca. diuos. n. modos d̄bi tagit in q. q̄rū pm"ē. vt ip̄e disputat. 8.di.p̄.q. finali in ope an" vel p̄ncipali i reportatis. z i q̄libeto. q.7. q̄ bñ p̄t aligd ee for malit necciu". z tñ ab a cātū. et v'l itētō Azz. z ñm. vt ibidē p̄z. z q̄l̄ Den. z talib̄ antig circa bñ varie sentiat. videat̄ ibi. Alio" modus d̄bi ē distinguedo de neccio p̄plexo. z icōplexo z bñ v'l s̄z qd v'l simp": vt p̄z l̄fa. z fm p̄m" d̄bi r̄ndet ad arta an o". z fm z" ad arg" i o". Adduc ñr̄ p̄les istatias ñ scđm modū d̄bi q̄cōformis ē Aui. z soluit: q̄ oia videbis in p̄.c. q̄libeto fere vbi supra. z.39.eiulde. z.36.z.z.

C **I**ntra ibi. d̄. volūtas q̄ ē p̄ finis r̄c. illa istatia facilis solui" p̄cedo. q̄ volūtas n̄ sit neccio alicui" alteri" a fine. n̄ ēt finis ip̄l" loqndō d̄ cre" v'l s̄i volueris p̄cedere aliq neccio ordi" ad finē vlti". itellige ñ necitate ñc: v'l i ee obiectio ñsiderata z n̄ realis exntie: q̄r̄ sic oia st̄ngētia z st̄n ordinata.

C Alia re" i fine. ibi. d̄ op"r̄ r̄c. quā n̄ soluit. soluit in p̄. vbi. s̄. notau. Quere bñ Alber. z talib̄ opinates. z p̄cessum Auer.

z Aui. de p̄dictiōe rerū vt nosti.

Sequit̄ q.4. de dissiōe z" seu lo" vni". t.c.i.z. in q̄ snia doc. ē satis clara z determiata: nec occurrit correctōes nec op̄. p̄ter eas q̄ tagit in l̄fa. allegat. n. tho mā. z bñ sup. s̄. b̄ i expōne b̄ text⁹ sup q̄ fūdat̄ b̄. q̄.

C Pro ap̄liori tñ dclōne eo p̄ q̄ tagit doc. b̄. vide eu. i. z. d. 3. p̄te. i. p̄totū d̄ pn" ididu". z s̄l̄ in. q. logicalib̄. z in maxie sup Porph̄. p̄ declōne logicaliū q̄ b̄ tagit. z in pdicantis p̄ illo qd̄ tagit de gn̄alissimo intentionum.

C Et ifra i b̄ li. z. r̄. b̄. Aduerte ēt ad q̄tuor r̄nisiōes. 4. pn" cipal. z maxie ad 4" q̄ subtil' z metā". p̄pē ē atq̄ logica ad p̄po". z q̄l̄ notater iueb̄ d̄ Auer. z h̄ z vbiqz.

C Circa lo" vltis obonū ad finē. q̄ nō signāter d̄ gradib̄ i itēb̄ z diffīl" b̄ plib̄. Et q̄l̄ oīaylia reducit̄ ad duo p̄. vt. z. h̄. d. p̄. reptatouz b̄. z copiose nōuiss. q. porphy. q̄re.

Sequit̄ 5. 2. 6. q. de dissiōe ētis i. io. ḡna. z ipo" ge

nex iter se dis" t.c. i. 4. q̄ nobiles z necētē atq̄ subtiles s̄. vbi paduerte i ar" p̄ o". s̄. q̄ vbi dic. Nō ē b̄ o". r̄. q̄ itētō doc. ē: ḡ. l̄z i pdicantis bñ exp̄sse a pho d̄ nari" n̄uer": iñ tñ. s̄. me". iō d̄c. Nō ē b̄ o". r̄. Et addit̄ excusatōez p̄m̄. quā breuiter ipugnat. Tacita ḡdubi": ē i ill' ver bis. q̄r̄. s̄. p̄bs omisit bñ enuerare sitū z bitū q̄ i pdicantis collocanit. vñ ex pho b̄ poti" b̄ arg" ad p̄te negatiuā. q̄. q̄ ad affirmatiuā. iō d̄c. doc. iñ ē b̄ o". r̄. excusa" p̄m̄. l̄z appēs sit q̄. s̄. p̄b̄. breuitatē omisit̄: iñ notāter ipugnat a doc. pos set ḡ. p̄ba. dici q̄ i tacuit: q̄ p̄suppoit iñ ipa ē exp̄ssa i pdicantis. Ḡz dices q̄ eadē rōe tacuiss. a". p̄t d̄. q̄ n̄ ē sile: tñ q̄ i vltia: tñ q̄ minie ētitatis: tñ ēt q̄ silia qdāmō p̄cedētib̄ h̄tudinib̄ extrisec" aduenietib̄. vñ ēt i topicis z phycis. z i moralib̄ vbi enuerat̄ pdicantia n̄ oia deceē exp̄mit. Ad placitū iḡr̄ auctoris talia sunt referēda videatur ea q̄ bñ iste in anpdicantis. q. finali. z in expōne b̄ loci i seqnti bus ēt in hac. q. magis cūcta apparebut.

C Seq̄ ibi qdā ex: qd̄ icipit sic. du" ē de istis pdicantis. r̄c. z durat vsqz ibi. Jux b̄ d̄ dis" r̄c. qd̄ ē p̄n" alteri". q̄. z in alib̄ originalib̄ ponit̄ cu ar" añ o". z recte. i alib̄ vñ nō bñ. cōiter aut̄ post o" collocat̄. vbi mouēt qdā du" q̄ nō sol uit: z q̄ l̄fa nobilē. iō legat̄. z ad p̄m̄ dubiū dicas p̄formiter his qnōi sup. q. 4. z. 7. añ p̄dib̄ b̄. z. s̄. q. i. "Porphi". ca. de ḡne copiose. Ad scđz vo vbi p̄la tagit. diffīlētia. Nā q̄ ad p̄m̄ de vbi dupli. z q̄i r̄c. forte recte p̄derēt: vt. io. di. 4. q. i. z. 13. di. eiusdē. z i q̄libeto. q. ii. z sup sex p̄n" tagit: s̄ an tot ḡna" dubiū ē. famose n. accipiūt p̄ passiue talib̄. z sic lo" p̄bs. Refert ēt log de respectū talii se z ānēxō actōis v'l p̄fū s̄ios respectū. q̄re aut̄ respectū actōis z passiōis faciūt duo ḡna z nō sib̄ enuerata: p̄t ee r̄o maior p̄uenietia in voce. z 2"hic q̄ ibi. z p̄la alia. ad hoc ingrātūr vbi supra. z alibi. vt diligēs lector agnoscit. z in sequētib̄ magis. et alibi exp̄lificabo deo duce. Et q̄ addit̄ ibi de potētys aie: v'l vt q̄dā h̄st respectus earū. qdā alib̄ aspect̄. z possz bñ dici affe catus ipsarū: in q. v. 3. p̄dib̄ h̄st poni. possz dici si loqmur de respectib̄ q̄ sunt vel trāscēdētes vel de ḡne relonis si itētē. v'l affec" si itētē. v'l affect̄ si itētē. v'l p̄m̄ dicas q̄ in ḡne sube rediecte. si act̄ z in ḡne q̄litatis. l̄z xcomitāter vel idētice in ḡne relonis v'l vbi supra. vide. q. i. 3. quolibeti. et i. 5. z. 16. di. z. et alibi sepe. Q̄ sequitur ñ iclinatoib̄ violē". z si dicat aligd positi" aut̄ absolutū aut̄ respectū trāscēdētē v'l limitatiu. actuale v'l fūdalez seu aprilez. applica x̄ iuestigādo: poti". n. negatōz iclinatois q̄ positiū aligd vñr̄ iportat̄. Et q̄ylteri" tagit ñ sp̄b̄ sensib̄ et itētē dicas exp̄pedite q̄ p̄tinet ad p̄m̄ sp̄z q̄litatis saltē p̄ subst̄. ñ motu v'l fz q̄ z accipit sic z" dicat. de p̄ncipys sube dic q̄ sūt in p̄di" s̄be rediecte lo" ñ p̄n" itētē. vt ibidē c. ñ suba bñ i. ñ. ñ c̄retis at̄ dic vt i anpdicantis. q. finali elegāter d̄. sūt eni in codē p̄di" in quo sua ab" q̄r̄ eadē penit̄ ex natura re

Cheide r̄ndedo ad. q. ponit p̄ op̄. Aut. r̄ et Tho. r̄ Alberti r̄ alioz atiquo p̄ h̄ r̄ alibi. r̄ l̄z n̄ ipugnat Aut. facit tñ im pugnari. r̄ ex dictis p̄ prys r̄ alienis poss̄ sustinēdo famo- saz Ap̄. diliḡez. n̄ libi tñ pbata. l̄z diversi diuersimode po- nūt eī sufficiētiā ipugnat alios modos dōi q̄ ad vtrq; q. r̄ solū eoꝝ motia. vt p̄ iſra. r̄ p̄r̄ p̄ op̄. p̄ priā sustinēdo p̄ affirmatiuā vtriusq; q̄. vbi cūcta eī d̄cā p̄ d̄erabas.

CAduerte q̄ alib̄ originalib̄ assignat ex v̄l addī. i. iſra. n̄ q̄ varie s̄ vie disſine r̄c. v̄sq; illuc. Lōcedo ḡ diliḡez r̄c. ētñ bñ ad ppō. r̄ ad mētē doctoris. q̄re legatur.

CNō q̄ aliq̄ r̄ones doc. ad oñdēduz diliḡem p̄dī. p̄cedūt ex cōiter cōcessis. r̄ ad hoīem. r̄ specialī illa r̄o q̄ pbat actoez r̄ passionē distingui a relone. vbi d̄c q̄ ipoꝝ ē relonē ēē fū- darint̄ relonis r̄c. r̄ q̄ sē de relonib̄ z̄ modi. r̄ fūdā corū: nā alibi oꝝ vtriusq; sentit. vt i p̄. di. i. q. 5. r̄. 4. d. 6. r̄. i. z. r̄. q̄. 3. r̄. 6. r̄. 4. di. i. z. r̄ alibi sepe.

CAduerte q̄ q̄l̄ int̄ h̄ distinctionē realez v̄l c̄entiale p̄p̄e v̄z. an extēsue. r̄ p̄dēra d̄c̄ sua in q̄l̄. q. i. z. r̄ in. 4. di. i. z. r̄ auctores formalitatī p̄sule. r̄ maxie Pet̄: Tho. r̄ Grā- ciscū. vt caue noſalum a nūgis. r̄ realistaruz in extremo a grossitie sed tene mē cū formalistis.

CAssignat ab alib̄ ex soluēdo ar̄ p̄ncipalia. p̄me. q. illa iſra. Lōtra pā vniuoca r̄c. v̄sq; ibi. Ad alioꝝ de q̄rti. s̄z satis subtilis. r̄ bōa ē. vbi aduerte ad fine obiectiōne quā nō soluit si recte ponit. nā facil̄ euadi p̄t.

CInfra soluēdo ar̄ p̄ncipalia. z. q. ibi. r̄o v̄l r̄nō tota consi- stit i h̄ r̄c. v̄sq; ibi inclusue. r̄ si nō ueniāt sic p̄t r̄c. p̄t. r̄.

CIbidez iſra assignat illa iſra addī q̄ iſra. (ex ab alib̄. pit sic. S̄z v̄lra quō sē q̄ actoꝝ nō est actio r̄c. v̄sq; ibi. de passiōne p̄z idē r̄c. sed notabilis iſra.)

CItē ad fine. q. ibi. S̄z q̄ action nō sit in agēte. v̄sq; ibi. Ad ad cū d̄r q̄ ḡia r̄c. p̄t. r̄ addī. r̄ legi ueniēter d̄z aī illaz solonē p̄cedēte ibi. Ad illud d̄ q̄ nō ē idē r̄c. cū alys ar- gumētis r̄ m̄siōb̄ d̄ actoꝝ. iſra notabilē r̄ subtilis. r̄ cōiter locat ad fine fere. q. Exam̄abis oēs solones ad p̄ncipalia h̄az duaz. q. r̄ bōa alibi r̄ in logicalib̄ r̄ modoz̄ si- gnificādi tractati. r̄ sup̄ s̄rias applicabis r̄ difficultates cur- riosas hinc ide ūr̄gentes declabitis: q̄ copiosa r̄ subtilmā

Sequitur q. 7. d̄ p̄ō acciūtū tñ nūero (h̄az. q. d̄r̄ntū in eodē subo. t. n̄ h̄iūte 2̄. q̄ notabi-

lis r̄ magne altercatiōis iter doc. h̄. vbi p̄ post oꝝ p̄t. q̄d̄a ex ibi. h̄id̄ q̄ sup̄ d̄c̄n ē r̄c. v̄sq; ibi. d̄r̄ q̄ nō ē pole r̄c. Iſra tñ valde nōb̄il. iō p̄dērari d̄z. r̄ bñ h̄ legi cū ar̄. z. p̄n- cipali. r̄ eī solone. r̄ q̄ ibi q̄tat p̄spectic pres r̄ h̄nes. aduer- te q̄ l̄z ētig. v̄z. alacen quē ūlueuit doc. n̄ cōiter allegare. r̄ alys p̄les p̄spectiā scriperat. vltio tñ mirabili resolōne r̄ idūstria ille eximī theol. r̄ p̄bs Et̄ Joā. pecheā ēgl̄ic̄ or- dis miꝝ. quōdā archieps cātuariēsis brevi q̄daz p̄p̄dio eā tradidit i tres p̄tes d̄iso. i q̄ p̄. 8. 4. in. z. 5. 6. r̄ in. 3. 2. 2. h̄nes notauit r̄ exposuit: vt lector forte ob penuria origi- nalis i declatiōe h̄ loci nō p̄turbet h̄ breuiter notabo ea q̄ ad ppō faciūt. z. z. z. p̄tis ē talis. reflexiōes solas a regu- larib̄ sup̄ficiēbus factas oculo sentiri. dico sup̄ficies regu- lares illas q̄ sunt dis̄pōnis vniſormis in oīb̄ p̄tib̄ suis. v̄z. planas cōuas. cōuexas. r̄ h̄. irregulares at̄ sūt sup̄ficies cōpox aspox in q̄o radī v̄l lux cades v̄sp̄git r̄ v̄strahit: ne regulariter oculi sup̄ oculū possit. 6. h̄. c̄iudē p̄tis z. tol- est. Angulos icidētē r̄ reflexiōis eōles ēē: radiūq; icidētē r̄ reflexū i eadē sup̄ficie cē cū linea erigibili a p̄cto refle- xiōis. d̄r̄ āgulūs icidētē q̄ cōstituit radī cades sup̄ specu- lū cū sup̄ficie speculi v̄l ex vna p̄te v̄l ex alia cū linea ima- ginabili erigibili a p̄cto reflexiōis. Ānglus autē reflexio- nis ē quē cū eisde cōstituit radī reflex̄. Āgl̄itas āguloruz exp̄mēto colligif. r̄ r̄one pbat ibidē. z. 6. h̄. c̄iudē p̄tis ēta- lis in oī sup̄ficie reflexiōis. 4. p̄cipue p̄ucta 2t̄ier. r̄q̄ ex il- lā ē minie yideri. h̄. 4. p̄ucti sut cētrū v̄lū. p̄ucti apphen-

sus. termin⁹ axis. i. p̄p̄icularis dcē a cētro v̄lus in specu- lū. r̄ p̄uct⁹ reflexiōis. Das tres h̄nes tāgit doc. h̄. s̄z p̄maio- ri declaratōe h̄ oportet p̄la alia. r̄ in p̄spectiua r̄ geome- tria videre videātur p̄cipue. i. 4. 15. 7. 16. h̄nes p̄me p̄tis per- spectiue r̄ p̄les alie illi⁹ sc̄de: q̄ oia lōgū ēē h̄ iserere. p̄seq̄t diligēs lector m̄la addēdo si motina illa soluere voluerl q̄. i. 3. di. 2. h̄ idē sentit: q̄ h̄ tāgit d̄ illa sp̄e ruboris. dic 2t̄ur bñ iuestigando vt ibi r̄ alibi h̄. idē. n. p̄t eē sp̄e r̄ obm.

CLōseq̄nt p̄tetur p̄t. Tho. r̄ Hen. q̄re Tho. i. q. de vita- te. r̄ i. 3. pte. q. 3. 5. r̄ h̄ in. 5. r̄ alibi. r̄ Henr. q̄. 4. q. 3. r̄ alibi r̄ alios sēq̄ces. p̄tē negatiā. q. tenētes r̄ soluentes ar̄ p̄nci- palia quā op̄. ipugnat copiose. vbi aduerte q̄ notā vnum p̄az ex r̄one. z. h̄ p̄m̄ mō alioꝝ ad p̄m̄ p̄ncipale. ibi. Est eniz dare r̄c. v̄sq; ibi. Itē q̄cqd̄ dicat r̄c. Et alioꝝ iſra. ibi. Ad p̄m̄ r̄no r̄c. v̄sq; illuc. Alt̄ d̄r̄ q̄ due sp̄es r̄c. l̄ra tñ vbiq; bona.

CInfra ēt ibi. Lōtra ḡ for̄ nālis ānihilat̄ r̄c. v̄sq; ibi. ḡ sē q̄ eadē sit r̄ nō sit r̄c. assignat ex: s̄z satie bñ ad ppō vt p̄z.

CInferi⁹ in q̄dā r̄nsiōe de relonib̄ allegat q̄dā auctor an- tiq̄ r̄ vorie notā q̄dā schireriuod: q̄dā alioꝝ ē. n. anglicū cognomē. r̄ v̄r̄ fuisse noſaliū opionis: s̄z d̄ noib̄ n̄ ē vis r̄c.

CDeteriatio doc. ē satis clara in. q. vbi p̄les h̄nes possent elici. vt an. an. fēc. s̄z paucis m̄la p̄prehēdit suo more doc. vbi notā q̄dā p̄az ex. ibi. h̄ glō r̄c. v̄sq; ibi. Si āt̄ hēat r̄c. r̄ iſra. ibi. Si actio dicat respectū agētis ad passuz r̄c. v̄sq; illuc. h̄ solonē. q. r̄c. assignat ex ab alib̄. totū tñ notabile. Tō⁹ etiā sequēs v̄sq; ad fine. q. vocatur additioyel ex ab alib̄. s̄z q̄ singulare r̄ subtile legat totū.

CIllō q̄d̄ iſra tāgit allegādo di. i. 3. z. nō obstat his q̄ a p̄nci- pio notaui: q̄r̄ v̄l alios allegat. v̄l h̄ iſra additio ē postq̄ scri- psit z. h̄ addita: s̄z p̄m̄ magis sapit. s̄l̄t dōz ē d̄ i. q̄d̄ iſra tā- git d̄ di. i. 7. q. 4. vt q̄dā libi h̄nt. q̄re i Uua. r̄ Tho. r̄ Alex. i p̄ de charit̄ v̄l vt alij libri h̄nt. 7. q. 4. r̄ p̄t referri sum- ma Hen. r̄ Alex. studuit. n. maxie in iūue i sumā r̄ q̄o ben. in Uua. r̄ Alex. iō allegatoes theō in hac mē maxie h̄nt referri ad illos. i p̄t m̄ an̄ r̄ reportationū h̄ tetigit ip̄e. vi- deātur calculator r̄ alij de itētōe formaz. r̄ ea q̄ iſra li. 8. h̄. p̄bis q̄ h̄ vltio tāgit i. q. r̄ p̄derari d̄b̄t oia v̄ba ad v̄- ḡe. oia nāq̄ difficilia in aciē speculatiō certamis v̄biq; p̄.

Sequitur q. 8. de virate diffōnis p̄oris. t. c. (p̄t. 16. q̄ satis clara ē. vbi illa correctio nōb̄il in iſra occurrit. d̄teriatio v̄o doctoris assertiua r̄ lucida exi- stit. p̄ ap̄liori āt māe discussiōe videātur ea q̄ in postp̄dica mētis ad ppō h̄. s̄z r̄ ibi deliramēta quoꝝdā. r̄ maxie Uua. Burlei exterminētur. d̄ gradib̄ ēt r̄ modis p̄oris. r̄ dinē- sitate ordinū q̄rat in doctrinā h̄. r̄ Grā. de May. i plerisq; locis vt alias sepe notaui. r̄ thomistaz ipudica obstinatio ordinē assērentū alicubi. vbi p̄oritatē negat̄ penit̄ impu- gnetur. r̄ alia p̄la q̄ lector addat.

Sequitur q. 9. de r̄one q̄st̄itatis q̄d̄itatiua. t. c. i. 8. in q̄ recitat p̄ duas op̄. āt q̄r̄ d̄ r̄one q̄st̄itatis. p̄. q̄ ē r̄o mētē. z. q̄ dis̄sibilitas. Quere alber. r̄ Alex. r̄ alios h̄. r̄ in p̄dicamētis. r̄ Tho. maxie in p̄. di. i. 7. z. 1. 9. sed v̄rāq; ipugnat. r̄ vltio p̄t mō oīi sui. vbi tota s̄nia eī ē satis clara. R̄o. n. c̄ential q̄st̄itatis: nō q̄dē diffinitiua: q̄ il- lā nō h̄. s̄z c̄epr̄ eī q̄d̄itatiu: maxie circūloq̄ p̄t p̄ eī p̄- sione p̄m̄ cuī dis̄sibilitas. r̄ sic loq̄ p̄bs h̄. assignādo ta- lē q̄l̄ eī r̄one. vt. z. di. z. q. 9. z. 2. 3. di. eiusdē. q. 4. h̄. iste. assi- gnat̄ aut̄ i ipugnatiōe. z. op̄. vnu p̄az ex. ibi. Itē ista r̄o v̄- cludere r̄c. v̄sq; ibi. Itē didi nō stat r̄c. talid̄ iſra ibi. Dili- bilitatē sequit̄ finitū r̄ finitū r̄c. v̄sq; ibi. Ad p̄m̄ ar̄ r̄c. s̄z tota iſra nōb̄il ē. iō legat̄. r̄ pl̄a addātū bñ pond̄.

CPoss̄ adduci h̄ discordia i dictis h̄. nā i pdicamētis. c̄. d̄ q̄st̄it̄ tenet illa op̄. de dis̄sib̄l̄ quā h̄ ipugnat. īmo q̄ ista sit v̄a. r̄ in p̄m̄ q̄st̄it̄ ē dis̄sibile. r̄ q̄st̄it̄ est dis̄sibilitas. videt̄ ibi asserere. hic aut̄ opposituz sentit. Ad q̄d̄ faciliter dicat̄ q̄ logit̄ ibi famose. h̄ aut̄ exiſtētōe. cōſiderare enim

rōnes reales. io. genez nō pertinet ad logicū nisi per accīs.
ad metaphysicū aut per se. vñ ad hoc vt intentio ḡnialissimi
quā per se cōsiderat logicus applicet q̄titati sufficit q̄ di-
cat aliq̄ē vñū cōceptū: z q̄ habeat aliquā vñā rōnē quer-
tibile sive q̄ditatiā exp̄ssaz sive implicitā circūlocutā p̄ de-
noiatōez seu q̄litatiā rōnē. metaphysicū q̄z intimi specu-
lādo repit illō passiōale q̄d logic̄ p̄fēcentiale. q̄ren n̄ cōtro-
uersia nisi male intelligētib̄ z obtusis cerebris.

¶ Deinde soluēdo argumēta p̄ncipalia assignat vñū paruz
extra ibi. Lōtra quātitas ē dissibilis r̄c. vsq; ibi. Tūc dico
r̄c. Et aliud ifra. ibi: qz sunt diuersi nūeri r̄c. vsq; illuc. Lō-
tra. tūc didens r̄c. vel vsq; ibi. Ad auctoritates r̄c. Iz opti-
ma līra r̄ valde notāda. r̄ totum sequens in hac qōne. ideo
masticetur minutum.

Lösequeter ifra.ibi. Nūgd tāta est yntas r̄c. v̄sc illuc.
Lōtra adhuc stat ar̄t r̄c. assignat extra. vbi pōdera pl̄a mo-
tua que tāgit. t̄ dic dīr. si legere volueris. satis enīz facilē
soluitur oia bñ cōsiderādo. s̄z līa nō v̄f multuz nečia nec
depēdēs supra li. 4. q.z. plura tāgit que sunt bic ad pposi-

Aduerte singlarissime ad ea q̄ t̄agit de nue. *Cum res.
ris et vnitate et visibilitate cotinui et minio nāli. et cōsidera
bñ solōne illi? replice. ibi. Cōtra cui? est potētia r̄c. vel an
velit q̄ cōcludat. et tūc alio mō respōdeat ad ar̄m pncipale
posset eni dici q̄ visibilitas nō dicit potētia; s̄ aptitudinē
vel recurre ad ea q̄ bñ. in. z. di. z. q. g. et posset negari illa p̄
positio didi repugnat r̄c. et ad pbatioēz dicat s̄ illa etiāz
ppō. cui? est potētia r̄c. exponat vt alibi plerūq̄ bñ. distin-
gue etiā de subo denoatiois: et informationis seu iherliois: vt
in p̄dicabilib? q. finali. yide etiā in postpredicamētis. et ali
bi plerūq̄ specialr̄ p̄mo reportationum. di. z. 4.*

Dopiones etiā q̄s tāgit de minimo. quere in. z. vbi supra.
z sup p. z. 6. z. 8. physicoz. z p. de generatiōe. vbi aduerte q̄
ab illo loco. Item si est dare minimū tē. vsc̄ ibi. Ad aliud
q̄ locus tē. assignatur extra in alib⁹ originalib⁹. sed to-
tum lege: quia sapit.

¶ Aduerte q̄ magna variatio est in originalib⁹ ibidē de nomine cuiusdā auctoris quē iducit. nā aliq̄ ansel. aliq̄ arcelli num habēt: sed recte arcellin⁹ noīa. et est cognomē anglieū. et erat p̄hs sophi⁹ seu calculator: quē etiā in theorematis iducit ne forte eēt ille alcuin⁹. d. q̄ in. z. di. iz. fit mētio.
¶ Infra etiā nota quotatōez ex tabulis physicoz: quas vt credo scripsit iste. et q̄ones seu p̄nes in phycis ad q̄s sepius recurrit in hac metaphysica et theorematib⁹ que raro habentur: quas tamen cum tempore dei auxilio conabimur in publicum conferre.

De sufficietia vo et numero spēz q̄stis et qualitatibus et aliorū generū videat apud antiquos et modernos h et sup p̄di camēta; et plā alia subtilia q̄ nō h̄serēda decreui.

In aliis originalibus habet extra in margine huius q. vb fit sermo de numero h. lra. q. numerus nihil est. vt q. non maior vnitatis eius q. numeratorm. que non est nisi aggregatio. Item si esset posset separari sicut quantitas continua separari. Itē infinitas rerum. Itē ex substantiis non fit non substantia nec ex unitatib: ergo que sunt sube: nec partē rōne ex illis que sunt qualitates sicut quantitas: nec etiā ex unitatibus continuorum: quia forme vniuersitatis non se- quuntur principia materialia alteri. Contraria nūerū ē per se sensibile. z. de aia. Itē subm sc̄tie realis: ut arithmeticē. Itē fundamentū relonis realis in pmo modo ad aliquid. Itē Aug. qz senari est nūerus pfect⁹ t̄. Et qz in loco suo non inferiūr̄ hec verba. hic ea notāda et extēdēda atqz declarāda lector habebit: nam ut p̄us notauit de diffōnis cognitione est numerus: ut p̄z.

Sequitur q. i. de sp̄aratione motus ad tempus i.
tum ad suam p̄ncipales pro cui⁹ maior ampliatione que-

ratur expositores & questioniste. 4. physicor. & iste in. 4.º
di. 4.8. q.2. Ea vero que tangit incidentaliter de unitate term-
poris & eius atque identitate & varietate eorum: & utriusque
nunc ubi tangit plures modos dicit. vide copiose in. 2. dis-
2. parte prima in. 4. p. mis. q. ubi subtilissime cuncta habet. h
vero brevibus & notanter valde pertransit. quodre alias theo-
logos in eadē di. & Hen. ubiqz.

¶ Ubi aduerte allegatioes eius in Quarone qui p̄ceptor
erat ab oprido Quar in anglia sic nūcupatus. ynde p̄ve
ritas p̄suppositi p̄ncipalis supra q̄. v3. has. q. p̄us q̄ super
sentētias scripsit. alr ad dicta sua ibi recursuſ habuisset: q̄
re ochā & sequaces: nō vt imiteris: s̄z potius vt fugias. plu-
ra alia adde: qz b̄ valde difficultia lic̄ quotidianam mot̄. v3.
& tēpus. de qbus recte nō gustabit asinus. multo min⁹ eui
eternitatis archana.

Sequitur q. li. de entitate & cōditionib^r reūonis. t.c.
zo. in q̄ est sermo difficilis de obo diffici
li. s. relatione; nā minime enti^{is} teste Aluerroy. ii. metaphor
sice. 2mē. i9. z per 2n̄s cognō^{is}. vt p3. z. metaphy. 2mento
4. p breuib^y rīndere ad questūr̄s liz subtilr^r & singula
rissime; tamē poti^s sequēdo dicta Simplicity & Henr. q̄ p
pria. vt in sequētib^r p3. videat Henr. quolibeto. 5. q. 6. z. 7.
& qlibeto. 7. q. i. z qlibeto. 9. q. 3. z ochaz qlibeto. 6. diffiu
se. & alibi sepe & alios vt nosti. quere.

Lo sequetur pcedit lōgo digressu ppo^{bo} oclusiones & cor
relaria in hac mā vltra fere humanaū igeniuū inuestigādo
entitatē cōditiōes modos & ppietates relonū & relativō
rum nisi in originalibus antiquis solent assignari cōclusiones
ordinate numerādo vel. zo. vel plures vel pauciores: & qz
varie quotatiōes in originalibus iueniebātur. omisim⁹ eas
ad iudi^m lectoris suo mō cōputādas. aliq icipiūt pīmā oclu
sione ibi. Re lo cōparatio &c. aliq parū post ibi. Re lo aliq
est res nature &c. qz lector distinguere bz. ibi etiā p totū lo
quitur narratiue. vt ifra pfiteritur: sed lector eligat eligen
da: & omittat que ad rē nō faciūt bñ examinādo fūdamē
ta huius alibi. nam vt a pncipionotau yniuersali idagine
hicplerūqz incedit.

Intra.ibi. Cōtra passio necessario iest rē poss̄ dici extra. vñq̄ ibi. Itē scie mathematice tē. sed posito q̄ sit de līra: facit̄ dicetur recurrēdo ad aptitudinē et actuī. nō enī dicit p̄b̄s q̄ equale: sed q̄ fīm ipsaz dici eq̄le est. p̄priū q̄stitatī et sīlī de sīlī respectu qualitatis. Aliq̄ etiā assignat totaz ilam līram ibi. Dāc qōnē circa hāc cōclusionē rē. vñq̄ ibi. Relo aliq̄ ē res rōnis et ex. sed satis notabilis ē et sequens et subtilis. id legat̄. Ubi aduerte ad illā rñstionē ifra. R̄no ēs v̄ q̄d ē in xpōne rē. q̄ līra poss̄ dici et ex: sed q̄ optia et subtilis. et ar̄ appēter euadēs ipugnet cōseq̄nter. vt ifra in. 6° habz. Nā licz ad ens v̄ reale reducātur entia rōnis: nō tamē subipo cōtinētur. vt partes subiectiue. sīc relo cōtineatur. ideo rē plura alia ibi addē curiose.

Losequenter ifra, ibi. **N**ota circa scđam coclusionē r̄c. ys-
q; illuc. Relo nō videt vnius rōnis r̄c. assignat extra; sed
singularis speculatio est de cātione entitate r̄ fudatiōe re-
latiōis rōnis r̄ multiplicitate ei?. vide in logicalib⁹ b̄s. r̄ iu-
fra. 7. hui⁹ q. de vniuersali r̄ singulari. r̄ in qlibeto. q. 13.
Deide ponit quandā obiectiōne quā nō soluit ibi. **L**otra

ita illa rōnis videtur habitudo. Ad quā dici pōt q̄ ha-
bitudo equoē cōuenit vtrīq; q̄r vñū ex natura rei. t sim-
pliciter est tale. aliud scdm qd t per pōnē collatiuaz. vide
hūc in predicamentis. cap. de relatione. t. i. 9. atq;. 29. disti-
pni. t alibi sepe.

Cparū postponit duas alias quas nō soluit. ibi. Lōtra re-
lato ad subm non vñ aliud in albedie r̄c. r̄l̄oia talia pos-
sent assignari additōes vel extra; tamen qz currūt subtilē
omnia sunt pon̄r̄z soluēda si sunt obones vel ipugnāda si
respiōsōes. Ad p̄mū negēt & assumēt ibi, p̄us enī natura

Liber

saltē est aligd album q̄ surgat relo sheretie in albedine:
 de diuersis ēt dñr et diuersis iunt. Ad aliud d̄ sex pnci-
 piis dōm q̄ sunt respect⁹ extrinsec⁹ aduenietes: t̄ nō rela-
 tiones, pprie vel saltē appropriate; vt h̄ logtur doct.
CSilr parū post ibi. Contra in deo t̄c. ybi obi. q̄ in dñis
 sunt resones: nō tñ in subo alio a fundamēto: nec eodez. si
 milr, ppria passio que iportat relonē vel est relo: nō v̄ cē
 in subo: q̄ tūc cēt posterior. et p̄csequēs nō idē: s̄ separa-
 bilis. Ad p̄mū dicat q̄ in dñis p̄uenit iformatio et acci⁹
 et subiectio ppter ifinitatē et simplicitatē diuinam. Ad
 aliud cōcedo q̄ est posterior passio subiecto: non tamē p̄-
 prius receptio nec iformatio. sed transumptive et famose.
 vide. S. di. p. et p̄ma di. z. alr tamen ibi q̄ in dñis vt nosti.
CUlteri⁹ aduerte diligēter qualr paucis plura amplecti-
 tur. ibi. Relo realis nō ē eadē res t̄c. et vide copiose. i. dis.
 z. q. 4. z. 5. et alibi.
CNota q̄ in q̄busdā antigs originalibus in margie h̄ ha-
 ben̄ h̄ v̄ba. Relo aut̄ est res v̄a: aut tñ rōnis. si res vera:
 aut eadē fundamēto aut alia a fundamēto: si alia a funda-
 mēto: aut coeua fundamēto, aut nō coeua fundamēto s̄ syruuod. Al. p̄z ex p̄ma p̄ne. et ita b. falsuz. c. iprobat ex. 8. et
 ita ēt p̄t improbari. d. et ita relinquitur. e. ḡ mutatio et cō-
 positio. R̄nisi⁹. sicut respect⁹ termiat mutatōem sic cōpo-
 nit. Itē ifinite res. q̄re ar⁹ et r̄nisi⁹ emiseri⁹. h̄. 9. et q̄ nō po-
 nutur supra suo loco. iō hic oia notabis.
CUlterius aduerte ifra ibi. Contra. dei ad creaturas q̄ in
 originalib⁹ habet ibi quotatio vario mō. vnde sic a pnci-
 pio notauit recurrit semp ad antiquos in mā theo⁹. clarū
 enī est ybi habetur illa in opere suo. q. 30. di. p. ex stentiōe:
 et alibi sepe icidentalr. remittit ergo se hic ad Thomam et
 Henr. et Alexan. et Uua. quere vt nosti: sumas et alia scripta
 eoz. similr itellige de alib⁹ quotatiōibus parū post nota-
 tis. vnde ifra habz. 9. q. i. itellige de quo⁹ Henr. 9. s. quoli-
 beto. q. i. sed oia talia omitti possunt facilr: q̄ veritas l̄re
 h̄ sine eis. **C**Ubi etiā dicit paruz ifra. q̄re t̄c. p̄t referri
 ad sequētia in li. suo p̄putado colūnas eius. q̄ sequeunte
 de hoc habet. vel aliorū librorū.
CObiectio parū ifra quā nō soluit ibi. Lōtra relo q̄qz t̄c.
 facilr soluit: nec multum repugnat bene itelligendo.
CLōsequēter aduerte ad obiectiōes post illā cōclusionē
 limitatum iperfectū mutabile t̄c. qualr currūt: et an velit
 eas cōcludere: vel qualr solui possent sustinēdo illud qđ u-
 pugnāt: et breuitatis grā pertractare singula h̄ omitto. vi-
 de cucta di. 30. p. egredie. 19. et 29. et 31. p. et maxime in Gran
 eisco: quere plura ad h̄. hic enī fundamēta omnia tetigit:
 sed alibi declarauit.
CInfra. ibi. relatio nō est quo agens agit t̄c. ponit. 4. con-
 clusiōes simul: et valde notanter pertractat vbi ab illo lo-
 co. pro. 4. cōcluſione t̄c. v̄lqz illuc. Omnia hec mēbra t̄c.
 assignat extra in alib⁹ originalib⁹. ybi aduerte q̄ post
 illa verba. de p̄mo et scđ nota ante q̄ addantur illa. de 3°
 pbatur t̄c. habet spaciū vacuum in alib⁹ originalib⁹:
 q̄ vi detur ibi l̄ra deficere: sed satis completa est: naz ibi
 3° tangit cū dicit parū ante. de istis relonibus terni modi
 t̄c. v̄z. esse mutuas ēē per se et esse rōnis. duo p̄ma satis no-
 ta. 3° vero probat. si autem ibi addere volueris aligd. con-
 sidera plura que addi possent.
CNota valde ea que sequūtū de fundamēto et relonibus
 et modi. et opiones: et quere in. 4. di. i. 3. copiose: et in quolibet
 q. i. z. et in p̄mo reportationū. di. 27. et i. di. z. q. 5. et alibi se-
 pe in doctrina eius. pro ampliori declaratione dictorū. vi
 de Albertum et Thomā. hic et alibi: vt nosti. et imitate sem
CIn originalibus habet quedam remissio (per aglam.
 seu allegatio ifra ibi. quia forte materia magis dicitur ma-
 teria compositi q̄ formē. et ponitur. T. et sequitur secunda
 conclusiōe de forma: et debz itelligi per. T. theorematum

q̄ ibi habet q̄ dicit: s̄ posset loco. t. ponit supra si p̄us theo-
 remata scripsit: du⁹ aut̄ est qđ horū p̄us scripsit an theo-
 remata an certe has. q. q̄ ibi etiā remittit se ad. q. istas: s̄
 si volueris tenere q̄ has. p̄mo dic q̄ h̄ l̄ra erat additio q̄
 tum ad hec verba. Si v̄o ecōra: q̄ illa videntur alphabe-
 tu q̄bdā metaphysicale. dic. H̄iter. p̄mū tamē satis pbabi-
 le est ppter plura que nō op̄z hic addere: sed ifra in. 9. q. ii.
 ad finē. yide alia pars verior. solebat. n. doct. nūc addere
 nūc depōere: nūc limitare sua dca a n̄q ad man⁹ alioz tra-
 derent. iō de p̄us scriptis posteriorib⁹ et ecōtra aliqua iun-
 gebant: non vt hui⁹ tēporis scriptores festinātes agere so-
 let qui suos qnternos impressioni citius q̄ correctōi subi-
 ciunt. vt ifra sepe fac̄nā. q. li. sequentiū allegat in p̄cedēti
 bus: forte tamē non tenuit ordinē scribēdi p̄tinū in oib⁹
 nec ordine text⁹ scripsit.

Cōsequenter soluēdo p̄mū dubiū de numero. i.z. aduer-
 te ad illud. quere naz ybi supra in p̄mo. di. vii. 30. tāgīt h̄.
 et ybi quotant̄ alij ibidez. ifra ēt: q. seq̄nte satis copiose ha-
 betur de hoc et in theorematib⁹ Henr. ybiqz presupponit:
 q̄ tempore suo sumosus erat.

Cōsoluēdo etiā. z. du⁹ ponit quoddā extra lōguz in ali-
 quibus originalibus: qđ sic ictipit. Lōtra fieri in facto ēē t̄c.
 ylqz ibi. Ad tertiu dicēdum t̄c. et q̄ nō videbat l̄ra multū
 v̄tilis omisim⁹ eā ppter p̄mā obiectiōez tm̄: quā etiā omi-
 te. vel dic cōsequēter. raro enim ponit: sed subtilis argu-
 mētatio est. et nibil omittere decreui ex tanti igēy discur-
 si: lic̄z videātur verba alioz quare hic totuz notabo: seḡt
 l̄ra sic. Itē ens in actu: et ens in potētia nō immediate dīdūt
 ens. q̄ s̄m expositiōem istā: h̄ ēt sub neur⁹ mem-
 bro coequali. Lōtra dc̄m ad c. cum potētia et actus sufficiē-
 ter diuidāt ens cuilibz pdicato s̄m genus et sp̄z corriđet
 ppria potētia et p̄prius act⁹. si p̄prius actus est fieri per te.
 iō relo fundata in receptiōe h̄ terminū fieri: in quo etiā
 fundabatur alia relo ad sc̄m esse relonis p̄me. si in altera
 relo op̄z habere potentia. illa autēz per se ad p̄priuz fieri
 terminabit. et in iō relo ad sc̄m esse sc̄de. et sic in ifinitus. er-
 go t̄c. Lōtra dc̄m ad. d. si passio sit actus. pdictio: receptio
 et mot⁹ cū p̄us naturali recipiatur q̄ actus eius: seḡt
 relo fundata in illa: vt receptio sit por̄ relone fundata in
 ipsa: vt actus. silr sicut ipse instas prior est productio. ergo
 t̄c. C R̄no vez est: sed por̄ est pdictio forme q̄ sua rece-
 pto. Lōtra relo quā ponis in passione. i. ad totu cōpositū
 ut per se terminū quē non precedit relo. receptio aut̄ for-
 me ipm p̄cedit. ergo et relo fundata in passione: vt receptio
 ad receptu p̄cedit relonē pdictois: vt tu ponis ipaz ad p̄-
 dictū. Lōtra ad additū ibi. si pdictū inq̄stū tale alia et alia
 rōne dicat ad ac. et pa. quo ḡidē his nō dr. Contra dc̄m ad
 8. si voli⁹ nō sit p̄ se pa⁹ s̄ receptio volitiōis. ḡ receptio vo-
 litiois p̄ terminat relonē potētia non ipsa volitio. Itē si vo-
 litio nō sit ipsa receptio nec actiua pdictio: s̄ for⁹ pdicta
 sic volitio. sic m̄. voli⁹ nō ē pdictua alteri⁹. ita nec albedo
 v̄lqzitas. et sic albedo et q̄litas regrūt actionē et passionē
 p̄ se terminin⁹ sic forme pdicūt. ita et volitio. h̄ etiā videtur
 dc̄m ad. 9. C Ad p̄mū q̄ fieri volitiōis q̄ est q̄litas ifor-
 mās: et est receptio illius q̄litas: et pdictio et pa⁹ in q̄ fun-
 datur relo pdictois ad pdictū. io nec mō p̄t voli⁹ q̄ est
 q̄litas pdicta. pducere ipsaz. pdictionē passiuaz. sicut nō
 actiua. est ḡ. pdictio siue receptio passiuaz imediat⁹ effect⁹
 actois q̄ ē elitio nō q̄ ē q̄litas elicita. C Per h̄ p̄z ad z⁹ q̄
 idē nō p̄cedit se: s̄ elitio actio p̄cedit v̄trac̄z. Alijs forte
 diceret p̄n̄r q̄ sicut passio de ḡne passiōis nō est sine termi-
 no: silr nec actio sibi corrīdēs: s̄ v̄trac̄z fūdat illas. 3. relo
 nes: volitio tamē q̄ nō est per se passio: sed pro tanto: q̄ re-
 cepta in alio nō habz terminū v̄lteriorē. Tota ergo littera
 omnino est extra. et tāgit solōnes. z. 3. 4. et 8. dubiorum
 vnde per c. intelligit. z. et per. d. 4. t̄c. sic sibi mos est in his

metaphysicalib⁹ et theorematibus talibi. et an sit l̄a propria vel alterius dū est: sed p̄prium esse pbabiliter apparet: satis tamē fracta et impertinēs.

CEx his pz ad illam obiectionē quā non soluit cōtra solutionē. 4. duby. Similr ad duas alias 2tra solonē. 8. duby quas nō soluit: sed oia examinabīs.

CDeinde cum dicit. Ad. 7. quere vide valde signanter ad ad h. in p̄mo. di. 30. q. 2. soluendo argumēta p̄ncipalia. q̄re in Uua. et alys antiquis ibidē. idem.

CSimilr parū ifra cū dicit. Ad. 9. quere. et querit seu q̄rit quare. vide ad hoc ifra in. 9. li. et in. 4. di. 13. et in quo^o. q. 13. et in p̄mo reporta^o. di. 27. et in p̄an^o. di. 3. q. vltima. nā eq̄ uocu est hoc nomē actio. et silt hoc nome passio. nō ergo i. pugnat dicta: sed querit quare. et ex illis locis declara q̄re. plura alia notabit diligēs lector hic: qz mā valde copiosa etardua: nimirū ergo si vt plurimuz pblematice pce. hic doc. sed qs in arduis certior aquila: quere atq̄ios h. et alibi. et modernos etiam vt supra.

Sequitur q. 13. de cōueniētia assignatiōis. 3. modorum relonis. t. c. 20. que satis clara ē et correcta et notabilit. vbi p̄mo in generali pponit veritatē questi. de idē in speciali discurrendo p singulos modos relativorū vbi possent formari. 4. q. v̄l. 4. art. vt An. an. facit. Quere Tho. et alber. et alios hic. et huc maxie in quo^o. q. 6. et p̄di. 19. 29. 2. 31. et in. 4. di. 6. et 1. 2. 13. ad plura que hic tangit. maxime de fundamētis horuz modoꝝ. et dī^o eorūdeꝝ et 2. 7. di. p̄mi. vide Thomam in. 4. di. 12. arti^o. i. q. 2. vide etiam Uua. ibi. et alibi maxime ppter op̄. tacitas hic. et instantias binc inde notabis.

Sequitur q. 13. de dīa tertīi modi relativorū et 2. t. c. 20. que breuis et clara est: sed instantias ex dictis p̄us tāge. et alibi vbi supra. et quere thomā et alios hic pro opione quaz tangit: et impugnat. vide vbiq̄ Alex. de Alex. et Albertū. paulū vo Uenetū minie nisi grā m^o.

Sequitur q. 14. et vltima hui^o. 5. de habitudie vni^o ad plura. et politate eius. t. c. 20. que etiā satis clara et correcta est. et l̄ia doc. determinata et notabilit. quā etiā habz in pdicamentis. c. de ad aliquid. q. finali. vide. 13. q. quolibet. arti^o. 2. singularissime motiuia aliorū vbi. et instantias hincinde adducat lector. de angustys iḡ re spectiūs huius qnti ad arduas cōtēplationes. 6. festinat.

Ircā i. q. 6. lib. de trimētri distione specū latiue. t. c. 2. Aduerte in p̄ncipio solutionis ad duas op̄. quas addūt de distinctiōe et idētitate sciarū: quere Thomam hic. et. i. z. q. 54. et Hen. quolibeto. 9. q. 4. et Albertū et Joan nem Jandonū. et antiquiores: vt Alpharabiūz et gondisal. de distione sciarū. et Boe^m in lib. de trinitate cuꝝ expōnib^o. būc vero in plo. vtriusq; p̄mi. Unalterū etiā burlei super Porphirio et alios moderniores ibidē copiose et maxie resolutos parisieses: et qz ambe deficiūt quodāmodo a since ritate veritatis. ideo eas ipugnat. et licet qdā nouelli conantur satisfacere argumentis doc. hic et alibi volētes cōcorda re ex intentiōe discordātes videāt ne operā perdiderint. lector aut replicas vbiq̄ adducat: nam absq; ratione effica ci iste nihil dixit.

CLosequēter ponit modū dōi suū q̄stum ad hūc articulū distinguēdo de triplici vnitate hūtus valde subtīl et membra declarādo. et distinguēdo de speculatiua fm triplicē determinatiōe. deinde ad p̄ncipale ista applicādo et r̄der ad quesitiū vbi ardua speculatio. et singularis doctrina. Et licet alibi: vtputa sup. i. q. hui^o in porphi^m satis resolute collegi breuib^o ea que debet attēdi ad vnitatē habitus expri mēdā. et hāc triplicē vnitatē resolute: vt potui tetigi. alys nibilomin^o omissis illa brevia de vnitate tali hic replica. bo. voco vnitatē specificā obiectiuaz scie: que sumit ab o^o

complexo vel incomplexo in se: et per se cōsideratō. Gene ricū vero ppinqū appello que respicit obm̄ cōplexū vel incomplexo virtualē actualē consideratū vel cōtentū. Genericū aut̄ remotū dō que cōcernit o^m complexū vel incomplexo virtualē potentialē vel pmisiue apprehēsum. Et h̄ sumo specificū et genericū nō ex mō entitatis obiectiue: s̄ ex modo cōsiderandi. naz de obiecto in se specifico potest esse scia generica: et de obiecto generalissimo specifica: ye nūc pbabilē suppono.

CDeinde aduerte cuius est illa rō quā adducit et ipugnat in solone ad ostendendū q̄ sube separate prinent ad metaphysici cōsiderationē. quere albertum hic. Thomas h̄ quodāmodo in simili idē hic. comparando ens ad p̄muim ens in ordine ad metaphysicum.

CTange etiā plura circa rōnes formales mathe^c et physice subiectiuas in suba corporea an sint dī^c res vel realitātes. et cōsequētes obiectōes et instantias et maxime ex. 12. di. 4. q. 2. cōtra. z. op̄. arguendo. et examina stricte omnia yera ba doc. in hac positione.

CIn aliqbus originalib^o ante illā litterā intelligendū ē ergo ex dictis t̄c. ponutur ille obiectōes cū sequētibus qs̄ babes ad finē. q. ibi. Contra superi^o negabat t̄c. vsc̄ ad finem: sed de ordine parū refert. lector nibilominus eligat vt voluerit et fm meliore cōexionē.

CHic possunt it̄roduci nō nulla ex dictis h̄. 34. di. 3. dī^c usiōe habituiz. et alibi sepe: et ex alys auctoribus ut alias copiose notaui. q̄rātur antīq̄ hic p fine solonis explicādo.

CInfra soluēdo. et p̄ncipale. vbi introduceit op̄. de habitu speculatiuo et practico vel in ordine ad o^m vel ad fines seu subz: nō cūcta in plo. in pōne god. et ipugnatōe eius in mā de praxi. q. 2. cuius etiā dicta. et Egidij plerūq; in his. q. tā git. quere ḡ originalia vtriusq;

CAduerte diligēter ad solones p̄ncipaliuz valde fertiles in qb^o fundamēta p̄p̄e op̄. vbiq; necaria radicavit. et icidē taliter multa vtilia iducit. vbi ante solutionē. 6. p̄ncipalis ibi. h̄ nota ordinem intellectus nostri t̄c. videt esse extrav^o additio: sed l̄a notabilis vbiq;

CAttendēdū etiā q̄ ab illo loco. vltērius est sciendū. q̄ quando aliqd genus remotū diditur t̄c. vsc̄ ad finē. q. do citor in originali cancellauit seu vacat. assignauit loco eius alia. p̄us tamē habita supra apposuit: sed qz omnia exquisita: licet eoz aliquā iam explicata. iō ea ii. erui legēda. vbi discret^o lector cūcta equabit. omittēdo nō necessaria vtriusq; pertractādo salte ille obones in fine legātur.

CLū dicit in fine obiectōis finalis seu replicate. stude: vt alii qui libri habēt: licet in alys nibil poⁿ nisi obiectōes isolatam. p̄t ibi cōcedi q̄ ifertur physice loquēdo: sed ex dī^c cognitione metaphysica q̄ no habz: vt phycis efficiēt perfectus scie^s: veri etiā p̄prietates physicas iūestigabit cū metaphysice obm̄ nouit. recurre ad ea que predixit plura alia h̄ notabis ex plo. vtriusq; p̄mi. et Francisci.

Sequitur z. 9. de scibilitate entis per acciūs. t. c. 4. ad quesitiū determinate et notāter valde respōdet. vbi ad uerte q̄ illa l̄a ante sedam dī^m. Sed cōtra Az. et vsc̄ il luc. Scđo distinguendū t̄c. vt esse vacat vel saltē extra: si volueris soluere motiuia: recurre ad ea que h̄ p̄hs et exp̄positores. z. phycos. et in de bona fortuna.

CRegrē plura hic ad proposituz. z. 8. et 39. di. p̄mi. et q. zi. quolibet. et super. z. physicorū: vt p̄us: et in antigis. et super li. elenchorū in isto no^o. Et sup̄ Porphi^m singularissime de multiplici acceptōe accidentis. et alibi vt nosti maxie scotistas parisieses resolutos hic et vbiq; atq; oxonienses nos tristis ingeniosissimos: desides tū modernos inq;: qz forte q̄ locupletes v̄l antiq̄s recte venerātes poti alienis q̄ suis fidē ipendūt. ouimq; acutissimi indices existunt. Que-

re etiā cōsiderationes astrologorū de futuris cōtingenti-
bus r̄ euentibus rerū ad p̄positum. r̄ nota valde decisio-
nē doctoris ī hac mā. in qua vt fecit An. An. due. q. possent
moueri: sed suo mō breuitate vritur.

C Adiuerte elegāter ibidē duos modos dōi. Ad p̄mū p̄nci-
pale r̄ alias solones p̄ncipaliū. r̄ maxime vltimaz. et addē
Seqlur plura vt scis.

C 3. q. de exclusiōe ētis veri a cōsideratōe me^a
t. c. 8. vbi p̄ adiuerte q̄ illa r̄ nō s̄ q̄ ponit ad vltimuz p̄ncipa-
le īme^b ibi. R̄ nō res nō est r̄c. posset assignari extra. s̄z bōa
ē. quā ēt imitāt ad finē. q. iō p̄t legi tāq̄ ar^c euacuās: r̄ ea
q̄ dñr ad finē. q. sunt eius cōfirmatiua. vel posset omitti tā-
q̄ superflua. Totum p̄cessuz. q. nota valde logice: r̄ meta-
physice singularez. vbi p̄mo ponit op̄. Egidy de roma q^d.
4. q. iō. q̄ re etiā Den. vt nosti. r̄ Thomas. i. pte. s. q. iō. r̄ hic
z p̄mo cōtra Hentiles. r̄ in. q. de veritate. q. i. r̄ alios: r̄ hūc
maxime in. q. li. de aia. q. i. 7. 18. 2. 19. 2. 23. di. p̄mi. q. i. 3. r̄ in quo
libet. q. i. 4. r̄ seqlces ei^e: vt nosti p̄ declatiōe ampliori b^f.

C In alib⁹ originalib⁹ illa l̄fa ifra ibi. S̄z ad hui^g exclu-
sionez r̄c. v̄sq̄ illuc. Exponit aut̄ ab alijs r̄c. assignat ex-
tra vel additio: vel saltē ab illo loco: sed nūq̄ ob^h volūta-
tis r̄c. Sed volēdo eam legere. die dñr ad dñr illa ibi mota
vide in plogo sentētiarū 2. 2. 2. 3. di. p̄mi. 2. 25. 2. r̄ i quolibet
to vbi supra. 2. 15. 2. 26. di. 3. r̄ in mā de btitudie. r̄ alibi.

C Cōsiderēter ifra ibi. Exponit aut̄ ab alijs r̄c. q̄re Denr. r̄
god. vide. 3. di. p̄mi. q. 5. 2. 35. 36. 39. 43. 2. 4. eiusdē ad h.
Et nota ipugnatiōe notabiles cōtra hūc modū dōi. r̄ ifri
ge quorūdā euasiōes fruiolas h̄ vt nosti ex sumⁱ hui^j.

C Infra ibi. ppter istā rōnē cōcedendū est r̄c. declarab ca-
ste illa verba que sequuntur ibi de iclusione essentiali entis
in quolibz per se intelligibili: q̄ vidētur repugnare p̄ma fa-
cie his q̄ habz. 3. di. p̄mi. q. 3. 2. 35. di. eiusdē in reportatī ma-
xime: sed tu pōderabis p̄cipue ly per se intelligibili. r̄ an itel-
ligibilitas per se cōueniat nisi his q̄bus per se s̄ ens. r̄ pot̄
dici q̄ nō: q̄ de quo in scđo mō dō passio. in p̄mo mō diciē
subm. notabilis valde determinatio est ista hic: nec repu-
gnat dictis alibi si recte exponātur. Ad pauca enī aspiciē-
res r̄c. vide ifra in. 9. q. 5.

C Aliqui assignat extra illā paruā litterā ifra ibi. Quo mō
etiā obm r̄c. v̄sq̄ illuc. Dicendū est ad. q. aliter r̄c. sed satis
bene est ad propositum.

C Deinde in solone p̄ncipali ponit in alib⁹ originalib⁹
quedā verba que nō sunt multū ad rez. ibi. Si tū hoc
verū videt r̄c. v̄sq̄ ibi. r̄lo aut̄ est posterioz r̄c. r̄ sunt extra
z possunt pertractari alr theologice: alr physice. r̄mlta ad
di que dimittātur lectori curioso. vide p̄mo 2. 3. ethycoz.
vt v̄bi nosti ad p̄positū. totū q̄ segnūt in solone notabis
mensurā singula v̄ba: r̄ quere super p̄mo p̄yer^a. r̄ alibi
hūc r̄ alios. trascēdit. n. fere hūanū īgeniū in hac iuestiga-
tione: vt attingat veritatē v̄tatis doctor.

C In alib⁹ originalib⁹ immediate ante illā responsionem
Ad 3^m ille est actus obti r̄c. ponit quedā obiectio cōtra p̄-
cedentia que sic icipit. Lōtra eo q̄ res est vel non est r̄c. et
segntur ibi plixa littera quā: q̄ nō mltū nečaria. r̄ nō etiā
ad p̄positū multū: sed fracta r̄ discorrecta. omisit hic r̄ ali-
bisi lectori placuerit. ingrāt r̄ addat. Nā facile est addere
(vt aiunt) inuentis. in dies enī vt spero augebitur huius
scripti perscrutatio.

C Determinatio doc. resolute habeſ ad finē. q. q̄stū ad p̄n-
cipale quesituſ v̄bi colligere p̄nes r̄ corre p̄t lector r̄ re-
ſu. totū fructū. q. v̄bi adiuerte ad ī verba. hoc dñr ingrat
r̄c. vide optime. q. i. 3. quolibet. r̄ sup lib. p̄yer menias. r̄ alibi
r̄ maxime in sequacibus hui^g modernis.

C Ad finē. q. v̄bi icipit soluere argumēta op̄. in p̄mo articu-
lo de obo itellis: r̄ nō p̄seqntur. r̄ hoc vel q̄ ex dictis p̄us in
p̄mo li. in sili de obo sensus r̄ itellis. r̄ ifra i. 7. r̄ alibi patet:

vel forte ex iadūtentia aut forte ipeditus vel quomodo u
q̄: facilis tñ respōdebis. **C** Ad p̄mū negādo p̄iam: q̄ itel-
lectus illimita^o obiectiue. lic̄z nō entitatue: vel aia possit
examinari loquēdo de bo^p exēter. r̄ si adducat Az. z. de
aia de distinctiōe potētiarū per oba r̄c. dñm q̄ vertiſ dicit
in potētū eiusdē generis r̄ dispersatis: nō aut̄ subordinat
nec alteri^q generis nisi forte s̄m excessus apprehēsiōis: nō
aut̄ simplicis exclusiōis. vide ifra i. 9. li. q. 5. p̄clare. **C** Ad
secundū dñm q̄ dñsio entis per sensibile r̄ intelligibile non
est per obiecta: q̄ oē sensibile intelligibile lic̄z nō econtra
op̄z ergo q̄ sumatur intelligibile cū p̄cisiōe ad hoc q̄ sit ali
qualis oppō mēbroz. ens igit̄ idifferens ad vtrūq̄ est o^m
adequatū itellis: vnde talis idifferentia est sufficiēs deter-
minatio p̄portio r̄ appropriatio ipsiⁿ entis ad itellm. cōce-
datur ergo arg^m v̄sq̄ ibi. super ens nō videt r̄c. secūs ē de
potētū limitatis eiusdē generis v̄l' alterius. vide h̄ copio
se. 3. di. p̄mi. q. 3. 2. 35. di. eiusdē. r̄ sup li. de aia. v̄bi supra no-
taui. r̄ ifra in. 7. in simili. r̄ alibi sepe vt nosti. Alia mltā hic
addat lector pro entis veri maiori declaratiōe: r̄ diligēter
adiuertat ne ficiⁱ diminutum atq̄ ens rōnis existat ne a
speculatiōe passiua tactiā p̄mi soliūq̄ p̄cī me^a excludat.

C **Seqlur** 4. r̄ vltima. q. de metaphysici cōsideratio
ne circa ens. t. c. i. 4. r̄. 8. in qua clara ē de-
terminatio doc. Resu^o enī dicta Aue. r̄ Aue. vt. q. i. p. li.
plixē pertractauit. tenet tñ Aue. declarādo motiuā eius:
r̄ dimittit Aue. r̄ in hoc p̄t ponderari notabilis q̄ ea que
in vno loco disputatiue r̄ pblematice determinat alibi as-
serēdo alterā partē sustinet ne dū in his metaphyscalibus:
sed etiā in theologicis. plerūq̄ vt a p̄ncipio notauit presup-
ponit etiā ea que dicta sunt de vniuocatione entis in. 4. r̄
plura alia que lector attendat: r̄ maxime illud singularez
v̄biq̄ necessariū de subo r̄ adequatōe dupliciti formalis. v̄z.
r̄ v̄tali mēte teneat r̄ examineetur.

C Breui^b hic tangit illā difficultatem ītricatā apud mul-
tos: qn. v̄z. metaphysicus h̄z. pbare p̄mū ens esse. quere an-
tiquos hic r̄ alibi vt scis. h̄ etiā. q. possit precedere omnes
p̄cedentes in hoc. 6. vel saltē duas īmediate precedentes
h̄z q̄ fundari possit sup diuersa loca textus: vt notauit tex-
tūz quotādo in eiⁱ p̄n. sed satis recte situatur: q̄ etiā orīt
t. c. 8. alias duas. q. in p̄ncipio huius. 6. quas ponit Ant. an.
acepit ex p̄lo. sen^j de verbo ad verbūz: vt pat̄z ex notabi-
libus textualibus huius. 6.

C **Irc** i. q. 7. li. de cōparatiōe īberentie ac-
cidētis ad essentiā eiⁱ. t. c. z. z. 3. i. p̄n-
cipio solonis assignat in alib⁹ li. q̄daz extra.
ibi. Et hoc forte cōsuevit dici r̄c. v̄sq̄ illuc. Ter-
tio exponit r̄c. obiectiōe aut̄ ibi nō solutā susti-
nēdo h̄z ēē bona: q̄ famosa est. solue dñr aut̄ negādo as-
sumptū: aut̄ alr declarādo: vt nosti: sed v̄r oīno extra.

C Aliud etiā paruā extra notaē in alib⁹ originalib⁹ ifra ibi.
sed iste respect^e est relō r̄c. v̄sq̄ illuc. Tame q̄ īberētia vi-
detur. Infra etiā paruā post. ibi si ponit hoc Az. r̄c. v̄sq̄
ibi. Tertio dñr īberētia r̄c. est extra. r̄ in plurib⁹ originali-
bus nullū horū trium habet. iō r̄c.

C Determinatio doc. hic ē clara r̄ resoluta: nā p̄missis. 3. di.
stinctib⁹ adiūgit. 3. ñnes v̄bi adiuerte in p̄batōe. z. i. ñnis
an illud q̄d ibi ifertur: vt īcōueniēs sit īcōueniēs aliquod
v̄z. predi^m dictū in quid de quantitate r̄ qualitate reperiri
iserius ente r̄ superius v̄tōz illoz: nam nō nullū scotiste
hoc vident^o cōcedere. posito q̄ ens diuīdat per quiditatē
vt in subam r̄ accidēs absolutū. r̄ respectiū arⁿ salte cur-
rit ad hocem: vt plerūq̄ arguit doc. bic.

C Hāc mām vide in. 4. huius. di. i. z. q. i. copiose r̄ aliqualr
i. di. z. q. 4. z. 5. Et. 3. q. qⁿ. Opiones aliorum: vt pote auer-
roys. Alex. Jandoni. alberti r̄ Thomas. vide hic r̄ alibi ad
ppositum. r̄ maxime. i. z. di. 4. v̄bi theologi communiter

pertractat hanc materiam.

CTANGE istantias p̄nter in solone argumentoꝝ post oꝝ. p̄ quomodo potest esse equocatio in cōcreto stante vniuersitati ne abstracti: cū idē significent ut in aſp̄dicamentis ex intentioꝝ. q.8. bꝫ iste ⁊ alibi plerūqꝫ. vide in. 4. di. ii. q. i. articulo. 3. Et in p̄dicabꝫ. q. finali. ordine debito. deinde qualiter ista possit esse vera. ibarentia heret. cūz prediꝫ ⁊ subiectuꝫ sumātūr sub oppositis modis significādi. vide supra i. 5. ⁊ q̄re fran. 8. di. p̄flat. t. 29. di. eiusdē bñ cōſiderādo.

CNota etiā ifra ibi. Ad zꝫ illud exemplū corrigitur t̄c. q̄ expositio in meꝫ que attribuit Ant. And. est huiꝫ doct. vt hic expresse dicit. ⁊ ifra sepe. ⁊ alibi in sententias; sed forte alio ordine ⁊ mō scribendi; sed in p̄mo t. 4. vbi supra habetur talis expositio valde notāter: originaliter tñ hic.

Sequitur q.2. de p̄oritate subiectuꝫ respectu accidentis. t. c. 4. vbi tres op̄. recitat ⁊ impugnat. quarū p̄ma est cōmēt. vbi in l̄a. z. alexādri. 3. que re in alberto. ⁊ fratre Alex. ⁊ alijs hic. Et lic̄ quidā conatur euadere ipugnations doct. hic. tu tamē replicabis vt nosti. vbi aduerte q̄ tertius modus diꝫ est multuz apparenſ. vnde doctor iſequitur euz sup porphy. ca. de p̄prio. q. 3. ⁊ qualr nō sequatur ex hoc d̄ictio. dic vt supra i. p̄n? ⁊ alibi notaui. b. n. fuit locus p̄prie determinationis: ⁊ non in logicalibus: vt patet.

Determinatio doct. ē satis clara b. Iz subtilis. vide eum in. z. di. i. q. 5. Et in. 4. di. i. q. i. ⁊ alibi sepe vbi exponit hanc p̄ioritatem vniiformiter.

CAllignal qdā ex. ibi subaz. n. eē t̄c. vſq̄ illuc. Ad p̄ ar̄ t̄c. Iz l̄a notabilis ⁊ singularis doꝫ. iō calte p̄currat vbiqꝫ

CLōſidera bñ in solone ultimi p̄ncipalis. vbi dicit: q̄ indiuidui cuiuscunqꝫ sp̄ei posset p̄ se existere. sine oī accide p̄ accidēs. ergo ignis sine calore ⁊ hō sine quātitate. ⁊ sic de alijs dic. n̄r. quere in. 4. di. i. z. ⁊ in Ular.

Sequitur q.3. 8 p̄oritate subiectuꝫ respectu accidentis. t. c. 4. que satis facilis ⁊ correcta ē ⁊ s̄nia doctoris determinata ⁊ subtil. op̄. de cognitōe subiectuꝫ. q̄ t̄agit ibi soluēdo ar̄ p̄ncipale. q̄re in Den. ⁊ Thoma. ⁊ alijs antīq. ⁊ modernis. vide. 3. di. p̄. t. sup p̄ de aia. ⁊ hic vbi supra. sup li. de aia. ⁊ alios vt nosti. ifra et in. 7. ⁊ supra li. i. ⁊ z. plura adhuc patent.

CInfra ad finē. ibi. Si possemus ad illaz p̄tingere t̄c. vſq̄ illuc. ⁊ q̄ illa cognitio quā habem⁹ t̄c. assignat extra ab aliis quibus. satis tñ bene ad p̄positū p̄ter illā allegationem ex. 7. sed dic cōſequēter.

Sequitur q.4. de p̄oritate subiectuꝫ respectu accidentis. t. c. 4. q̄ satis clara est ⁊ correcta sed in decisioꝫ tāgūtū dicta alioz. quere Den. ⁊ alios q̄s supra notaui hic ⁊ hic. i. z. di. 4. q. i. ⁊ in p̄dicamentis. q. 8. ⁊ in. z. di. i. q. 5. ⁊ sequaces moderniores sup p̄mo phy. ⁊ ipm̄ siuenire valebis. diffinīt. n. accī q̄dūq̄ diffinītōe meta-physica ⁊ q̄tatiua: ne dū aptitudinalr. imo actualr. ne dū in cōcreto. imo in abstracto p̄ subam exp̄sse vel ip̄licite nō quin existere possit aliquō saltem sine ipsa acru: sed q̄ actu ſemp̄ depēdet: ⁊ dependens in q̄tū tale nō p̄plete intelligit abſq̄ depēdētē termi exp̄ſſione vel cognitōe: ⁊ vt ei⁹ est ⁊ in ipsa potius q̄ ab ipa regrit in accidentis diffinītōe substantia. hoc dicit.

CInfra ibi. Contra diffiniens est minus ens t̄c. vſq̄ illuc. Ad priū p̄ncipiale t̄c. ponitur extra in alibꝫ. in aliquibus vero originalibus illa argumēta tria ponunt in pede q. 3. p̄ncipalia argumenta. ⁊ tres solutiones ad ipsa ponuntur ad finē. q. in p̄ncipio solutionū p̄ncipalium. Sic ad priū ar̄ p̄ncipiale v̄z. est de parte q̄tatiua t̄c. sed quomodo cūq̄ situe t̄a est satis bona. ⁊ ad p̄positū. iō t̄c.

CQd̄ ibi t̄agit de cā p̄ma ⁊ de ſepatōe accidētis a ſuba. era-miabz bñ. vt bꝫ in. 4. t. z. vbi supra. i. p̄mo di. z. 8. 4. z. et

alibi. Et maxie in q̄tō. q. 7. q̄re alios vt nosti p̄la addēdo b. **S**equitur q. 5. d̄ entitate māc. t. c. 8. vbi aduerte q̄ p̄oritate forme respectu cōpositi ⁊ māc ⁊ recte: q̄ illa or̄t t. c. 7. lic̄ et. t. c. 8. fundari poset: vt notauim⁹. de ordineta mē paru refert dūmō veritas habeat. Eligat lector: quaz p̄ponere voluerit. b. ordo satis placet.

CInfra in p̄ncipio solonis ibi. hec rō Ap. t̄c. aduerte q̄ p̄tatiōes cōmētorū non sunt de l̄a doctoris: sed q̄ recte in margine non poterāt locari inseruim⁹ eas l̄e suis in locis.

CDeteriatio doctoris clara ⁊ assertia quā au. Cvt vides. cōoritatibꝫ ⁊ rōnibus ⁊ cōgrētys pulcherrime adornauit balbutiētēs vie cōmuniſ penitus p̄priā vocē hic ignorantes nō curabis. ⁊ ſolones non ſoluentes iſfringes ⁊ argumētatiōes vento excuties vt nosti. vide. i. z. di. z. copioſe hūc ⁊ alios theologos. ⁊ ſuper p̄mis physicoꝫ. ⁊ de generatione. ⁊ alibi de attributis ⁊ cōditiōibꝫ atq̄. p̄prietatibꝫ māc. no-tāter. Antiquos etiā varie de entitate māc ⁊ potētia ⁊ priuatiōne ⁊ coeuitate eius cū forma. ⁊ in ſepaſc. ⁊ ſic dālys ibidē quere. ⁊ addē Ular. elegāter i. z. vide ⁊ Nicolāu Boneti ſingulariſſime: atq̄ alpharabiū ⁊ modernos ſcotistas paſiſiſſeſ.

Sequitur q. 6. de p̄oritate forme respectu materie. ⁊ totū cōpositi. t. c. 7. t. 8. vbi aduerte p̄ p̄argumēto ibi. fieri ē per ſe via ad eē t̄c. q̄ illa est ſententia p̄bi p̄mo physicoꝫ. t. c. 6. t. 2. physicoꝫ. t. c. 1. 4. t. i. de ḡfatione. t. c. 1. 8. t. 4. metā. t. c. z. ⁊ alibi plerūq̄.

CInfra ibi. Itez actus eſt ſimpli perfectioſ t̄c. vſq̄ illuc. Ad oꝫ t̄c. assignatur extra: ⁊ in aligbus originalibus ponit post oppoſitū. ⁊ ſatis bene.

CInferius in ſolone. q. ibi. de iſta ſiua t̄c. vſq̄ illuc. Ad priū argumentū t̄c. ponit extra in aligbus originalibꝫ: ſed littera bona vbiqꝫ. vide in theorematibus. t̄ in. 4. di. ii. q. 3. ⁊ alibi ſepe in doctrina huiusmodi.

CDeterminatio doctoris ſatis assertiuā eſt ⁊ clara. vide ſingulariſſime ad p̄pofitū in quoꝫ. q. 9. vide et in theorema-tibus. ⁊ in de p̄mo p̄ncipio. p̄ma etiam. q. 3. t. 8. di. i. q. i. Et tange istantias hinc inde vt nosti. vide cōmētore. t. phyſicoru. p̄mēto. 4. ⁊ alios ibi. ⁊ hic. ⁊ p̄dēra ſeq̄ntia Brisi in l̄a hic. Et qualr doc. interpretatur ipſiſ paucis ſobſci-re. plura addendo.

CQd̄ tangit infra de ratione ſubſtantie. vide in quolibeto q. 3. ⁊ in p̄mo. di. 2. 6. ⁊ in. 4. di. i. z. q. i. ⁊ ſup p̄dicamēta ma-xime apud modernos ſcotistas.

Sequitur q. 7. de idētātē: q̄ quid eſt cū eo cui⁹ eſt. cidentis. t. c. 2. vbi p̄mo ponitur op̄. alioꝫ potius logica q̄ metaphysica apparet tāmē: ſed ip̄ugnat eā valde ſubtili: ⁊ lic̄ quidā conātur euadere argumēta nihil faciunt bene cōſiderādo. Quere quos ſupra notaui hic ⁊ alibi pondera bene ibi verba doc. de hoīe albo. an. v̄z. iſta. hō albus eſt homo albo. ſit neceſſaria. ⁊ hec ſtingēs. homo ē albus. ⁊ an per ſe t̄c. iterū ibidē habes qualr exp̄ſſuit textū. ⁊ q̄ addit de q̄ditate idētātē examinabis bñ ppter dicta ſia in. z. di. 3. ⁊ plā alla notabz iuxta hāc diſputationem.

CDeterminatio doctoris assertiuā ⁊ clara ⁊ notabilis valde ⁊ vere metaphysicalis. In aliquibus originalibus affi-gnatur extra illa littera. Modus eſt iſte t̄c. vſque illuc. Sed in dictis per accidēns t̄c. ſed optima videtur ſad p̄pofitū. ideo t̄c.

CPro p̄teriori declaratiōe hui⁹ materie. vide in quoꝫ. q. 2. ⁊ in. z. di. 3. q. 6. t̄ i. 3. di. 2. fundamēta huius resolute. Et addē plura ex antiquis: vt nosti.

CLōſiml̄r qualr currit illa diſtinctio de q̄ditate. v̄z. cōſiderata absolute vt ſic dicatur qd̄ quid eſt. ⁊ cōſiderata in ordine ad illud cuius eſt vt ſic dicat qd̄ quid erat eſſe t̄c. nūc enī ſorma nūc eſſe nūc eētia: nūc rō nūc diffinītio

Liber

nūc quid. nūc qd quid. nunc qd erat esse apud Aristot. et
alios nūcupatur: vt p̄z discurrerint.

C Illa p̄positio assumpta in rōne. 3. cōtra op̄. veritas in in-
tellectu p̄po cātūr ex hoc rē. p̄z supra. q. penultima. 6. ex
p̄dictis etiā. c. de substātia rē. de p̄ori. 7. 4. metaphyce. t. c.
26. 7. 5. metaphyce. t. c. i. z. 7. 9. metaphyce. t. c. o. i. penultimi. et v̄l-
timi habet. Quere. excludendo tñ noīaliū garritus hic.

C Antonius Andreas addidit post hāc. q. quandā questiū
culā de gnōne animaliū vniuoca et equiuoca: seu de genitil
per propagationē et putrefactionē: aut generali vniuoca et
equo: quā nō ponit doc. hic: s̄ eaz h̄z icidentalē i p̄. di. z.
parte. z. q. 4. vñ de yero ad litteras accepit cā ille docto.
quam lector int̄roducat si voluerit. et tāgat altercationes
antiquorum et modernorum.

Sequuntur .8.9. z. io. q. de termino per se gnatiō-
nis. an. v.3. possit esse materia an for?:
an certe cōposituz. t. c. 22. z. 27. vbi aduerte q̄ in diuersis
originalibus varie situat littera. Nam in ali⁹bus p̄is sol-
uuntur due p̄mē. q. q̄ moueāt. 3. q. in ali⁹bus autē imme-
diata post arg⁹ ad o⁹. z. q. moueāt. 3. et vterq; oido habz ap-
parentiā ex verbis doctoris in diuersis locis. secūdo mo-
do ordinauimus ipsas. sed aduerte bene ad totā litteram:
q̄ in ali⁹bus locis intricata et difficilis ac singularis: vt p̄z

C Determinatio doctoris satis clarar assertiua. vult enim
q̄ materia generatur subiectiue: et forma et cōpositum ter-
minatiue. vñ ut quo: aliud vt qd. sed istat singularissime
an hoc verū sit tñ in genere sube: vt cōmuni scola tenet:
an certe in omni genere sit per se cōpositū per se terminās
generationē. Et videtur tenere q̄ sic valde notanter et ar-
gumēta difficilia incontrariū adducit et soluit suo mō: sed
ifra. q. i. li. 8. de hac compositione in acc̄ntib⁹ ampli⁹ ingre.

C Ad p̄mā. q. arguit p̄mo per auctoritates tribus argumē-
tis. cōsequenter per tres rōnes. et ifra immediate ante q̄ sol-
uat. q. respondet ad illas rōnes. B. n. erat consuetudo eius:
pleriq; addere immediate respōstiones ad argumēta vt vi-
deatur argumēta pauci momenti: vel vt replicis ifrangan-
tur respōstiones: vel vt alioz solutiōes nō satisfacere ostē-
dat. Nota valde totū p̄cēlū ibi in pede. i. q. in solutiōib⁹
et replicis. Nā tres respōstiones ad p̄mā rationez inducit
contra duas p̄mas replicas. 3⁹ tenet et hic. z. in. z. di. i. q. z.
et in. 4. di. i. q. i. p̄ma respōsio est conformis dictis Henri.
quolibeto. 6. q. i. et alibi. et app̄es. z. egidy: quoliberto. 6. q. 3.
z. 4. et Ma in. z. di. i. q. z. post o⁹. quere Thomā. i. pte sum-
me. q. 4.5. articulo. z. et in. z. scripti. di. i. q. i. et Bonauentu-
rā ibidem. et Egidium et alios communiter.

C Qd tangit in solone. z. rōnis de subitratione partū māe-
que iprobāt alibi vt ingt: quere in physicis. z. in de genera-
tione. z. in. 4. di. io. q. i. aliqualr vide calculatorē: vt nosti et
alios sophistas.

C Lū dicit postea. Ad 3⁹ quere rē. vide ifra in. q. de plalita
te formari. et in theorematis notāter. z. in. 4. di. ii. q. 3. et
alibi. Mā. n. forme perfecte cōiter est scđa. et p̄ 2⁹s p̄posi-
tu ex mā et forma. et hoc loquēdo de mā totali et immediata
tal⁹ p̄t p̄duci terminatiue per se. B sermo est de mā pri-
ma maxime. vlt. n. mā et materia nō p̄ducit per se termi-
natiue. plura alia ibi addē ponēdo. nō icōuenit aut idem
esse mā vnius: et terminū alterius p̄ductois: l3 B accidat.

C Illa ifra ibidem. Licea p̄mā ar⁹ d̄r q̄ nō segt rē. vlcq; illuc. co-
tra est p̄hs rē. posset assignari additio vel extra. est tñ satis
bona. Querut. n. illa motiua quare a solo deo est p̄ducibi-
lis mā equoce. et q̄ ab alio agente posse p̄duci p̄suadēt. vi-
de in. z. et in. 4. vbi supra rōne: licz alii theologi varias as-
signat rōnes: et qd addit̄ de raro et dēlo satis p̄is dc̄m̄ est.
quere sup. 4. physycos. et maxime apud sc̄tias p̄senses:
et antiquos etiā expositores et qd̄nitas.

C In pede. 3. q. immediate post p̄mū p̄ncipale addit̄ eius so-

lutio in aliqb⁹ originalib⁹: et sic posui⁹: s̄ ibi meli⁹ scribe-
ret sic. Ad hoc rño q̄ p̄mo est equocū rē. in aliqb⁹ aut̄ p̄d-
nit ad finē. q. illa respōsio et bene. ideo lector ordet vt pla-
cuerit. vide. z. di. z. q. io. egregie determinationē illam de
duplici p̄mitate: sed hic satis expedite et subtilt̄ habet.

C Silt ifra respōdet ad 3⁹ de gnōne hois: que rño etiā po-
nitur ad finē. q. in ali⁹bus originalibus cū oībus replicis
sequētib⁹: et satis bene et sustinēdo p̄mam rñssionē possent
tres replace contra ipsam solui. dicēdo q̄ h̄ necessitas est
cōdōnāta fm̄ qd. et de potētia dei ordiata. est ergo quantū
ad p̄mū actiua: et quodāmō passiua forma mixtiōis respe-
ctu itelleciue. similit̄ de? nō p̄t non agere ad hoc. iō neces-
sario necessitate p̄ne: s̄ simpl̄ st̄ingenter quo ad 2⁹. simili-
liter ad tertiu dicatur: vt prius. z. autes respōsio sequēs
pulchra est: quā multi tenent in hoc du: et q̄ adducitur in
op̄ de rationibus sc̄ialibus. patz ibi. et q̄ ultimum tangit
de anima sepata se reunīete rē. posset negari similitudo: s̄
qualr yalet. vide in. 4. di. 4. 3. q. 3. singularissime. arduum
enī et difficile du⁹ est. qualr homo generat hoīem: licz faci-
liter proferat apud ph̄ycos. Quere in. z. di. i. 7. z. 18. z. in. 3.
di. z. z. 4. z. 1. 4. q. i. z. in. q. 9. q. z. ea que faciūt ad hoc Den. ð
gan. ad hoc ingre et alios antiquos vt nosti. omitte ergo in
pede hui⁹. 3. q. si volueris totāllaz fm̄. ibi. Ad. i. ar⁹. 3. q.
z. vlcq; illuc. Itē si cōpositū rē. et similit̄ ibi. Ad 3⁹. ar⁹. 3. q.
z. vlcq; illuc. Ad p̄ncipale si sic rē. et lege to⁹ ad finē. q. S̄
videt q̄ doc. in margine et additioes has solones adiun-
xit. pp replicas et alia que sequūtur.

C Infra cū dicit. Ad vtrāq; q. p̄hs vult rē. tenēdo ordines
quē posui⁹. posset ibi scribi sic. Ad duas p̄mas. q. vel vt i-
ali⁹ originalib⁹ habet. et bñ. Ad p̄missas. q. rē. sed de grā-
matica rei par curādū est. ibi. n. itendit rñndere maxie ad
duas p̄⁹. q. et līa bñ sonat fm̄ aliū ordine quē p̄is recitau

C Dicta doctoris in toto p̄cessu ponderabis. et examinabis
diligenter: q̄ suo mō trāscendit terrena ingenia.

C Lū dicit ifra ibi. Itē si calidū eset separatū rē. illaverba
declarabis. vt habz in. 4. di. i. z. q. z. z. 3. Itē ifra soluendo
ar⁹ ex auctore. 6. p̄ncipioruz. nota signanter expositiones
doctoris: sed istanties considera.

C Ad finē. q. cuz habet in ali⁹bus originalibus. et sic posui⁹
mus. Ad ar⁹ p̄ncipale rē. intellige de. z. p̄ncipali. et nō de p̄ri-
mo: sed in ali⁹ ybi respōstiones omnes ad p̄ncipalia ponū
tur ad finē. q. habet sic. Ad p̄mū ar⁹. 3. q. rē. et segt̄ infra.
Ad z. ar⁹ p̄ncipale d̄r q̄ cōpositū rē.

C Illa respōsio. Ad aliud de gnōne hois rē. nō est necessaria
habita respōsione supiū assignata in pede. q. nisi quia
ibi fit mētio de forma hic de dispōne et nālitate. Et videt
q̄ illā respōsionē voluerit sustinere. ad reliquias autē di-
cit cōmuniter vt supra notau.

C Ad dc̄m̄ 2mēt. in. 7. 2mēt. 3i. adductū in. 3. p̄ncipali nō
respōdet: sed facilr posset dici: vel q̄ logtur de forma spe-
cifica: vel concedi p̄t q̄ dicit absolute: q̄ nō est h̄ nos: vt
p̄ ex respōsione doctoris: q̄ generās syniuocū nō dimittit
ipm̄ cōposituz vlcq; ad inductionem vltimē spe⁹. et hoc vel
formalr vel virtuale salte generās limitatiū equocum. de
quo ifra in. q. de rōnib⁹ semialib⁹. et de plalitate formaz.

C Ultima respōsio. ibi. Ad aliud q̄ nūquā est mutatio rē.
dz applicari ad ar⁹ in solone p̄ncipali. q. 3. qd̄ p̄bat scđz cō-
positū per se. Alia addat diligens lector curiose.

Sequitur q. ii. de pōne ydearuz plōnis ipugnata. t.
z. 28. in qua assignat qd̄d extra in pede.
ibi. hic sunt due difficultates rē. vlcq; illuc inclusus: sed per
accidēs ordinatus: et in ali⁹bus ponitur ante duo vltia ar-
gumēta ante o⁹. in ali⁹bus vero post illa. et magis ad rem
aliqualiter. et est bona littera. de qua fit mentio. q. sequen-
te. ybi locum habet.

Cibidē tangitū q̄ta de articulo dānato. vbi aduerte q̄ articuli dānati oxonio et p̄pis ordinatur per ca. fīm diuer-
sas facultates materias et pontifices. vnde iste articulus
est. 2. ca. 7. et 23. Quoz p̄mus est. q̄ intelligētie iferiores
creat̄ vegetatiā et sensitū motu celesti mediante. error.
C 2° articulus. Lū intelligētia sit plena formis ip̄mit illas
in mā per corpora celestia tāq̄ per iſtrumēta. error.
C Deinde ponit op̄i. cōmētatoris et sequaciū eius cum suis
rōnibus. et impugnat et respōsiones quorundā fauentiū cō-
mētatori examinabis et infringes.
C Assignat extra in alībus illa l̄fa. Nota q̄ hic imutatur
rūs cōmēt. t̄c. vsc̄ illuc inclusiue. et pcedit ex vnitate cō-
positi. et ponit in alībus aī o. in alībus post rōnes op̄. et
nō videtur multum necessaria. addē tamē si vis inquiren-
do antiquos quos supra.

C Determinatio doctoris clara est. vult enī q̄ ratio Ap. ar-
guit nō necessitatē: nō tamē ip̄sibilitatē ydearū plōnis
bic. vbi si te volueris extēdere de ydeis. vide antiquos p̄bi-
losophos et theologos: et hūc quāegregie. di. 35. p̄mi. et maxi-
me in reportatis et alibi vt scis. vide etiā in q. 7. 2clōne
4. singularissime ad ppo "hui" ma".

C Ulerba doctoris in ip̄gnatione op̄. et in decisione valde
notabis. et specialr̄ impugnādo. et rōne op̄. nota ppōne: il-
lam ip̄sibile est alīqd trāsmutare aliud per mediū nīs
trāmutet me". quere cōmētatorē. s. physicoz. 2mto. 37.
2. 2. celi et m. 2m. 4. 2. et hūc in. 2. di. 9. et di. 14. q. finali op̄".

C Infra etiā ibi. Itēz ex dictis p̄p̄us ifer cōtra cōmēt. aut
corpus celeste cē p̄positū ex mā et forma: aut hōdictionem
manifestā in dicti ei". pl̄a alia tāgit diligēs lector altioris.

C Aduerte q̄ nō rīdet ad p̄p̄ncipale: s̄ icipit Cidaginis.
a scđo. solutio in p̄ni p̄ncipali. p̄z ex solōne. q. arguit enīz
non ip̄sibilitatē. vt p̄z in exēplo q̄b adducit: s̄ nō necessitatē.
C Alt̄ etiā vici posset negādo 2maz: et q̄ addit̄ de ca" se-
parato. dic vt h̄z in. 4. di. 1z. q. z. et. 3. tm. n. in potētia remo-
ta potest generare.

C Tota illa litera q̄ yellet tenere viā cōmenta. t̄c. vsc̄ ad
finē assignat additio ab alībus. s̄ notabilis discursus et
singularis. iō legāt̄ infra t̄ ibi. Hec ppo tñ. s. mutatio ter-
minans motū t̄c. vsc̄ illuc. Ad. 2. suba equoze t̄c. q̄ non h̄r
in multis originalibus: ponat extra: et omittat si placuerit
quere Hen. quoli". 5. 7. 7. 9. in diuersis. q. de ydeis. et quo"
2. 3. 4. 6. 9. 10. et. 1z. in diuersis. q. de hoc q̄b tāgit b. yz. et pl̄a-
litate formarū et boīs et diuersitate agentiū in pdicēdo.

Sequitur q. 1z. de ichoatione formarū: seu de rōni
bus seminalib". t. c. 29. que famosa et ma-
gne altercatiōis apud antiquos et modernos existit. varie
stoyci epicury et pipathetici: atq̄ arabes in hoc pblemate
sentīt vide copiole. z. ph̄y. vt nosti. et Hen. q̄libeto. 4. q.
14. 7. 18. di. 2. s̄mariū in doctrīa h̄r et alioz theologoz et Al-
ber. h̄ et in sumā theo. et in Tho. h̄ et 1z. vbi. s. et in. q. d po"
q. 3. et dev̄tutib". q. 3. et in tractatu de nā mā et dimēsionib".
interminatis. et Uua. di. 1z. et ochā in. 3. sentētiaz. et Aug.
notāter. 3. de trini. et medicos. vt Halienū et cōciliatore dif-
ferētia. 4. 8. et 10. et copiole in. q. triū p̄ncipioz vbi h̄c. q. dis-
putauit An. An. post scđtū et alios q̄pples antiquos et moder-
nos. quere hic. et examina diligenter. Auer. et pmo ce. et mū.
mēto. 10. 2. et sup. 1z. metaphyce. 2mēto. 18. ingre qui satis
pulchre in via sua perscrutat̄ ad p̄positū de rerū ichoatōe
et p̄ductione. et p̄m. z. de gnōne gialium.

C Recitat op̄. famosaz pdictoruz pluriū et Alberti et sequa-
ciū quā varie subdiuidit fīm diuersoz imaginatiōem. et i-
pugnat oia mēbra de ichoatiōe formaruz. et add̄ resolute
qd tenēdū est. deinde iuestigat qualr̄ sunt ponēde rōnes se-
minalez: et in q̄bus et quid sint. nō tamē ponendo eas co-
enias materie. vbi. valde notāter et resolute habes de yeri-
bate questi.

C Pro declaratiōe eorū que dicit in solōne p̄mi p̄ncipalis.
vide in. 3. di. 11. q. 1. et in. 2. di. 1. q. 2. et ifra. et di. 9. eiusdē soluē-
do ar". 1. q. et di. 1. et eiusdē. 7. 18. et alibi sepe vt nosti. q̄re glo-
sam in p̄n" sup Sen. vide etiā in. 4. q. 1. idem.

C Similē ad ea que tāgit in solōne. et motiui p̄ncipal. vide
sup. z. ph̄y. antiquos et modernos. et in p̄mo. q. 1. plo. et in. 2.
vbi supra. et di. 2. specialr̄. q. 10. et in. 4. di. 43. q. 4. et super. 5.
metaphy. c. de nā in expositione hui". et 2m̄ de differentia
nāliū et artificaliū. tange plurayt nosti oia bñ masticādo.

C Pro declaratiōe vltiori illius diffōnis vio". vide in. 2.
vbi supra. et super. 3. et bicoū vt scis. et in. 3. di. 16. et in. 4. dis.
29. optimē et 43. et alibi: l̄fa satis bene correcta et ordīata ē:
plura diligens lector addat.

Sequitur q. 13. de p̄n" idiuindatiōis que fūdari p̄t
sup diuersis locis text": 1z sup. 5. metaphy
sicē poterat oriri vt eī aliqualr̄ tetigit An. An. ibidez. pot
enī. t. c. 28. 35. et 4. 5. oriri: vt notauimus in p̄n" eius. famosa
enī et ampla et maxie specula" est h̄ mā. et cabos mag" op̄i.
et disputatiō: quā tñ mirabilē ingenio h̄ amplectiſ cōpen-
diose: et testante etiam aduersario doctrine huius vullino
ochā. in p̄mo. di. 2. ceteros oēs excellit iste in hac idiuindua
tiōe et subtilitate ei". de q̄ dis" in. 6. q. ad plenū. et resolute et
difficulter pertractat. i. z. di. 3. parte. i. quarū p̄ncipalis fru-
ctus in hac vnicā. q. habetur. et plura subtilissima addūtur
scolastico volatu mirifico.

C Aduerte q̄ in alībus originalibus ante oppo" ponit
parū extra. ibi. Nota p̄mū argumētū t̄c. vsc̄ illuc. Contra
4. metaphy. t̄c. et in margine in alīb" habetur quedā littē-
ra q̄ sic icipit. vtrū suba mālis ex nā sua sit idiuindua t̄c. vsc̄
illuc inclusiue: vt hui" generis. et alia que sic icipit. d. an" 19
q̄ nō. 1z. metaphy. t̄c. vsc̄ illuc inclusiue. Itē natura perse-
ctior: cōcātior: et q̄z nō multū necessaria et dimēta. quare
nō posuiū in originali ip̄presso eā: lector addat si voluerit.
C 2m̄ ar" post o" est dimēsiū: vt p̄z cuius vñ mēbrū remo-
uet. alīud vero mēbrū ip̄gnabis: vt in sequentib" h̄z. sup
posuit enī satis manifestū l̄cdm membrū esse inconve-
niens. ideo tacuit.

C Infra ibi. B male allegat Aristo. t̄c. vsc̄ illuc. Tertia est
de mā t̄c. assignatur extra: sed l̄fa satis bona est: et cū dicit
alibi p̄t remitti ad expōnē l̄re ibi. et supra. q. d rōne quāti-
tatis. et ifra in hac. q. et in. 2. vbi supra. et si sic ɔgrue ponit
extra sustinēdo suppo" p̄ncipale.

C In decisiōe. q. introducit duas vias p̄ncipales. q̄ruz pri-
ma est q̄ natura per alīqd positi" quodāmō aliud ab ipsa
indiuindua" que subdiuidit in. 6. vias. quarū. 5. sunt aliorūz
z. 6. est p̄p̄ia. 2. vía p̄ncipalis h̄z duas vias. p̄ma q̄ seipſa
nā ēb. 2. q̄ dupli ci negatiōe. et sic in vniuerso sunt octovie
minus p̄ncipales. op̄inātes p̄me vie partialis p̄me p̄ncipa-
lis exprimūtur in l̄fa. scđavia partialis est Hod. quolibeto
7. 9. et quolibeto. 6. q. 16. et Egidy quolibeto. i. q. 5. et theo-
rematis. 3. est Alberti. 5. metaphyce. et in libello de itel-
lectu et intelligibili. et sci Thome: licz. ppter ifestationes de-
monū mām signauerit q̄titaris cruce in frōte. vide eūm
5. metaphy. et in libello de idiuindatiōe māe: et sup Boe:
de trini. et. i. parte sūme. q. 7. arti. i. et. 50. q. et in. 2. scripti ex-
pressiū. di. 3. q. 4. vide etiā Bona. et Ricardū in. 2. ibide
notāter ad h̄. et alios antiquos. 4. via attribuiſ Rogerio
bachonis. et videiſ Auicebron: qui tñ poti" formā posuit eē
p̄n" idiuindua": et h̄c seqt̄ Nichola Boneti. 8. metaphy
ce: et alīq̄ quotāt Hoddo. quere Uuar. in. 2. vbi p̄us. 5. via
est multū specialis quāz tacuit in. 2. q̄re Uuar. in. 2. q. 4. et
Hen. quolibeto. 3. q. 9. et alios ad h̄. prima via partialis z̄
p̄ncipalis est noialiū quā seqf ochā in p̄mo. di. 1z. pte. i. co-
piae et alīqualr̄ quolibeto. 5. q. 1z. et 2. Adaz li. di. 33.
q. 8. arti. p̄mo: quere aureolū et alios vt nosti. z̄ via ē Hen.
quolibeto. 5. q. 8. z. 5. **C** Quinq̄ vias p̄ncipales ip̄gnat. q̄

Liber

in generali vel saltē tres p̄mas per quatuor me^m notabilēr.
Sūr in spāli arguit singulatim cōtra eas suo modo.

C Aliqui assignant extra ibi. hic respondet Egidius de illo modo r̄c. v̄sq̄ illuc. Ex secūdā via sic r̄c. et illa responsio habetur vbi supra quotaui ipsum.

C Qd tangit ifra in exemplo improbadō. i. viam. z. p̄ncipalē. vbi dicit fīm vna op̄. quere in p̄mo. di. 36. illas op̄. et con sequēter in. z. via recitat dicta Henr. in summa et quolibet. o. vbi ibi tangit. sed vide omnia in fonte si potueris. et pondera singula.

C Infra ibi. dicitur ergo q̄ natura nō estyna r̄c. assignatur extra in aliquibus. sed satis bona littera. et p̄t assignari. 9. op̄. in solutione. q. et v̄ est fīm oēm q̄ singula^re formaliter et px̄ e singulare. sed de hoc nō querit. vt habet.

C Deinde ibi. Et nota q̄ nō queritur r̄c. Declarat titulum quesiti. et ostendit partē negatiuam eius. quantū ad p̄mas partez. v̄. q̄ natura lapidis non sit de se b̄. vbi introducit disputationem de vnitate minori reali vnitate numerali. que ēt infra. q. 18. replicat. et iō b̄ poss̄ omitti q̄ famosa est in doctrina eius. et breuiter et subtīlē pcedit. et iō multi co nantur soluere motiuā ista. vt ochā et seq̄ces vbi supra. et sīl̄ alia argumenta supra contra alias vias b̄. tu tamen faciliter infringes cuncta bene discutiendo. nam obstinatis nihil persuadetur.

C Consequēter aduerte ad illaz responsonē ibi ifra. Respondet ad primam ipprobationē. Sequētis r̄c. contra quā nō replicat. posset enī assignari extra. et si volueris facili iſfringitur. nam lic̄ idifferentibus numeralib⁹ posset reperiri ineq̄ualitas. non tamen in differētia ipsa. an etiā sit alicui^r quātitatis. et sic capax equalitatis p̄ncipium indiuiduationis p̄derabis ex dictis huiusmodi. et probabiliter dicere q̄ nō nisi extēsine. Quere. 5. q. quolibet. i. di. p. et alibi.

C Infra aduerte qualiter argumentuz de vnitate obiecti potentie iſfringit. sed de vnitate obiecti vnius actus replacem cōmendat. quere supra lib. primo. et in sc̄o sententiarum. vbi supra.

C Deinde concludit quid tenēdū sit in hac. q. ibi. Ex his potest cōcludi r̄c. vbi cōsequēter videtur magna iſtricatio in processu. Nam respōdet ad diuersas. q. cū tamē vna tñ mora sit. Et in originalib⁹ diuersis trāmutatur littera: tota nāq̄ illa littera. Dicitur q̄ natura nō ē vna nisi per vnitatem de genere quātitatis r̄c. v̄sq̄ illuc. Ex his p̄t cōcludi. omittit in aliquibus. et vocatur extra. et satis rōnabilē. Ita etiā littera. Notādū q̄ idividuum siue vnuz numero dic̄t illud ēt per totū v̄sq̄ ad illud iclusū. sicut modus grammaticalis precedit illā partē. Ex his potest cōcludi r̄c. que sequuntur. et satis bonus ordo ē ille: teneat tñ ordo iste quez posuimus: quia satis bon⁹. et legatur tota littera: quia optima vbiq̄ et singularis doctrina de singulari.

C Cum dicit ibi. Ad duo p̄ma p̄me. q. r̄c. debet applicari ad p̄ncipalia argumēta pro vtraq̄ parte. et ante o. et post ille solutiōes. vbi aduerte q̄ quotat argumenta ante o. ibi: vt supra in illo extra ante o. ea cōparauit.

C Infra cōsequēter cū dicit. Ad aliaz. q. ibi intelligit iplicite q. nam fīm multiplice recitatā op̄. multiplex subintelligitur hic. q. vt exp̄esse ponit i. z. hic vero grā breuitatis sub vna omnes icludit. similiter ifra cuz dicit. Ad aliam. q. q̄ forma est p̄ncipium r̄c. applica ad op̄. de imaterialib⁹ in quibus nō cōceduntur plura in eadē specie fīm cōmunes viam. et ibi argumēta iplicita que soluit. quere in. z. vbi supra. q. 7. et in illo extra qd notaui supra de angelis r̄c. habetur breuibus. similē ifra ibi. Ad aliam. q. r̄c. applica ad op̄. de quātitate que ibi tāgit. vt p̄z. lic̄ declaratio illa est ḡnis in hac materia in omni via v̄ patz.

C Deinde iducit objectiones cōtra solutionē. q. p̄ncipalis,

et soluit valde notāter. et aduerte ad solutiōē vltime obiectio. ibidē. quia videtur habere instantias ex dictis boēty li. diuisionū qui divisionem spēi reducit ad diuisiōēm rotius in p̄tes. s̄z salua doc. vt nosti. et sīl̄ oēs alias solones b̄ examinabis diligēter iudicio boni viri.

C Segut illa p̄. Notādū q̄ idividuum r̄c. vbi declarat p̄cedētia. et altius oīa iuestigat. et de p̄ncipio idividū. et vnitate reali minori vnitate numerali. et vnlitate. vbi cōsequēter iducit. 6. obiectioēs cōtra dicta. et ante q̄ soluit eas inscrit p̄la declaratiua et instantias et solones. vnde ifra. ibi. Ad p̄mū p̄ncipale r̄c. intellige de p̄mo illarū. 6. obonum.

C Per trāsib⁹ lēto passu. illud cabos meta^r scoticum. vbi assignat ifra. ibi. Qd p̄dictuz est q̄ q̄cūd abstrahit r̄c. v̄sq̄ illuc. Ad 4. per argumētum factum r̄c. extra: sed l̄a singularis valde. quā etiāz ifra tāgit. et nō habet cōiter in oībus originalib⁹ in hoc loco.

C Infra ad finē. q. ante illam l̄am immediate. Ad argumen ta cōtra itēlectionez singularis r̄c. ponit in aliqbus ori ginalib⁹ obiectio talis. Cōtra semper stat q̄ p̄ se sentitur vniuersale qd est extra aīam. hoc est illud quod natuz est denominari ab vni^r. et satis facilis est solutio ex dictis. v̄l omitte: quia nō necessaria.

C Lōsē quēter ibi. Respoſionē ad hoc quere. s. 3. di. p. r̄c. il lud additū est: et nō est de originali doc. v̄ enī remissio: sed nō habetur in originalib⁹ antīg. et tenēdo suppositū p̄ncipale: nam est de littera. varie habetur ibi l̄a in diuersis: et aliqua addūtur que nō sunt hic. supra li. i. et li. 5. ad b̄ plu rā patēt: quere. 45. 4. et alibi sepe. Alios sequaces hui^r hic vide. vt Grā. p. de. c. et de a. et modernos parisiēses: sed yolab⁹ semper cum aquila.

Sequuntur. q. i. 4. et i. 5. de itelli^r singlaris. t. c. 35. q̄ etiā communiter occurrit. et in q̄bus variis varie sentiūt: quarū ordo ad p̄cedētem et sequētēz q. posset ponderari: nam in aliqbus sequūtūr sequentez b̄. et sic vidētur fundari in textu: sed de hoc paruz refert. p̄s etiā istarū nō videtur multū necessaria: quia eadē funda mēta p̄ et h̄ fere habētur in secūda. ideo posset notari ex tra: sed ad maiores expressōēm possunt legi ambe. Nāyna est de itelli^r singlaris ab^r alia in ordine ad itēlectuz no strum. supra etiā li. i. q. 5. in aliqbus originalib⁹ ponit to ta b̄. i. 4. sub breuitate tñ et satis bene esset ibi ad p̄posituz: vt ibi notaui.

C Processus doc. in hac. i. 4. satis p̄z. arguit enī ad vtrāq̄ partē copiose. et soluit fīz vīa Thome argumēta p̄ncipalia. et ipugnat in fine solones. Ad argumēta alteri^r partis habetur risōes. q. i. 5. et supra li. z. vbi se remittit. in. z. et sententiari. di. 9. 7. 3. plura ad b̄ habz. et in. q. collationū. et in. q. li. de anima. et in theorematib⁹ p̄positione. 3. et in. 4. disti. 45. 5. in. 3. di. i. 4. et in quolibet. q. i. 3. et in. 3. di. p. que in. q. se quente amplius perractari habet.

C In. q. i. 5. arguit et ad partes fere vt p̄us copiose. vbi post o. ibi. dicitur q̄ in alio lumine r̄c. v̄sq̄ illuc. Itēz ad p̄ncipale r̄c. assignat extra ab aliqbus.

C Resolo. q. in duob⁹ articul satis clara ē et notabilē valde in. z. ar. p̄ncipali. parte. i. ibi. Cōtra dcii est q̄ itelli^r n̄ r̄c. v̄sq̄ illuc. de. z. dr̄ r̄c. assignat extra ab aliqbus: s̄z tota l̄a valde notabilis ēt subtilis atq̄ singularis: q̄re legat et exp̄ona attēte. vbiq̄ optiones antiquoz. et modernoz adde b̄ si volueris. vide supra. i. p̄by. 2. z. 2. 3. de aīa. et in hoc. 7. et z. sententiari. di. 3. et alibi. vide ochā in p̄mo. et quolibetis et defende veritatē scoticā vbiq̄. de modo vero cognoscē dīsingulare nō valde ea que ponit doctor in. z. p̄c. et p̄ncipalis arti. et quere alios varie ad b̄. vbi p̄us ifra magis in q. de vli b̄ singularissime repetit. vult breuiter doc. hic: q̄ singulare est per se intelligibile. et p̄mo et abstractive et intuitiūti: sed nō a nobis pro statu isto sub p̄pria ratione et yni

tate nisi in cōceptu quodā vago seu diffuso aut certe aggredato, et hoc maxime cognitiōe abstractiūa: sed de intuitiūa dū^m vī. vbi poterit lector p̄nes ordinatē pponere plures vel ynam vt posui.

Sequitur q.16. de ptib^d diffōnis seu qditatis, et māxime mālis māli. t.c.33. et vide. i qua etiā varia īterpratio auctoꝝ veterum et modernoꝝ reperitur.

Cōponit op. cōmēt. in pī. solonis que habet 2ī. 35. huius 7. fed ē 3^m mētū. c. de ptib^d diffōnis. idē tāgit 2ī. 31. hui⁷. et alibi sepe quā op. imitaꝝ Alber. et Jo. Jandon^r et multi aliꝝ quā 2īr ipugnat auctoꝝ et rōnib^r et motiuū ei^r soluit. et vt pīs sepe notaui fugā alioꝝ h̄ tñ caput abscōdētiū cōsequēter ipugnabis. Et subtilitatē Alber. 2ī. 34. b^r sibi et alibꝝ: vt sui moris est ipceptibile. cū ingt. fm̄ cōsideratio nē ad subam declaratē eēntiā. mā nō dī cē ps sube: s̄z esse apparēs deferens formā et suaz diffinitōem et. deridebis et ad boiem argues vt nosti parū potētiale quā apparetia quodue onus possit ferre: si credis crede nō credenti.

Determinatio doct. h̄ ē resoluta et determinata. pmissis enī. 5. distincțiōibus vel. 6. cōputādo illam de potentia dupli ad corruptiōem concludit quid tenēduꝝ vbi possent varie cōclusiones ordinari: qd̄ lectori relinquat. hāc matēriam ingre in. 3. di. 22. optime. vbi alios thologos inquire: vt Bona. Uua. Ugonē de sacramētis li. i. pte. z. c. vltimo. et Thomā pīma pte. q. 75. et in. 3. parte. q. 50. et in. 4. di. 4. 4. et in tractatu de ente et eēntia. vide in. z. di. 3. pte. i. q. 5. et se quaceo h̄ plurā addendo vt scis. l̄ra est bene ordinata et correcta per totum hic.

Sequitur q.17. de cōparatiōe dīiaꝝ ordinatarum in linea p̄dīlī fm̄ essentialeꝝ ielusīōem et p̄dīcātōem. t.c. 43. cuius ordo ad sequētes possit trāsmūtaris: s̄z habita vītate q̄stī ordo nibil facit. In pīncipio solutiōis tangit op. plurī h̄ic. quere Thomaz. i. pte. s. q. 76. et in. 4. di. ii. et in de natura generis. et Albertū et alios h̄: quā 2īr impugnat notāter. et euassōes p̄t̄er tu impugnabis. deinde cōclusionē quā itendit breuib^d absoluit. vide eūz copiose in. 4. di. ii. q. 3. et in predicabiliūz qōnibūs. q. 9. et. q. 13. vbi istātias hincinde notaui. et vt potui euacuauit. super. 6. etiā topi^r. possent plurā ad h̄ iuenīr: et alibi in logicalib^r. l̄ra satis clara est et correcta. Querat diligens lector plurā subtilia h̄ic: qz mā satis curiosa est metaphysice et logiē. pcedēdo. grossos vbiqz p̄turbabis. et nominaliū garrit^r p̄mitus cōtēne. Lōmetaria Boethi subtilis ingre vbiqz.

Sequitur q.18. de vniuersali. t.c. 4. 4. que famosa ē et difficilis que bene ordinaretur post se quentē. q. sed vt sepe dixi: ordo nō nocet. Ante op̄ replicat breuibūs argūm̄ta superiū facta. q. 13. de vītate reali mīnoꝝ. vītate numerali que ibi notaui posse dici extra vel additio: vel certe hic vbiqz tamē ad maiore expressionē possunt legi et ponderari.

Op. in hac materia plures fuerunt. vide Thomā in tractatu de vniuersalibūs. et z. z. q. 4. 7. Epicuri enīz et platonici h̄ic alī sentiūt. vide. i. posterioruz cōtraplatonem. et h̄. z. n pīncipio igitur solonis tractat. q. fm̄ fantasiaz platonis. et ipugnat breuibūs.

Cōsequēter recitat op. latīnoꝝ duas extremas. pīma est realistarū aliquālī nimis descendētiūz. et rebus sensib^r vītra modū inuolutorū. sc̄da est noīaliū et Thomistaz. que re durandū herueū. Thomā anglicū. et alios cōples illius vie ad p̄positum. et super. i. posterioruz. et p̄phy. et in logicalib^r. et spāl̄t sup Porphyrio vt nosti vītransqz impugnat: qz nimis excedunt. et in extremis.

Cōtra in impugnatiōe. z. op. ibi. Ad ista poss̄z dici q. licet obiectum sit pīs rē. vīz illuc. Cōtra modū ponendi rē. assignatur extra vel additio in aliquibūs originalibūs: et satis recte.

Cōdeinde respōdendo ex intentione p̄pria ad quesitiū p̄mittit quasda distincțiōes. et applicat mēbra ad predictas opiniones. t̄ ibi tangit de specie intelligibili. vide optime. 3. di. p. 6. z. 3. di. z. q. 1. et in. q. logicalib^r super Porphyrio. et z. parte. 3. di. z. et cōsequēter ad quesitiū respōdet formalr. vbi duo p̄ncipaliter facit. et totus p̄cessus est satis clarus sed valde notādūs. ideo tota l̄ra distincte decla: vt scis.

Cōtra ibi. Ad istam dubitationē potest dici rē. vbi cōmuniter nō habetur plus in l̄ra. addē tu ex his que supra q. de ente vero dixit in. 6. et ex. 3. di. z. vbi pīs et alibi. et specialiter ex. 4. 5. distin. 4. q. 3. et aliqualiter. 8. dist. p. q. 3. et alibi sepe vt nosti.

Cōulteriō ifra ibi. Cōtra cognoscere 2īse rē. vīz ad finē notaī vt additio vel extra in aligbus originalibūs: sed litera notabilis et subtilis. ideo legatur si placuerit. p̄dērabis vō solutōem illā quā incī. et nō prosequitur cum dicit Ad pīmū de contrariis rē. nō enim fm̄ idem fm̄ isunt: nec eōdē modo nec in eadē acceptiōe: vt p̄z: sicut respōsio immediate addita dicit: sed replicā cōsequēter adductā euade: vt nosti. Et videtur tota l̄ra nō multū necessaria. et extra. atqz pro maiori parte supra. q. 13. habet: nibilomin^r faciliter omnia h̄ bene applicari possunt. et defendi. q̄re rē.

Cōtra iōversiā quādā que vīhic et in logicalib^r super Porphyro. q. 8. de subo vīlis vt est itētio sc̄da. p̄dēravt ibi notaui prolixe. et solue. et multa tange ex his que ibi collegi.

Cōprolitas questiōes pluriū modernorū in hac materia vide super pīmo physicorū: sed parisiēs resolutos vībz imitabere et non frustra cartā ipediētes balbutiētes.

Cōduerte etiā q̄ multum refert dicere vīniersalia rea- lia et cōmunicabilia vel nature vel quiditatis tales in hac materia. nam primum est īproprie dictuꝝ cetera vera et pprie dicta.

Sequitur q. 19. de cōparatione cōceptus generis et differētie atqz spēi respectu vīriusqz fm̄ idētitatē vel diuersitatē. t.c. 4. 3. que vt pīs notaui possit cōgnitio p̄cedere duas p̄cedētes vel saltez immediate prece- dentē: q̄ etiā pulchra est et subtilis ac vē metaphysicālis.

Cōn pīncipio solonis adducit modū dīi Thomē in tractatu de natura generis: et impugnat cōsequēter satis eu- denter: licet quidaꝝ conantur euadere argumēta ex funda- mentis Thomē suo modo.

Cōtra ibi. nota q̄ sicut idez nūero rē. vīz illuc. sc̄do mo- do cōceptus illi rē. assignatur vīnū parū extra: et alibꝝ ifra ibi. Nota q̄ hic videtur exprimi rē. vīz illuc. Ista opi- nio non negat rē. et ibi tāge illud qd̄ dicit. p̄z respōsio rē. q̄liter p̄z exprimendo vt nosti.

Cōpropter maiore exp̄ssioꝝ illiū op. in. 4. articulo solu- tionis. de dīia itētiois sciendū q̄ Henr. et Thomā etiā videtur ponere differentiā intentionis tāquaz medianam in- ter differentiā realē et ratiōis maiorem. vīz sc̄da. et mino- rem pīma et reperi illa triplex dīia tam in dīis: q̄ in crea- turis fm̄ eos. Realis enī differentiā est iter subiectuz et ac- cidez in creaturis. in diuinis vero inter personas. Rōnis autē differentiā in creaturis est iter diffiniōem et diffini- tum in diuinis iter abstractum et cōcretum. vt inter boni- tatem et bonū: iter essentiam etiā fm̄ Henr. et p̄prietates originis. intentionis vero differentiā in creaturis habetur i- ter genus et differentiā in diuinis inter attributa: vt inter bonitatem et sapientiā. vide Uuar. in pīmo. di. z. q. 3. et di. s. q. 1. et di. 4. 5. optime ad h̄. et Petrum de aquila in. z. di. 3. q. pīma. Incidētaliter vero habetur in. z. huius. di. i. q. 5. et di. s. p. q. z. et di. s. eiusdē. q. 3. aliquā verba de hac differentia. vide Henr. in summa arti. z. q. 23. et z. 24. et quolibeto. s. q. 9. et quolibeto. q. 9. i. z. z. et quolibeto. ii. q. 3. et quolibeto. s. q. 1. et z. et quolibeto. i. 3. q. i. et alibi pluries ad p̄positum exprimē- dum. pīmo ergo impugnat op. de differentiā intentionis con-

Liber

sequēter dat sibi intellectum sānum. et sustinet eam. et solvit
motiuā in o^m adducta: sed instat finaliter eā excludēdo to-
taliter a pposito. vltimo aliū subtilem modum dicēdi ad-
ducit. vbi omnia verba mēsurabis. et ē sua ppxia atq. Uu.
quere. S. di. p. q. 3. z. di. eiusdez. et in repositatis in plo. et alii
bi. et apud sequaces huius copiose. vbi aduerte de gradib⁹
distinctionis realis et ratiōis. vide in quolibeto. q. 13. et in p.
vbi supra. et fundamētis generis et differentie ex parte rei.
et quare nec deus nec aliquid formaliter dcm d ipso sit in ge-
nere et trinētia vnitia. et in fine notabis valde illa verba.
qui pōt capere capiat. et supra ibi. quēadmodū alibi habe-
tur: q̄ quicquid perfectionē et. considera an sit extra: vel
vbi est illud alibi. in sentētis enim pōt reperiri vbi supra:
sed supra li. 4. et in theorematis quere hec. et vide ad p.
positum in logicalibus huius egregie sup Porphy. c. de ge-
nere. q. 3. vel. 4. computādo questiuñculaz de loco. et q. 7. et
in antepredicamētis. q. 7. et in pmo. vbi supra. et in z. dist. 3.
q. 6. et di. 16. et in. 4. di. 46. q. 3. et pmo reportationū di. 45. q.
z. et notabis differentiaz continentie actualis: potentialis:
virtualis vnitiae et eminentialis. nominales et alios de via
communi inquire.

Breuiiter hic tene q̄ cōceptus generis ex parte rei distin-
guitur ad minus formaliter a conceptu differentie. et ex natu-
ra rei a conceptu speciei: sed an formaliter cōsidera. et adde
plura hic vt nosti. Qd addit in solone. 3. p̄ncipalis. ibi. que
realibi exēpla de manuato et capitato etc. vide i. q. sup̄ p̄or
phyrio. ca. de genere. q. 3. et originaliter in Aui. ybi ibi nota
ui. Tetera que ibi tanguntur in obiectionibus et solutionib⁹
vigilāter valde notabis: qz singularis et subtilissima consi-
deratio. et maxime ea que dicit de materia totali et partiali
et de cōceptu generis. et correspōdētia eius ex parte rei etc.
in solutione etiā p̄mi p̄ncipalis pondera metoez quā facit
de expositione textus: vt supra.

Sequitur q. 20. de pluralitate formarum. t. c. 4. 9. r. 56.
que famosa valde est et litigiosa. sunt enim
materie communiter curretes hoc tempore in quibus ma-
gna discolia habetur de primo. v. 3. cognito de pluralitate
formarum de vniuersalibus realibus de vni^{us} entis. de pri-
ncipio individuationis. apud theologos vero curiososq[ue] ma-
gnates de eternitate mundi immortalitate anime atq[ue] fu-
turi contingentes prescientia. et predestinatione famosa
questio habetur: que quanto magis ventillatur. tanto diffi-
cilius comprehenduntur.

Dancemateriam copiose habet in. 4. di. ii. q. 3. 7 in. 3. dist. 2. 7. 4. aliqualiter. 7 in. 2. distin. 18. 7 alibi sepius icidet alr. **A**duerte q. 3. q. in aliisbus originalib^s solet ponii. 4. li. 8.

¶ sed licet ibi habeat locum, hic etiam non minus valens.

In principio solutiōis ponit op. quā sequitur finaliter in
hac, q. quā etiā Henr. de gan. in multis quolibetis habz vt
supra notauī, & quā dilatāt noīales nimis & sequūtur anice
bron etiā & Linconiēsis. & Joānes Jandonus. & plures alij
habēt idem, pro qua arguit notanter. vbi aduerte q. ena
siones ibi addite immediate ad argumenta notanter extra
vel additioēs. p. ibi respōdetur q. generās tē. vsq; illuc. tū
per rōnem tē. secūdo ibi. Hoc autē non cogit tē. vsq; illuc.
Item forma eadem tē. 3° ibi. Hoc non cogit tē. vsq; illuc.
Itē formā carnis carnis tē. 4° ibi. Hoc nō cogit tē. vsq; il
luc. Ista opio tē. & si volueris eas legere adduc & sequēter
replicas sustinendo op. illam. vide in. 4. vbi supra. & apud
alios graduatores formarum. quere in. q. trium principio
rum copiose hic.

Deinde declarat illa op. notanter, et qualiter defendi possit, et ultimo ea impugnat. Et omniem itellim satis notanter: sed in fine q. i. motiuia soluit.

Consequēter ponit scđam op. que est Thome. ⁊ videtur etiā Alberti ⁊ Egidij. ⁊ multorum sequaciū. quere thomā

i.parte.q.76.z.77.z in.4.di.ii.articulo primo.z di.44.z in
pimo scripti.di.8.z in libello de natura generis.cap.17.z in
q.de potetia.q.3.z in questionibus disputatis. quere Her-
ueum quolibeto.z.q.10.z quolibeto.4.q.10.quere Uua. z
alios minores vt nosti.z modernos parisenes et nomina-
les.z specialiter ocham quolibeto.z.q.10.z ii.z super sente-
tias.z Ani.z alios medicos.

Cadducit cōsequenter motiuia pro illa opinione apparen-
tia. sed addit euasiones bonas. ybi assignatur quoddā ex-
tra ibi. hoc dicitur ad o^m t̄c. ysq; illuc. 3° cōfirmatur t̄c. Is
est satis bona littera.

Deinde impugnat illam op. et ultimo cocludit cum prima
opione quid tenendum sit. et motu in o^m soluit. ubi docto-
ris sententia est satis clara et singularis: ut in locis allegatis
supra pliuxus habetur. qua confirmabis multipli ex anti-
quis et modernis. vide cometator. 6. physicorum. Omēto
57. et alibi: sed instantias plures adducere potes. vide in. z.^o
di. i. 5. argumentū ad hominem: sed faciliter euaditur. licet
habeat bonam appetitiam. considera etiā hic quot sint po-
nende forme totales et partiales. et a qua forma est unitas
animalis. et plura alia difficultia pertractabitur curiosus lec-
tor: quia materia copiosa est. et solones argumētorū pnci-
palium. et op. examinabis diligenter.

Propter illud qđ tangit ifra exemplariter de ligno con-
tinuato lapidi in quodā fonte zc. aduerte qđ ille fōs ēst in
hybernia seu in scotia maiorī aut herlandia in partib⁹ se-
ptētrionalib⁹ iſule. lignū. n. affixū illi aque ad limum vsg
clusiue peracto determinato tempore reperitur triparti-
tum. cōtinuū tamen. nam pars supereminēs aque rema-
net lignum. pars media ferrū. et pars ifima lapis. et hoc ni-
mirum est respectu aliorū pluriū que in hac iſula inueniū
tur. Nam ibi locus ēst in quo nullum animal mori pōt: qđ
diu ibi deget. sunt et arbores ex se generatēs aues fere an-
serum silvestriū quātitatis. sunt alia loca in quibus cada-
uera ilico resoluuntur. et alia in quibus perpetuo manet il-
lesa. est etiā tota terra imunis ab omnibus venenosis. im-
mo tāquā remedium cōtra ea ybiciqz feratur. plura alia
queratūr apud antiquos. quere cōfiliatorem. io. particula
pbleumatum. in cōmēto pbleumatis. 7. taceo incolarū
virtutes et mores ne assentari nostratib⁹ videar. animi ta-
men nobilitate. et armorū vehemētia ceteros excellere af-
serere nō abigo. hec a metaphysici speculatōe aliena sunt
sed propter exemplū exemplariter hactenus dicta.

*Intra ibi, unde nota q̄ non simul r̄c. vſq̄ illuc. Ad argu-
mēta. z. opionis r̄c. assignatur extra in aliis: sed littera
satis bene est ad p̄positum.*

Dividetur cōsequēter ibidē ad solutōem illā quā omittit
ceptam tñi ad primū argumentū, z. op. quere in. 4. vbi
supra. et nota ibi, que forma. et cuius operatio in alia pōt cō-
tineri. et que nō breuiter pōt negari et formam mixtiōis. et
operatiōes cōsequētes eam posse contineri in aliqua q̄ia.
cōsidera tamen instantias de forma corporeitatis pertra-
ctabis fin yrias op. vt nosti.

Aliam yltimā. q. An. An. hic disputauit de cōposito que
nō est multū necessaria habito supra sufficiēter de termio
generatōis quo r̄ qd. r̄ ifra. q. yltima. s. li. habetur sufficiē
ter. sed pro quāto tangit de. z. entitate notabilis est. totuz
acepit ex. z. di. 3. q. z. r̄ alijs sequacib⁹ huius. vbi p̄mēt.
magina^m impugnabis ex. pp̄pus dictis plerūq.

Irca i.q.s.libri.de simplicitate forme accen-
talis quo ad ptes eentiales. t. c.iz.ad
uertere pmo q An. An. hic mouet ante istam plu-
res alias; quarū pma videtur dubiū literale. z^o
habetur in.3.di.4.3^o potest colligi in.4.di.ii.iz.
.4° habetur in.z.dist.i.4.q.i.querere etiā hanc. 4.
.7mū. t precedente super li.de generatione. 7.10

physicorum. s' vero apud ipsum est pma hic. non videtur tamen bene tenere ordinem questionū predictarū et seqnū tium in hoc lib. 8. vt p3 in textu.

Condecet q. satis clara est. et finia doctoris est assertiva: s' multa difficultia possent iduci. ponit op. quandoz pro affirmativa scđe partis quesiti. et per cōsequēs pro negatiua pme p̄tis: quā videtur sequi Joānes Jandon⁹ super. s' metaphysice. quere antiquos hic et alibi. pro qua op. arguit trib⁹ rōnibus. et impugnat alios trib⁹. p̄mam rationē impugnatio- nis in simili tagit. in. z. di. 16. cōtra Bona. et in. z. di. z. q. z. cōtra Uua. Deinde breuibus tenet affirmatiua partez. q. q̄p- tum ad primā partem eius. et negatiuam quantū ad scđaz et hoc loquendo de p̄positione physica et rei: secus est dō me taphysica et realitatū. de quibus b5. 8. di. p. q. i. z. z. di. p. q. i. z. z. di. z. q. 6. z. 4. 6. di. 4. incidentaliter. et nota singula di- cta ybiq. quere Uua. et alios sequaces. et tange instātias ex- bis que dicta sunt supra. q. io. 7. li. vide Thomā in de ente et essentia. et Henr. et nominales ad propositū. multa adden- do curiose semper cum aquila solem ituere.

Contra soluēdo. z. p̄ncipale. cum dicit. quē tractatum ha- bes alibi et aduerte q̄ illud tangit notanter in theorema tibus ad finem ad quē locuz: vt reputo se remittit hic. In sentētys. n. habetur. 8. di. p. q. i. z. di. 19. q. i. z. di. z. parte. z. q. i. et alibi. quere Uua. et Henr.

Contra diligenter ad solones p̄ncipaliū. et maxie op. im- pugnate: q̄ singularis doctrina. et valde pfunda metaphysica. i. qua dclaran̄ plura alibi. et hic ambigua. et singularis- sime aduerte ad illaz expositionē qualr̄ idē sit in diuersis generibus. quere in quolibet. q. i. z. idem. Quere multa in naturalibus pro solutiōe vltima infra. et tange instantias ad boiem ex dictis suis: vt nosti. aduerte etiā q̄ h. q. congrue sequētes duas hic sequeretur: vt fundātur in textu: sed de hoc nō multum curandū vt sepe supra.

Sequitur q. z. de itensione forme accidentalis. et re- missione eius. t. c. io. que famosa est et magne altercationis iter sophistas et physicos etiā atq̄ theo- logos. que seguntur in aliis originalibus sequentem hic de itensione et remissione forme substātialis. ideo soluēdo argumēta p̄ncipalia eius habetur in antiquis sic. Ad p̄mu scđe. q. respōdetur in septimo z. o. dō etiā lre in his dua- bus varie habebatur. sed ordo quē hic habes satis bon⁹ ē. **C**on principio solutiōis recitat moduz dicendi Thome et alberti. et auctoris sex p̄ncipiorū fere. vide Thomaz. i. z. q. 5z. arti. i. z. z. z. q. 5. 4. z. 3. z. in p̄mo. di. i. 7. z. quolibet. 6. z. z. z. q. 24. et alibi sepe. quā breuibus impugnat. deinde mo- dum dicēdi aliorum: vt pote Egidij quolibet. z. q. i. 4. z. q. libero. 6. q. 9. z. Henr. quolibet. 14. q. 3. adiūgit et impugnat et absq̄ vltiori determinatiōe ppria ad p̄ncipalia respō- det. vnde aduerte q̄ lōga additio quā notauimus in seqn̄ tibus ibi. notandū pro p̄mo argumēto z. Et maxime ibi. circa istas. z. q. z. v̄sq̄ ad finem est determinatio barium duarum. q. p̄mo enim ponuntur seorsum et breuibus soluū tur. deinde cōiunctim pertractant. sed vt p̄ius notauit alio modo ordinabatur littera in antiquis originalibus multe alie op. hic solent recitari de causa suscipiendo magis et mi- nus. de quibus amplius in sequentibus videātur termini ste et calculator suuīt anglicus et Jacobus Horliuēstis. et iste super predicamenta antiqui et moderni expōsitorēs. et iste ibide notāter. c. de qualitate. et theologi super. i. 7. vi. p. vbi h̄ materia copiose tractatur. et maxime apud istum. et seq- ces eius. et Uua. et Grā. de May. specialiter. t. p. de cādia. et Du. de ca. no. et specialiter Gerardus Odonis. ibi. z. di. z. 3. li. q. i. qui negat realitates acquiri vel perdi. in itensione et remissione. et similr̄ in augmentatiōe et diminutiōne. in. q. etiā. z. z. 6. p̄ncipiorū. et super. s. physicom apud diuersos di- uersarū viarū h̄ querantur.

Sequitur q. z. de iten⁹ vel graduatione forme sub- stātialis. t. c. io. que specialior est. et magis determinata communiter; quā An. An. non bic: sed super ii. huius posuit. vbi p̄mo recitat op. comunem fere omnī loquentiū in hac materia tenēdo partez negatiuā auctori tatis et rationibus innitentē. quere Den. quolibeto. 4. q. 15. z. Du. de ca. no. in. z. di. i. 5. et modenos. cap. de substātia in predicamētis. et super. s. physicom. et Thomā prima p̄te. q. 76. z. 93. et super. s. physicom. et ii. metaphysice. et Auer roym. 3. z. s. physicom. et celi. et auicebron. et alios q̄plu res antiquos et modernos.

Contra impugnat illā positioēz. et breuiter ponit alia quā sustinet q. v. 3. s' m ee idīnudiale: licz nō quiditatiuz susci- pit substātia magis et miuīs. et dōnt ab accī rōne acq̄sitiōis diuīsibilis. idīnudibilesq. et solut motiuua alterius vie val- de notāter. et cūcta notabis attente.

Contra sequēter sequitur illa littera. Notādum pro p̄mo ar- gumēto z. quaz v̄sq̄ ad finē. q. assignat multi. vt additio- nez vel extra. que tamen mirabilis subtilitatis et idaginis est: licz in aliis locis difficilis correctiōis et tr̄icata. vbi suo mō humānū īgeniuz tr̄ascendit. qui poterit ergo cape recipiat. sed aliquantulū īsistam circa dicta pedetentiz. licz nō ad plenū exponendo. In p̄ncipio enī illius littere et per longū p̄cessum pertractat dicta A. p. 6. physicom. de diuīsibilitate seu partibilitate motus suo modo: aut. v. ex parte mobilis: aut ex parte forme vel termini debz atten- di. et sustinet q̄ ex parte mobilis p̄mo. quare non sequitur īconueniēs: qđ infert argumētu p̄ncipale: sed īstat et repli- cat et restringit dicta quando et qualr̄ etiā ex parte forme attēditur: sed ex hoc nō sequitū extensio tm̄ ma- xime in substātiali qđ dcm̄ est p̄babile tm̄. totū illuz p̄ces- sum habz in. z. di. z. q. 9. in digressu quē facit in soluēdo. z. p̄ncipale. quere sequaces ibidem.

Contra ibi. Ideo finalr̄ oz dicere z. post illa verba neces- saria est h̄ vel illa sub distinctione. seguntur in aliis originalibus sic. Arist. 7. physicom dicit q̄ omnes motus eiusdem speciei possunt esse equeales. et tunc queritur quare h̄ est in alteratione cuz ipsa fiat in qualitatibus. et equalitas non nisi in quanto. Respondetur q̄ diuersitas vel equa- litas vel identitas aliorum potest considerari compa- rando res iter se: vel comparādo subiecta in quibus sunt. et dicit Commentator. commento. 33. in exponendo respon- sionem q̄ vtrūq̄ cōsiderandū est in iudiō de alteratione. Et dicit etiā q̄ nō est perfecta equalitas duorum motuū alterationis sive eiusdem spēi sive diuersarum specieruz: nisi attēdendo passionem ipsam. similr̄ et subm. et sequitur si enim a. simul alteretur z. que littera nō videtur multū necessaria: nec cōmuniter habef. quare vel dimitte vel le- ge. videt oīno additio vel extra.

Contra ibi. Cōtra e. arguitur. vbi aliqui libri habēt. q. s̄ e. littera recte ponitur. aduerte q̄ s̄uetudo hū̄ erat quo- tare ppōnes et mēbra distinctionū et respōsiones per ordi- nem maxime ad idem argumentū multiplices. et alia loca sepe per lras alphabeti more antiquorū. vnde sepe hic q̄- tando A. ponit post. ca. v̄l b. c. z. ad denotādī q̄ est in p̄ncipio. vel prope vel in me. vel in fine. vel circiter. in ori- ginali ergo proprio vt credo scriperat h̄ litteras. sed alii omiserū eas: vel saltem implicite subintelligebat eas. et exprimit s̄nr̄ ipsas in applicādoyel soluendo vel iſtando. sic ergo intellige hunc locū recurrēdo ad dicta in preceden- tibus. vbi plura sub quibusdā divisionibus et notationib⁹ et ppōnibus tetigit. ibi supra. Notādum q̄ aliud est pone- re z. vel potius ad illas plures respōsiones ad argumētu de alteratione datas debz hic locus referri. et obiectio- nes ibide s̄nr̄. et similiter dic de f. infra cum dicit. relinqui- tur ergo s̄. hec reddunt valde itricaram litteram plerūq̄

Liber

hic et in theorematis, quod credo scriptoris incuria et longitudo temporis et breuitate dicendi huius accidisse. lector ergo hic necessario habet supputare has propositiones et loca diligenter.

Conclusum istra ibi. Est ergo contra probatorem vel propositiones, e. i. z. vel ut alii habent k. b. i. z. si sic. valz queratur bene supputando. v. l. s. i. est k. dic ut p. s. in theorematis. et in tabulis physicoz, et conclusioibus multoties ingri debet ea que dicit sic obscure se remittendo et supponendo.

Clocus iste est obscurus valde v. l. s. ibi. sed p. m. argumē tum. i. o. exponatur caste. exponit miro ingenio p. b. m. et currit ad astra cum physice sophisticatis: quere suuiset: et alios ut nosti. ab illo vero loco v. l. s. ibi. Nota quod via tenēs successōem alteratiōis r. c. itroducit pulchram disputatiōem de successione alterationis. et an p. s. alterata alteret aliam: an certe omnes ab extrinseco sunul vel successiue. et utrāq; partem moderando dicta sustinet. et ibi notāter de duplicitate et presentilitate. et qualiter datur actu infinita. et qualiter nō. et plura alia singularia dicta. vide in. z. vbi supra. et dist. 9. z. i. 4. eiusdē. et in. 4. di. 4. 4. et alibi sepe ad hec. in fine v. o. epilogat resolute dicta hactenus.

Consequenter ibi. Nota quod via tenens r. c. comparat duas vias de successione alteratiōis iter se. et instat ostendendo in substātia fore motum. et soluit valde notāter. et replicat plures: et soluit. vbi aduerte ad quādā instantiā. quā nō soluit aperte. ibi. Contra. igitur motus sine mutatiōe r. c. et dic bene inuestigando ex dictis et sequentibus. et alibi ut scis. **C**ono vltima. 5. vltimā ibi debet precedere penultimā. et ad illā que. 5. est. dic dñter ut nosti.

Consequitur illa pars. Ex predictis nota r. c. vbi. 6. conclusiones notabiles: et prioritate: posterioritate et similitate atq; pribilitate seu successiōe transmutationū pponit. vbi a. b. d. acci^r vi in littera exponit aliter q̄d in precedētibus. et cōsequēter instat et replicat et euadit valde notāter: vbi omnia verba ponderabis. et maxime in fine de causa successioneis in motu. quere in. z. vbi supra.

Consequitur illa pars. Circa duas istas. q. r. c. vbi accedit ad p. positū magis. et pertractat ordinate et resolute quid tenēdū in his duab. q. p. positis. **C**onclusum quod p. cessit ab illo loco. notandum pro p. m. argumēto r. c. fuit icidēt aliter per traetatu. et tāquam preambulū quoddaz: et quodāmodo alienum a questiis: sed quāte utilitatis et subtilitatis dicāt paduani. p. c. et ergo duo facit. primo recitat. 4. op. et breuisbus arguit pro et contra. scđo declarat veritatem questiis p. p. priam op. in. 4. articulis p. c. lib. quorum duo p. in. 5. tertī in. 3. 4. in. 7. membra subdīnidūt. in quib. paucis multa comprehendit. et singularis valde doctrina contineatur maxime in p. m. p. c. lib. in. z. 3. z. 4. p. b. est valde breuis: et per cōsequēs obscurus. vbi sepius se remittit ad Hen. et alios. et ad dicta sua hic et alibi. et quotatiōes atq; litterarū alphabeti assignationes reddunt litterā valde iteratā. Aduerte ergo quod Hen. dicta vbi supra ipm quotauit: et in summa diuidit per a. b. c. r. c. et dicta sua in hac solutione dividit per quosdā numeros. et cōclusiones physicoz presupponit atq; theorematā. vnde nisi videatur originales suuz p. p. cum magna difficultate hec lra ad plenum disponeatur. in dies quoq; deo duce oia in lucem clarius adducuntur et disponēt: nam principiū qd plusq; rei medietas cēsetur iam habetur substantia tamen litterē et sentētē p. c. ipales clare habentur. de quotatiōibus et remissionib. minor cura est. posuit enim et litteras et nūeros ad particulas cōclusiones obiectiones et solutiōes in h. toto p. cessu quos posteri omiserūt. breues ergo instantie non solute. solutōes etiā quas alibi dicit querere notentur diligēter a sagaci lectore. et cōtinuentur eleganter. p. m. in p. m. p. c. lib. membroz ibi. Contra tñ cōcludit improprietas r. c. scđo ifra.

ibi. in scđo p. c. lib. membro. i. Quere solutionē. illa etiam littera parū post ibi. Rationale videtur r. c. v. l. s. illuc. Item tenetur alia pars r. c. assignatur extra. tertio infra. ibi. Contra. o. z. 6. vel sic. 4. z. 6. sub de quantitate. 4. ibi. Responso. 3. z. 3. 5. ibi. de genere diuiso. 7. 6. ibi. Cōtra. 7. physicoz de comparatiōe p. m. speciem. 7. ibi. Cōtra p. m. ce. et mū. vi de. t. c. 3. 6. et circiter. 8. in. 3. p. c. lib. ibi. de. 3. 3. p. m. r. c. que sequitur pro et xtra. et specialē ibi. Contra. 1. z. 2. sub et supra r. c. 9. in. 4. p. c. lib. ibi. Contra. io. metaphysice r. c. io. ibi. Ad. 6. nō r. c. quere. h. omnia bene ponderētur. vbi p. s. no tauri. querātur querenda. et soluatū soluenda īgeniose. ea nāq; que alibi prolixē apō auctores. et in dictis suis p. p. iueniuntur hic mirabilē breuitate fragmētis gbusda adducit. q̄re lector lento passu hic p. cedat alī offendet.

Consequitur ibi. Possent ergo formari tres. q. r. c. specialiter prosequitur de formis substātialibus in trib⁹. q. et ad partes ben. et Auerroys. Auic. artq; A. p. fundamentis. et aliorum ictedit. finalē aut tenet in formis substātialibus nō esse magis et minus de mēte A. p. licet aliam viā probabilitē defendere videat. et sequaces eius vt plurimū spāz imitantur. vbi p. c. articulū parisensem de aia itel lectiuia quem quotat. z. i. sed cuius c. adde. vel absolute loquitur omnes enumerando: et auct̄es: atq; media pro op. Auer. sunt apparentia. omnia tamen soluit infra ibi. Ad argumenta r. c.

Con aliis originalibus habetur quedaz littera ante illa verba. scđo probatio est Auerroys r. c. que sic ictipit. Oz motus sit idē r. c. quā adde si placuerit. totū p. c. s. ibidem ad vnguem examinabis.

Contra. videtur vnu mediū ex auctoritate r. c. sustinēdo aliam viam. cōsidera solutiōem illius medij. et sequētis. ibidem. vide in. q. trium principiorum notanter ad. p. positum. et super p. dicamēta. et alibi apud modernos.

Contra. soluēdo argumēta alteri vie. s. Auer. ibi. Sed que causa quare necessario regrit aliquē gradum r. c. p. c. ra solutionem illius dubiū. quere in. 4. di. 1. z. q. 3. z. 4. v. nō sti. et alibi sepe ad hec.

Consequēter ibi. de hoc est instantia per se r. c. et sequitur. quere. vide in phycis. et apud calculatorē. et in. 4. di. 1. z. 4. 4. q. 5. ponderabis optime illas solutiones. et maxime vbi singularissime exponit A. p. z. de aia. et adde hic multa alia si placuerit. Nam difficilioza tetigit. tu vero resolues. et termios notificabis ut scis. Cōtrouersie si que apparebūt in dictis doc. alibi et hic faciliter soluētur solertia īgeniosi lectoris.

Sequitur 4. et vltima. q. de vnitate per se cōpositi ex mā et forma. t. c. i. s. in p. c. declarat veritatem questi. uestigādo cām vni cōpositi. et instat et addit. vbi facit mentiōem de expōne textus. quere. Et hoc cōtra gentiles. c. 3. 8. et sequentibus. ifra ibi. Item nō videt necessitas r. c. v. l. s. ibi. preterea relatio. ponit vacat vel exp̄tra ab aliis. Illa etiā r. o. sequēs ibi. preterea relatio nō de struitur r. c. v. l. s. illuc. preterea vel. z. sic. iuxta obiectiōem in p. m. rōne r. c. tota tamē lra v̄ satis bona.

Conuestigat notabilē de. 3. entitate hic. et relatiōe eius ad partes et partū iter se. quere op. antiquorū et modernoz. vide cōmēta. i. p. h. cōmēta. i. 7. et applica alia loca eius p. rūq; cōtra se. et maxime. 7. metaphyce. dñ. vltimo. z. 3. de aia. mēto. 5. circa mediū. z. i. p. h. mēto. 6. 9. z. 3. ce. et mū. mēto. 7. et alibi sepe. vide Uua. q. ii. 3. sententiārū qui sustinet viā Lōmē. vide. S. o. in. 3. di. z. q. i. egregie et alios se quacces hui. et p. c. a. multiplice gradū vnitatis. ex. z. di. p. parte scđo. et cōpositionē multiplice. quere. S. o. di. i. 3. q. 8. et totū multiplex. et in quo ponēda 3. entitas. in quo nō vide Boetium li. divisionū. et huc etiam in. z. disti. i. o. et ali pluries inquire.

Contra. obiectiōes ifra. ibi. de quo habetur alibi. vide

supra ea de re lone. q.i.o tamē videtur. i.di.z.q.z.7.30. dis. p. atq. 35.7.43. eiusdē sed tu cōcordabis dictavit supra. i.i. q. de re lone tetigi. et addē hic multa pro et cōtra. pōdera illud dama. q. semel assumpst. arguēdo ad hominez ex sua p̄pria expone de partibus p̄ncipalib. di. i.6.3. p locū a mio ri. tāge etiā de distictiōe talis toti a p̄tibus an p̄prie realis an formalis an mutua ēt. vt nosti. Quere vbiq; seraphi cum Bona. et defende t nō errabis. Grācisci quoq; acumē clarissimū. et ochā licz aduersantis atq; aureoli. decorat. n. et declarat sententias scoticas. Hugo semp fidelis; qz vici nus de castro no. manu teneatur.

Ircā i.7. z. q. 9. li. de oppōne actus et potētie t.c.i. aduerte qz in hoc nono dilatat se mirū in modū de potētie quantū ad eius entitatem cōditiones extrema oppositionē et divisionē multiplice. et silt per oppo^mbabet notitia actus. premittit ergo divisionēs potētie in cōmuni valde notabilē fundamētale. et vbiq; necessariā quā tāgit aliqualiter licz nō ita complete. z. di. p. parte. z. z. 7. di. eiusdē. z. 7. z. 1. z. di. z. z. 27. q. super li. elencorum.

C Deinde respōdet resolute ad. q. et vltio mouet dubia dō potētie metaphysca. et soluit valde subtilr nullibi alti? qz b̄ habētur. valde. n. resolute scribit in B. g. et clare et doctrinalr. iō pluriq; ad dicta h̄ se remittit. et in hac me^a. et alibi.

C Infra. cū dicit. ibi. Sed de fundamēto eius quale entitatem tē tē. vide ad illā difficultatē. i. di. z. q. i. 7. z. et di. 36. p. z. 43. qre Grā. may. di. 4. z. 7. 46. di. p. flā. et p. de a. in. z. di. 3. q. i. et alios antiquos et modernos vt nosti.

C Aduerte qñ ad illos duos modos dō de re lone po^c. an s. sit real vel rōnis. quoruq; est pbabilis et subtilis. qre in quo^m. q. i. 3. optimē ad ppo^m. et supra. c. de aliqd.

C Lōseqnt̄ adducit divisionēs spāles po^c me^c seu obtiue. et po^c formalis phycē seu subtiue. et add^t. 6. notāda seu ɔside rationes de eis vbi mira solertia laborat. in re enī subti^m et mīme etiatis cognoscit subtilis. et faci^m diffi^m p̄tractat Nemo pfecto nec antiquis nec modernis reperi^r in talib^z talib^z se dilatasse. spūs pculdubio sapie calamo affuit. Tota līa est bñ ordinata et correc̄ta. qre legat audacter.

C In fine toti^r solonis ibi. Non tñ istud s^m accidit tē. addē caute. et ɔsidera istatiās ad hoīem. et dic qñ aduerte etiā ad remissions in li. physicoz. aut ad sua. aut certe ad alicna itendit. quere tabulas de qbus supra.

Sequuntur 3. 7. 4. q. de divisionib^z et descriptionib^z potentie. pro p̄n^r accepte. t.c. z. que notabiles et doctrinales atq; subtilissime sunt. Ad qz soluendas p̄mittit. 4. arti. Et qbus breuiter elicit qd tenēdūz sit ad vtrāq; q. vbi aduerte qualr in p̄mo arti. ostēdit. 4. cās pertinere ad ɔsiderationē metaphysici. vt alibi sepe h̄. vi de in theorematis. z. 8. di. p. in reportatis. et sup. 5. meta phycē. et p̄i expōne. et qz ibi tāgit de efficiēte. vide. i. di. z. q. z. z. 3. z. 30. di. p. et alibi sepe. quere abstractiōes Grā. may. vt nosti pluriq; ad ppositum.

C Lōsequēter in. z. arti. pte p̄ma. aduerte diligēter ad illuz discursuz de diversitate cōcretoz ab eodē abstracto sum p̄trū. quere super li. elencorū. q. i. 6. et super Porphy. q. vltima. et in p̄mo. di. 5. q. i. et in. 4. di. ii. q. i. et dis. 1z. q. i. et supra. 4. buius. et alibi. vt in theorematis ad ppositum. sed istanti as exclude de idētitate concreti et abstracti in doctrina bus. quomodo ergo vnuz multiplex et aliud simplex supra tetigi. est. n. multi^m cōnotatiōis nō significationis.

C Duos modos dicēdi ibi de forma et fine an recte conueniat eis nomē potētie pro p̄n^r bñ ponderabis. qz subtilez et quotatiōes de p̄ncipio. ex qua ifferre potes illū tractatū. et p̄i theore^m pcessisse has. q. metaphysice. licz aliqui ibi se remittat ad has. sed hoc ibidē pertractabo.

C Lū parū post dicit. que essentiali^r vel p̄ius non est mō qz

ad hoc. vide notāter supra. q. finali. 8. li. et in. z. dis. i. q. 4. ad finē. et ifra hic. arti. 4. aliqualr. t. q. sequēte ad plenū. et alibi. et totū qz seguntur. valde doctrinalr ex fundamētis Ap. et sinderēsi scotica mēti imp̄me. et de equocatiōe po^c actiue et passiue. et rōnibus eaz. et qualr diffōnes in metaphysica assigante nō semp sunt metaphysce. nec in physica physice. et silr de logica et alijs facultatibus pōt dici. vñ poteris elice re multa. et maxime de cōsideratōe metaphysici in vñ. vñ. vel in particulari. per hec enī dicta multa euaduntur et declarantur difficultia.

C Infra. p solone. z. pncipalis. p̄me. q. nota ea qz dicit cōsideratōe in. z. di. z. q. io. de varia cōsideratiōe Ap. in diversis locis de actiōe. et sic de alijs. Leteras solones sequētes suc co plenas pōderabis. et specialr ad p̄mū. z. 3. z. q. recurrendo ad loca cōformia alibi. vt nosti. vide. i. 3. z. i. 5. q. quolibet. et 3. di. p. q. finali. p̄ dictis ad illō. 3. z. q. i. 3. etiā. di. 4. q. i. z. 27. di. p. in reportatis ad idē videatur.

Sequuntur q. 5. de entitatē po^c actiue et passiue in illo porū in quo p̄cedit p̄ncipiatiū. et nō assigna uimus ibi textū sup quo fundareſ ista. q. nec octo seq̄ntes qz doc. incidentalr b̄ disputat copiose de po^c vlera ea qz tangit p̄bs de ipsa. licz oia possent in alijs locis text^r. aut b̄ aut alibi oriri. qz cōsideret lector.

C In p̄n^r solonis recitat op̄. Den. quol. 3. q. i. 4. z. q. 3. et in sūma arti. 5. q. 7. quā ipugnat notāter. in p̄ et di. 3. z. 7. et i. z. di. i. 6. et alibi tāgit eādem op̄. et ipugnat. Deinde ponit alias quā seguntur resolute et subtilr. et soluit motiuu alteri^r vie notāter valde. vbi in solone motiuu de potētys aſe. et obiectis earū dilatat se suo mō. sicut alibi etiā tangit. vide in. z. vbi supra. et di. 3. z. 9. eiusdē. et in p̄. di. 3. q. 3. et in quolibet. q. 9. et i. 3. et in. 4. di. 4. 4. et 45. et 49. et supra. i. z. 7. hui^r. et specialr i. 6. q. 3. et alibi sepe ea que sunt ad b̄.

C Concordat hic. et confirmat sicut et vbiq; omnia dicta fū damentis Aristotelis.

C Text^r ē correct^r in his trib^z. q. absq; supfluitate et dimi^m

Sequuntur q. 6. in q. 7. 5. sequētibus facit sermonē de fidamētis et termis po^c actiue et passiue:

que oēs sex in alijs antīq; originalibus mouent simul: et soluuntur sub vna. q. totali: 1z. ordo eaz seorsim satis placet ut h̄ ordinatū qz ētē vtili^m et singularis doctrie sint res ipsa.

C Adducit op̄. antiquā satis singularem: q. vñ. Declarat. quodā mō au^r. et ansel. quā qdā medicoz imitatur. Et breuib; eam ipugnat. Et ponit ppriam notāter.

C Mouet qñ quasdāz diffi^m qz nō soluit h̄ exp̄sse. qre in theorematis. et in p̄ reportationū. di. 7. q. z. et in. z. di. 3. q. 7. et in. 4. di. i. q. i. et supra ad fine p. li. in du^r ifrali. et alibi ple^rūq; vt nosti ad ppo^m. et q. sequēte aliqualr. duo etiā vltia p̄ncipalia solue qñ p̄la bene pōderādo. vide etiā in. 4. di. i. q. 3. et sequētibus aliqua ad hec.

Sequuntur q. 7. in cui^r p̄n^r ponit motiuu Egidij. quo libeto. 4. q. 8. qre Tbo. in. 4. di. i. z. et alibi sepe vt nosti. Deinde ponit ppriā op̄. quā pbat rōne quia. et ppter quid. et auctoritate.

C Infra cu^r adducit euā ad. i. rōne ibi. R̄sidetur qz acci dens tē. est r̄sisio Thome ybi supra.

C Deinde soluēdo istatiās ifra ibi. Ad alid p̄z alibi tē. qre in theorematis notāter. habeſt ēt in. 4. di. i. z. q. z. de ordine p̄di^r. quā ibi tāgit et qlr relo immediate possit fidari i suba. vide supra li. 5. et alibi sepe. vbi ibi notaui

C Et tāgit qñ de subiecto respectu passionis. dic vt supra notau. alia plura addē h̄.

C Snia doc. in his oib^z. q. ē assertiuu et clara. iō omisi expli care eā. Ifra ēt satis correcta et ordiata per totuz. singula ta men yba pōderabis vbiq;. Et ēt i. i. rōne pro. q. p̄ncipali h̄ de cā equoca et nobilitate eius respectu effect^r limitabis: vt nosti alias sepe in doctrina ei^r de cā. yz. equoca totali vel

Liber

pncipali partiali: sed videt velle q̄ sit v̄m vniuersaliter de quocunq; equiuoca. sicut habet in.z.di.3.q.10. iō declara dñr aut ad hominē aut assertive. vide.i.4.q. quolibet.

Sequitur q.8.in cui pncipio poss̄ signari ille text⁹ q̄ quotat post o⁹: s̄ h̄ omisi vt supra noui

CIn pncipio solutionis tangit vñi modū dicēdī breuiter: quē ipugnat paucis. q̄re copiose in p̄.di.17.ad hec.

CDeide ponit suū propriū modū dicendi expedite et notāter: quē confirmabis et declarabis atq; defendes ex dictis in p̄mo vbi supra. et in quolibeto. q.18. et in.3.dist.13. et in mā de h̄stib⁹. et alibi sepe quere in ethicis et alibi plura ad h̄. addēdo et subtrahēdo vt scis. 3⁹ etiā di.p.2.49.4. et.14.q. q̄ libeti ad h̄ inuenies. Quere Den. quolibeto. 4.q.10. et Hod. et Thomā in p̄mo vbi supra. et p̄.z.q.4.9.arti.3.copiose.

Sequitur q.9. que clara et satis facilis ē: lic⁹ ad ma gnā difficultatē dñci possit theologice loquēdo. an.vz.ad istra in dñnis sit potentia actiua act⁹ trā. scuntis. de quo quere in p̄.di.z. et ifra sepe. et di.z.7. specialiter et in quoli. q.z. Quere alios theologos vt nosti. et maxime magistrū abstractionū. et Uua. et Den. et Thomā z̄. quere etiā in tractatu de p̄mo pncipio. et in theorematisbus ad h̄. platonē etiam et Aꝝ. et Aliuc.

CAduerte cum dicit ifra in solone. de quo quere ifra in. q. de eternitate mūdi z̄. q̄ si intelligit per ifra. et sententiarū. vbi. i. q. disputatur di. i. recte cōfirmat illud qđ dixi a pncipio hui⁹ opusculi in p̄mo generali p̄supposito. si vero itēdit q.iz. hui⁹. vbi. i. q. poss̄ habere locū: sicut sup. 8.phycorū cōsidera: fed p̄mū credo veri⁹. multa tñ doctores p̄supponunt se iterdū dicuros a ḡbus ipediti cestant. Forte etiā itēdit. q. super ph̄y. quas aiūt ipsum scripsisse. quere in. z. di. i. et in p̄mo. di. 35. et sequētibus. et maxime dist. 39. et. 43. et in quolibeto. q.14. plura ad ea que paucis hic tangit. in. 5. etiam di.p.2.26. et. 4. q. quolibet inquire idem. alios antiquos et modernos inducēdo.

CAd difficultatē quā nō soluit ad finē. q. posset dari p̄mū mēbrū disjunctiue. ibidē vel addi vt nosti. quere tamen ad plenū in quolibeto. q. finali. z. 8. di. p. 2. 39. z. 16. di. 3. z. 7. q. q̄libet. et super. z. ph̄y. et alibi pluriq; ad h̄.

Sequitur q.10. in qua sententia doc. est clara et determinata. vide in p̄mo. di. 8. q. i. et sequenti bus. p̄ pncipio solonis ibi de simplicitate dei. Et cōsidera ad hominē istatiā ibi cū dicit. po⁹ at passiua realē sumpta. et actus eius z̄. ex. z. di. z. q. io. et. 25. di. eiusdem. et. 3. dist. p. q. 7. et alibi sepe. et dic consequenter. et pondera cui⁹ dicit aīmo eodem.

CIbi etiā tangit op̄. Den. quolibeto. 8.q.9. et in summa. articulo. 50. q.3. de q̄ potētia in dñnis. quā et eius impugnatiōnem vide in p̄mo. dist. 5. q. z. et alibi sepe icidentalē. supra etiā in. 7. q. io. et in. 8. q. i. et finali. vide ad p̄positū. et p̄dēra qđ possit assignari tale ultimū accīns de quo logtur. et quere in sili sup. Porphy. q. 6. de ultimo in z̄. itētiōibus.

CInfra ibi. dicit enī aliq oīa accīa z̄. tangit op̄. Hod. picta uensis in. 4. pte sumē in materia de eucha⁹. quere ocham in tractatu de eucha⁹. et alibi. et Egidii. in theorematisbus. vide in. 4. di. 12. q. z. optie p̄ et cōtra ad hec.

CQđ ultimo dicit ibi. de relone et eius passiōe. cōsidera an famose loquāt cum dicit passiōem recipi in subiecto et respectu eius subm esse in potentia passiua: atq; per ipsam p̄fici an assertive. et hoc tenēdo identitatē realem eoru⁹. q. etiā sequēte idē tangit. vide. 8. di. p. q. z. z. i. dist. z. q. 5. et. 3. di. eiusdem. q. 6. z. i. 6. di. ad hec. vide etiam. 35. dist. p̄mi. reportationum in simili saltem. et adde plura: et antiquos si libert voca.

CAd ea que ad scdm pncipale dicit de p̄uatiōe. applica dicta sua in p̄mo. dist. 28. et super Porphy. q. finali de dñia: et in postpredicamentis. z. in. 4. di. iii. q. 4. aliq̄lī: et alibi sepe.

Sequitur q. ii. cuius snia clara est ex dictis. recollecta ad que se remittit. vbi aduerte ad ea que tangit in solone. z. pncipalē de mutatiōe. quere in p̄.di. 5. q. z. in solone pncipali: et in. z. di. i. q. 4. ad finē. et di. 17. et in 3. di. z. q. 3. et di. 7. q. z. et in. 4. di. i. q. i. et di. io. q. i. et di. ii. q. i. et di. 4. z. q. z. et. 5. p̄ et. 5: sed defende qđ hic dicit: qđ sic itēdit.

CDeide ibi. Ex dictis p̄z disio potentie actiue z̄. Recollegit dicta hactenus suo modo de potētarum multipli ciūtissione. vbi aduerte p̄mo ad verba sua de subiecto et propria passionē: et moderabere vt nosti. scđo ifra ibi. dictum est in cōclusionib⁹ de causis z̄. cōsidera vbi sunt ille cōclusiōes: sed vidēt omnino esse in theorematisbus: vbi h̄ egregie habz: lic⁹. i. q. p̄. di. 4. tāgat idē. z. q. 5. et q. 6. di. eiusdem. articulo. 3. q. i. supra etiā lib. z. q. 4. sed q̄re tabulas in ph̄y. si volueris. hinc ergo p̄t colligi veritas illius q̄ supra sub dubio tetigi li. 5. q. ii. g. yz. p̄us theoremata scripsit q̄s metaphysicā: q̄ verisimile videt ex multis. lic⁹ alia p̄s habz apparentia de quo ibi forte aliqua tāgam.

Sequitur q. ix. que in alib⁹ originalib⁹ mouetur simul cū. i. z. de disione alia potētie specia li qua vtūt. maxime theologi. et posset fundari super illa littera que allegatur ad oppositum. omisimus tamē līam assignare hic vt supra dixi.

CSententia doc. satis clara est: et quātē vtilitatis et subtilitatis narrēt hi qui sentiūt. pro cuius maiori cōfirmatiōe. vīde eū in p̄mo. q. i. plo. et. 1. z. di. 1. s. et in. 3. di. i. q. i. et in. 4. di. io. q. 8. et di. 4. z. q. 4. et in quolibeto. q. 19. Erā. etiā de May. q. 3. plo. i. choātis. Ab orātē parte tres z̄. et alios q̄s plures inquire ad hec. nullibi fere clariss et elegantiss q̄s h̄. extimo enī q̄ in hoc. 9. totū conatum fecerit h̄ hō vīde super oīa.

Sequitur q. 13. in qua alia disio potētie notabiliter prētractat. vbi snia doctoris clara et solēnis est. tangit modū dicēdī aliquo⁹ quē breuiter excludit q̄re antiquos hic et alibi vt scis. addit in fine per modū epi logi in tota hac mā sumarie disiones po⁹. Tota līa hactenus satis glōse correcta et sincera videtur.

CQđ hic. z. q. precūtē tangit de mālitate angeloz notabis plura addendo. ex. z. et li. de anima. et alīs pluribus senten cīs aliorum antiquorū et modernorū.

CSilz qđ ibi tangit de origina⁹ in dñnis de tota suba origi natis pertractabis. vt habz in primo. di. 5. q. z. et alibi adde aliqua subtilia hic ex Gaetano et Paulo Veneto ex clipeo thomistarū. et cap⁹ si iocari lic⁹.

Sequitur q. 14. de motu alicui⁹ respectu sui ipsius: vt mouētis et moti. t. c. z. et p̄ma quā for mat An. An. in hoc. 9. Aut qđ nō vidit alias precedētes: aut qđ sententias pncipales aliquarū earū in notandis iuxta lit teram iseruit: aut quia alibi iserēdas ipsas reseruauit quo modocūq; sit. h. q. ē multū ventillata apud antiquos et mo dernos. et maxime in via hui⁹ est notabilis et copiose hic ea tractauit. In p̄mo etiam sententiarū di. 3. q. 7. et in reportis. q. i. plo. et in. 2. di. z. q. 10. et di. 25. q. ynica ipsam disputauit. specialius tamē q̄s hic.

CPlato superius i. choando videtur tenuisse partē affirmatiūā in hac. q. particulariter saltē de anima rationali et ele mentis. ynde p̄hs et Lōmet. eius: talī sequaces impugnant dicta ipsius plurib⁹ in locis. quere. 7. physicorū. cōmēto. z. et. 8. physicorū. cōmēto. 4. 0. et. 3. ce. et mū. cōmēto. z. 8. et. 4. ce. cōmēto. zz. et. i. de anima cōmēto. zz. Auēpace etiā partē affirmatiūā: quantū ad motū elefīto⁹ afferuit. vide atur Auēroys. 4. physicorū. cōmēto. 7. i. et. 4. ce. vbi p̄s.

CDoc. autē in pncipio solutionis ponit op̄. tenētem negatiūam partē in. q. p̄ in generali. et cōsequēter descedendo in particulari. vbi. 7. vel. 8. dicta seu cōclusiones possent for mari. et tres rōnes pncipales pro pncipali cōclusiōe notat. vide Zbo. 7. et. 8. physicorū. et p̄mo cōtra gentiles. et in. q. d̄

potētia. q. io. 7. 5. 7. 3. et in. 3. parte. q. 3. 2. videat etiā in. 2. dis. 24. et in. q. de veritate. q. io. 7. 7. 2. 7. 4. 5. 7. 8. 2. et in pma. z. q. 9. et li. 3. cōtra Gentiles. c. 8. 8. in quibus locis videtur repugnatiā in dictis eius: ut p̄z intuenti recte. Queratur etiam Hod. quolibet. 6. q. 7. et quilibet. 8. q. 1. 2. et quilibet. 9. q. 1. 9. v. l. 1. 3. et quoli. 1. 3. q. 3. Et Hen. quoli. io. q. 9. et quoli. 1. 3. q. 1. 1. et quilibet. 1. 4. q. 2. 7. 5. Et Egidius Heremita sup li. physi corū. 7. 7. 8. et alibi: querant etiā sequaces horū: et Albert⁹ magnus. et Joānes Jandonus. q. tñ affirmatiū vñ fouere saltē partialit̄. ochā et ceteri nominales iducātur.

Cōsequēter impugnat illā op̄. et ponit dicta opposita i generali et speciali pcedēdo et declarat egregie. vbi idez. et qñ nō p̄t agere in se vel mouere se: et respectu cui⁹ termini et vbi et quādō et respectu cuius sic. et instantias tollit suo modo. et tu ipugnabis euassiones thomistarum et aliorum hic garulatum p̄priā vocē ignorantiū: vt scis.

C Infra ibi cū dicit. de his alibi. quere super li. physicom. 7. in. 2. di. 1. q. 4. et in. 4. di. 1. q. 1. egregie. et in quolibet. q. 1. 2. aliqualit̄. et alibi sepe. supra etiā in hoc lib. 7. 5. hui⁹ tetigit ex illis respōsionibus instantiarū bene itellectis iferri possunt plura que relinquātur lectori.

C Ante illā respōsionē ibi. Ad 3^m respectū ad agens h̄z forma aliū r̄c. ponitur quedā littera que assignatur extra: sed q̄ notabilis et subtilis. et supra omīsa hic apponā eam que talis est. Cōtra aut itelligis q̄ p̄m̄ iquantū p̄us sine itelle-ctū posterioris itelligis q̄ ostendit ipossible cū sit relatū ad ipsum. aut q̄ illud q̄ est p̄us sine itellectu illius q̄ est posterius itelligitur: et tūc in sic separatū itelligi cōsisteret prioritas nature. et tamē illud q̄ est posterior si sit absolu-tum simil̄ possit itelligi sine itellectu illi⁹ q̄ est p̄us. seq̄ q̄ naturalit̄ posteri⁹ est naturalit̄ p̄us. sicut ecōuerso. Nō ergo in hoc q̄ est hoc posse itelligi sine illo cōsistit nature p̄o-ritas huius ad hoc. sic enī asinus esset p̄or natura homine: nec in hoc q̄ est hoc esse vel posse esse sine illo: q̄ tūc p̄mis se demōstratiōis potissimum nō essent p̄ores natura. cōclu-sione: cū deus etiā nō possit facere q̄ illis veris existentibus cōclusio esset falsa. in quo ergo p̄sistit ista p̄oritas: In p̄dica-mētis dicit. 7. 5. metaphysice. q̄ illud est p̄us natura a quo nō cōuertitur subsistendi cōsequēcia. si ista diffō sit cōver-tibilis cum diffinito: quomodo tūc p̄missae demōstrationis sunt p̄ores natura cōclusionē: ibi enī cōuertitur existendi p̄sequēcia licet nō causandi. si dicat. 5. modus philosophi in p̄dicamētis. q̄ duoz̄ fm̄ existentiā se cōfūtū q̄ est causa alterius est p̄us natura alio: vt hominem esse ad orationē hoc dicentem: quomodo ergo itellectus p̄us natura volū-tate respectu enī illi⁹ nec est causa partialis nec totalis: nec vt volūt aliqui sine qua non.

C Hec l̄ra satis subtilis et notabilis est. pro cui⁹ declatiōe et euasiōe. vide in. 2. q. 1. et in quoli. q. 4. 2. in Grācis. specialit̄ in p̄cōfla. di. 1. 2. quere ochā in p̄. di. 9. 7. 1. 2. sed nō imitādo. mul-tiplicē acceptiōem ordīs in cōi. et ordinis nāe in spāli nota-bis in dīnis et in creaturis plura hic addendo.

C Deinde descedēdo in speciali ibi. de accidēte q̄ aliquod subiectū r̄c. pcedit de motu grauiū et leuiū. et ibi facit mētēs de expōne illius c. Mōuentiū r̄c. 8. phy. t. c. 2. 7. Cōsidera an fuerit p̄pria ibi. an alibi an aliorū. extimo enī q̄ exposuit. et q̄ dispurauit in physicis. sed in. 2. dis. 2. q. 1. 0. ponit expōse il-las r̄siōes. quere etiā aliquorū in. 4. di. 1. 2. q. 4. et alibi.

C Excludit cōsequēter. 4. fugas: licet plures posent assignari: vt habz in. 2. vbi supra de causa motus grauiū. Quere il-las vias in expositoribus antigis. 8. physicom. 7. 3. celi et alibi. vide modernos parisiēs et ibidē. nec enī per se a re-mouente prohibēs: nec ab influenti celesti: nec a pellēte vt talis: nec a centro trahēte: nec a se vt actu moto nec a gene-ratē nō virtuall̄. religuit ergo q̄ a se effectuē vt q̄d. et gra-vitate aut q̄ forma substantiali vt quo. q̄d ostendit suo mo-

do discurrendo.

C Qd̄ additur ibi de motu progressiōi alii. p̄dēra p̄ totū et euasiōem et impugnatiōem singulare. et expositionem in Ax. nō vulgarem. vbi posset introduci id qd̄ habz in. 4. dis. 10. q. 7. et di. 4. 9. q. 1. 4. de potētia motiua totali: nam quicqd̄ dicet aduersarius de potētia motiua organica saltem de il-la totali. loquendo non valēt fuga: recurrente ad diuersitatem partium.

C Aduerte etiā ibidē ad illā remissiōem ad li. 3. de aia. an i-telligit de l̄ra Ax. et antigis expositoribus: an certe de suis q̄. ibidē. quas sibi attribuit. et hoc z̄ "vide" pbabile: q̄uis nō nulli scotiste illas. q̄. velint nō fuisse eius. cōformes tñ doctrine ipsius sunt. et oīno eius esse fortis reor.

C Deinde ibi. Tertio de nutritiōe r̄c. aduerte ad ea que ha-bet in. 2. dist. 15. 7. 1. 9. et in. 3. di. 16. 7. in. 4. di. 10. q. 6. et dis. 4. 4. q. 1. 7. 4. 9. q. 1. 2. sequentibus. et alibi sepe: quere antiquos et modernos super li. de generatione plura addendo. exposi-tiōem etiam singularem ibi in Aristotelē. z. de anima. pon-dēra signanter.

C Cōsequēter cuz dicit l̄ra. ibi. De secūdo alibi plixior r̄c. quere in. 2. di. 1. 8. et in. 3. di. 4. quere medicos. et in physicis et alibi plura ad hec.

C Deinde parū post cū dicit. alibi diffusius habet. Quere in q. li. de aia. 7. q. collationum. et in quolibet. q. 1. 5. et in p. di. 3. q. 7. 7. 8. et in. 2. di. 3. parte. 2. q. 1. et di. 2. 5. 7. 1. 7. dis. p. pondera ibi cū dicit alibi p̄dicta ppter illud qd̄ supra in p̄ncipio pre-supposui de his. q. et scripto in snias q̄tū ad p̄oritatē bñ di.

C Infra. ibi. sed h̄z de vo "a multis r̄c. et sequitur. (Scernēdo. s̄ alibi explanare. q̄re in. 2. vbi p̄us. et in p̄mo. et sup. z. phy. 7. 1. di. 1. p. et alibi plerūq̄ in doctrina hui⁹ et aliorū: vt nosti. 1. 7. di. p. latīs copiose tractatur. vide vbiq̄ Bonaventuram.

C Premissis. 6. dictis seu ḥnibus addit alia ḡnālē scoticaz vbiq̄ notādā de digni⁹ nāis entiuz. et est snia phi. 8. p̄phy. t. c. 5. 6. 7. 2. de gene. t. c. 5. 9. et alibi sepe. vide in. 2. di. 2. q. 1. 1. et in p̄mo. di. 1. 7. q. 2. et in. 3. di. 3. 1. 3. 7. 1. 4. et in. 4. di. 10. q. 7. et alias pluries.

C Et q̄d̄ sequitur ibi. Creature cōiter p̄ducuntur r̄c. h̄z dicit p̄pter speciales creature de po⁹ ab⁹. et forte ordinata saluadas. et oīa que sequitur in obonib⁹ et replicis ibi ad vngue p̄derabis: et solones fecūdissimas: nam nullibi meli⁹ ex-minauit. et oīm penitus remorsum abiecit.

C R̄siōes ad ar⁹ op̄. valde fertiles minutū masticabis. vide in. 2. vbi supra plixiore subtilitate de dupli p̄mi⁹ in i. solone tacta: s̄ ad quē locū se remittit in fine illi⁹ r̄siōis notabis ut supra sepe allegauit multa alia addendo.

C Ad 3^m argumētu p̄ adducit r̄siōem q̄ vñ Hen. q̄re eum. vbi supra. et ipugnat singula. et vltio ponit suaz valde do-ctrinalit̄. vltio i stat tripl̄. vbi adducit r̄siōne. et anq̄ for-mat. 3. et poss̄ l̄ra transmutari; satis tñ bene iacer. pondera-bis ibi cū dicit. stude. et an illa vba que sequitur sint extra vel vltimata resolo ad mētem doc.

C Letera q̄ ibi sequitur. vslq̄ ad finē mēti impōme. faciunt enī lectorē velit nolit attentū nī sit asin⁹ ad lyram. Expo-sitiōes speciales valde in Ax. ibi p̄derabis. de actu etiās v̄tuali et formali et potētia correspōdēte: vocat. n. in. 2. di. 3. q. 8. actiōes tales v̄tuali vniuocas. vide Tho. i. parte. q. 7. 7. arti. 6. p̄mi. vide p̄ponere hui⁹ duplice actū: l̄z nō v̄tac his termis. vide in quoli. q. 1. 5. ad finē. et in p̄ reportationuz. di. 3. 5. q. 1. optime ad p̄positū: sed h̄z singularissime.

C Examīabīs diligenter illā solone d̄ relonib⁹ oppositis: nā in via hui⁹ p̄t p̄derari valde illud ar⁹ difficult̄ oīb⁹ alius. vide 3. di. p̄. Adōnes r̄lonis real. 7. 6. q. q̄libeti. 7. 1. 2. eiusdem sed. 2. 6. di. p̄mi. nota bonam euasionē. Cōsidera et an tales relones sint reales nō obstatē q̄ sint. z. modi: posito etiās q̄ sint attende q̄ refert eas poni esse eiusdem vt subiecti: aut eiusdem vt fundamenti vel termini. Aduerte etiam.

Liber nonius

quo mō intelligit doct. extrema aut nude aut sub relatonib^z. plura alia subtilia adducatur. Quere Grā. in pmo consta. di.3.q.8.vide Landulphū z pe.de a. et alios sequaces. et super. 7. z.8.physicorū resolutos scotillas. et caue ne nomina linn garitus icuras.

Sequitur. q.iz. et ultima hui^z. 9. de dīa potentiaruz rationaliū et irrationaliū. t.c.3. que pulchra atq; vtilis plerūq; est. in qua sūia doctoris licet sit subtilis satis tū determinata declarat pmo intē^m differētē. Deinde querit eius cām. vbi videt tāgere modum dicēdi aliorum. que tamē ifra sustinet ad mērēz Ap. quere antiquos B. maxime Alex. de Alexā. quē p̄slipponit vbiq; in hac metaphysica et Albertū et Tho. et alios. obicit vō cōtra illum modū dicēdi. seu cause redditioem triplū. Deinde psequit̄ alio modo itentū sub dupliciti mēbro. Alibi sepe tangit fundamēta hui^z solonis. quere eū. z. dist. p. et io. et sequentibus in quolibeto etiā. q.16. et sequētibus. et alibi.

COr tāgit ibi p̄t de imediatiōe p̄ponis contingētis. vide in plo. q.3. z.8. di. p. ad finē. et i.4. q. quolibeti. vbi plura ad propositū huius māc. 39. etiā di. p̄mi. et alibi sepe idē habz. quere ocham vt nosti.

CDeinde cū dicit. iuxta qd de liber^t vō^{no} alibi tē. quere aliquos quos supra sepe notaui. et maxime theologos. quere in theorematibus. et sup. z. physicoz. In pmo di. i. q. 4. et di. 10. et ifra. et in. 4. di. 4. 9. q. 10. et in quolibeto. q.16. t. 15. et in z. di. 25. t. 28. et alibi sepe in doctrina hui^z habet hoc copio sed oħħaz quolibeto. i. q. 16. t. 17. et alios aduersarios ingre. et exclude vbiq;.

CAliud notabile qd tāgit de dupliciti. v3. indeterminatiōe et determinatiōe opposita. vide optime. 28. di. p. q. finali. t. z. di. eiusdem. parte. z. q. 4. et etiā. 3. di. eiusdem. q. 7. ad finem. t. 7. dis. eiusdem. vbi plura ad p̄positum. et alibi plerūq; idem intenies.

CInfra ibi. Sed quo mō faciūt et ē. vide que sequuntur ibi in p. di. z. parte. z. q. 4. ad finē. et in quo^{no}. vbi p̄us notāter. **C**Letera que sequuntur ibi. per dicta p̄t respōderi tē. vscq; ad solutiones p̄ncipalium. nota singularissime. qz. pfunda et necessaria vbiq; doctrina. et tāge plura pro et cōtra vt nos. sti ex antiquis et modernis.

CMotiuū illud qd tangit in solone p̄ncipalis p̄mi ex p̄rio phermenias. omne qd est tē. videtur eē Den. Pro cuius clariori notitia. vide in p. di. 39. soluēdo instantias in solutio ne p̄ncipali. et in. z. di. i. q. 3. soluendo rōnes Den. et in. 3. dis. 18. soluēdo. 4. p̄ncipale. et sup p̄ li. phermenias ad finē maxime in modernis p̄ficiensibus. et alibi.

COz ifra ibi. discussiōem istoz. et an circa finē determinēt ad yelle tē. omisit indiscutiblū. quere vbi supra notaui. si pmo. di. i. q. 4. et in. z. di. 6. aliquat̄. et vbi p̄us. et in quolibeto. q.16. optimē. et in. 4. di. 4. 9. q. 6. 9. et io. et alibi plerūq;. que Grā. may. et ochā et alios antiquos vt sepe notaui. Ut breuiter vbiq; p̄ voluntas creatā nō necessitatū absolute respectu alicuius obiecti. et p̄ p̄t suspēdere actū respectu cuiuscūq;. si tamē elicit respectu finis vel boni iquantū ta le est tū yelle. et mali tū nolle.

CDeinde qd breuiter p̄tractat in solone. 5. p̄ncipalis de causa salitate frigoris respectu caloris. et de motu reflexo. quere in physicis. et apud medicos. et in pblematibus Arist. et in perspectiua et alibi vt scis copioe. et similē in solone ultimi p̄ncipalis. vide diligenter ea que paucis colligit. quia maxime fecunditatis.

CAlias questiūcas quas An. An. hic mouet. v3. an actus sit p̄ potētia tē. et an actio sit in passo. accepit ex dictis supra. et in sentētys et physicis. vide in. 4. di. 13. q. i. et in quolibeto. q. 13. et p̄ reportationū. dist. 27. et alibi sepe in doctrina hui^z p̄ scđa. p̄ma vō vide tū dubiū lſale. quere etiā in sex p̄ncipys p̄ scđa. altercatio tamē magna apud antiquos yr

esse circa illā. quiere thomaz et sequaces. vide. i. q. 4. t. 2. q. quolibeti. arti. i. ratiōe. z. t. z. di. p. pte. z. q. 4. in solone. z. i. reportationū. di. 7. q. z. ea que faciūt ambiguitatē p̄ et p̄. an actio sit in agente an certe in passo.

CSimilē. q. 10. li. hic inde collegit. II. 4. p̄me questiūculē sunt dubia lſalia de gbus fecit doc. mētiōem supra. aliqua etiā ex postpredicamētis. et pmo ph̄y. accepit in. 4. illaruz. 5. vero t. 6. q. accepit ex sentētys. 8. di. p. et alibi. et pdicamētis ca. de qualitate. et ex dictis supra in. 8. li. et aliquat̄ ex. z. di. 15. et ex pmo. t. 5. ph̄ycorū. et alibi plerūq; satis. ingeniose tamē. ultima autem questiūcula est dubium lſale. per trāctatur autē super predicamētā. et in. z. sententiarū. et pmo. et supra sepe termini eius habiti sunt.

CQuestionē etiā vnicam vndeclimi lib. accepit ex dictis supra. in. 8. q. 3. v1. scđa. et ex physicis. et ex. z. di. z. q. 9. et seqn. tibus. et ex. 4. di. 4. 4. et ex. predicamētis. et alibi sepe in doctrina b^z. ipsius motiuū tractātur. an autem cōclusio quā ibi tenet sit de mēte huius satis vbiq; dubiū est. qd discer ni poterit ex dictis in. 8.

CEodē modo dicendū est de. q. iz. li. naz. due p̄me sunt dubia lſalia: qd in plerūq; locis in doctrīa hui^z possunt fūdari. vide in plo. q. finali ad finē. t. 3. di. p. t. z. t. z. t. 8. di. eiusdē. et alibi sepe. 3. vero. q. accepit ex dictis in quolibeto. q. 7. et 8. di. p. q. finali. 4. etiā accepit ex. z. di. p. q. i. t. 3. 5. dist. p. et sequētibus. et ex tractatu de pmo p̄ncipio ultimā autē de verbo ad verbum accepit ex. z. distin. primi. q. 3. imo fere tota hic habetur.

CEx gbus correlarie inferri vide tāgē veritas illius. 3. presuppositi a p̄ncipio hui^z tractatus. q. v3. tū super. 9. li. scripsit doc. q̄ones: licet vt ibi notaui in aliqbus antiquis originalibus reperiātur. q. sup alios libros: aut ab ipso additos aut a sequacibus: sed cōtentī suūmū cōmuni stilo librōrum. Ea certe que sequunt̄. 9. libros in Aristotele. vscq ad. iz. fere repetit que p̄us dixit. Materia vero. i. z. libri disputat in sentētys: vtputa de vnitate. simplicitate immālitate p̄nitute infinite intellectua^r. et omnipotētia atq; eternitate et imutabilitate et essendi necessitate: necnon et gubernatiōe p̄mi entis atq; aliorū ad ipm depēdētia et ordine de itelli gētariū etiā natura et numero. et de alis oībus fere que ibi tangit p̄hs. cōgrue ergo doctor hic omisit ista retractare: vt ea que balbutiēdo tetigit Aristoteles de illis nō essent sibi fundamēta. q. veraciū: sed ea potius qd veritas ipsa nobis reuelauit in scripturis diuinis. Cōtentus etiā cu. Auic. amico eodē numero. contentus insuper angelicus doc. cu. itelligentiaruz. de quarū consortio meruit finalē effici triplicis ierarchie triplicate numero. quātūz ad li. et xpi discipulorū circiter quo ad. q. ad cuius obsequiū cūcta recte ordinauit. Quid enī p̄dest antiquorū somnia de rerum p̄ncipys in pmo. de veri^{no} in cōmuni cognitiōe in z^o. Eiusdēq; insitiōe in particulari altercatiue in z^o determinatiue ve rū quo ad ambitū p̄siderationis in. 4. Et quo ad nominū multiplicatiōe in. 5. atq; modū p̄siderationis in. 6. de entis quoq; per gditates p̄dicali diuīstione atq; ipsius p̄ subiecti ue p̄tis sube. v3. sensibilis gditatiua rōne logica tamē et in cōmuni iūstigatiōe in. 7°. Reali autem applicatiōe in. 8. p̄ potentia iūstipper et actū entis dissidē in. 9°. de p̄mis passionib; eius in. 10. de p̄ncipys eiusdē entis i complexis p̄reambulariter in. 11. et vt potuit iūgeniosus Aris. determinatiue i. z. de mathematicis vero entib^z in. 13. et i. 4. cōtemplari: ac in eoz speculatiōe cōfusa et itricata tempus et etatē conte rere: nisi mercede laboris expectem^z. vt faciali. v3. ituitu p̄mi entis iudicis cūcta cernētis. omnia eminētissime contiñētis. obscurā in claram metaphysicā cōmutemus: qd in olympiadibus dum taxat p̄eualentibus confertur. Cum etiā ergo pauper Mauriti dirige in obsequium xp̄i. cui sit honor in euum. Amen.

Secundo pronosta circa dicta doctoris in tractatu de principio iconplexo. ver. omnirum rerum deo maxio: optio: vnico vero conformiter precedentibus breuiter discurrat. Est enim hic tractatus ne duz speculatione singularissimus cuim fundamentis vtim conmuniter in sententias. et alibi verum catholicus atque deuotissimus: fidei quoque xpianae fulcimenum radicale. Hoc etia*m* eius aduersarios preclaras et offensivas atque defensiva arma. Intetio doct. in hoc tractatu est anti quoz philosophantur atque paganorum errores confutare. et circa primo entis vnitatem: infinitatem: causalitatem atque certas perfectiones naturali rone: vt huius status imbecillitas attingere potest negocari. vt sic si dei aduersariis ostendat non modo ex creditis et supnaturalis revelatis posse suffragari nostre religionis ortodoxe veritati. verum ingenii humanae iuentione: et maxime huius agle iter sidera nidi collocanitis cellarimo volatu scripsit vt extimo huc tractatu ante qui in metaphysica. et etiam theorematum vt ifra tangaz. qui re in. q. ii. 5. li. 7. 4. li. et alibi sepe implicite. licet videat oppositum aliquado: vt in sequentibus pertractabo. **D**ividit aut in quatuor capla principia. et premitit nedum xpi et secundum: verum platonis etiam in Thymeo secutus monimenta iocationem diuinam toti tractatu. et similiter in principio cuiuslibz capl*s*. et vtitur cognit*io* verbis. 8. ad victori*am* descripti in principio cuiusc*am* capl*s*. et suo more pcedit peryphetic*am* a communioribus ad minus coia. posset etiaz diuini in phemi*am* et tractatu*m*. et tractat*in*. 4. c. et prim*u*. c. in partem phemialem executu*m*. et sic de aliis. pponit ergo in tentu*m*. et icipit ab ordine essentiali qui est passio quedam entis et dividit ipm. et prosequitur mebra subdiuidendo. et rone*m* et assignando in primo cap*s*. et in scd*o* in duobus ultimis ad peror*m* applicando. et tentu*m* concludendo. Et in fine cap*s* primi epilogat notater dicta. hic lector introducat multipli et diuisione entis in quiditates. ver. vt in subam et accidentes. in modos vt in finitu*m* et in infinitu*m*. in passiones: vt in vnu*m* et multa. et passionu*m* atque modoru*m* notetur multitudo et ordo et que absolute et que respecti*m* sunt. ordo. n. essentialis vis. detur passio quedam respecti*m* ipsius entis a quo icipit doct*or*: vt ex eius multi*m* et mebro*m* notificatione ad ordinato*m* et cognoscenda deueniat. et per dominus ad prim*u*. ad quod ola ordinaru*m*: quod est principale intentu*m* hic. Quare aut de essentiali et non accidental iudicatur ista magis apparebit. vbi etiam aduerte cu*m* dicit: Rationes diuidenti*m* huius diuisionis hic transeo: quod alibi et illud alibi posset assignari in theorematibus. vbi illa tangit egregie: sed quod ifra videat huc tractatu*m* scripsisse saltem quantu*m* ad aliqua que ibi iseruntur. ver. ppone*m* creditas. illud alibi queratur in physi*m* et supra sepe notari. pro ampliori notitia dictoruz. videlicet. 30. di. p. q. z. ad finem optime. 7. 3. di. z. q. 7. qd sit ordo. tam*m* de. eti*m* multiplice acceptance ordinis in commun*m*. ver. perfectio*m* generatio*m* na*m*: qui multipliciter sumitur. durationis eti*m* et originis et rone*m* membrorum et equiuocatio*m*: vt non solum in quolibeto. q. 4. in principio. et copiose in Gr*a*. dist. 7. 2. 3. p. 2. fl*a*. et apud alios formalistas. quoties eni*m* priori*m* et toties ordo accipitur. et ec*o*tra. quod dicant obstinatius. vult ergo breuiter in hoc primo cap*s*. quod ordo essentialis alius proprius alius co*m*. communis vero alius eminetialis alius depedentie. depedentie quoque alter*m* causati ad c*am* quod est qua*m* duplex ser in quatuor cas*m*. ali*m* car*o* posterioris ad causatum proprius eiusdem cause. et hoc vel proprius que vel remote. et domini*m* intelligi de ordine essentiali eti*m* de depedentia nature ad suppositu*m* tertii. 7. 19. quod quolibet*m* de depedentia nature ad suppositu*m* qu*m* vocat essential*m*. et ponit mutui*m* in omnibus. et ratione*m* beac*o*ns confirmat et declarat membra. vbi lector plura addat diligenter.

Circa dicta in hoc prica possent multa ingiri: sed paucata tang*am* ver ad maiora lector moueat. **C** *p*ri*m* quod re a proprietatibus passiu*m* ipsius etis icipit. cu*m* absolute sint maioris entitatis. et propriis cognosci*m*. **C** *z* quare dicit illa prima diuisionem esse equiuocata: cu*m* ordo enim tialis diuidat ordinem in comuni*m* et accidentale. equiuocatus aut in prima diuisione videtur vniuocas in scda. al*l* vox in voces diuidet. Itet sequitur. est ordo eminetialis. ergo essentialis: sed in equiuocis non est prima nec opposit*io*. plura alia motiva ad hoc possent adduci. **C** *z* *z* prima diuisionez obvicitur. tum quod mebra coincidunt: quod emines est idpendens et e*st*. vt vide*m*. Tum quod mebra non suffici*m* euacuat diuisionem: na*m* in dinis ad itra ponitur ordo essentialis: vt h*ab* expresse Gr*a*. vbi supra non tam*m* est ibi depedentia nec eminetia. **C** *z* vide*m* quod primus modus ordinis essentialis. s. proprie*m* cap*io*do ipm magis erat ad propriitum h*ab*: quod prim*u* quod ven*m* est supra ordinem. et non refertur ad posteri*m*. quod illum postponit. seguit etia*m* dei ad creaturam esse relationem reales cu*m* sit ca*m* eius. al*l* processus nihil erit. **C** *z* v*er* quod ioueniet etiam ordinem esse relationem passionem. et cu*m* hoc ipm esse egparat*io* relationem. quod et fer*m* per se est passionis superioris. **C** *z* circa scd*o* memb*z*. et diuisionis dubitat: quod non videtur quod sit ordo enim tialis: sed pot*est* accidentalis effectu*m* iter se nisi ponat vnu*m* et c*am* alterius: et tunc mebra coincideret. assumpt*io* prob*at*: quod vel effectus tales coparetur ad c*am* prima. vel ad c*am* z*am*. si primo mo*m* cu*m* nihil ad extraneous agit. quod ponere primu*m* effectu*m* non ponendo scdm et e*st*. si scdm mo*m* cu*m* talis taliter mouet: sicut moueta primo. quod vt prius pot*est* care et non posito primo. plura alia h*ab* possent adduci: s*ed* his solutis patet facilius via ad reliqua soluenda.

C *z* Ad primu*m* pz. z. dist. primi. q*u*i*m* in principio solonis. et i*m* repartitionuz in plo. q*u*i*m* arti. 4. z. 3. dist. primi. q*u*i*m* et in quolibeto. q. 7. quod Uua. et Gran. z. di. primi. et Thom*a*. i. pre. q*u*i*m* arti. 3. et alios vt nosti. processus enim in cognitidem dei ab intellectu viatoris ex creaturis cu*m* de lege co*m* non possit propter quod seu a propriis cognosci. proprietates et relative primi entis in mediatis se hab*it* ad medium dm*in*rat*o* quod. quod absolute: cu*m* im*er* ex e*st* vnu*m* relati*m* se*q*ue*m* et sui correlat*o*i*m*. i*o* illa quod im*er* i*st* sunt perenti remot*o* et mediatis attingunt*o* nobis. **C** *z* Ad. z. dixi copiose in sil*s* sup. q. 4. an*te* pred*ic* h*ab*. sustin*em* do equo*m* entis. non incouerit*o*. n. voces equocas ordinate idem significatu*m* significare: et ita dist*o* prime vocis fit in equo*m* et i*m* immediate. Ex*m* de dist*o* entis in subaz et acc*o*ns. quod t*u* adhuc equoc*u* est ad. 9. g*ra*. sil*r* dic*at* in propriito. **C** *z* Ad. ali*l* quod addit*o* ad idem de illa d*omi*n*u*a. dici pot*est* quod non tenet nisi sup*to* propriite pro uno significato: vt vbi supra h*ab*. et sup*li*. ele*co*z. **C** *z* Ad. 3. quod ad prima probation*o*. dico quod non coicidit formaliter s*ed* co*m*ter accidit in ali*m* dissolibus. maxime respectu*m* et absolutis aliqu*m* quod ad. z. probation*o*. d*omi*n*u*o*m* doctrina scoti non rep*et* exp*l*ique*m* in dinis posse assignari ordinem essentiali*m*. Imo pot*est* opp*os*it*io*. vt. 4. q. q*u*i*m*. h*ab* arti. pro ad finem: sed saluado Gr*a*. d*omi*n*u*o*m* h*ab* log*o* doc*em* de ordine essentiali*m* eti*m* et quod non e*st* in dinis. Gr*a*. v*er* ext*end*it ordinem essentiali*m* ad ordinem essentiali*m* profession*o* seu proprietatu*m* ei*st* e*st*. **C** *z* S*ed* di*ces* quod co*m*ter d*omi*n*u*o*m* quod g*ra*ditas sub mo*m* vocat*em*: s*ed* in dinis sunt g*ra*ditas sub propriis modis. quod propries eti*m* non sine ordine: vt v*er*. quod in dinis e*st* ordine essentiali*m*. **C** *z* pot*est* dici vno*m* quod d*omi*n*u*o*m* co*m* ea facili*m*: pot*est* negari quod affirmari. v*er* sustin*em* do veritate ei*st* pot*est* dici quod o*m* eti*m* tales in dinis trahunt*o* in idem*m* vnu*m* radicalis: quod t*u* manet ordo proprio*m* et originis non proprie*m* essentialis nec na*m*. vide*m* in reportatis. q*u*i*m*. plo. z. q*u*i*m*. quolibet*m*. et sequentibus. **C** *z* Ad. 4. di*co* vt prius. quod icipit a co*m*ter*m*: vt desc*ed*at ifra ad specialia. Et quod addit*o* de relone reali. prime cause querit pulchram difficultatem: qu*m* vide singularissime in primo. distin*z*. 30. questio*m* secunda ad finem. **C** *z* Ad. 5. dico quod ordo est passio*m*

ordo eti*m* eti*m* essentialis
dependente causa*m* post*ter*ior*m* ad causa*m* propriis eti*m*

ad causam est quaduplex. q*u*i*m* causa*m*
post*ter*ior*m* ad causa*m* propriis eti*m*

De primo

respectua: ut supra notaui. non tamē species relatiois pre dicabilis: sed trāscē: sicut causa & h̄: nec oportet q̄ sit ade quata: sicut pater de alijs disiunctis. nego ergo q̄ sit per se s̄serius ad diuisum vt tale. Ad ultimum sustinendo pri mum effectū nō esse causam sc̄i. dico nihilominus q̄ cau sa verius est in potētia remota ad. z. nō posito p̄mo. & po tentia propinquā ipso posito. Tunc cuz queritur: aut talis cā est p̄ma simplr: aut secūda. potest dari vtrūq;. Et cuz ar guitar cōtra primū membruz. dico q̄ est necessitas sequētie: licet nō cōsequentis. & loquendo de potētia ordinata dī nō p̄t aliter cāre: vt pote ignire. n̄i p̄s saltem nā caleficiat lignū. physice vero loquendo negare f̄ assumptum. de quo nō curio: quia in hoc theologo semp credenduz. potest etiā & forte securius dari z. "membri. q̄ delis res quas cō didit sic administrat z. & sic nec eēntys. ita nec actionib⁹ suis priuat cōmuniter entia. Et cum dicit q̄ prima mouet cōtingēter. verum est simplr loquendo: sed fm̄ quid & de potētia ordinata: & necessitate cōsequētie necessario. Exemplum de creatione & ifusione anime & intellectue causa autē sc̄a necessario & naturalē p̄t agere: sed tamen totū est fz quid. vide. 8. di. p. ad finem. & in quolibet. q. 7. z. 39. di. p. & z. di. atq. ii. i. z. zo. eiusdē. z. i. di. z. q. i. arti. 3. & di. z. eiusdē q. i. z. 8. q. quolibet ea que faciunt ad p̄positum h̄ optime. Vnde breuiter dependentia essentialis simplr tātu est ad causam p̄mā loquendo de causalitate extrinseca. fm̄ quid vero ad alias causas potest ponii. vide. i. z. dist. 4. & alibi vt nosti plura addendo.

Equisur ca⁹. z⁹. in cui⁹ p̄ncipio in aliquibus originalibus ponitur numerus cōclusionū & tituli earū que in hoc capitulo disputātur. & similiter in sequētibus. c. in p̄ncipio cuiuslibz habetur: sed quia nō videt littera doc. assignauim⁹ totū vt additioez vel extra. vscq; ad p̄ncipiū capl̄ exclusiue in hoc cap. vt in. p̄mo ca. premisit per tractat de illis diuisiōibus ordinis essentialis. & qualitātē mēbra repugnat. & sufficienter euacuant diuisum. que sunt cōditiones bone diuisiōis: vt docet Boeti⁹ lib. diuisiōuz. in p̄ncipio igī. ca. p̄mittit tres regulas vel ppōnes gñales: & ostendit vītate eaz q̄s sic ceteras cōclones l̄ra grossa ad modum textus: reliquū vero ad modum expositionis vel glo se annotari fecim⁹. Deinde comparat mēbra diuisiōnum. & p̄mo z⁹. & ibi p̄ncipaliter comparādo causam ad causatū fm̄ quatuor genera in. 6. cōclusionibus. in quarū p̄mis q̄tuor cōparat effectus. 4. causaz fm̄ concomitātiā inter se. in diuisis vero religs cōparat causas iter se. & maxime in vltima. Deinde cōparat effectus iter se fm̄ ordinem. vltimo cōparat mēbra p̄me diuisiōnis. & oia in l̄ra expresse & ordinate pponit. dicit ḡ p̄mo cōparando effectū cāe finalis ad effectum efficiētis. Qd nō est finitū z. quā z̄nem pbat duplii rōne in quarū p̄mā cuz dicit. Et loquor de his que soluz p̄rie sunt effectibilia. debz itelli ge de positivis & entib⁹ realibus ad differentiā negationum vel non entiuz vel respectu rationis in. z. rōne ostendit p̄mitatē finis respectu efficiētis tripliciter. & ifert veritatē cōclusionis. & littera tota satis clara est. Deinde comparat effectum efficiētis ad effectum cause finalis. dicens. Qd nō est effectuz z. que propositio est magne altercatiōis iter philosophos & theologos. & maxime apud Averroystas. & alios alr. A. interpretantes atq; iter se dissentiētes. dei nāq; permissione sequaces illius cōmētatoris hac animaduersiōne confunduntur: vt iter se plerūq; discrepent atq; contradicant. & nimirum si cōfusum imitantes & ipsi cōfundantur. pbat autē illam conclusiōem vñica ratione. & ifert notāter valde z̄ corollariū vel duplex vt expresse loquitur doctor. tamē ponēdo 3. & 3⁹ possz assignari ibi. Non ergo A. z. vbi brevibus tāgit intentionem philosophi de p̄ductione intelligē

tiarum. vbi currit varietas opinionū. quere. 8. di. p. q. fina li. z. q. 7. quolibet. z. in. z. di. p. q. z. p̄vleriori declaratio ne hic dictoruz. vide etiaz in principio. 5. metaphysice. z. in plo. p. q. 3. z. 4. propter ea que dicit de obiecto & operatio ne & fine multipliciti. Qd etiā tangit ibi de. 4. causis. habes in theorematib⁹. & metaphysica vt supra notaui. & alibi se pe. pondera omnia verba textus ad vnguez. Consequēter comparat effectuz efficiētis ad effectum materie dices. q̄ nō est effectuz z. quā probat tripliciter. & non ponit p̄ma econuerso cōmūniter. q̄ multa sunt effecta: que nō ha bent materiam: vt patz de angelis & accidentibus. de quo alias. & l̄ra satis facilis est: quā ifra magis examinabo. Deinde comparat materie effectum ad forme effectū. dices. Qd nō est materialium z. quā vñica rōne satis efficaci probat ex fundamentis Arist. Consequēter ponit alia cōclusiōnem generalem comparādo causalitatem itrinsecarum causarum ad causalitatē extrinsecarum. dices. Qd nō est causatū z. quā probat dupl̄. & notāter. ex precedentibus etiam satis patere videtur post illa verba. hec cōclusio bene pbat. & ponit in aliquibus originalibus vna lōga ad dītio que sic incipit. De ordine causaruz in causando z. v. q̄ illuc exclusiue. Quatuor genera causaruz z. & quia non erat multuz necessaria nec cōis: omisimus eam. addat lector si voluerit totuz. Ultimo quantū ad hanc partem oī quid attendit. dicens. Quatuor genera causaruz z. quāz pbat. & ex precedentibus & speciali p̄batione. vbi digrediatur singularissime pertractando ordines causarum. & vnitatem earum. & modum ordinis. & itrinsecarum ad extrinsecas. & iter se vtrōbīq;. Ad que clariss intelligenda. vide plura. z. phy. z. 5. metaphysice. in. 2⁹ etiam. di. 37. & in. 4. q. i. & alibi sepe. & maxie in qōnibus. 9. metaphysice. egregie plura habebis ad p̄positū. Adiuerte ibidē ifra cuz dicit. sicut alibi de causis essentiali⁹ ordīatis diffusius explicauit. illud alibi possz assignari in theorematibus & in metaphysica. & vbi supra in sententias. sed si volueris hunc tractatuz precedere illa. Quere eum in physice: vt supra sepe tetigi. Adiuerte etiaz q̄ illa littera ibi. Sed vltius intellige z. vscq; illuc. nulla causa est equalis z. ponit additio ab aliis quibus. satis tamen bona & bene ad p̄positū. Abbinc vero. s. ibi. Nulla causa est equalis z. vscq; ibi. Expedito. v. detur omnino extra. sub illa enim additio: quia tamen lerum in causando: quia. v. z. nō dependentie: sed eminentie. Illa duo breuia motiva sub illo ex ibi. Cōtra. quare ignis vniuocum z. faciliter soluuntur si volueris. posset enī dītū arguit diuersitatem in essentia: sed extendendo p̄ductionē ad causatiōem cōiter dicimus cām vniuocā. dītū cōtūc q̄ illa ppō. nulla causa est equalis z. dītū intelligi nē dū in eodē ordine eiusdē generis: s̄ de totali totius gñis vt patz in littera. & sic patz ad instantias. Cōsequēter prosequitur de alijs mēbris subdiuisiōum sc̄e p̄ncipalis. pone do tres cōclusionses que satis patēt. prima ibi. Quia si duo z. secunda ibi. Non omne causatū z. & deberet cōtinuari. l̄ra textualis. vscq; illuc. Antecedēs huius z. quā pbat. primo exēplo. z⁹ ratione: que tamen non habetur cōmūniter in originalibus nisi iōchatiue tñ. potest autem suppleri recurrendo ad illa que dicta sunt in ca⁹. precedentē diuidēdo ordinem depēndentie qui alius est causati ad causaz. alius causati posterioris ad causatuz p̄us. tunc arguitur sic. si oppositū huius cōclusiōis esset verū. sequeretur q̄ mēbra illius diuisiōnis non repugnarent. imo coincident ut p̄z speculanti si volueris alio mō formare eaz. inquire altius vñiēsem ad arceim. 3. z̄ ibi. Nihil dependet essentiali⁹ z. quā pbat satis efficaciter. Deinde ponit. 4. p̄nes declarati-

13. uas membrorū pme diuisiōis; quarū pma ē ibi. Nō oē ex
cessum r̄c. vbi ostēdit mēbra nō coincidere. iūo repugna
re & separati reperi: quā pbat suo mō. C Scdā cōclusiō
ibi. Nō omne depēdens est excessum r̄c. q̄ est cōuersa pre
cedētis & notabilis valde quā pbat igeniose. 3° ibi. Nūq̄
pluralitas r̄c. que est famosa apud Arist. pmo physcoruz.
e.c. ho. & alibi sepe, & est pncipium fere scotici. in qua ostē
dit sufficiētiā illius pme diuisiōis quā probat resolute. v/
tima cōclusiō est comparatiua vnius mēbra prime diuisiō
nis ad vnu z̄. que notabilis valde ē: & quā singularissime
ostēdit & obyicit & soluit. & tota littera ē satis sincera. pōde
ra in solutiōe obiectionis de multipliciti fine: vt ifra magis
tāgā. & de bonitate multipliciti actus. quere in pmo. di. 17. &
z. de praxi. z. in. z. di. 7. & in quolibeto. q. 16. 17. z. 18.

C In fine caplī ponit in alib⁹ originalib⁹ quedā additio
que sic ic̄pit. siūme excessum b̄z causaz r̄c. & durat vſq; ad
finē quā ē: qz nō erat multū cōis nec nečia omisimus: nā
sicut nečia omittēre ita nō talia addere videbat par pecca
tū. lector vero addat si iuenerit. & oia subtilr ponderabit.

Circa dicta in hoc. z. caplo possent plura inquiri. & cō
tra ea obyici & ad hominem & ad rem. pauca ta
mē tāgam. pmo posset inquiri quare p̄s de diuisione. z. &
eius membris fecit sermonem q̄ de pma. C Scdā circa
4. cōclusiōem posset inquiri de causalitatē finis. & quo mo
do prior & nobilior causa. videtur etiam omnino falsa. Tū
quia deus est causa efficiēs crea^c. que tamē non habz cau
lam finalē. qd̄ probatur: quia si sic vel deū vel creaturā.
Nō primum: quia tūc esset pōr & nobilior se. Nō secūdum
quia tūc ēt nobilior deo qui est efficiēs. & pōr per te. Tūz
etiaz quia voluntas tam created q̄ icreata videtur esse pri
ma causa actus. v/l operatiōis sue. & tamē est efficiēs respe
ctu eius. ergo primū propter quid nō est semper causa fi
nalis in agente a pposito. nā si queratur quare deus creat
mūdum. respōdetur quia vult. & quare vult nō assignatur
causa alia q̄ voluntas que est efficiēs. similiter de voluntate
creata respectu actus sui. C Tertio circa. 5. cōclusiōem. &
eius probationes posset inquiri de necessitate cōexionis
causalitatiz finis & efficiētis. cum prius possit esse sine po
steriori. C Item de causalitatē intelligentiarū finali & effe
ctuā. & de identitatiē Arist. circa hoc videtur magna diffi
cultas. C Item videtur q̄ illa imagatio dicētū operatio
nem yltimam vel obiectū qd̄ attrigitur per ipsum esse cau
sam finalē sit bona. & per cōsequēs non reprobāda: quia
philosophus. z. physcorū habz q̄ finis est yltimum & opti
mum. similiter iste. z. disti. pmi. q. i. dicit q̄ omnis entis in
actu pmo perfectio yltima cōsistit in actu. z. quo coniugi
tur optimo. yltima autē perfectio rei videtur causa finalis
eius: similr qd̄ tangit doct. ibi de necessitate causati vide
tur satis dubiū an sint compossibilita esse causatū & forma
liter necessarium. C Quarto circa. 6. conclusionē dubita
tur: quia in doctrina hui⁹ idem pōt esse actuum & passiuuz
graui silt se mo^c. illud etiā qd̄ tāgit de entitate compositi
alia ab entitate partium habz diffi^cm vt nosti. C Item q̄
idem nō sit a plurib⁹ pmo videtur esse cōtra istum in ple
nissim locis. ponit enim plura & eiusdem & alterius rōnis cō
currere ad eūdem effectū: vt p̄z de potentia & obiecto re
spectu operatiōis patre & matre in generatiōe plis: plurib⁹
ēt in tractu maius cōcurrētibus. C Quinto circa septimā
cōclusiōem & eius probatiōem dubitatur: Nā omnis crea
tura est composita. vt. 8. di. pmi. habetur. nō tamen māta.
C Itez sustinet iste probabilit. 7. z. 8. metaphysice. accidē
tia esse vere composita. & similr omnes sp̄es omniuz gene

rum: vt. 8. di. pmi. q. z. habetur non videtur ergo v^m nihil
esse compositum qd̄ non habz materiam. C Sexto circa
9. cōclusiōem. & probatoē eius. dubitatur pmo cum dicit
q̄ materia est idependens: nam oppositum videtur. s. dis.
pmi. q. i. & di. i. 3. q. i. & alibi sepe. pmo etiā phycorum habe
tur q̄ cognoscitur fm analogiaz ad formam. vnuquodq̄
autē sic se habz ad esse r̄c. C Item videtur q̄ materia nō
modo origine: sed perfectione & eminētia sit pōr forma. cu
ius oppositū dicit: nam illud videtur perfectius q̄ solum
est producibile a causa perfectissima. sed materia est b̄z:
cum sit termin⁹ creatōis. C Confirmatur ex dictis huius
s. dis. pmi. q. 3. contra Henr. vbi dicit: q̄ illud qd̄ est poste
rius natura alio nō potest esse perfectius illo. materia au
tez est b̄z. 9. metaphysice. respectu forme. C Itez videtur
q̄ cause habent maiore vnitatem in causando: q̄ vnitatez
ordinis: vt pars de specie itelligibili & intellectu concurre
tibus ad causandum actū v/l habitum. C Item cuz ordo
sit respectus qui non est de genere actiūorum. nō videtur
q̄ aliquid faciat ad causandum. C Itez videtur q̄ cause
quo ad suum esse. & nō solum quo ad causare sint esentia
liter ordinate: quia in pbatione. 8. cōclusionis dixit q̄ cau
se itrinsece possunt esse in se causatēb extrinsecis. C Itez
q̄ ne dum ordo eminētia: sed etiam dependentie sit inter
causare causarū videtur ex multis dictis. hic. z. z. di. p. q. i.
Or enī non mouet nisi motum videtur depēdere a mouē
te. Quomodo etiā dabitur causa mediata & imediata. ppin
qua & remota nisi ponatur dependētia: Quomodo etiam
efficiēs propinquior fini alys: multa alia dicta doc. hic ad
hoc possunt applicari. & similiter circa alias cōclusiōes se
quentes: licz satis ex terminis sint euidentes potest dubi
tari: qd̄ lectori curioso relinquatur.

Ad ista breuibus respōdetur. Ad primū p̄z faciliter
soluto ex cōmuni pcessu doctoris qui plerū
q̄ ex determinatione sequentiū resoluti precedentia. ma
gis enim videretur causatū propinquius eē causam causa
ti remotiōis q̄ eminēs quodcuq̄ excessi. igitur ex remo
tiōe illius per locū a maiori remotiōe istud. Nihil ergo
ab re egit igeniosus Joānes. C Ad z^m iquire. 5. metaphys
ice. z. z. physcorū vt p̄s notaui de causalitatē prioritatis
& nobilitate finis. Lū arguitur falsitas ppositionis. primo
comparādo deum ad creaturā. dico vt habz iste in plo. et
alibi q̄ efficiēs agit ppter finem nō semper sui: sed effect⁹.
dico vltierius q̄c quid alij dicunt q̄ ratio finis in deo est pri
or ratione efficiētis in ipso. cōcedo igitur q̄ deus agit pro
pter se tāquam ppter finem creature. nec seguitur q̄ sit pōr
vel nobilior se: sed q̄ rō finis in ipso sit pōr ratione efficiē
tis. & hoc supra per opus itellect⁹. siue etiam ex natura rei.
C Q̄ yltier⁹ arguitur de voluntate r̄c. dico q̄ licz voluntas
divina sit pma re^a cōtingentium quantum ad liberas de
terminatiōem & cōtingentes loquēdo de efficaci vel bene
placiti. nūquam tamē agit nisi rationabilr. & ppter finem
effectus iuxta illud. deus fecit rationale creaturaz r̄c. que
re. i. di. z. & omnia numero pōdere & mēsura cōdidit deus.
sapientie. ii. pmo ergo vult finez in se & sibi. secūdo vult alia
pter illum & illum alys. similr voluntas creata vult q̄c
vult. ppter finem: aut verum aut apparētem: aut presti
tum. Refert ergo cōparare finē ad itellectum. & ad volun
tatem: ad causam naturalem & liberā. Refert etiam cōpa
rare voluntatē ad velle. & ad velle a. esse vel nō esse. de acti
bus q̄ deliberatiōis: & maxie trāscētibus est veruz q̄ agēs
omne agit ppter finē effectus de actibus īmanētib⁹ indēm
tib⁹ & surreptiōis habz specialē difficultatem. mouet enī
efficiēs methe^c obiectiue. s. itellectualiter. itellectus vero
practicus dictat voluntati sic vel sic. & seguit electio. que
re. h̄ altius alibi in moralib⁹ & apud theologos. & maxie in
doctrina hui⁹ vt nosti. breuiter ḡpōt dici q̄ nihil fit in etib⁹

De primo

agene semp
pro finem

qđ non ordinatur ad fines ab agente aliquo. vide in. q. de
bōa fortuna. et alibi vbi supra notaui. qđ re antiquos. Ad
3^m potest dici qđ est necessaria cōnexio in ordine ad tertius
s. effectus producendū. Et cuz dicitur qđ p̄ius posset eē t̄.
v^m quantum ad absolutuz vtriusq; inter se comparata. lo
quendo de fine simpliciter vltimo secus de pducibili ab
efficiente: nā lic̄ finis semper obiectus precedit in exūia
lamen plerūq; producitur in esse. Quod tangitur de intel
ligentys quere optie in p̄mo. di. 8. q. finali. et in quolibeto.
q. 7. et apud antiquos vt nosti. Ad aliud de opatiōe vltia
t̄. quere in. plo. q. i. soluendo instantias contra duas p̄mas
rationes philosophorū. t̄. q. 3. plo. soluēdo rōnes p̄me late
ralis. et. q. vltima prolo. t̄. i. distin. p. q. z. et in. 4. distin. 4. 8.
. q. z. et distin. 4. 9. q. 8. de multiplici acceptione finis. scđo
etiaz de anima habet philosophus exp̄esse. qđ finis alias
quo alias grā ciuius. Et qđ vltterius additur de cōpossi
bilitate t̄. quere vbi supra in p̄mo. et quolibeto. et specialr.
z. di. p̄mi. parte. z. q. 3. soluendo argumenta p̄ncipalia. ali
ud enī est loqui de necessario a se. et aliud de neccario ex se.
et hoc vel formalr vel effectiu. vel in alie^e essentie. vel in
idētate. aliter etiā sequendo p̄ncipia p̄b̄i. aliter sequēdo
p̄n^a theologorū. nō icouuenit breuiter apud Arist. ponere
neccium ex se formaliter. et ab alio effectiu. Ad quartū
dico qđ logtur doc. hic d̄ materia ex qua: nō in qua. et sic ces
sant omnes istaties. logtur etiam specialr de materia p̄ma
que vere ē in potētia remota et contradictionis. qđ tangitur
de. 3. entitate habes cōmuniter in doctrina huius. et princi
paliter. z. di. 3. z. 7. z. 8. metaphysice. Et qđ vltterius dicitur
de pluribus cōcurrentibus t̄. dicendū qđ omnia reducun
tur ad vnu saltem generice vel specificie vel numeraliter.
sed logtur doc. hic de strinsecis constitutiūis que reducit
ad extrinsecas causas. nūquaz enim nec ex materia soluz:
nec ex forma: nec ex ambabus simul fit vnum nisi ponat
extrinsecū vniens. vide. 8. di. p. q. i. nisi cōtendas qđ forma
seipsum vniret. de quo quere in. 4. in materia de resurre
ctio. di. 4. 3. q. 3. Ad 5^m dico qđ illa p̄positio qđ ponitur in
omni creatura nō est proprie ex partibus cōntialibus rea
liter diuersis de qua hic loqui. et sic itelligendū est de cō
positione accidentiū que est me^c cōstitutio potius qđ com
positio. Ad 6^m dico qđ logtur respectiu. imo non ponit
materiā dependere: sed quandā habitudinem habere ad
formam. Et qđ additur de p̄mo physicorū. dico qđ verum
est quo ad nos: nō quo ad naturam. imo seclusa quacunq;
forma est sū se cognoscibilis. Ad aliud dico qđ nō pro
pter perfectionē materie est pducibilis solum a p̄ma cau
sa: sed propter iperfectionem vel conditionē limitationis:
vel modū agendi cause create. vide. i. q. 4. z. i. di. z. Ad
cōfirmationem que satis appāres est. potest dici qđ actus
sui forma est p̄o natura materia: vt logtur doc. ibi de p̄o
ritate nature. et hoc habz philosophus. 9. metaphysice. de
quo vide ibi notāter in questionibus b^o. potentia autē est
por origine vel generatione nō p̄prie natura. vel aliter di
stigue de p̄oritatem nature: vt supra sepe notaui plura p̄do.
Ad aliud dico qđ logtur doct. hic de causis alterius ge
neris p̄ncipaliter. ar^m vero procedit de causis partialibus
eiudēz generis. ibi etiam accⁱ qđ habeat maiorem vnitā
tem qđ ordinis. vt p. 3. di. p. q. 7. in solutione ad fines opti
me. Ad aliud dico qđ ordo regitur ad causationē tan
quā causa sine qua nō: vel tāqua conditio causantiū: et su
militer ali plures respectus: vt approximatio et b^o etiā ex
trinsecus aduenientes: qualr autem dicit perfectiōem vi
de. iz. metaphysice. et di. 19. p. q. i. z. 30. dist. eiusdē. Ad ali
ud dico qđ accidit causis iquantum causant qđ habeat esse
ex se inuicē. est etiam aliud ordo essentialis iter esse causa
rum: et aliud iter causare. vt p. 3. Ad aliud dico qđ q̄uis
extēsue ibi posset cōcedi depēdentialia. p̄prie tamē debz ap

pellari eminentia. Qđ dicitur de mo^r et moⁿ t̄. dico qđ h̄s
locutiōes sunt metaphorice. vide egregie. 9. metaphysice
z. i. q. 4. z. 37. di. z. et h̄ in l̄ra aliqualiter. omnis enim causa
mouet se in suo ordine. et forte scđa p̄us mouet se. qđ moue
ratione mouēt se. effi^r d^o vide in theorematis. et qđ cō
muniter dicitur causam p̄mam prius agere intelligendū
est de p̄oritate perfectionis et virtutis: vt hic dicit. et vbi su
pra. similiter dicendū est de mediatione et mediatione: re
differentiam instrumentorū. Multa alia declaratiua bo
rum addat lector: quia materia ista est copiosa et subtilis et
multis ad paucā sp̄cietib⁹ multa hoc que afferit vide
rentur extranea dicta.

Equitur 3^m ca^m. applicatum dicitur
ad p̄positum. Egit enī de nu
mero ordinū premissorum tres qui sunt ad rē
vz. eminentie et causalitatis duplicitis finalis. s. et
efficiētis. et p̄cedit per cōclusiones ordinare et
satis clare: et quia tota h̄ materia in his duobus vltimis. c.
habetur fere de verbo ad verbum mutato aliqualiter or
dine. in. z. di. p. q. i. et ibi declaratur et examinatur cōmuni
ter. ideo hic breuiter per trāsēo. ponit. n. 4. cōclusiones de
primitate effectiu. in quarū p̄ma nota qđ dicit excluden
do instantiam de propositionibus de possibili et de actu. et qđ
liter p̄me sunt necessarie. plura ex logib⁹ addendo. vide in
quolibeto. q. 7. in simili. et alibi. In scđa vero cōclusiōe ad
uertere ad illā propositionem. si negatur negatio ponit affir
matio quaz in simili h̄ alibi. s. in p̄mo. di. 17. q. 4. et in. z. dis
z. q. i. z. 9. et in. 4. di. i. q. 6. ibi etiam p̄dēra instantiā exp̄bis
querere. 8. physicorū a p̄ncipio ad lōgu. z. z. de gener. t. c. 56.
58. z. 68. et alibi. in solōne vero instantie digredit valde no
tāter. et totum habes in p̄mo. vbi supra. et assignat differen
tiam triplicē essentialiter ordinatorum ab accidentaliter
ordinatis. et qualr alia est comparatio talium. et alia cause p
er se ad causam per accidēs. Et ponit tres p̄positiones. qua
rum p̄ma est qđ i essentialr ordinatis datur status: quā ap
pellat a. et p̄bat eam ratione 5^a. quas conatur Frater Gui
lielmus ochā i fringere quolibeto. z. q. i. et alia in hoc p̄ces
su vt ifra tangam: sed quantū proficit ibi dicam. z. p̄posi
tio est. qđ in accidentaliter ordinatis potest nō dari status
quā appellat. b. in cuius p̄batione cum dicit talis ifinitas
successiōis est impossibilis t̄. quere ad hoc. 8. physicorū.
t. c. 53. z. 78. z. 1. z. metaphysice. t. c. 29. et sequentibus. z. p̄mo
la enim difformitas t̄. pondera in simili in. 4. di. 1. z. q. 3. in
solutione. 3^a p̄positio est qđ simplr est impossibilis ifinitas
in causis: cuius probatiōem bene examinabis. Prima er
go cōclusio ponit in entibus naturā effectiuaz. z. ponit pri
mitatem eius. 3^a icauſabilitatem. 4^a existentiā actualē.
z. addit correlarium. 4. cōclusioni continens quasi. 4. vi
tales cōclusiones. Deinde add^r alias duas cōclusiones ici
dentales que cōmunes sunt tripli dicte primitati. quaz
p̄ma ponit necessitatē essendi icauſabilis. et scđa vnitatem
nature que ex se est necesse esse. cuius p̄bationes singula
res valde notabis. et specialiter vltimā que currit. et cōfir
mabis maxime scđaz ex. 8. physicorum. et p̄mo ce. t. 1. z. me
tapophysice. vt sc̄is: quas etiam ocham i fringere conatur. vi
dei. tu tamē fortificabis argumenta doc. et impugnabis so
lutiones eius. In aliis originalibus assignatur qđdam
parū extra. ibi: qđ sic incipit. Dic i statut. t̄. vsc̄ illuc. Itē
si due nature t̄. et aliud infra ibi. Instatur de personis vi
de l̄sa neq; multū necessaria: t̄. si volueris legere totū. p̄la
notab. et addes diligenter. vide. z. 5. 5. 26. z. 33. d. p. t. 5. q. q.
q̄ha^r regat^r ad
2002

et alibi sepe pro declaratione illius littere. 7.3. dist. p. 7.2. et super. 7. metaphysice. Deinde ponit alias. 4. conclusiones similes primis. 4. de primitate finitiae. et alias. 4. de primitate eminentia. in quarum 2. probatione nota qualiter species vel forme sunt. sicut numeri. vide super. 8. metaphysice in. q. 7. in primo. di. i. 7. q. ultima soluendo ipsum principale. et in. z. di. 3. q. 7. 2. io. conueniunt enim numeri et species quo ad resoluti in idiosyncrasia quo ad non pati divisionem: quo ad habere per se unitatem quo ad non suscipere magis et minus. differunt aut in aliis ut nosti. adiungit etiam cuiuslibet quaterna suum copiam: ut primo: et littera satis p. In aliis originalibus ponitur quedam lira que sic icipit. Ita de primo eminentia et quod non multum ad ppositum dimisimus. addes si vis. Cetero sequitur ponit. 5. alias omnes: quare prima appellat fructum huius. c. eidem. v. 3. n. a. tunc attribuendo predicta triplicem primitatem quam conclusionem dicit pregnante senario fetu. Alias vero quatuor quasi confirmata uas et declarativa eius adiungit ubi tota littera valde depedes et resoluta et singularis doctrine existit. affuit certe calamo paracleti digitus. In fine vero quasi epilogando cocludit intentum huius capitulo.

Circa dicta in hoc capitulo possent non nulla dubia moueri sicut circa precedencia: sed quia ut dixi prius in 2. dist. p. copiose disputantur ut ibi sepius notauit et aduersari atque sequaces huius pertractat fere omnia et maxime nominales. quorum argumenta et solutiones hic pertractare longius esset: ideo omnia omitto lectori ingenioso: et ad alia festino ubi declarationis prolixioris urget necessitas. Nescio enim quo zelo ductus quilibet ocbaz. ubi supra. et quolibet. 7. q. 17. et sequentibus: et quilibet. 3. q. i. conatus est totum processus doc. in hoc capitulo. et sequenti perturbare: aut quia anglicus et iste scotus qui raro concordat: aut quia subtile et ingeniosus impugnando similis apparere voluerit: aut quia forte fidem christiana magnitudinem voluit omnia ista esse credita. et ad hoc posset accipi argumentum ad hominem hic. quia in theorematis seu in tractatu propositionum creditarum habet iste quod non potest probari deus esse intelligentem vel volentes vel infinitum. et sic de aliis que hic tractantur et probantur. vide ergo contradicere sibi ipsi: et ita ocbam bene dicit. Ad hoc tamen patet solutio ibidem: ut infra tangatur: quia loquitur ibi de probatione euidenti demonstrativa propter quid et. hic vero utitur probatione persuasiua: ut in reportatis. p. distin. 2. expresse dicit. sicut liter ibide in prolo. contra antiquos theologos inuehit qui vilificant theologum et theologiam nihil sibi scientifice attribuentes ultra vetulam. vide in. 3. distin. 2. 4. et in quolibet. 7. q. 7. plura ad propositum: aut certe voluit ocbam qui plurimi sophista erat potius apparere et non existere quod econtra. desiderauit namque fundamenta illius vel nominalium ubique dilatare: sed ultimata in gergo tremulo totum proiecere aut forte cum sequacibus doctoris concurrebat: licet aut illis temporibus in materiis indifferenter cuiuslibet suo modo dicere: sed quis altius edificauit et stabilius et sincerius cogreditur saccus dicit. forte etiam non in yituperium doctoris quae sunt et religionis et subtiliter plerique nominat scripturam: sed rigore minorum qui nemini percuti sacerdotem et conscientiam sibi appropriatis moti cunctos ingenii eleuationem et indagationem: salua pace aliorum dixerit trascendentes ylus est: sed quomodo quae fuerit aurum purgauit quoties in fornace examinas rigorosi verba scotica comonuit. Numirum etiam si ingeniosi subtilitate huius doc. imbuti conati sunt subtilia aut pro aut contra addere cum obtusa capita semper in ventis contenta iactat se posse aut respondere aut arguere ad huius aquile monimenta. Estimo breuiter quod vir ille doctrinus etiam qui ponit distinctiones rationis: que non est summa. immo minima. doc. etiam qui ponit distinctiones ex natura rei vel formaliter que minor est. proprie reali. alia plura possent adduci

fatear equo albo sua disputatio abundauit.

Equit 4. c. in quo pertractat de proprietate ab solutis primi principiis et ponit omnes per ordinem ad propositum ostendendum: quarum prima est de simplicitate eius: de qua habebus diffusio. 8. distin. p. q. i. et sequentibus. de gradibus etiam compositionis et simplicitatis. quere ut nosti apud formalistas. et super. 8. 2. io. metaphysice. vide. g. o. di. i. tertij. q. 8. singularissime. ostendit ergo simplicitatem dei per negationem compositionis rerum et realitatem seu physice et metaphysice. et in statu contra se notanter: et soluit. s. frav. conclusione. io. huius. ca. ostendit simplicitatem omnimodam eius: ut in primo ubi supra. C Ubi aduertendum quod quodlibet ad intra in dinis est formaliter necesse esse licet non a se ex se tamen. et ideo licet relationes dñe non sint formaliter quae sunt tamen formaliter necesse esse non tamen ex hoc sequitur quod persona dina sit bis necesse esse: ut instantia illa infert. Et licet quibusdam videatur quod non bene soluat: nec quod argumentum contra quod adducitur procedit sufficienter. domini nihil minus cum doc. qui altius volunt: quod ipsi non bene vident: quod si ponit doc. qualiter perfectionem diuinam esse formaliter infinita propria infinitate: ex quo tam non sequitur personam habentem haec duas perfectiones esse bis infinita eo quia sicut omnes perfectiones transirent in una realiter. ita omnes infinitates: ita hinc dominum est de necessitate esse. numero ergo talis querit distinctionem rerum vel realitatem: potest tamen concedi: quod persona talis habet in se plures rationes formales. unde sit infinita et necesse esse. Et si arguas. sicut in sili solet se arguere doctor: quod tunc aliquid esset infinitum vel necesse esse aliquo quo non positibilis minus esset infinitum vel necesse esse. Dico ut ipse 2. di. p. q. 3. 2. 4. dicit quod ibi potest intelligi implicitum comprensibile vel incomprehensibile primo modo procedit argumentum. et ita doctor ar. q. de unitate dei. 2. q. 5. quilibet. 2. i. di. 3. et alibi. Non potest enim ponit una perfectio simpliciter sine alia: nec una necesse esse sine alio. immo nisi in alio. qualiter autem pluralitas formalitatis stat cum summa simplicitate. et qualiter aliter est identitas talium in diversis quod in creatura realitatem vel formalitatem generis et difference. vide ubi supra. distin. 8. p. quia non intendo hic aliquid addere: quod diffuse alibi habet in doctrina huius. Argumentum ergo doc. ex ratione necesse esse procedens. quod est est Aliud. 8. metaphysice. ca. 4. videtur bene concludere quicquid dicat loquens. forte tamen philosophus poneret necesse esse in genere: sed hoc vero est de necesse esse causato: in hoc tamerruit ut nosti. unde qui negat antecedentes negare debet et consequens. si recte sentit. C Secunda conclusio est de summate eius: et eorum que sunt intrinseca sibi. et notare dicit intrinseca propter respectum ad extra. et extrinseca entia uniuersitatem: quae probat faciliter et breuiter ex idemitate talium ad ipsam naturam sumam. C Sed ibi posset obviari ad hominem: quia per ipsum relationes differetie maxime originis non sunt quatenus formaliter: sed quod non est quantus non videtur esse summum. ergo oppositus conclusionis est verum. Item identitas est intrinsecum aliquid in dinis. maxime enim ipsum: quia ponit eam relationem realem: ut. 3. distin. primi habetur. summa autem identitas non semper ibi ponitur. sequendo doctrinam huius: quia ponit distinctionem et ex natura rei ibidem. et realem inter personas: et esset bonum motuum pro aduersariis si sciret bene venari. sed nihil subtilitatis habent in suis scartaphatibus nisi quod mendicarunt ex nostris. Item possent argui reflectendo argumentum ad distinctionem: et contra eos: et contra doct. contra eos qui non ponunt nisi distinctiones rationis: que non est summa. immo minima. doc. etiam qui ponit distinctiones ex natura rei vel formaliter que minor est. proprie reali. alia plura possent adduci

De primo

sed nolo smorari. Ad p̄mū pōt dici vno mō q̄ logitur dō perfectiōibus absolutis que sunt capaces summitatis for malr. vel alr q̄ reſones tales sunt ſumē iden^c vt pcedit pbatio ſ̄nis:licz nō formalr. vel.3°.q̄ ſunt ſumē loquēdo de perfectiōe ipotheſica nō qditatua. vide. 4. r.5.q. quoli beti. r.i. r.26. di.p. et alibi ſepe. vnde fm ap̄līn p̄nitas dīna eſt a qua ois alia in celo et in terra noſat. ſumē etiā tale in ppoſito accipit. p illo q̄ nō pōt excedi: et q̄ eſt veriſime tale. nō aut pro iſiſite tali niſi iden^c. Ad aliud p̄z iden^c eſt eni idētitas ſumā in dinis iden^c: eſt etiā omniſ iden^c titas ibi.licz nō iter quecūq. Et q̄ dī ab aduersary ſiden^c titas formalis vel ex nā rei eſt maior reali. ergo eponēda iter pfectiōes diuinās. vbi eſt ſumma ſimpliſtas. dōz q̄ nibil eſt ponēdū q̄ nō pōt ponī ſine iplicatione cōtradictiōis. iplicat aut in diuinis ponī formalitatē ſapietie et bonitatis et cū hoc q̄ ſit idētitas formalis taliū. Nec obſtat iſiſitas ytriusq; qz licz arguat idētitatē reali. et compoſiſibilita ſem tale: nō tamē formalē: qz modus eſt cōſeruatiu^r et non deſtructiū qditatū. Quere copioſe in doctrina hui^r et ſeq; cium ad h plura addēdo: et bene pōderando. Ad aliud qz ſum ad p̄mā partē ſuſtinēdo op̄. cōem diceret q̄ diſtin^ctiō rōniſ nō eſt itrinſecū in dinis. ideo nō eſt cōtra h̄ne. Cūtuz ad.z. partē dicendū ut p̄us dcm̄ eſt. talis eni diſtin^ctiō eſt ſumā et iden^c et fm exigentia extremoꝝ et cōpoſiſibilitatē ad idētitatē ſimpliſ. Tertia cōclusio eſte coexigēta perfectionū ſimpliſ atq; ſimultate in nā ſumā: ſuue in p̄mo p̄ncipio. Ad cui^r pbatiōem preſuſponit rōniem perfectiōis ſimpliſ ex Anſelimonoliſ. h̄ quā in ſtat et ſoluit ſuo mō exponedo ea: vt alibi ſepe tāgit. Uide i p̄mo. di. z. parte. z. q. i. in ſolone et di. s. q. i. in ſolone p̄mi argumēti: l̄ plixi in quolibeto. q. 5. arti. z. et rōne. z. hic vero paucis et egregie exponit ea: q̄re Frā. May. in p̄fia. di. 34. r. 35. copiole de pfectiōib^r ſimpliſ. vnde breuiter et regulariter te ne omne illud et ſolū tale eſſe perfectionē ſimpliſ cui nō re pugnat iſiſitas formalr. Eſtergo itellec^r rōniſ anſel. iſte perfectio ſimpliſ eſt talis que in quoctūq; ſuppoſito abſolu te pſiderato fm rōniem ſuppoſitu nō determinādo nāz in qua vel cui^r ſit ſuppoſitu. melius e ipm q̄ nō ippi. hoc e q̄ quodcūq; incōpoſibile ſibi: quo p̄miſlo pbat optimie con eluſiōem. et ex necessitate et cōica^r perfectiōis ſimpliſ. q̄re vbi ſupra in quolibeto. Uide iſtantias circa h dicta i Frā. cisco vbi ſupra. et alibi ſepe. et quere ochā vt noſti. et maxi me. s. di. p. et pōdero q̄ois perfectio ſimpliſ eſt trāſcēdens et cōuenit deo in ſumo. In aliq^b originalib^b habet que dā littera hic que ſic icipit: ſed nibil valz h pba. z. vſq; il luc exclusiue. dicēdis de iſiſitate z. ſed q̄ nō videbat ml̄ tum vtilis omiſiſimus ea: quere ſi placuerit. Quarta cōclusio eſte de itellec^r et volitōe p̄mi p̄ncipu quā pbat. 4. rōnibus effiſacissimis. cōtra quarū tertia ſtat et ſoluit. et totū ſere h̄ in p̄mo. di. z. q. i. Sequēter adducit pbatiōem aliorū q̄ nō acceptat. quere Uua. et alios. vbi ſupra. Deide replicat pluries. et ſoluit vſq; ad ſinē ſubtiliſſime digredie do. Pro hui^r materie vleriori declaratiōe. quere eu^r pri mo reportatiōnū. di. 35. ſingulariſſime. et Frā. di. 36. p. cōflatus. et Aris. i. z. metaphy. r. c. 5. et Auer. ibidē ſatis bene ſuo mō. quere ochā quolibeto. z. q. z. Et q̄ ibi tāgit rōne pro cōcluſione de cōtingēta causalitatē p̄mi efficiētis pō derabis p et h plixi vt noſti. vide. s. di. p̄mi. q. finali: et di. 39. eiusdē. z. 7. q. quolibeti ingre fundamēta philoſophoz. vt ſciſ ad oppoſitu. et tāge ibi iſtantia ad boiem. ex dictis ſuis in p̄mo. di. i. q. 4. et in. z. di. z. ſciſ quere alios ibidē ad h. et dic nū ſemper ſaluado veritatē ſcoticam. Lōſfirmabis etiā in p̄ma rōne ad cōcluſione illa verba. Omne natura le agēs preceſe cōſideratiū z. ex his que habaz. i. q. 4. ppoſitione. z. 5. Auicē. et pōdero bene iſtantias. Illa pba. ibi. Et iſta cōclusio pbatur z. vſq; illuc. Item: ſic z. yideſ et

additiō: que iſra in aliq^b originalib^b poſt. 4. rōne po nitur: ſatis tamē valet: licz forte ſimpliſ ta pozi petit. que re Aug^r. tri. i. 5. c. 4. et de ciui. dei. li. ii. ca. 16. et phm. i. 2. meta phy. et. z. de generatiōe aialiu. c. i. et adde plura p et ſtra: vt noſti. quere. z. physicoꝝ. et in quolibeto. q. 16. et ſequen tibus. et. i. 7. di. p̄mi. et alibi ſepe in doctrina hui^r. et aliorū ad hec. et pōdero q̄ hec ppoſitio quā h̄ conaſ ratiōe natu rali oſtēdere e de nūero creditari: vt iſra patet. In ſtare cōtra dicta h̄ plixi poſlez: ſed vbi ſupra oia querātur Ad hoiem vero q̄ genus arguendi diſſicilius eſt. diligens lector iſtantias coſiderabit: atq; cōſequēter dicet: nihil pfecto nec ſuperfluū nec diſiutum in hiſ dictis iuuenies ſi paſſiōib^r ſemotis iudicabis: quare euatiōes fruolas alio rum h̄ et iſtantias faciliter contemne et iſtinge. vt vbi ſu pra h̄ videri. Satis nāq; erat huic viro ad veritates cre ditas: licz in ſe demōſtrabiles rōne ita effiſaces nāli ige nio reperiſſe: quales forte nūq; phi ad naturali nota p bāda adiuuenert: ſed vt pbabilr ſuppono cū Moſe in mōte h̄ yidit: aut cū Paulo ad 3^m celū aſcedit: aut certe cū alio Joāne: ſupra pect^r ſapie recubuit. vbi cūcta in regulis eternis didicit. vallis ḡ caligine circūdati patiētiaz velint nolint habeāt aduersary. Quinta cōclusio e de mō cau ſandi p̄mi p̄ncipu que ex iā dictis p̄z. et vbi ſupra quotaui plenius diſputatur. Inſtat cōtra ſe quorū rōnibus quas h̄ nō ſoluit. Ad p̄mā breuiter dicat q̄ bene ſtat aliqd in ſe eſte neceſſario eē cuius actio vel opatio ad aliud cōtin gēter terminat. vide. i. 4. q. quolibeti. z. 39. di. p̄mi. et. 8. di. eiusdē. Ad aliud q̄l̄ deteriatio dīne volūtatiſ ſit eter na. et ab eterno nō tamē pro eterno ad extra. Ad vlerio rem declaratiōem illi^r rōniſ pōt negari ſimiſitudo: vt alr q̄ pro quoctūq; iſtantि eſt deteriatio dīne volūtatiſ ad extra. pro eodē eſt deteriatio volūtatiſ create concu rentis: l̄ vtraq; cōtingēter in ſenſu diſiōniſ: nō iḡ neceſſi taur volūtatiſ create: nec fruſtratur dīna. videat etiā hoc in p̄mo. vbi ſupra. et di. 40. et. 41. et. 48. et alibi. et in quolibeto. et in. z. di. i. et. z. ſequētib^r. Ad aliud dico. vt pue: q̄ mo^r p̄ma mouet ſecūda. et ecōtra ad quodcūq; poſitū pducibile ab vtraq; et q̄ tāgitur de volūtatiſ peccāte. q̄re i. z. di. 37. et. 7. di. eiusdē. z. i. 4. di. 4. et alibi. Ad 4^m cō cedo q̄ ifertur ſimpliſ loquendo: licz ſit neceſſitas fm gd. aliquādo. quere in p̄mo vbi p̄us. et alibi. vt noſti: plura ad de h̄i examinādo. Credo q̄ illa verbi i ſine cū dicit: q̄ ratūr in q̄one z. ſint extra vel additio. alr oportet vt q̄ ſcripſit. q. de futuriſ cōtingētibus ſeo: ſum: q̄ bene poſſibi le eſt in logicalib^b. aut in physiſis. vel q̄ p̄mū ſentētia ſum ſcripſit q̄ h̄ ſuc tractatū: cui^r tamē oppoſitus. pba. ſuſtineo: et ſupra p̄miſlo. dicat ergo additio vel recurra tur ad illa loca. Sexta cōclusio eſt de idētitatē opatio ſe appetitiue. et ſimilr cognitiue p̄mi p̄ncipu respectu ſuſtineo. Et obiecti ſue nature. quā pbat. p̄mo rōne ſua iſigenioſe du pliciter ea formādo. et itellige causatōe et causalitatē nō p respectibus. ſed pro ſubſtrato. et ſic ceſſabit fruola iſtantia aduersary hic. itellige etiā cū dicit: quia nibil aliud eſt obīm amari. ayolūtate z. de alietate reali eſſey^r. de alietate vero rōniſ ſlm. vt ſciſ. Deinde pbat cōclusiōem rōniſ. Arist. i. z. metaphy. quas declarat ſuo mō in declaratiōe p̄me li: q̄ ſi hec declaratiōne valet. ſegut q̄ nīm itelligere eſt no hoc potest dici q̄ itelligere creatuſ eſt nobilius obiectiue ſeu terminatiue ipſo itellec^r. et ſimilr de volitōe et voꝝ. et hoc quādo ſunt ipſius entis p̄mi. ſubiectiue vero et forma liter e ecōtra: cum vñ ſit ſubſtrata: et alterum accidē ſe quēdo imaginatiōem Thomistā. videre ſi neceſſarium ſunt eiuidē generis posterius generatiōe eſt perfecti^r ma

Time si p̄us est receptiū eius. de quo alias. Aduerte cūz dicit in fine declaratiōis. z. q̄ iste rōnes etiā sīm Aꝝ. non erāt demōstratiōes; qz ex hoc habes. z q̄ rōnes doctoris sunt efficaciores Aꝝ. z q̄ vt videtur itendit simplr b̄ de, mōstrarē hoc est vt materia patif: z ingenium viatoris attingere p̄t efficaciter arguere. Lōsequēter adducit aliā p̄bationē que est Lōmetā. i.z. metaphy. cōmēto. s. t. 3. de anima. cōmēto. i.s. quā etiā h̄z Thomas. i.p. s. q. 14. articulo. 4. z in p̄mo scripti. di. 35. q. i. soluēdo. 3. ar. z Egidii quolibet. 3. q. io. quaz tollit per instantiā: que tñ licz bona sit ad theologū: vt p̄z. 3. dis. z. q. 8. z alibi. nō tamē qd̄ ifert esset icōueniens apud Lōmet. sed qualr etiā valet z p̄ba ri possit cōtra ipm. vide. q. i. 4. z alibi. Deinde ifert. 4. cor relaria ex hac cōclusionē valde notāter. quiere. q. i. plo. in reportatis. pro declaratōe coꝝr. z in. z. di. 3. q. io. alia plu ra hic p̄ z adducat studiosus lector. 3 Anno 1513 Septima sc̄lo ē de identitate itelligere. z similr velle p̄mi principiū respe ctu cuiuscq; vt obi sue nature. qua pbat. pmo. 4. ratio nibus p̄p̄ys. pro cōfirmatiōe. i. rōnis nota ea que habz in. 4. q. i. p̄pone. 3. cōtra Auic. z in p̄mo z. z. pleriq; de p̄ductionib; ad itra z ad extra. z in quoli. q. z. arti. 3. Cetū ad sc̄daz rōnē exclude cauillatōez auer. de itellectōe itē adepti respectu sui z respectu alioꝝ. Quo ad. 3. rōnez pos set cē instantia ad homē de idētitate itellect⁹ z voluntatis quā ponit; qz sic b̄ arguit. sequeret q̄ intellegiō in voꝝ z velle in itellectione recipere. quare itellect⁹ veller z vol lītas itelligeret. s̄l'r si qd̄ ifert esset icōueniens nobilius yz. esse susceptiū ignobi⁹: quare nec accidēs in suba: nec relo in qualitate recipere. z sic de alys. Anno 1513 Ad p̄mū dōz q̄ licz sint vna res: sūt tamē diuise realitates vel forma litates qd̄ sufficit ad diuersas denotatiōes: z formales re ceptiōes. vide in. z. di. 16. soluēdo argumenta p̄ncipalia. z 15. q. quolibet. z alibi z istātias subtiliores addē. vide. 35. di. p. in reportatis. Ad aliud nō valet silitudo: qz secus de his que sunt eiusdē generis p̄ping: etiā secus de his q̄ sunt alteri⁹ pdicamēti: vt p̄z. z etiā qz actus sc̄di ima^{re} sūt fines z nō grā alterius: vt p̄z. 9. metaphyce. an aut̄ suba. z quodcūq; susceptiū alicui⁹ iquantū tale sit nobili⁹ re cepto habz cōsiderari. quiere vt nosti. In. 4. rōne p̄dēra bene cū dicit. Idem itelligere p̄ter esse respectu plurium obiectoz ordinatoř. nota ly ordinatoř. vnde tollit in stātia ad hominē. 3. di. z. q. io. z. i. q. 4. p̄positione. z. cōtra Auic. Deinde adducit tres rōnes alioꝝ ad hāc cōclusiō nem quas suo more. quia nō cōcludunt etiā topice: sed tā tuz sophisticē: impugnat. quiere Alex. de Alex. in p̄mo. di. 35. z alios pro exēplo q̄ tagit in. z. rōne illariū de itellige re aie xp̄i z beatoꝝ. vide i. 3. dis. 14. z. 18. plura hic possent pro z adduci. que omisso lectori: qz nec tēporis cōmodi tas suppetit: nec plixitas delectat. Octauia sc̄lo est de actualitate eternitate: necessitate z perfectōe: atq̄ porita te itellectōis diuine respectu omnīi alioꝝ: z habz duas p̄tes p̄ncipales. z ibi. p̄us naturalr z. quas pbat egregie. in p̄batione p̄me partis aduerte cū dicit. vt alibi declar aui. q̄ illud alibi p̄t assignari super li. de aia. vbi tenet es ēē obz adequatū itellect⁹. z hoc susti^{re} p̄supposita supra. habet aut̄ in me^{re} z sentētis copiose. pro verificatione z declaratiōe huius sc̄lonis. vide. 35. 36. z. 39. di. p. z. 3. q. p. lo. sed p̄dēra instantia ex his que habz. 8. di. p. q. 3. z. q. 3. p. lo. z alibi sepe: qualr itellect⁹ dinus cū preci⁹ intuitiue itelligat. ḡcqd̄ itelligit ab eterno potuerit omnia cum nō dū fuerint itueri nisi forte emi⁹ v̄l virtualr: qd̄ nō esset p̄rie ea itelligere formalr. qd̄ cōiter tenet ſ̄ itellectu diuī no: vide Grā. di. 36. p. z alios. satis hoc dubiū cogit ſ̄ futu ris maxime contingentib⁹. z hoc sequēdo p̄ncipia būi⁹. Qd̄ etiā tangit de arte z notitia artificis. quiere. i. q. z. z. 8. q. q̄ libet. ibi vero cū dicit. Lōtra istā iſtatur z. ysq̄ illuc. Se

cūda pars z. videſ extra vel additio. z tangit̄ notāter in theorematibus p̄pone tertia. in cōmēto. Et p̄t dici q̄ illa v̄lis genera⁹ ex experimētis. z illa ex sinb⁹ actibus: vt p̄z p̄mo metaphysice. Ulteri⁹ etiā dōz q̄ ex imperfectiōne itellectus creati. hoc p̄uenit. qualis nō est ponenda in deo. In p̄batione etiā sc̄de partis cū dicit q̄ esse alioꝝ a p̄mo nō est necesse eē. cōsidera iſtantia: quia videſ q̄ en⁹ in eē cognito ab eterno p̄ducta sint necesse esse. cū neccio in tali esse p̄ducta sint a deo. Ad qd̄ vide. 36. di. p. z sequen tibus. t. i. q. 4. z. i. di. z. q. i. z. z. z. i. 4. q. quolibet. z alibi. ibi etiā p̄dēra iſtantiam ex p̄ma p̄positione theorematū. s. itellectionē itelligibile. z dic ſequenter vt ibi notabo.

Anno 1513 Circa hāc conclusionē est magna alteratio sequendo ineptias Auerroys: vt cōiter exponitur. i.z. metaphysice. vbi supra z sequaciū el⁹. vult eni⁹ q̄ nihil extra se itelligit z specialr sin⁹: vt alij addūt: sed mētitur in caput suū. immo q̄cqd̄ itelligit eſ singulare: vel virtute singularis illō itelligit. licz eni⁹ essentia diuina sit vle in representādo. ē tñ seipsa singularis in p̄dicando. posset tame colorari p̄ Aꝝ. q̄ v̄l est in ratione motiū. in rōne autē terminatiū saltē secūdary falsissiū. Adducere hic motiua eius z se quentiū ipz fruſtra iudicauit: quia alias copioſe: vbi supra habētur. quiere antiquos z modernos theologos. vñ etiā ipse z Maḡ eius pbat p̄m̄ eē itelligentē z volente nisi ex effectibus. cū tame negat deū aliquid efficere. Ex funda mentis tame aris. p̄t p̄suaderi q̄ deus itelligit alia. z si di cas q̄ in v̄l v̄l representatiōe z motiū: sed nō vniuersa le vel vniuersalr tñ. immo in particulari. ydee eni⁹ singula rium z ne dū specierū ponuntur ab eterno in itellectu diuī no. vide. 35. z. 36. di. p. z maxime in reportatis. p̄dēra bñ i. de anima. z. 3. metaphysice. motiū Aꝝ. de cognitiōe li tis. p̄mo ēt ethicorū. z. io. de felici dei amicissimo. z de dei cura z sollicitudine circa entia ibidē. z. i.z. metaphy. ad fi nem. z alia plura alibi. obstinatis nibilominus z pteruis nibil p̄babis. Anno 1513 Nona cōclusio est de iſinitate p̄mi en tis. z est fere p̄ncipalis in hoc tractatu. nam probato q̄ sit formalr iſinitū habetur facilr q̄ sit vñū: vt. 5. q. quoli beti. articulo. z. egredie ostēdit. z similr de alys perfectio nibus dōm. z assumit. p̄ iſhōatione p̄clusionis dōm. pau li ad R. o. ii. Et alij hic assignat p̄ncipiū ca. s. h. hui⁹ tracta tus: sed nō ož: qz oia ista pertinent ad vñū. c. pbat autem hāc cōclusionē. 6. vel. 7. v̄ys. vel. 5. seu. 4. p̄ncipalib⁹. z in ceptoz mouet ad singulas vias singulas. q. quoli. 7. vbi su p̄za. z ex fundamētis auerroys ruinosis multa possunt b̄ adduci ad impidiēdū rōnes doc. omnia tamē vento agi tabis. z iſfringes facilr. Circa iſinitatē iſtensiā seu vigoris p̄mi entis est magna alteratio in doctrina Aꝝ. z auer. z seq ciuz varie exponentiū. Naz. 8. phy. z expresse. z. ce. z in de suba orbis videſ dicere. Metator. q̄ est tñ iſinitas dura tionis in ipso ponēda: licz. i.z. metaphyce videſ vacillare. doc. tñ noster z bic. z. 5. z. 7. q. quolibet. z. 8. dist. p. iſudicio meo ex fundamētis Aꝝ. satiſ euidentē ostendit iſinitatē vigoris eius: q̄ auerroys dicat pro vel cōtra parū refert: qz ex intentione conabatur omnia fundamēta legis diuīe euertere. vtere ergo regula scotica. 7. q. quolibet. vbiq; circa dicta Aꝝ. z auerroys. z ergo p̄ma media pcedūt de itelligere p̄mi. z cōditionib; eius. z de itellectu suo atq; obo eius. p̄m̄ me^{re} examinabis bene. z iſuire in quolibe to. q. 5. ad p̄positū optie. Sed possz obyci cōtra hoc q̄ in fert ibi. vñ. ex iſinitate itelligibiliū infinitez itellectus simul etiā omnia itelligētis ex his que habz in. 3. di. i. 4. ū itellectione anime xp̄i: sed ibi satis bene soluīt hec iſtan^{re}. logit̄ eni⁹ hic de itellectu ex se. z perfectiōe iſinſeca po tentiē itelligere iſinita vñico actu: quoz quodlibz regis determinatā perfectionē in itellectione z itelligente sui. vbi p̄dēra illam regulā scoticā. Quādo. s. p̄alitas cōclu

No de ydeis

g. 9°

3 Anno 1513

comentator

De primo

dit maiorē pfectioñez r̄c. quā in plerisq; locis adducit. vi de in. z. di. 3. q. io. r̄ in. 3. vbi supra. r̄ quā non vereñ loquēs hic negare. que tamē ex terminis videñ euidentissima. Ad dit duas euasiōes apparētes. r̄ impugnat ipugnatione. z. aduerte cū dicit. sīc in. q. de idividuatione ostendi. qr̄ pos set ponī additio. vel aligd l̄re addi yl saluētur superius di cta. vide tamē. 7. metaphyce. q. 13. r̄. 3. di. 2. ad pposituz. h̄ varietas allegationū parit nō modicā perplexitatez; sed supra circa hoc copiose q̄ mibi videbat dixi. Sunt enim seorsuz plures. q. pmo disputauit. quas postmodū in vnū collegit. C z̄ "me" pcedit ex iſinitate itelli" eentie p̄. q̄ fortissimū est. q̄cūd dicat aduersari? r̄ istat tripl̄r: r̄ sol uēdo p̄mam iſtantia pōdera optime que dicit. qr̄ singula ris solo. r̄ vbiq; necessaria. vide in plo. r̄ di. 3. p. r̄ alibi se pe ad ppositū. ibi etiā aduerte cū dicit. de qua alibi mul tum dixi. illud alibi quere super li. de aia. r̄ posset ponī ad ditio vel extra. habes tamē illud in. z. di. 3. q. 9. in pncipio solonis. r̄ in. 3. di. 14. q. 3. r̄ in. 4. di. 10. articulo. 3. q. z. r̄ in. q. libeto. q. 6. articulo. i. r̄. q. 13. r̄ in. 7. metaphyce. vt nosti. ibi assignat quedā additio que sic icipit. Corra fantasma po test r̄c. vſq; ibi. Si iſcūtē iſcollectionē iſtuitiuz r̄c. r̄ ponitur in alibis originalibus immediate ante solonem. z. iſtantie ibi. C Ad scdm lic̄ causa p̄r r̄c. Et seguit alia addi? quā habes ifra. que sic icipit. tamen negaretur iſfinitas iſenſua r̄c. vſq; illuc. Si obycit p̄muz non posse ex se r̄c. r̄ alia etiā quā habes ifra. que sic icipit. Item quantū est diuini bilitate r̄c. vſq; ibi. 3° ex hoc excluditur r̄c. oia in quā ponuntur simul in alibis originalibus immediate ante solutio nem. z. iſtantie. vt supra; sed siue simul siue seorsuz qd̄ co ueniētis est. habeātur vt posuimus nō sunt multum de necessitate l̄r̄. satis tamē subtile sentētie. quare vel ad dātur v̄l' omittant vt voluerit lector. pōdera n̄r̄ solones z. r̄. 3. iſtantiarū: quia valde peregrine r̄ necessarie. profecto dū h̄ scribebat calamū in mēte tingebat. Ifra tota cor recta r̄ irrefragabilis. C 3° "me" est valde singulare r̄ sub tile. r̄ nō ponitur in. z. di. p. sed pōt colligi vel saltē ſirma ri per ea que habz in. 8. di. p. q. z. r̄. 3. r̄. pcedit ex ſubſtitu litate iſtētōis p̄mi. r̄ per cōſequēs ipsi" iſfinitate. vbi tñ caute expone ſubſtitā r̄ accidēs. Et aduerte ad ſingula verba. r̄ qual'r ſunt eiusdē r̄onis iſtētē ſiſtē ſiſtē. r̄ quo mō perfectiōes absolute in dīnis ſunt ſuba vel ſub ſtāiales. r̄ nota valde qual'r exponit ſpeciē transferri ad dei" r̄ hoc r̄one dīc. omnia quere. 8. di. p. vtriusq; r̄ alibi excusat ſe ſequēter de breuitate. r̄ formaliter argumē tum. r̄ totū examinabis diligēter. qr̄ omnia plena ſucco. C 4° "me" pcedit ex ſimplicitate p̄mi: eo qr̄ ſpōnis rea lis r̄ r̄onis expers. vt ſupra dīcī est. Et iſtantias cōtra B. vide. 8. di. p. vbi ſupra. Et per totū hic. vide canillationes aliorū: quas nō duxi hic ierendas. vt p̄us dīxī. qr̄ ſup ſen tētias iſtētē omnia pertractare. C 5° "me" ſiue 5° via eſt ex eminētia p̄mi entis. vide in quolibet. q. 6. articulo p̄mo. pro declaratione pncipy r̄onis. z. hic pōdera p̄cſiſuz doc. h̄ optimē. Multi enī negāt iſfinitatez cōuenire enti: r̄ p̄bare oppoſitum eſt difficile. conatur tamē ſuo modo hoc oſtēdere nō proteruo ſaltē. Deinde ifra cū dicit. ſicut contradicitoria ex r̄onibus p̄p̄ys r̄c. eſt regula ſcotica. vi de. z. di. p. q. i. vbi etiā omnia ſequētia. r̄. q. 4. eiusdē: r̄ diſ. 13. r̄. 17. eiusdē. q. finali. r̄ in. z. diſt. i. q. 3. r̄ in. quolibet. q. 5. articulo. 3. r̄ alibi ſepe. Nota etiā r̄onez iſfiniti in actu. quā addit ibi. quere ſuper. 3. phycorū. ſed ſingulariſſime in. q. libeto. q. 5. in p̄n°. pōdera etiam alia regula ſcoticaz. infra ibi. ſicut qd̄ibz eſt ponēdū pōſiſible r̄c. vide in quolibet. q. 29. r̄ alibi ſepe in doctrina hui". adde hic illa ppōnez notabilem. q. habz. 3. di. z. q. finali. ad ſinē omnis. v3. gra diu ſoſiſilis in ente eſt. Exponit cōſequēter iſcidentali ter r̄onē ſeu deſcriptionē Anſel. pſol. z. de ſummo cogil.

vide. z. di. p. q. z. vide etiam ppter ea que ibi tangit in q̄li bero. q. 3. articulo. i. ſed tange iſtantiam ad hominez in. z. di. i. q. 3. r̄ di. 6. q. i. r̄ dic. cōſequēter. vide etiā in quolibet. q. i. articulo. i. parte. i. r̄. 8. di. p. q. 3. cōtra. z. oþ. r̄ alibi ſepe plura pro resolone eorum que ibi tagit. Aduerte etiā ad ea que ibi dicit de eſſe qd̄itatio r̄ existentie. r̄ de itelligibili viſibili. r̄ abſtractiue plura addēdo. C Sextum me diū ſeu 6° via eſt ex vltimata gete. r̄ appeti" naturali obiectiu p̄mi entis. vide copioſe in. 4. diſt. 49. r̄ in. z. di. 6. r̄ pōdera ibi ſingulariſſime. vnde cognoscit iſlinatio natu ralis respectu alicui" in aliquo. multa adde vt nosti. C 7° via ſeu me". 7. eſt ex cālitate effectiu p̄mi entis: quaz dī cit eſſe Az. cuius cōſequētia ponit. vide totū in quilibet. q. 7. Et recitat coloratiōes ſeu declaratiōes aliorū in Az. quantū ad antecedens. r̄ ñam. vide Henr. quolibet. q. 4. q. 3. r̄ Bona. in pmo. di. 33. q. i. articulo. i. r̄ alios anti quos. quere Auerroym r̄ eius ſequaces ſuper. 8. phycorū. ſed modernos hui" ſequaces. quos nosti. ingre ibi r̄ alibi. C Lōſequēter ipugnat huius declaratiōes. quantū ad cō ſequētia. r̄ pmo tagit motiū Az. i. ethicoz. cōtra. pla tone. c. 7. de duratiōe maiori. r̄ p̄z in ſimili. q. 6. quilibet: ſed posſet adduci iſtantia ex. i. di. z. q. 3. Lōſequēter tamen dices vt ibi notau. Propter dicta in ipugnatione. z. dclā rationis. vide Erāciscū in pmo cōſla. di. 43. q. penultima. Add' quandā r̄onem ex cōſideratione astrologica. vt oñi datur iſfinitas ſpecierū quā dicit nō eſſe ad metēm Arist. vide in. 4. di. 43. q. 3. in p̄n°. de ide obycit contra ſe dupl̄r valde notāter. r̄ ſoluit. vbi tangit de potētia ſimultatis. r̄ de ſimultate potentie. r̄ plura vbiq; vtilia. vltimo ponit ſuā declarationē in Az. Tange ibi iſtantiam ex. 4. diſt. 1z. q. 3. de modo vandi eſſe effectiu r̄ formalr. r̄ dic. Lōſequē ter. ibi etiā aduerte: q̄ lic̄ ſuā omnipotētia vt ponit a theolo gis nō poſſit dñr̄ari: ſeu efficaci r̄one nāli oñdi. potētia ta mē iſfinita ſic. quere in quilibet. q. 7. r̄ in pmo. diſt. 4. z. ibidē ifra cuiz dicit vſq; ad tractatū de creditis r̄c. aduerte q̄ tractatus ille habeat v̄l' iſeritur in theorematibus: vt ifra tangā: r̄ ibi notauimus: ſed an debeat eſſe ſeorsuz an nō: ibi habz videri. ponit ibi addi° quedā de qua ſupra metēm feci. Quare etiā cause. z. cōcurrunt cuiz p̄ma tangit ibi phycice iſmaginādo: ſed alr̄ dicas theologice vt no ſti. plura ibi p̄ r̄ cōtra adde bene maſticādo. C Ultimo pro hac ſcēlōne adducit r̄ones aliorū: quarū p̄ma ē Hen. quilibet. 4. q. vltima. r̄ Ricar. de me" villa. in. z. di. i. ar ticulo. 4. q. 4. q̄re Thomā r̄ alios. r̄ pcedit ex v̄tute crea tū p̄mi entis quā ipugnat: r̄ quantū ad afis: r̄ cōſequētia. r̄ declarat egregie. qual'r iſtētē debz diſtāria iſfinita extēremoz creationis. vide idem optimē in. 4. q. i. quere in. z. di. i. q. z. r̄ di. 39. p. ad ppoſitū hic aliqua. Ult̄ ſolu te doc. q̄ diſtāriaz alia ē p̄uatiua alia poſtiua. p̄ma pōt po ni finita. r̄ hoc vel maior vel minor. r̄ vtraq; poſtiue v̄l' permiſſive. pōt etiā po ni iſfinita: r̄ hoc vel excessiue vel v̄ determine. r̄ vtriusq; poſtiue vel permiſſive. C Secūda pncipalis aut eſt quātūtatiua. r̄ hoc vel per mediū ma ius vel minus: aut eſt entitatiua. r̄ hoc vel ſine me": v̄l' cū medio. r̄ vtriusq; modo vel eſt finita vel iſfinita. r̄ hoc vel po niue vel p̄uatiue: quere declaratiōem membruz in 4. vbi p̄us r̄ alibi. vt nosti. de multiplici acceptiōe iſfiniti. quere. 3. phycorū. r̄ de cōditionibus creatōis. r̄ extēremo rum eius: r̄ cui p̄ue" cre". vide in. z. r̄. 4. vbi ſupra. r̄ in. 3. diſt. ii. r̄ quolibet. q. i. r̄ alibi. C Secūda r̄o aliorum ad hāc cōſclusionē pcedit ex imaterialitate p̄mi pncipy. que ad hominē iſtādo: vide bene in reportatis. p. di. z. B. po nit enī Thomā angli ſeu imaterialē: q̄ anverū ſit. q̄re 3. di. z. in antigs. r̄ maxime in Bona. r̄ in. q. hui" ſuper li. d̄ia ſingulariſſime: r̄ excludit euasiōem eoz. vbi ſupra de

esse etentia ad quod ultime refugium habet Thomiste plerumque nescio si terminos soli recte sapient aut certe insaniunt: dum dicitum abstracto accidere. et realiter ab ipso distingui afferuntur: vel forte dum ali gustarunt nectar et manna dormitarunt. docet ergo docere egregie cui per conuenit finitas vel infinitas. quod est. 8. di. p. q. 3. et s. q. quolibet. esse namque extrisecus itrinsece quod dictum puerus quoctusque alio non formaliter inclusus. ibi ostendit defectum argumenti eorum. sicut in simili habeatur. 3. physicorum. t. c. 31. ybi disputat propter haec sunt dare infinitum. et arguit quod sic. s. ronibus. in quod. 4. est sophia. de quo loquitur docet. et infra. t. c. 74. soluit ipsum et expesse haec id quod habet intendit: quod si oportet finitum est in se tale puerus quod ad alterum coparet. Omitto pliiores disputationes predictorum huius. solutis. non et refutatis et ipugnatis motibus et cauillationibus nostratum minorum. quod soli pace aliorum dixeris. lumenque viderunt doctrinam huius. aliorum tela minime sunt formidanda. super sententias igitur deo dulce oia recitatione: et que ad rem non faciunt anihilabo. **C** **D**ecima est de omnia simplicitate primi principii: nam in supra. quod est prima haec pertractavit de simplicitate eius: non tamen omnia: sed tamen opposita compositioni entiali physice vel metaphysice. quam probat primo de entiali. scilicet de integrali. 3: de accidentali compositione disputando: que oia fere habetur. 8. dis. p. q. i. **E**xpositus notatus arborum. 8. phys. et iuris. metaphysice. et applicatus ad propria. vide ocham quolibet. 7. q. 22. satis appareret ibi ponit quedam additum. de qua mentionem feci supra. et satis ad propositum. Deinde probando quod non sit in primo proprium accidentale adducit. 4. probationes. quare duas primas magis acceptat. Nam contra alias duas notabiliter istat: ybi pulchra. vbiq; non tarda de perfectionibus simplicibus. vide huc et alios ybi supra notatus. Tota linea est sincera. et satis clara: quam tamen diligenter oscillabis. **C** **L**oquenter ibi. Dixit deus noster plimas recte. Recolligit hacten' oca. et non nullum alia additum et ostendit. quod prius et que catholici deo considerare valent. et qualiter sunt processus. fuerat physicus huius. ad credita vero remittit se in tractatus sequente. de quo supra loca in Arborum et omnia. atque Aucti. et certis antiquis. ybi enumerata habentur supra fere explesse habetur. et tu addere et querere alibi plies. et nota valde discursus contemplatiuum quem facit tamquam alter in pathmos beatissimo Joannis. et ostendit notatus excellentiay veritatem creditarum respectu nullum agnoscat de ydeis non multum curat. Dia in sententius diffuse habes disputata. iohannes pertransito. **C** **D**einde ponit ultimam conclusionem de unitate numerali primi principii in qua terminat suum opus cum Arborum preceptore. iuris. metaphysice ad finem. et cum veritate fidei deuterio. 6. Ieronimi. et p. ad Corinthus. 8. et in symbolo 2: et alibi sepe in sacris litteris. Ad quam probandum ponit. 5. principales propositiones: seu meae. que oia et plura habentur. 2. di. p. q. 3. Quere ibidem alias theologos. et maxime Uli. Uli. per euidentiam etiam principiis propositionibus. vide eum in quolibet. q. 5. arti. 2. et in q. de subiecto theologie. Inceptor conatur oia argumenta huius sciam soluere quolibet. i. q. i. Et quere Gratianus. may. q. de unitate dei. ybi supra talios seqences huius: et ut puerus notauit mensurabis oia ad uniuersum. per dictis in 2: via. vide in. 3. di. 27. articulo. 3. et i. 4. dis. 49. q. i. 4. et i. 5. Sed istud posset poterari ibi exhiberi quod habentur in. 2. di. 6. q. 2. vide i. 4. di. 50. q. 2. et in. 3. di. 13. q. 2. In primo etiam di. i. q. 2. p. 2. ratione illius vide. quere plus. Quere Dama. p. clu. magistrum sententiarum. et alios ut nosti per baculum conclusionem verificada: que tam in se est vissima. **C** Ultio cocludendo intentum epilogat. et possit ponit. 3. ps. principalibus in tractatu. ita quod diceretur: ut solet dicitur. sententiarum in phe. vs. tractatu et epilo. et cum bonis spiritibus postquam haec oia videt in verbo in primo signo. et in genere proprio in se custodo. surrexit in laude dei. i. 3. et ibi regescit perpetuo ac vespere remoto exulta et letatur in domino. **C** **D**ec paucis diebus dini tractat elucidatione: castigatio: et quod enucleatione cursum: et sumptuoso stilo tenoris iopia. dum in agriculzatione

nēsez spūs poti⁹ refocillādi ḡa canicularē rabiē esfugien-
do: q̄s scribēdi commoditate atq; intentione his dieb⁹ me
cōtuli vtinā cōpēdīose ⁊ vtīl⁹ adieci: vt lectoris curiosi-
anim⁹ exciter ad altiora, ⁊ ne dū ḡa sciēdi: sed bene agen-
di cūcta dirigēdo in obsequiū xp̄i. Quid enīz prodest nos
sce p̄mi entis p̄mitatē triplice esentialiū atq; notionaliū
ordinē ⁊ emanatiōem: atq; ipsi⁹ radicalis nāe p̄me omniē
modā perfectionē atq; imēstitatē: vnitatē quoq; ac singu-
laritatē cū p̄his rōne naturali: qz ⁊ catholicis i enigmate
licz certe: nisi bene agendo: orando: atq; conteplando mū
detur oculus, ⁊ purgetur affectus: vt egit noster scotus: q̄
vere videatur, ⁊ in seipso gustetur gloriolus deus: cui sit
honor in eum. Amen.

Ertio p̄cipaliter circa di-
cta do-
ctoris in theoremab⁹ atq; castigationes
illius tractat⁹: vt in pcedētibus negocia-
tum ē, nūc psequamur. Et i p̄mis ille tra-
ctat⁹ valde singularis & i geniosus rar⁹ et
obscurus pluriq; ac multipli dca ibidez
interpretari possunt. Qūdamenta et plura p̄supponit. et phi-
losophorū: et theologorū plima quoq; paucis verbis sp̄he-
dit: nescio breuiter quo spū nisi sapientie dñe huiuscemo-
di spectans adinuenit. Text⁹ isuper valde itricat⁹ erat:
tum rōne ordis ppositionum: tu3 quotationū perplexita-
te et numeroz ac remissionū: tu3 diuturnitate temporis et
scriptoz vicio atq; originalium hacten⁹ raritate. Itaq; ne-
dū mibi. imo ipsimet auctori ad ple⁹ huius tractatus de-
puratio difficil certe nunc esset: vt potuimus tamē cūcta
dispositiūmus. et nūc magis declarabitur. et iuxta textum
plix⁹ solito istabim⁹. ppositiones tamē ipse et sententie
p̄ncipales satis clare habētur. difficultas fere tota est. et i
ordine earū. et in applicatiōe quotationū: et allegationum
ac verificatiōe earū: vt in sequentib⁹ suis i locis tangam.
Posset p̄sens tractatus didi in tres partes p̄ncipales: fin-
q; mām triū facultatū cōtinet. v3. theologie: metaphyce:
et physice. Qia tamē vt finalr videtur ad speculationem
metaphysicale reduci possunt: pluribusq; alys subdissiō-
nib⁹ q̄s in locis suis tāgā: possent ptes et particule didi. to-
tus etiā tractatus i tot cōclusiones seu particulas partiri
poterit vt notabo. Ad rem iḡ accedo. Et q̄ sermo debet
esse maxim⁹ in p̄n⁹ sententia platonis: vt recitat aueroys
3. de aia: cōmento. 4. ideo p̄mo a tractat⁹ nois interpreta-
tiōe ichoabo. Supius ḡ ichoādo theos grece latie d̄ de?
vel timoz q̄ uenit colētibus deū. ide thus: q̄ i sacrificio
deorū adoletur. Inde etiam theoteta. i. deitas. et theoras.
i. videre. vnde damascen⁹ li. i.c. iz. Secuduz no-
men vero theos. i. de d̄. vel ab eo q̄ est them. i. curare vb
souere vniuersa. vel ab ethem. i. ardēs. deus enī cōsumēs
oēz malitiā. vel a teaste. i. a cōsiderādo oia. nulla enim eu-
latēt. imo oīum est cōtemplator. cōsiderauit enī omnia
ante generationē eorum intemporanee sine tempore ex-
cogitas. ideo vt ingt iste. z. dist. p. q. z. fm omnē ierpreta-
tiōem Damasc. deus est actu operās. theorare etiam est
cogitare dīna. vnde theoria vel theorica d̄ scīa que tra-
ctat de iūsibilib⁹. ide theoricus. i. speculatiūus yl cōtemp-
platiūs a theoro etiā theatrū. i. spectaculū venit. et theo-
doria. i. diligēs perscrutatio. venit etiā ad ppositū a theo-
ro. hoc theorema. tis. elegās. et diligēs verborū p̄scrip⁹. vel
regula. vnde regule geometrice dicitur theorematā. te-
ste Boe⁹ de disciplina scolastica. c. 4. ybi enarrando loca
academie: et auctoress: atq; facultates quondam athenis
dicit. hic vigent euclidis theorematā quasi apertiones;
quia aperiūt et illumināt mentem lectoris. idez et theoris
ma. vnde p̄ms p̄ncipia appellātur regule eterne: vt expo-

Castigationes

iste.3.di.p.q.4.dicuntur etiam spectamina: ut habet Aug. z. soliloquiorum quae spectacula: et communis animi conceptio-nes ut logitur Boe. de ebdomadib. Ad propositum ergo doc. appellavit hunc tractatus theoremata eo quod regulas euidentissimas seu speculativas potius atque contemplativas tradidit ut pluribus. maxime enim coiter loquentes iter duz limitando aliquod atque corrigendo seu totaliter excludendo. coiter vero eas exponit modo suo. non textu et commentu facit ad modum procli vel dauid iudei: et auctor de causis nostris. id posuitus dicitur in Ira grossa. v. pro textu et subtiliter pro omni. Iz ad plenum non obseruabat. ut si ratiocinio locis suis notabo seriatim. His est maximis virtutis in scriptis suis plerisque saltem implicite. Nonnulli quoque antiquorum scripsere theorum ad diuersas materias in spacio: ut Egidius Romanus in materia sacramenti eucharistie. ista vero generalia dicta sunt atque elementa. et maxime in speculativa metaphysicae nali: et theologia: ut prius dictum est. his ergo de tractat ratione plibatis ad Iram docet et corrigit et aliqualiter declarat: defendendam atque conformandam accedo. paucis tamen et brevibus lectorem solu modo ad altiora inquirenda excitando: ut in precedentibus feci.

Ratum theorema vel prima propositio seu hoc est talis. Intellectiones intelligibile et superius. inchoauit iuxta ea que notantur super primo metaphysice. q. 2. in quodam notabilis in pno solonis: quod extra assignauimus. ubi uestigat modum inquirendi veritatem et cognitidem rerum. et unde icipere debemus. cum ergo quid scimus et intelligimus intellectioem formaliter. et ab eo seu intelligibili effectu vel terminativa saltem intelligimus: cognitum erat videre primo qualiter se habent adiunctorum ipsa intellectio et intelligibile. deinde qualiter intelligibilia iter se. primus tangit in duabus primis. ppnibus. z. incipit propositio. 3. ibi. Universale primo et ceterum dicit ergo primo quod intelligibile precedit intellectu et terminativa. non dicit duratio vel tempore. ppter intellectum dinum et angelicum et humanum aliquando si ponatur intuitus intelligere. et simul tempore aliqua intelligibilia ut se vel actus suos vel sensibilitas primo producta: ut. 4. 5. di. 4. 7. 3. dist. p. et alibi plerisque in doctrina huius potest videri saltus de quoque intellectu est verum quod intelligibile natura precedit eius intellectu et hoc non solum ideo est de potentia intelligibili: sed de actu intelligibili. Deinde exponit se ibi. Quod est quoniam passio presupponit agens et que expedit est obscurior fere terreni. et continet multa in sententia: licet vera sint pauca. et possint formari ratione sic. Quicquid est posterior natura uno eorum que sunt simul natura est sic posterius reliquo: sed intellectus est posterior intelligente vel intellectivo. quod simul non est cum intelligibili. ergo est posterior non intelligibili. quantum vero formalia docet. non sunt ista: tamquam argumentum istud satis probat eius intentum. dicit ergo quod passio presupponit agens. et sicut actione passum circa quod est. intellectus aut est circa intelligibile: quod est alterum: vel ad alterum enim aliam Iram. Alterum tam ad metem docet. arguit presupponendo. primo quod intellectus possit dici actio et passio: ut peractat iste. 3. 7. 15. q. quolibet. 2. 3. di. p. q. finali. 2. 13. di. 4. presupponendo etiam quod omnium saltus motuum sit causa efficiens prioris intellectus. ut. 3. di. p. q. 7. et alibi sepe habet. Tunc sic. intellectus si est passio presupponit intelligibile tamquam agens et causam eius. Et si est actio presupponit intelligibile tamquam circa quod habet esse. et ad quod terminatur. ergo omnis accipiendo intellectum ipsorum natura intelligibile precedit. hoc argumentum

Circa hoc theorema et commentum eius: ut clarum intelligatur: statutum primo in dinis. cuius ibi negatur communiter posititas essentiae dñe: et intellectio eius cum sint penitus idem identitate simplicitatis. falsa ergo est propria ibi. Itē illa sunt simul non que sunt in eodem instanti nature: sed oia ad

itra in dinis ponuntur in eodem instanti nature in doctrina huius. ut. i. q. p. di. 2. habet. 2. 14. q. quilibet aliqualiter. Item intellectio dina non includit imperfectionem cuius sit infinita iterius: sed omne posterius alio natura includit imperfectiones. ergo intellectio dina non est nam posterior intellectus intelligibili. p. sequentia cum maiori. minor est istius in quolibet. q. 4. articulo. i. ad fine. Item generaliter videtur propositio falsa: quod correlativa sunt similares non intellectio et intelligibile sunt huius generis. et materialia. et mentalia. sunt A. minor etiam est huius in quolibet. q. 13. et alibi. Item illud intelligibile non procedit natura intellectu et per intellectum producitur in esse: ut similitudo. vel similitudo quod: sed multa sunt huius intelligibilium: ut p. de creaturis omnibus respectu intellectus dñe. et de actibus intelligendi. et etiam intentionibus respectu cuiuscumque intellectus. Item nihil videtur actu intelligibile. loquendo de materialibus. et respectu intellectus viatoris nisi per actuum intellectus de ordine in ordinem transferre. falsum ergo est quod actu saltem intelligibile non procedit sicut exposuit. Item hoc dicitur in 2. ppone arguit primo cum dicitur. quod passio presupponit agens. p. b. q. non sic. Quod non presupponit ab uno eorum quod sunt similares nec ab altero loquendo de ordine naturae: sed passus quod est posterius vel similares cum passione non presupponit agens: sed est similares cum eo. ergo et. vel sic. Quod est prius altero eorum que sunt similares non presupponit reliquo: sed passus est prior passus sic causa formalis effectus talis. passus autem est similares natura cuius agitur. ergo passio non est posterior agitur: nec presupponit ipsum. Item cum dicitur quod actio circa aliud est. videtur falsus de actione creaturae que nihil presupponit. Et si dicas quod intelligitur terminatio. instantia est de acto annihilationis. Item quod velit inferre ex his nisi ponat intellectus eam passionem vel actionem. si passionem hoc non erit in dinis. Item erit respectus et non perfectio absoluta seu qualitas: quod coiter videtur negandum. Si autem ponit ipsa etiam actiones ut verba videntur exprimere: et obiectus est passus. et ratio tuus quod prius erit respectus: tuus quod obiectus est motus non motus: et aia. t. c. 5. 4. Tum etiam quod non videtur deducitur ad propositum sic. cum dicitur. passio presupponit agens. immo potius ad o. non nisi intelligenter intellectus esse passionem. Item cum dicitur quod illud circa quod est intellectus est alterum. hoc in dinis ubi non est talis alietas. Item multi volunt et actus respectus et reflexus sunt idem: quo posito falsa est propositio. si vero ponatur alia Ira. s. ad alterum adhuc videtur falsa plerisque instantias respondere. Ad primus quod in dinis est veritatem est ordo nature. et per dominum proprietas talis: nec obstat simplicitas dina et identitas realis: quod cum vera identitate tali stat pluralitas rationum formarum naliiter ordinata: ut in plerisque locis habet iste. coiter igitur negantes spe negantur. Ad aliud dico quod instantia in nature: de gibus logitur docet. i. q. 2. habent latitudinem ita quod in uno eorum assignatur ordo multiplex nature. ut ibi dem tangit expresse.stant igitur simultaneus et posterioritas diversimode. Ad aliud nego mihi. Ad probationem dicendo quod logitur ibi docet de ordine nature: et ential naturarum: et entialium diversarum. non autem de ordine nature nullum perfectionem eiusdem naturae qualis est in divinis. Ad aliud quod procedit de relativis mutuis p. et z. modorum. non autem de illis. 3. modis. vel negat minor loquendo de per se relativis. vel aliter quod non intellectus sed intellectus est eius correlativum. vide in quo. q. 13. Ad aliud quod intelligitur proprie de intelligibili motu et proprio. ut sequitur propositum declarat. vel aliter quod crederetur precedunt virtualiter et reluent in memoria et quod. et intentione alio actu producuntur et alio intelliguntur ut in difficultatibus ad hoc motus super quod huius in porphyrii diffuse tractantur. Ad aliud data veritate assumpti dico quod illa actus quo sit actu intelligibile de potentia intelligibili non est intellectus: sed est actus intellectus agentis

abstrahētis vel spēm cāntis. ynde actus intellectus p̄scindit ab intelligere et dicere. Ad aliud q̄ agēs et passū possum accipi pro formalī. et sic p̄cedit argumētum. vel pro substrato. et sic loquitur doc. passio enim sive absoluta sive respectiva p̄supponit absolutū agētis. similiter actio absolutum passi: vt. 30. 35. 7. 43. di. p. 7. i. distin. z. q. z. habet iste.

Ad aliud possit negari q̄ actio creatiua nihil presupponit simplē loquendo. imo duplex eē rei creabilis p̄supponit. s. cognitū et possibile. vt in. 2. vbi supra habet doc. vlt̄ si contendas q̄ nihil reale p̄supponit. possit dici uno mō q̄ intellectus p̄positio terminatiue. Et tūc instantia de aniblaciōe nō p̄cedit: q̄ anibilare nō est agere. sed nega et p̄uatio actiōis: vt. i. dis. 2. 7. i. q. 4. 7. i. z. q. quolibet b̄z iste. Sed dices q̄ tūc non est ad p̄positū: q̄ termin⁹ non presupponit. hoc negari pot̄ loquedo de ab⁹ in termino. et respectu actiōis: q̄ absolutum in effectu p̄ius est respectu in ipso: et in causa: sed q̄ intelligibile nō est termin⁹ intellectus: sed poti⁹ intellectum. pot̄ alr̄ dici q̄ vniuersal⁹ ē verū omnē actionē: sive imanētem sive trāseūtem eē circa aliquid aut obiectiue aut subiectiue presuppositū: quo mō aut et q̄re intellectio d̄s actio et passio cui⁹ veri⁹ sit opatio. vide vbi supra in p̄mo. et quolibet. Ad aliud p̄ supra quo mō intelligit ipsam intellectiōem esse passionē et actionem diuersimode et cōnotatiue atq̄ metaphorice. Et cū ifertur q̄ tūc nō esset in dīnis. vide. 35. di. p. in reportatis egregie ad b̄. Intellectio enī dīna nō recipit: nec efficitur nec p̄ducit: nec elicit p̄prie loquedo: sed ē operatio erma nās. penuria vero nominū et metaphorice vtrumq̄ mō dīcēti circa creaturas in dīnis. verius nāq̄ intelliguntur q̄ exprimitur: et veri⁹ sunt q̄ intelligātur a nobis dei iusibilia archana. Cū iterum ifertur q̄ tūc esset respect⁹. nego formaliter: sed bene & comitāter. quere in quolibet. q. i. z. fundamenta subtilissima ad b̄ omnia. et quot et quales respectus. et ad que includit intellectio. Or additur ex. 3. de aia. qualit̄ obm̄ est motus nō motus. quere singularissime. 3. di. p. q. 8. soluēdo p̄mū p̄ncipale. 7. 3. di. 2. q. 8. soluēdo. 3. i. stantia in solone. et in quolibet vbi supra. et in. q. li. de aia. expōnem illius p̄ponis: sed ad p̄positū cōcedo q̄ intelligibile d̄s passum. vel māle metaphorice. p̄prie vero motuum et effectiū. et hoc loquedo de p̄mario vel motu: vt p̄us. Ad aliam p̄batiōem ibi. qualit̄ intelligit intellectus: et respectu in illius actus. quere ochā. et Frāciscl. et alios seq̄ces huius: s̄ qui vellent tenere illā vias posset dicere q̄ ar⁹ p̄cedit de o⁹ scđario et terminatiuo mō. Ad ultimā istā viam si illa littera placuerit. dico q̄ oē intelligibile est ad alterū relone reali vel rōnis et hoc sufficit. alia tamen littera. s. alterum absq̄ ad. magis placet. plura alia addat ingeniōsus lector ad hec.

Sequitur 2^a clo. p̄mū intelligibile t̄c. que satis clara est ex dictis. vt ingt doc. in 2^a. sūt enī vt cathena quedā iste propōnes vt plurimi: et pot̄ verificari hec p̄pō de tripli p̄mitate. s. originis adequatio et p̄fectionis: et notanter dicit p̄mū ad dīaz scđary q̄ intellectus pot̄ cari. vt p̄ de ipsa intellectus que pot̄ eē quo et q̄. Excludit etiā instantiā exponēdo propōnem cū dicit sparando intellectiōē et intelligibile ad eundez int̄. quia vt supra notaui itells dīnus p̄ducit oia in eē cognito actu intelliget: et ita q̄ est p̄mū intelligibile nāliter simplē respectu itē creati producit intellectus dei q̄ est mensura rerū. i. z. metaphysice. et hoc debet intelligi de p̄mo p̄mitate originis nō perfectiōis nec adequatiōis: vt p̄ speculanti

posset etiā p̄oderari illud q̄ notaui super. q. 4. hui⁹. et porphyriū de intellectōe vlys b̄. et plura alia ad que aduertat lector. Ex eiusdētia etiā huius theorematis p̄filitas imaginationis Thomistarū de p̄mo cognito q̄ assignant magis vle: q̄ ex fūdamētis op̄. eoz. nō habet aliqd eē reale: sed tm̄ per itellīm. ergo p̄mū intelligibile finitum eos causabit intellectus eiusdētē itelli⁹: q̄d est oppositū veritatis hui⁹ cōclusiōis. et per h̄is heresis metaphysicalis.

Sequitur 3^a cōclusio. Ule p̄mo intelligim⁹. in q̄ tāgit ordinē intelligibiliū iter se. que valde notabilis est. et singularis ambiguitatis in doctrina hui⁹. disputauit enī. i. metaphys. 7. 3. di. p. de p̄mo cognito cōparādo magis vle ad minus vle. disputauit etiā. 7. meta. et supli. de aia. 7. i. z. 7. 9. disti. 7. 7. i. 4. 3. de itelli⁹ singularis: s̄ q̄ p̄mū intelligitur an. s. singulare an vle b̄ determinate et egregie pertractat. et intelligitur pp̄o de p̄mitate originis. In comēto digreditur suo mō. p̄mo p̄bat cōclusionem a signo cui⁹ phō in p̄hemio phyc. ibi. Qd ex signo p̄z t̄c. t̄ p̄cedit tm̄ de vlys specifico ordine cōfuse cognitionis actualis. Deinde adducit op̄. aduersa. ibi. Sed hāc pp̄onez t̄c. quā seguntur ochā dis. 3. p. et quolibet. i. q. i. z. et multi sequaces. et ponit motiū eius: et euasiōem. ad ar⁹ p̄hi et suū. a signo factū ibi. Cū de puerō t̄c. et appellat opinante loquētem: nō eo zelo quo auerroys inimic⁹ legū audet legistas nomina. re loquētes in plerisq; locis: cum tamē ipse garulator exiſtat: sed veritate ipulsus: quā prehonorare sc̄iū censem̄. in apparētia enī verboꝝ et sophistica cauillatōib⁹ et obstinatio ipudica doctrīa horū noīaliūz cōsistit: q̄s irritātur pli mi hui⁹ t̄pis: ne dū scolaſtīca cōcertatiōe: s̄ q̄ pei⁹ est moralis vite ostētatione. Lōsequēter ibi. Quo mō itaq̄ intelligitur vle t̄c. mouet dubiū: et respōdet. que respōsio licet vle deat sua: nō tm̄ seguntur cā: sed ē opinatiōis: que tm̄ satis subtillis est et apparet. ideo multi scotiste in hoc digressū cespi tant: q̄ brevis valde ē hic. doct. sicut cōiter in his theorematib⁹ volabat certe mira solertia: vbiꝝ in metaphysicā bus. vnde nō ab re nomen subtilitatis sortit⁹ est. et p̄ncipium speculatiōis: quo fit: vt difficulter et respōsiones et argumenta et sua et alioꝝ dīcā discerni possint in plerisq; locis. Declarat ergo in illa respōsīōe modū intelligēdi vle. et q̄ potētia fit. et qd ē o⁹ intellectus agentis et possibilis. Deinde ibi. Quare ergo de singularib⁹ t̄c. obi⁹ cōtra opinatiōē dū p̄l. et dīr̄ respōdet ad motiū eius ibi. Qd arguit loquētē t̄c. cōformiter his que habet. 3. di. p. 7. 3. di. 2. 7. metaphys. et super li. de aia. vult breuiter q̄ sicut in actiōe naturae li seu reali physica aliud ē qd agit. aliud rō agendi. aliud cōditio agētis. primuz est simul totum. z⁹ natura ipsa. 3⁹ singularitas circumstan⁹. Ex. 2⁹ de generatiōe ignis vel caloris ita in actione inten⁹ seu intellectuali: que tamē extensio realis est. aliud agens aliud ratio agēdi. aliud rō agētis. et p̄z līa vlc̄ ibi. Aut enī impossibile t̄c. vbi ponit disiūctiū triū partiū. sub quarū z⁹ sunt. 3. vel. 4. membra. z⁹ pars disiūctiue icipit ibi. Aut nō necesse ē singularitatē spē ostendit. 3⁹ pars ibi. Aut tādem. q̄ ad p̄positū sufficit t̄c. iquirit enī vel impossibilitatē vel necessitatē vel salte possibilitatē gignitionis spēi intelligibilis ipsius singularis. vbi aduerte cum dicit in. 3. parte. et si possibile. iḡt ne cesset q̄ tenet de necessitate. finitum quid tm̄: maxime in creaturis: licet physice loquedo absolute cōcedere. vt b̄z vide ri. 2. 8. 7. 39. di. p. 7. 7. q. quolibet. et alibi. Deinde ibi. huius disiūctiue t̄c. excludit duas p̄mas partes disiūctiue. et oia membra. et vbi saluabis nō superfluitatē in verbis. vt nosti et acceptat. 3. partē egregie: vt vbi supra a p̄n⁹ responsiōis allegauit ipm̄ cōformiter tenet. Lōsequēter iſtat duplē et difficulter. cōtra dicta ultima in hac respōsione ibi. Lōtra. est sumē t̄c. et soluit breuiter et suo modo. In p̄ma responſione nota caute cum dicit. nō per inclinatiōem naturalez:

Castigationes

quod contra eum. i. metaphysice. q. z. r. i. q. plo. r. i. q. quoli. et alibi sepe posset ex hoc obviari. distingue ergo de inclinazione naturali mediata et immediata nuda et habituata. ex se seu ex natura potestate et inclinatione disponitis superaddite sive ex natura potestis status vel sub aliis verbis ut scis. vide. i. q. plo. soluedo argumenta phoz et principalia. r. z. di. p. r. z. r. in quolibet obiectu supra. et alibi plerius ad h. In ratiione. z. instantie declinat quodammodo ad ea que dixit prius in. z. pte disiunctio supra. et est singularis doctrina. et pnt in statie nonnulla ibi adduci ad hoc; qd reliquo lectori. et tag ex e plus phi in de sensu et sensato. c. 7. Utterius ibi. Cetera sic in parte tc. replicat alia applicatio illius exempli. et rnter satis obscure. pro cuius declaratio tange plato. que hz. 3. di. p. q. z. Nam videt prima facie repugnat in dictis hz et ibi. hz si bni speculaberis oia formiter dic. aduerte bni ad duplex. et unus et oppositus distinctus. et qualiter magis vel pot accipi ut unus vel ut distinctus. seu ut ps et ut totu. et plura alia ut scis. Cetero ibi. Quia autem loquens tc. impugnat respositionem superiorius data a loquente. ibi. Respondeo relinquendo et singulare tc. impugnat ibi. Qd addit quo modo universalis tc. inquirendo state veritate illius respositionis. ad qd ponere intellectus agens. ybi aduerte et illa lra. Si dicas nullam spem tc. pot ponit coniuncta precedenti. et separata. ut eius quedam quas admittit implicite. taliter arguit cetero contra loquentem. ibi. Item si universalis tc. vscz ad finem. et aduerte diligenter ad singula verba per totum. et quere. 7. metaphysice. q. 13. ad finem. r. q. 15. r. 18. resolutione et regie complementi huius obscuri sermonis. et in sententias ybi supra. et alibi sepe. et hac. 3. conclusionem maxime intellige vera de cognitione abstractu. pro statu vie. et de yli pro substrato seu in potentia. et alia plato notabit lector ut doc. admonet ad finem non sine causa.

Sequitur ppositio. 4. Luilibz universalis tc. In q postquam in 3 ostendit universalis intelligendi ordinem et modum. psequitur de eius correspondencia reali in re. et est notabilis valde. et contra noiales. cuius motiva in textu et commento habetur in quonibus. 7. metaphysice. et in. z. di. 3. q. i. et super porphy. q. 4. et alibi pleriusq. Vult breuiter et datur gradus in entibz summagis et minus communis in re ex natura rei. et similiter in unitatibus sibi correspondentibus. et distinguunt de duplice correspondencia fundimentali. v. vel occasionali. et subiectiva seu suppositiva. et loquitur de yli me pro substrato. cuius conditiones tagit in. z. ybi supra. r. z. di. p. q. 6. de quo diffuse in. q. huius super "porphy". et antepredicamenta notauit. Et probat conclusio. nez ista ex duabus precedentibus in co. et lra est satis clara. ponitur quedam lra in aliis universalibus ad finem commeti que sic icipit. Non dici potest tc. vscz ad finem: que videtur extra vel additio: quia omisimus: quia non multum communis nec necessaria.

Cetera dicta in textu hz et in commento possit multipli obviari: sed breuius quo possumus me absoluere. videtur enim et alia dicat commentum textu: quod textus dicit in quo convenienter sub ipso tc. et commentum declarando correspondetiam illa dicit sicut suppositum idem realis tc. In nullo enim codice supposito convenienter omnia contenta sub universalis. Itet cum dicit cetero. tunc enim numerus in quid predicaret tc. videtur dicere oppositum super "porphy". q. i. vel. z. de generis soluedo argumenta principalia. Itet si deductio sua esset bona. sequeretur et dicere intentiones essent fictiores intellectus cum non habeat tales correspondientiam de qua hic loquitur. Item videtur valde difficile assignare huiusmodi gradus entitatis in re. et maxime in accibz. et in substantiis immaterialibus.

Ad pm dico et est correspondencia formalis quo ad gra-

dum entitatis: et suppositalis idem gradus. vult enim qd hoc et ceteri. et sic ascendendo correspondet. Vbi gta. socrates est idem eis etiam formaliter: et in socrate est gradus correspondencia quibus sumuntur talia predicatorum: et in quibus convenienter supposita. Ad secundum dico et loquitur hic proprie de predicatorum in quid: ut s. determinat inherenter. in logicalibus vero improprie: ut ibi notauit sepe. Ad aliud dico et respectu loquendo possunt due intentiones dici fictiores intellectus: non autem simpliter. Ad aliud dico et considerationes metaphysicales trascendent imaginacionem sensibilium. et coedem et sunt difficiles: non tamem impossibilis de his: ybi supra notauit sepe: ut potius plexe pertractavi. quod. Aduerte etiam et notauerit ibi dicit doc. Luilibet yli tc. et non absolute cuiuslibz communis vel conceptui. propter ea que. 8. di. p. q. z. hz. et super. q. 4. in antepredicamentis copiose dixi. et alibi sepe: sed non est parva difficultas. utrum conceptui entis correspondat quis gradus in re sicut aliis predicatis communibus. que autem et quot sint conclusiones registrate ad rationem universalis super "porphy". plerius notauit. quoties etiam accipitur ipsum. quere ibide. Pot confirmari hec conclusio ex primo posteriorum. quod ylia sunt ybi. et semper: qd debet intelligi de ylibus positis et pfectiores aliquam dicentibus. quere ibi.

Sequitur 5. conclusio. In eo qd qd tc. de statu in predictamentis universalibus ponendo. et ordinate procedit doc. hz celo habet primo posteriorum copiose probata. r. z. metaphysice. r. 4. atque. 8. quam probat dupl. In prima probatione tagit duplice cognitione aliqui. et aliorum in ipso. vide. 3. di. p. q. z. et remittit se ad. 4. ppositiones resolutionis: et resolutoria: licet originalia varie ibi habent lram. ita et ly. resolutoria additur proboni vel cognitioni. sic resolutio cognitione. et sic posset ponit. p. 4. io. infra numerando tunc sextante difinitioes infra: sed alia lra placet omittendo ly cognitione. infra vero notauimus propone resolutoria. ibi. Ceterum dico tc. que tunc sunt distinctiones. Elige et volueris: quia ytra. et lra poterit saluari. illa. 4. est talis. omne illud. et soli illud tc. licet posset assignari infra. ibi. Conceptus resoluto tc. Est etiam varietas originalium ad finem illius prime rationis. ibi quod nec modo difficultior actus: vel sic: quia alias nullo modo difficultior tc. sed potius lra placet: licet alia posset saluari recurrendo ad cognitionem distinctam seu perfectam. 2. probatio ppositiois est satis clara ex. 4. Instantias hic adducere omittere. querantur super. i. posteriorum. et ybi supra copiose et volueris.

Sequitur 6. conclusio. Aut in uno yliissimo tc. quem tamem non assignat conclusio in aliis originalibus: sed lra dependens ex. s. sed satis congrue numeratiter propone. et est de termino status predicamentorum. et qd distinctiu. et per exclusioes yli partis excludit probabilitatem alteram. et potius affirmari sententias phi in pluribus locis. Nulla enim est hz ppositio que non potest reperi formarum yli saltem reductio seu confirmatione in Ap. videtur enim arguire ad ytraz partem. primo ibi. Rationabilius. sed ibi. Quod si plura. 3. iterum ad primam in oppositum argumenti. pro secunda ibi. Ceterum et est tc.

Sequitur 7. vel. 6. si volueris procedentes posse. q. et non excludere. plura prima tc. in qd determinat et in predictamentis querebatur et indeterminate ad ytraz partem arguebatur. et debet exponi yliissimum positiue. alii esset istud de predictamentis que sunt yliissima prima nisi loquatur de universalis trascendentia: aut certe in ea dem coordinatio limitato. et in fine cum dicit. igitur solute sunt due prime rationes vel conclusiones: ut habent alii pot ferri ut dixi ad immediate predictamenta distinctiu: licet in aliis quibus originalibus habent immediate sequentes: sed non ita bene ad ppositum ut video: posset tamem lra sic competenter.

stare. s. igitur resolute sunt due p̄me cōclusiones īmedia-
te sequētes. ibi. v. 3. conceptuū resolutio r̄c. sed placet l̄ra
vt iacet. posset etiā referri ad illas. q. de quātitate r̄ quali-
tate: que sequūtur īmediate. r̄ tūc nō esset additio: sic no-
tauimus. dic cōsequēter. Tange hic instantias plures logi-
ce r̄ metaphysice vt nosti.

^{8. 9.} **Sequitur** illa particula. Qz qlitas sit prior r̄c. q. pos-
set ponī. s. h̄ bic. s. quia non habet cōiter
in originalib: nec videt multū depēdere ex p̄cedentibus
assignauimus eā vt extra seu additionē. Arguit pluribus
medys ad p̄mam partē: r̄ reducit oīa finalr ad. 4. media
p̄ncipalia. deinde l̄ra est ītricata. Nam gdaz li. habet sic.
Ad. z. 8. r̄ potest stare ponēdo vt dixi hanc eē cōclōne. s.
aly sic. ad duas p̄clones: s. littera p̄t itelligit habet sic.
Ad. z. ḥnem. s. q. q̄titas sit p̄fectior qualitate. r̄ sic est p̄n-
cipiū argumēti. vel ecōtra. r̄ tūc esset l̄ra iuncta p̄cedēti.
s. de verbis nō refert. arguit enī pro r̄cōtra. r̄ breuiter in
fine p̄missayna distictiōe soluit dubiu. s. si volueris vide-
re h̄ alti r̄ singularissime. vide in. 4. di. 12. q. z. ḥ p̄mas op̄-
rōne. r̄. r̄ applica hic p̄la alia vt nosti.

Sequitur alia dubitatio que posset etiā assignari:
theorema: s. ponit vt additio. Quid p̄t
eē subz acci^{um} r̄c. vbi ponit in p̄n. p̄ditōes subti accidētis.
r̄ ipugnat r̄fisionem q̄tuz ad sc̄daz partē eius quo ad. 4.
mēbra satis subtili. vbi aduerte p̄nter de iperfectione p̄
uatiua r̄ negatiua dupli. r̄ instantias sequētes de forma
quali p̄t esse subm. r̄ aduerte ad ea que icidentalr tāgit
de natura h̄uana in xp̄o. quere vt nosti in. 3. de ultimo ac-
cidēte. q. nō est accidētis alterius capax. cōsidera vt sc̄is
plura: an detur tale r̄ quale sit. vide optime. 8. dis. p. q. i. in
laterali. r̄. 7. r̄. 8. metaphysice. ad. p̄positū. ifra etiā in hoc
tractatu erit sermo ad h̄. Adde multa ad. p̄positū. vt ex-
pedit. quere. 12. di. 4. vbi supra. r̄. i. q. 3. articulo p̄mo ponit
in aligbus originalibus quedā l̄ra quā nō habes in illo
argumento. Itēz quare quiditas r̄c. sed nō est multū ne-
cessaria. quare r̄c. de predicatione accidētis de abstracto r̄
multiplici abstractiōe. r̄ sic de alys. vide sepe in doctrina
hui^o in fine ibi. Sic itellige r̄c. originalia sunt varia: quia
segtur in aligbus. 15. de forma. in aligbus. 18. de forma: s.
bene sic ponit. instantiā de forma. cōsidera.

Sequitur illa particula. Lōcep^o dico r̄c. licz va-
rie situat in originalibus precedēs addi-
q. in aligbus ifra post has diffōnes r̄ conclusiones quā-
dam sequētes: sed cōmūniter habet. vt posuimus. vbi ad
uertendū q̄ more euclidis procedit in his theoremati-
bus: quia nunc cōmunes animi cōceptiones nunc diffini-
tiones. nūc petitiones. nūc vero cōclusiones adducit. In
bac ergo particula ponit p̄mo. 6. diffōnes. deinde duas pe-
titiones. r̄ sequūtur p̄clusiōes. diuidēdo aut̄ totum tracta-
tum in p̄ticulas. vel p̄ncipalia theorematayel ca^o. vt alys
placet. posset h̄ assignari. 8. p̄ncipalis. r̄ hoc ponendo l̄ram
precedētē additionē. vel si tm̄ enumerent cōclusiones p̄
theorematib^o nō poneē hic quota^o aliqua: sed ifra ibi. Lō-
cep̄tuū resolo r̄c. r̄ poterit ponī. 8. p̄ncipal: vel. io. alio mō.
nā maxima ambiguitas hui^o p̄cessus cōsistit in illis quo-
tōibus r̄ divisionib: vt ifra patebit. quare lector aduer-
sat ad singula diligēter. h̄ etiā videt p̄cedere vere meta-
physice r̄ trāscender. in p̄cedētibus vero poti^o logice
vbi fuit sermo de v̄lī r̄ pdicamētis r̄c. licz tamē cōnotan-
do p̄mas identiōes: in q̄bus verificātur ibi dicta. diffinit ḡ
conceptū in cōmuni. r̄ est notabilis diffō. r̄ in doctrina hu-
ius valde necessaria: qz h̄ termino v̄tē vbiq. Interpre-
tatur aut̄ diffōnem quadruplē: sed 3^m membrū maxie ac-
ceptat. ita q̄ obm sub cōcipi cōceptus recte dicāt. nō q̄ fi-
at aggregatū ex v̄trog. qz sic ens p̄ accidēs. r̄ etiā sic idēz
ad se terminare: sed q̄ tūc p̄prie obm conceptus dī du-

actu terminat actū. r̄ nō solū p̄tētia v̄l aptitudine. aliquā
vero iste vtitur cōceptu. in. 4. acceptiōe. hoc ē p̄ actu con-
cipiēdi. quere. 8. dist. p. r̄ alibi pleriq. Dis ergo res reali-
tas: q̄ditas seu formalitas p̄t dici concept^o. vnde res rea-
litas: q̄ditas seu formalitas: et cōceptus se habent fī mā-
gis r̄ minus cōe. quere Frā. r̄ alios formalistas. An modi
ītrinseci possint dici cōcept^o est dī^o in doctrīa huius: quia
varie de hoc logitur. quere. 8. dis. p. r̄. 5. r̄. 6. q. quol. s. pars
negatiua cōmūniter tenēt. r̄ hoc maxime tenēdo eos: vt
modos: non vt qd. vide. 4. metaphysice. q. i. x̄cōcipiūn p̄
tūs q̄ cōcipiātur. ideo formalitates esse cōmūniter negā-
tur. istātias plures h̄ tāge vt sc̄is alibi sepe hic notaui co-
pīose. ideo h̄ brevibus contentor.

C Deinde diffinit p̄mo per se r̄ p̄fecte cōcipi notāter valde
r̄ ordinate: qz postq̄ notificauit cōceptum iaz notificat va-
rium cōcipiēdi modū. r̄ maxime sc̄ientificū. r̄ due p̄me pos-
sent cōfirmari ex p̄mo posterioz: qz vt exponit p̄mā. itel-
ligitur ibi li. p̄mo pro p̄mitate p̄cīsonis r̄ nō v̄lūtatis seu
p̄ p̄mitate q̄ditatua non q̄titatua. vide. 7. r̄. 9. metaphy-
sice. r̄. z. di. z. q. io. r̄ alibi sepe. quere etiā pro duab^o p̄mis
in p̄mo. di. i. q. z. optime. Aduerte ex. 2mēto p̄me q̄ doc. i.
telligit p̄mitatē hic: seu adequatiōem nō simplē. vñtuer
salr r̄ respectu p̄tētē absolute loquēdo. sed in ordie ad
vnū actū intelligendi. r̄ intellige aduertbia in his diffīlō obie-
ctiue r̄ nō subiectiue. C Ulteri^o notādum q̄ logitur in. z.
diffōne. r̄ eius co^o multū stricte de p̄ se cōcipi nisi ly. een-
tialiter extēdatur ad virtualr vel vñtūtē cōtentū. vide
vbi supra in p̄mo. 7. di. 3. eiusdē. q. z. r̄ di. 3. z. parte. z. r̄ spe-
cialiter. q. finali. vbi singularissime distiguit de obo per se
dupli. Ex^o tamē ponit in manifestiori: vt cōuenit. vñtū
enī est q̄ dicit. r̄ exēplificat: sed nō asserit cū precisione. iō
exēde vt nosti. Veritas illius. 3. diffōnis p̄z p̄mo physi-
coz. t. c. i. r̄ disputat cōmūniter ibidē. de quo tractat etiā
3. di. p. q. z. sed an contingat sic cōciperē p̄ statu isto q̄dita-
res specificas du^o est apud multos: maxie cum dīe v̄tē
rerū sint nobis ignote. v̄l nāqz q̄ solum simplē simplicia
sint sic cōceptibilia: sed an sic. v̄l' non. vide vbi supra p̄mo
physicoz. r̄ maxime apud modernos scotistas. 7. 3. dist. p.
q. 4. egredie. Lū etiā dicit in fine diffōnis. cui^o nihil latet
p̄t intelligi vel virtualr vel formalr. r̄ hoc vel equa^o: vel
circulo^o. r̄ sic de alys. s. maxie quādo actualr r̄ in conce-
ptu p̄prio. illa l̄ra. q. s. in ipso essentialr icluditur posiz ad-
di textui tanq̄ declaratio seu specifica^o. aut certe limita^o
p̄cedētū. r̄ tūc p̄mentū iciperet ibi. h̄ intelligit r̄c. Et no-
tāter dicit. Qz essentialr icluditur r̄c. qz si ad p̄fecte conci-
piendū aligd. regre^o noti^o omniuz. vel virtualr vel acci-
taliter: seu etiā idēz iclusorū in ipso v̄x aligd p̄fecte con-
cipere. maxime noti^o simplici. In omni enī signo natū-
re datur notitia p̄fecta in suo ḡnē: r̄ ita homo p̄fecte cog-
scitur in p̄mo signo: licz non vt risibilis: neq; albus. r̄ sic
de alys. In cōmēto declarat optiē q̄ ly p̄fecte intelligitur
obiectiue: vt dixi p̄us. hoc est ex parte obiecti cōcepti r̄ nō
actus cōcipiēdi: qz act^o in se p̄tētē perfect^o. dato q̄ non
comprehēsiūs obti: sed tm̄ app̄bēsiū. r̄ hoc vt notanter
dicit doc. iquantū elici^o a potētia: s. non iquantū causat
ab obo. h̄ enī duas causas p̄tiales effectiūas in creaturis
vt. 3. dist. p. q. 7. h̄. r̄ ita p̄tētē habere p̄fectionē ab vna. da-
to q̄ non ab alia q̄nq. sed qz magis specificat ab obo. r̄ si
non p̄ncipali^o causat: vt ibidē. q. 8. habet. igr absolute q̄n
non totali seu comp̄bēsiue se h̄ respectu obi dī imperfe-
ctus. maxime ponēdo respectū essentialez eius ad o^o. de
quo vide. 12. q. quolibet. Lū dicit in fine 2mēti. quocū
q̄ modo cognoscat: potest referri ad formalr vel virtualr
cognoscere. vel ad intuitiue seu abstractiue: vel in verbo
seu in ḡne p̄prio. r̄ sic de alys. vbi tāge dīā in inter esse
ignoratū r̄ perfecte notū. de multiplici etiā ignorantia: r̄

Castigations

multiplici modo cognoscendi pertractabis ut nosti. que
re. 3. di. p. 7. q. de subo in plo. 7. 7. i. 4. q. quol. talibi sepe.
Deinde ponit alias duas divisiones partium subjectiarum
cōceptus: quas etiam habet. 7. di. p. q. z. 7. 3. di. p. q. z. et posset
addi 3de de sume simplici: ut h[ab]et 8. di. p. q. r. tamen ille cōceptus
est in dīnis h[ab]et: ideo hoc tacuit forte ipm dū^m etiam est. an sit
alius horum: ita q[uod] cōceptus sume simplex ostineatur sub sum-
pliciter simplici. q[uod] reputo v[er]o ēē loquendo de simplicitate
realitatis. de quo alias erit sermo de multiplici acceptioē
simplicitatis et positionis. ybi supra notatii in metaphy-
sicalibus et theorema q[ua]re. Ita et commentum satis patet. vide
3. 7. 8. di. p. 7. 3. di. z. 7. 7. 8. metaphy. et in logicalib[us] huius.
plura declaratio[n]ia horum terminorum videtur hoc log per totum
de cōceptu simplicis intelligentie. de divisione autem et positione.
considera. quales cōceptus sint. et quo modo complexus sit sim-
plex. et quo actu cōcipitur. et an uno vel pluribus. q[ua]re. 6. meta-
physe. et z. et in logicalib[us]. Pondera co[m]m[on]ad ad finem commenti hoc
essentiali respectu dicti in qd. id est habet in q. sup Porphyrii.
ca. de tristia. Tāge etiam plura de multiplici determinatione:
et qualiter qditas per modū determinat. et quo modo se habebat
respectu tertius: ut habes sepe in doctrina huius et sequentium hoc
non est in orādū circa quotidiana documenta doctoris: sed dū
taxat circa difficultate: et signanter hic dicta: lector vero ad-
dat ad omnia.

Clösequēter ponit duas petitioes modo antiquoꝝ vt supra notau. ⁊ satis patēt. de verificatiōe aut̄ earū poss̄ fieri alteratioꝝ: vt p̄is circa diffiſōes dcīm est. pone dīaz inter esse distinctū ⁊ distincte cōcipi. ⁊ similr de perfecto. ⁊ perfecte. Aduerte etiā q̄ aliter est loquendū metaphysice. ⁊ ex natura entiū ⁊ oboꝝ ⁊ potētiarū. ⁊ alī ex cōditiōe status. plura alia adducat īgeniosus lector.

Sequitur illa p̄tcula. L̄ceptū resolō r̄t, que p̄t
poni. 9. p̄ncipalis: vt notauim⁹. vel. 8. seu
décima fīm alias supputatiōes. si. n. tñ enumerētur p̄nes
erit. 8. p̄ncipalis v̄l. 7. ⁊ hoc ponēdo additionē supra recte
notata. Enumeratio ista varie habet. ⁊ generat h. vt p̄di-
gi: maximā ambiguitatē. oīa tamē moderari p̄it iudi⁹ le-
ctoris solertis. Nā eadē facilitate qua sic v̄l sic partiūtūr
possunt ⁊ alr partiri: dū modo veritas sentētialis hēatur.
venēris ⁊ ordine minus refert. p̄missis nāq; diffōnibus
⁊ petitiōibus adducit cōclusiones. ⁊ in hac particula p̄it
notari. 7. vel. 8. per ordinē p̄clones vt habes: quot tñ sunt
p̄clones tot particule possent assignari. placuit nihilomi-
nis ex cōformitate cōueniētia ⁊ depēdētia cōclusionum
p̄les sub vna particula. caplo v̄l theorematē p̄ncipali col-
locari: vt iſra magis diceſ. Pr̄ma ergo p̄clo est de statu i
pcessu diſiuto seu resolutorio ponēdo. quā cōfirmabis ex
p̄mo posterioꝝ. ⁊ ex. 5. p̄ncipali supra. ⁊ ex. 4.º metaphys.⁹
Quā pbat in cōmēto notāter ex dictis ⁊ alīs ppōnib⁹ spe-
cialib⁹ fecūdissimis adiūctis: quas roborat sentētis Aꝝ.
⁊ specificat in allegādo Aꝝ. ad dīam metaphys. Hui. vbi
aduerte q̄ caute ⁊ sincere loqtur in illis ppōnib⁹ adiū-
ctis in cōmēto. dicit enī p̄ potētia finita ad dīam poten-
tiarū vitaliū dei. deinde add' ſimil. ppter iſtantī de ſuc-
cessiōe cognitiōis iſinitoꝝ. vide. 3. diſ. p. ⁊ z. z. i. q. 4. ⁊ 4.
di. 3. Addit vlt̄ri⁹ p̄ le p̄pp iſtantī de cognitiōe rez: i vbo
⁊ acciūtali cognitiōe op̄ "i o". ⁊ v̄tuali effectū in cā. ⁊ ſic de
alīs. Ēage tñ iſtantias. vbi ſupra in. 3. ⁊ dic dñr bñ pōde-
rādo. Quere in. 4. in mā de beatitudie. vide Grā. ⁊ ochā
⁊ alios. In aliqb⁹ originalib⁹ nō ponit h̄. p̄clo hic: ſ tamē
magis placet vt poſtūm⁹: vt in ſequentiib⁹ patebit. de acti-
bus itelligendi. ppter dicta in cōmēto. quere ſup li. de ani-
ma. ⁊ alibi pluries vt noſti.

CDeinde ponit cōclusionē seu ppōnē scđam. Nullū con-
cep" yñū r̄c. que negat cōuenientiā oīum cōceptuū in ali-
quo yñi" dicto: seu in qd de eis; quā expedite & pulchre p.

bat in cōmēto. quā etiā h̄z. 3. di. p. q. 3. 2. 4. metaphy. et sup
li. de aia. quere Aut. 5. metaphyce. c. 6. vide sequaces hui⁹
et speciali⁹ petrū. de a. 3. dilli. p. q. i. Et Frā. in plo. cōfla. et
alios. Excipit. n. a. p̄dicatiōe qditatīue: seu in qd entis dif
ferētias vltimās. et eius passiones. vbi supra in p. s. an pas
siōes iferioꝝ et dřie idīduales debeat s̄ilr excipi du⁹ ē: s̄z
de dřntys idīdu⁹ facilius est determinare cū non sint
entitatis qditatīue: sed ypo⁹. q̄re nec icludūt nec icludū
tur qditatīue. p̄t etiā itelligi sub ofn̄tys vltimis: qr̄ sunt
vltie rea⁹. vide. 3. di. z. q. 6. de ueniētia et dřia eaz⁹ cum
specificis. Hoc tñ doc. ibi tacuit eas: qr̄ nō dū determina
uit in sentētis de eis. et pp̄ repugnantia op̄. tetigit tñ cōs
ter nota. de passiōib⁹ vō infe⁹ ad ens fm̄ varias op̄. varie
esset dicendū. Nā q passiōes tales ponūt p se in pdi⁹ q̄li
tatis h̄nt tenere ens icludi qditatīue in eis. q vō alr̄ senti
unt: vtpote q̄ sint respect⁹ qdā trāscēdētes aptitudinales
reductīue tñ in pdi⁹ sui subi: vt cōiter ponūt scotiste: ad
huc etiā pbabilr̄ p̄t dicere idē cū p̄ absolutuz et respecti
nur. i. tāq̄ p̄ qditatēs didaf ens. loquēdo maxie de respe
ctu qditatīuo: s̄z ad op⁹ poss̄ obuci multipl̄. de q̄ alias
de modis ēt itrinsecis du⁹ ē: qr̄ etiāz doc. vbi supra tacuit
eos. circa qđ notaui p̄l̄ sup̄ me⁹ quēdā modū ddi doc. i. et
4. meta. de modis vt qd. et vt modus acceptis. Satis tñ
secure dici poss̄: q̄ cū modi tales. vt h̄z ip̄e. 8. di. p. nō sint
pp̄rie alie formalitates: seu p̄cept⁹ a qditatib⁹: quaz sint
modi: nec p̄ n̄s aligd formalit̄ seu qditatē icludētes. qđ
enī nō ē qd: vel formalitas q̄o alicui dicto in qd: seu for
malr̄ subyic̄: cū talia sint pdi⁹. q̄lia p̄mittūt subita: s̄z hu
ius ambiguitatis vltior discusſio h̄z fieri. vbi. s. Quere
Frā. et alios formalistas. et i oib⁹ ochā. nūc ad o⁹. nūc ad
ppo⁹. oia sane ad mētē doc. diundi⁹. C p̄ria pba⁹. h̄nis i
in co⁹ poss̄. lic̄ subtilis et efficax sit. b̄re istatiā ad hoiez:
qr̄ nō obstatē sim⁹ dīna. vbi sumā sim⁹ h̄r̄: ens qditatīue
de deo pte p̄dicat̄ et p̄ modos: q̄ q̄li cōcept⁹ q̄litatiūi sunt:
ad ipm̄ h̄b̄. q̄re ḡnō eodē mō vltimis dřntys dicere
et h̄bere ad eas. L̄oſidera bñ p̄derādo pl̄. q̄re. 8. di. p. q.
z. 2. 3. et Frā. b̄ enī motiū multū facit p̄ itētōe Frā. i. p.
lo. cōfla. C z⁹ pbatio bona ē: lic̄ b̄ret euasione recurrendo
ad realitates et modos vt p̄us. vbi aduerte q̄ l̄ra dz eē cō
lūcta et depēdēs ibi. L̄oſtra ſedam petitionē r̄. et nō nō ſeu
pn⁹ obonis: vt i plib⁹ originalib⁹ rep̄is. C z⁹ et pbatio pati
tur istatiā ad hoiez. vbi. s. in p̄ iuxta regulā scoticā. ibidē.
Lōe. v3. ad duo iferiora. q̄ru vñū denoſat alterū p̄ticula
riter ſine nugatioe denoſat ſcīp̄. Ex⁹ de aiali ronali. in
quoz vtrq̄ vt ponit ab aligbus includit qditatīue ens.
ſilr̄ cuz dř. h̄o alb⁹. et ſic de alijs. S̄z tu ſiderabis diuersi
tate hincide. et p̄cessus in iſinuitū. et resolu⁹ in realitates et
cēp̄. et ſic facilr̄ iſtatiū oēs de modis euadenſ. ſin⁹. n. et
igenio⁹ trib⁹ pbatiōibus oñdit vītate h̄nis. lic̄ ochā co
nat in oib⁹ obycere. alteri⁹ tñ et loci et t̄pis ē h̄ diuit⁹ p̄leg.
Attēde q̄ in aligb⁹ originalibus post comētu hui⁹ h̄nis ad
dūt̄ duo coꝝ. q̄ tñ iſra poſt. 4. p̄ne habes. L̄oceptui ge
neris r̄. s̄ybiq̄ ſatis bñ currunt hic. v3. et ibi. q̄re legātūr
Ulteri⁹ ſeq̄. 3. 5. L̄oceptui ſta. (vbi placuerit lectori.
bit r̄. Nā cū in pma oñdit ſtatū in refolueđo. et i z⁹. q̄ nō
ad vñū ſaltē in qd. lic̄ bñ ad vñū. aut in qd: aut ſaltē idē
ſeu denoſatiue a pozi dc̄m̄. In hac z⁹ tāgit limitatiōe ſe
ſolutiōis ex pte termini ad quē ipſi⁹ oñdēs q̄ nō oꝝ tot eē
concept⁹ p̄mos quoſ reso⁹. ſed ad aliquot p̄mos ſit oīum
resolo. ſp. n. plalitas ſupflua vbi paucitas ſaluat appetit⁹.
Et in mēto recurrit ad p̄us dc̄a. et l̄ra ē varia in diuersis
originalib⁹. et ibi. p. qd ēt eēt disticti r̄. vſq̄ ad fine est ex
v̄l penit⁹ ſupflua. qr̄ p̄us i co⁹. z⁹. h̄f. Aduerte cū dicit. Ad
quot iſrat̄ respiciētes r̄. q̄ ibi poſs̄ fieri lōga iſtigatio
ſz in ſequētib⁹ magis explicabit iſta. poſs̄ breuiter disti
gui de resolone ad p̄mos p̄cept⁹ vel in ḡne. v3. yl̄ ex gen⁹

Theorematum

per modum possent ponit tot pmi conceptus in qd et in qle qd sunt
genialissima et prima dicta eius. 2° pnt ponit duo vel tres
pmi tñ. vn^o in qd ut estis. ali^o in qle: ut pmi modi entis. vñ
ali duo duorum modorum: s^z ex pte modo posset fieri alter
ratio. et s^z ex pte passionis: q^s. v^s. p^mius. q^s scđs. et q^s entis
pma divisio de quo alias saltez vitas hñis hñ: q^s pme divisio
nes entis sunt termiate: et dicta prima ei^s sunt i determina
to numero. i^s aliquot pmi accept^s. q^s supputatione dimi
nit ad iudicium boni viri: ne nichil logos videat. Quere. 8. dis.
p. b. 2. et in plo. flia. in Gr. et in trac. de trascēdētib^s. et apud
formalistas. poss^s. n. pbabilis dici q^s ad hos duos ens rea
le fit yltiata resoluo oium ex aiam. et ad hos alios ens rō
nis oium. que actu collatiuo derelinqutur. Alibi spero dō
dispo^c altius iuestigare hac ambiguitatem.

C Deinde ponit. 4. hñem de diversitate p determinabilis et
determinatis: determinatis et determinabile r̄c. ybi notan
ter dic in pma pte hñis. accep^m p se vñi. ppter conuenientiam
eo^s in conceptu p acciis tali. nō tñ pseicū. et hñ etiā extēdē
do p acciis. vt scis. In 2° etiā pte notatē ait q^s se alterius
r̄c. pp idētificā clusionē et illimitati. et maxie in transce
dētib^s. Uult breuiter q^s determinatis et determinabile sunt
p diversa: q^s nec vñi alter^s. nec ambo 3° p se saltē includūt
Ubi adiuerte q^s hñ poss^s fieri istatia ad boiem: q^s vt hñ. 3.
di. p. q. 3. ens pdicat in qd de aliq dñia. iō nō pōt ē genus:
vt exponit s^m pñm. 3. metaphys. t. c. io. si i^s intelligat cō
clusio vñis negativa: vt egrégie hñ in pñto vñ flia vt repu
gnatia in dictis. iō vt istatia excludat ponat particularis
negativa. ita q^s nō de q^s determinate: s^z de yltio: vel
saltē nec re nec realitate alio a determinabili intelligat. no
ta etiā q^s specificavit. 3. probatioⁿ et. si intelligere vñis nei
gativa: eo q^s alie due nō ita eent ad rē: sed qual^s 2. ēt non
cocluderet: tetrigi supra. famose eni currit. et hñ sufficie
bat. Recti^o ponit particularis negativa. et logice. et tre
liter loquēdo cū dic in co^o. 2. 3. probatioⁿ. pōt omitti ly 2.
vt in plib^s habet: vel subtili^s ly hñ. Multa hñ curiosa
adducat lector curiosus bene pōderando.

C Lōsequēter ponit duo corre^s: q^s tñ vt pñs notauit in alig
bus originalib^s. imo cōiter sequitur mētū. 2. hñis. hic tñ
satis recte locantur. q^s p^m est. Lōceptu gñis et dñia r̄c.
q^s intellige vt limitati hñne q^s ad vtrāq^s ei^s partē vñ log ple
rūq^s hñ de cōi limitato seu supro ab aliq re vel rea^s vñia: s^z
gnalit loquēdo ppō est vñ: vt pticularis negativa: l^s nō vñ
vñis. Qd addit ibide s^z d^s m^s et forma. sive sit ps textus:
sive vt mētū hñ abiguitate: q^s 3. di. p. 2. 8. di. cūlde vñ te
nere q^s ens vñnoce. et in qd pdicat de m^s et for^s. pōt dici
expedit q^s illa silitudo d^s attēdi q^s ad. z. ptem correlari
nō quo ad pma vñ s^s intendas q^s vñr intelligit. dic q^s log^s d^s
p diversis re vel realitate. nō aut conceptu reali. vel alt.
redit in idē: q^s logut de diversis se totis subiectis: nō
aut obiectis. Et sic hñ cordari id q^s hñ. 1. 2. di. 1. z. q. i. ybi
idē q^s hñ p diversitate mae a for^s tenet cu^s his q^s dic in p
ybi. s. lessor doctrine scotice nisi stabilit et caute egatur
de facili cespitabit. tota q^s et total^s videat ei^s doctrinā alr^s
terpreti. et p^s p^s imier et ruina. Aliod cop^m. s. dñia supior
r̄c. p^s ex istitione sup. 7. meta. q. i. 7. z. ii. di. 4. q. 3. et alibi se
pe: s^z istatias ibi tetigi. et alibi. et q^s ad alia festino hñ plur^s
omittit. diligēs lector oia supplebis.

C Deinde introducit quādā causationē seu euastionez. ibi.
L^s sit hñ vñc^s r̄c. et segtur immediate cōmentū 4° in aligb^s.
pō^o corre^s. ybi pñs supra: s^z satis hñ hic bñ ad ppo^s. et me
rito appellat r̄ndentē pteriuū. q^s appz ex rñsio manife
ste. poti^s. n. videre p diversitas determinabil^s et determi
natia i abstracto q^s in cōcreto cu^s in cōcreto. vñuz pdicatur
de alio. et ambo de 2° in abstracto vñ minime. vñ grā. hñ con
cedit. rōnale est aial. et hñ. et hñ. socrates ē rōnale et aial r̄c.
hñ aut negat cōiter. rōnalitas est aialitas. l^s garuli noiales

non verētur eam cedere. Rñ oñ illa videat habere ali
qualē apparentia ex dictis hui^s. q. i. p. metaphys. 2. q. i. 4.
eiudē. 2. q. penultia. 6. de quo^s sup^t: vt gd r̄c. S^s de
hoc ibi aliquātulū ptractauit. nec ad hñ recte vadit rñ: s^z
ad simplicē idētitatē qd itatiā determinatis et determina
bilis abstractiū sumptoz: qd tñ oñ oñ falsuz ē. q^s i lob^s. et
sup. 7. metaphys. 2. 3. 2. 8. di. p. 2. 3. di. z. et alibi plerūq^s. ma
xime de gñe et dñia. de qd itatiā aut et mō vñ fere idē. vide
notāter. 6. q. quol. Qd ibi tāgit in ipugnatōe rñsiois et idē
titate cōcreti et abstracti: q^s i. q. an p^s dicamētoz. q. 8. egre
gie. et istatias pōderabis. vt nosti. vide sup li. elecoz. q. 16.
2. 9. metaphys. q. 3. vbi hñ aliquāt ptractauit. et sup porphy.
q. yltia. z. in. 4. di. ii. q. i. arti. 3. singularissime. hñ eni logut
de cōcreto p formalis tñ accepto. ybi etiā pōderat ad finē
argumētatis qual^s: vt notaui reducit ar^s ad opposituz.
plura alia hñ adducat lector.

C Ulteri^s segt. Creato et cōcreto r̄c. ybi assignauim^s. 5.
hñem: licet in aliquibus originalibus sit lñia depēdēs ex p
cedentibus iā declaratis. pōt tñ recte ponit s^z. vel pñ^m pti
cule: seu theorematis pncipalis. ybi aduerte q^s hñ poss^s di
stingui sicut illud p^m cop^m supra. determinatis et determina
bile r̄c. v^s. in vñz vel i particularē. pti^m. n. affir^m: et pti^m
ne^m pnt eē silvere maxie in termis nō cōntribut^s vt nosti:
l^s i^s alicui creator: et alicui cōcreto sit cōcept^s cōis vñiuoc^s
vñiuoce dict^s. non tñ oñ vt pñs dcñm est. Et hñ intelligo crea
tum extēsue p quo^s q^s alio a deo. et sic forte entia rōnis
possent dici cōcreta de qbus manifeste p^s vñtas hñis opa
ratis ad entia realia sive cōcreta sive cōcreta: licet qdā im
ginant vñiuoc^m entis vñriq^s. hñ tñ nō est ad mētez hñ^s. vt
ps in logib^s: et me^s. z. 29. di. p. 2. si instantie possent alibi iue
niri. vide. 3. z. 1. z. q. quol. z. 2. 4. di. p. in reportatis: et super. 5.
meta. et alibi. pōderat et cū dic p se cōis r̄c. pp idētificā pdi
cationē. et analogie vñitatē seu cōitatiē. q^s vbi. s. nōi se
pe intelligo. ppōnē sic ad mēte doc. Nō oñz cōcreto et cōcre
to aligs idē cōcept^s r̄c. nōi loq^s tur famose hñ. q^s pbabi^s pos
ad mentem scō

C Deinde segt illa ppō. Lōcept^m dico q^s ē expli
(ser dicit.
catia diffōnis cōcept^s supi^s assignate. et nō hñ in oib^s origia
lib^s. et poss^s ibi assignari vna pticula pncipalis seu theore
ma. poss^s et appellari cōis animi cōcept^s. vel ad maiore ex
p̄cēdēm ponit quōcūq^s ppō ē notabil^s. vt ps. ybi pōderat
multiplice acceptance cōcept^s. vt. s. notaui: vñ hñ accipi vt
obm: nō qmōcūq^s: sed vt hñ ēt in intelligentia nō tñm in me
moria. iō dicit nō vt for^s r̄c. ybi p^s tāgit lector de cōceptu
ētis et corrēdētis ei^s. et sic de alijs. vide ea q^s notaui sup. q.
4. b. i. an p^s dicamētis. In mēto declarat se breuiter et subti
liter q^s tu ad illa pticula eē. v^s. in itellu actu. ybi ponit dis
iunctiū. 3. pti^s. et vñtia ps pbabil^s dari pōt. vide optime
q. 3. quol. de his relonib^s. z. 5. metaphys. et alibi sepe. vt no
sti. Losiderat et an tales relones sint reales vel rōnis. ybi
supra. et alibi sepe. et adde ibi p^s ad ppo^m bñ masticado. et
maxime relones q^s sunt dure digestionis.

C Lōsequēter addit aliā in q^s tāgit multiplice acceptiōez
cōcept^s obiectalis. Dis cōcept^s r̄c. s. m. eni triplicē actū in
intellect^s pōt assignari triplex cōcept^s: et pñm subdidi^s in p
se. et per acciis. p se etiā in oñ oñ simplicē. et in simplices. vi
de. 9. metaphys. ad finē. q^s 3. di. p. q. 4. et in p̄cēdētib^s. et s^z
s^z hic. cōcept^s et cōplex^s pōt multiplex subdidi^s. et s^z dis
cursiu^s. q^s in logicalib^s. vide Gran. in plo. p. flia. et alios
vt nosti. s. ergo cōcept^s tāgit: s^z de duob^s pñmis ad ppositū
intendit. quo ad alios se ad sequētia remittit. quere in me
taphysica. et aliquāt ifra hic. et alibi p^sies. Aduerte q^s to
ta lñia poss^s ponit textus: s^z satis hñ assignat cōmentum: vt
habes: licet poss^s i^s choari. ibi. dicatur resolubilis r̄c. quere
6. metaphys. plura ad ppositū explicādum. pōderat etiam
notatē dñiam iter cōceptū aggregatū: vel per acciis. et cō
ceptū complexū ex lñia. et adde vt scis.

Castigationes

CUltimo ponit. s. vt assignauimus. Omnis cōceptus r̄c. In qua cōparat cōceptus iter se fm diuersitatē dñiam & ordinē valde signāter. & tota l̄ra pos̄i ponit textus v̄l salte v̄sq̄ ibi. dicatur alter r̄c. cuius fundamēta p̄nit haberi. 5°. metaphy. in Aꝝ. & in isto. & alibi sepe. l̄ra satis clara ē v̄sq̄ ibi. p̄mo diuersus & iclusus r̄c. si teneat ly & copulatiue. B̄ iō dico: qr̄ cōceptus p̄mo diuersus videtur oīno irresoluibilis. bene. n. verū est qr̄ cōceptus iclusus p̄t esse simplex & resolubilis: s̄z de p̄mo diuerso est dubiu: si ly & teneret disiūctiue nulla ambiguitas eēt: sed logitur forte de p̄mo diuersis subiectiue seu predica'. non autez obiectiue: seu trāscendenter. quere. 5. metaphyce. & alibi plerūq;. illa particula. p̄mo cōcipi r̄c. quā. io.

Sequitur p̄ncipalez notauium'. vel si tm̄ h̄nes enūmerabis. pone. 8. p̄ncipale: seu alio modo supputando: vt supra notaui erit supra vel ifra. in qua ponuntur. 7. diffiniciones. duo coꝝ. 7. 3. petitioēs. & lic̄z aliqua horū p̄us poss̄ta sunt. cōmuniter tamē in originalibus sic reiteratur. & B̄ vel ad maiore expressionē vel scriptorꝝ vicio: vel quomō. libz alt̄. forte eni mūc vt diffiōnes: nūc ȳl cōclusiōes seu cōmunes animi cōceptiōes: aut petitioēs ponūtur. qr̄ lector attēdat. aliqua v̄o originalia h̄ non habēt: sed nihil omitte. re volui. etiā septies repetita placebūt. Tres p̄me diffiniciones clare sunt & p̄us declarate. de p̄mo. v̄z. per se & p̄fere cōcipi. 3. h̄ resolutiō: qr̄ supra ponit. duo etiam coꝝ sa tis ex dictis clara sunt. lic̄z contra p̄mū eorū plura poss̄nt adduci. quere. 3. di. p̄. & alibi. 2. 9. metaphyce. Aꝝ. ad finez Tres petitioēs patet manifeste. quaruz. 3. maxime p̄z ex p̄mo phycōz. 7. 3. dist. p̄. q. z. & supra B̄: & p̄mo metaphy. 2. etiā p̄z p̄mo posterioz. 7. 2. metaphyce. & ca. de sp̄e in porphy. & alibi plerūq;. 4. & 5. diffiōnes patent. vbi supra in p̄mo. & alibi sepe.

CDeinde per moduz correlative segtut. Nō ergo omne qr̄ nō p̄mo r̄c. & ponit ut cōmentū. lic̄z poss̄t ponit ut textū v̄lq̄ ibi: qr̄ genus. & poss̄t impugnari sicut optime doc. ipu gnat. & alibi etiā. Nam nihil p̄mo cōceptibile videt̄ perfekte cōcipi: nisi p̄mo cōciptiatur. nō ergo ita perfecte: vt v̄r cōcipiatur genus vt pars diffiōnis sicut seorsum: sed impfete & distincte cōcipiendo dātū gradus: vt pote per se p̄mo. qr̄ se nō p̄mo r̄c. & sic logitur doc. gen' etiā vt diffiōnes non est natū concipi nisi vt pars: v̄l distincte: lic̄z alio mō vt. s. sp̄es vel totū: vel vt genus poss̄t concipi alit. & sidera.

CDeinde obycit tñō soluit. que tamē obo nō habēt in ali quibus originalibus. sed posito qr̄ sit de l̄ra. & sustinēdo dūcta facilē respōdetur qr̄ genus in diffiōnēdō ē pars in predicādo totū fm Boe". & hoc p̄prie vel appropriate: vt bz super Porphy. q. 3. de gñē iste. & ideo idem potest nūc cōfusum nūc distinctū esse: sed addē qr̄ aliud est cōfusum eē & cōfuse concipi. & similē de distincto & dif̄c. quere vbi sup̄a in p̄mo. & alibi plerūq;. & adducātur h̄ plura fūdamēta h̄iū: & seq̄ciū: & tāge multa d̄ nā generis & cognitiōe ei'. 3. disti. 2. habz. & supra. 7. metaphy. tactū ē. q. i. 3. & alibi plerūq;. quere. Notāter etiā dicit. cui nō repugnat. & nō dicit qr̄ de facto d̄r de multis: qr̄ siue in yno tm̄ idūnduo sit. siue in pluribz habz nō repugnantia: nō tamē semp actum: vt ibidē determinat. vide super p̄mo phyerminias. & siue in pluribz habere aptitudinē. cōsidera bene. & videbis qr̄ nihil diminute nihil superflue dixit. diffiōnēm etiā siue singularis per oppositū declarabis. vt vbi supra i. 2. & in metaphysica bz. instantias hic plures & resolones dictiorū ad ducat lector. qr̄ hic omnia iserere nō sinunt temporis an-

gustia & ad maiora accelleratio. famosa enī sunt h̄ omnia in doctrina hui'. quare querātur.

Sequuntur alia duo theorematā que possent di cōcēs animi cōceptōes: vt de p̄mo eorū assēt doc. hic & ifra. 2. vero vocat cōclusionē in se quētibus. & vidētur physice cōsideratiōis maxime: lz ad metaphysicalia extēdi possunt. Aꝝ. enī ppter difficultatem speculationis & abstractiōis metaphysicalis. cōmuni ter etiā in metaphysicalis locut̄ est physice: alīnd voce proponens. aliud q̄stī mistice subintelligēs: sicut theologi suo mō etiā dīnitus spirati in scripturis sacris loquūtur. pri ma p̄positiō est talis. Omne p̄ se vñū r̄c. vbi notāter ad dit. & nō simplex: qr̄ per se vñitas ne dū cōpositis īmo sim plicibz & p̄ncipalius cōuenit. addit etiā p̄mo. i. adequate: qr̄ nec p̄ci' ex actu: nec p̄ci' ex potētia: nec p̄ci' ex aliq̄ actu: vel ex aliq̄ potētialis. vt in cōmēto exponit optie. & sup. 7. & 8. metaphy. copiose disputauit. & nō refert Aꝝ. & sequaciū imaginatio remouentū. v̄z. mām a q̄d gd est rei mālis. In cōmento vero hāc p̄positiōem fundat in di c̄tis Aꝝ. quē p̄ncipem pypa'. īmo omnī fere naturalē lo quentū nō platonē: vt voluit Tulli': sed scotum semp ex cōpicio merito appellat: vt nālis imaginatio attingere valuit d̄ metaphy. t. c. i. 5. vbi videt̄ ph̄s velle hāc esse per se nota & per dñs p̄di' eius icludi in subo. quere ibi expōne. & q̄. huius copiose ad p̄positū. & adde plura vt nosti: qr̄ paucis multa tangit.

CDeide segtut sc̄da pp̄o. quā. i. p̄ncipale notauium': & pre cedente. ii. lz vt p̄us notaui alio mō supputādo possit alr̄ quotari. he etiā due possent cōgrue sub eadē particula lo cari: s̄z bas quotatiōes omitti ad iudiciū boni viri: que ē talis. vñluscuiusq; cōpositi r̄c. vbi tria tāgit de actu. i. ei' simplicitatē: vt bz sex p̄n' auctor in p̄n' vide. 7. & 8. meta. & q. 9. quol'. & alibi sepe. eius vñitatem & ei' p̄prietatē que optie cōmēdat: roborat & exponit in coꝝ. vñius. n. rei vñū est eē: de quo tñ vides in. 3. di. 8. q. i. esse aut̄ p̄ncipalē est ab actu v̄l a forma: q̄re actus vñic'. p̄prius etiā ē. alias nō di stingueret a quoq; nō ipso. q̄re. 7. metaphy. t. c. 4. 9. Nō obstat h̄ dcā bis que bz. ii. di. 4. & 7. meta. & 2. 4. dis. 3. & alibi plerūq;. de plālitate formarū: qr̄ forme p̄ores sūt p̄tētiales: vt saltē p̄tes: v̄l aliqd potētialis forme vñltimāte & specificē: vt egregie brevibz in coꝝ declarat. Exclude etiā hinc cauillatiōes noſaliuz de p̄pone ex corpore & aia itellectiuā. Nā quecūq; p̄s bois nō est h̄o. q̄cqd dīcat illi garuli. p̄pria vōce ignorātes: sed adequatū potētiale cum actu specifico boiem cōstituit. cui' sūt corpus organū cōpletū ex p̄n' saltē organis. & aia itellectiuā. qr̄ ex p̄ceden ti. p̄pone. & dictis hui' alibi confirmabīs.

Sequuntur illa p̄ticula. Lōceptū resolo r̄c. quā. i. 3. gnauium': sed vt p̄us dixi alr̄ suppu' poterit alio mō l̄ram ordinādo. & v̄l sup̄fua aut̄ bic aut̄ supra h̄ pp̄o: qr̄ possit omitti h̄ vel ibi: lz si eā legere volueris excusabis vt nota ui supra. quā p̄bat vt p̄us: lic̄z nō ita ad plenū. & cū dicit in coꝝ ex diffiōne in alibz originalibz. īmo cōiter nō addit̄ quotatiōe aliq. in alibz vō ponit vt habes. 4. & 5. & aliq. addūt d. & e. lz sine quotatiōe: l̄ra ē bona: si aut̄ adderet q̄tatio bz eēt. 3. habēdo respectū ad p̄cedētes imēdiate. v̄l 4. & 3. ad me' & imēdiate. bz. n. referri ad illā diffiōnē p̄fete cōcipi. & disticte seu p̄ se cōcipi. tāge iſtātias circa dicta in dñeto: vt p̄us notaui. vbi aduerte h̄r in l̄ra qr̄ in alibz vt habes. ponit obo i coꝝ sic. Lōtra. cōueniēs ē r̄c. & p̄t̄ referri ad cognitionē infinitoz. & r̄no sequens satis vadit ad p̄po". s. lz nō disticte: p̄fuse saltē p̄nt infinita apphen di yno actu. sed cōiter in originalibz habēt loco 3. clu'. & d̄z referri ad illud in p̄n'. cōmenti. alias nihil p̄fecte r̄c. & placet magis sic l̄ra. & tūc illa respōsio ad finem possit po ni additio yel extra: aut̄ si ponat de litera est euāsio seu

Theorematum

canillatio quedam, et faciliter ifringi potest; quod non sit sermo hic de cognitioe confusa, sed perfecta et distincta, ut per in lira utroq modo cujus poterit percipi lector, et voluntuerit dñiter plura addendo.

Consequenter ponit. 2. Omnis conceptus recte, et tota lira cum conceptu patrum eius. Aduerte in commento cum dicit ex conceptione, quod videtur recurrere ad illa supra. Omne per se unum recte, unde habes poterare valde ordinem et numerum varie in hoc processu; ut infra magis opus erit propter intricaciones allegationum.

Credeat legitur 3. determinabile et determinans recte, que etiam cum concepto patrum habetur, et instantias hincinde considera, et exclude ut supra notaui.

Consenserunt ponit. 4. cuiuslibet resolubilis recte, que satis notanda est in sua declaratioe in concepto, tangit enim 3. vel 4. determinantis conditiones, vix, quod cuiuslibet resolubilis dat determinans ultimum unicum simplex et proprium, et omnes illae particule possunt notari; ut textus et remissioe; ut conceptum, ubi nota coramque est sequenter pulchre ad propositum, et superius omnia fere habita sunt, probat antez conclusionem ex precedentibus notanter, ubi habes ordinem conclusionum foreuenienter assignatur, limita; ut scis caute quod dicit de conceptu coi omnibus, de qua cōitate dñ intelligi.

Credeat legitur 5. Non statim resolutum recte, ubi posset ponit principium particule vel conceptum, sed satis bene quotas, et est de ordine et gradibus in qditatibus conceptus assignadis; ut plo et porphyri, post ipsum, quod probat duplum in concepto, quarum secunda est valde notabilis, et maxime procedunt probatibus de conceptus specificis resolutis. prima vero probatio possit impugnari vel pati instantiam; ut per comparandum hominem et animalium ad conceptum animalis qui in causa ponatur irresolubilis; vel comparandum corpus et spiritum ad conceptum substancialiter; vel saltē comparandum subiectum et quantitatiter ad conceptum entis supposita yniue eius; sed bene ponit optime probat doc, quia accipit conceptum qditatuum cum conceptu, ut distinguatur contra conceptum incidentem quiditatuum et qualitatuum conceptus ensi hominis non est precise qditatuum, quare si resoluereatur in conceptum animalis qui in causa esset irresolubilis, et per consequens precise qditatuum, tunc ille comparatur ad conceptum quemcumque alio sic quiditatuum esset ab eo primo diversus quod falsum et inconveniens est, et sic de aliis exemplis dictis. Non possunt duo conceptus conuenire quiditatuum in 3. nisi contrahatur ad ipsos per aliquos qualitatios, ex quod constituitur, et per sequentia non erunt precise qditatuum, an hoc verius sit de hoc modalibus, et conceptibus trascendentibus; vel an logetur precise de conceptus predicamentis, et realitatem, dic consequenter bene ponderando. Additum plus subtilia curiose, et salua semper aquile discursus trascendit certe capiarum imbecilles saltus; et non formidatur porcarum garritus.

Cegitur 6. Quiditatuum conceptus recte, in qua comparatur conceptus in quos ordinatae fit resolutio ad qualitatios et resolutos, et ad se invenit in maiore et minori communitate, et lira tota per in lira aduerte cum dicit in concepto quod qualitatius proprius couertitur recte, quod talis couertibilitas non est per viam totalis entitatis comprehendendiis, sed potius per instantem constitutus, et anthonomam, ut supra notaui, quod est 4. et alibi ut nosti, poterat etiam cum dicit. Ex diffinitioe communis, quia illa est diffinitorum, supra universale vel conceptum, potest etiam id differens est in quantum tale actus vero distinguit et separat, et ultimamente constituit, et primo potestate perfectiois, quere, 7. metaphysice, ut scis, et z.z. di. 3. et i. 4. et plura ad propositum.

Cegitima propositio. Quiditatuum resoluendo recte, in quod ostendit statum esse ad conceptum entis quiditatuum, et notabiliter in concepto ostendit brevibus uniuocatorem entis, quod supra suc-

per metaphysica retractauit, et ambiguities circa hoc et ubi et qualiter ibi quere. Tāgit primo in concepto illud famosum argumentum de conceptu certo et dubio in aliis, immo communiter non habetur ratio sequens quam habes. Item unus conceptus recte, et procedit ut videtur per viam contradictionis inferende, quod non contineat nisi in uniuocis. **T**ertia procedit de primo cognito, sed declarabis caste, ut supra notauit super metaphysicam, et habebitis 3. di. p. 7. eiusdem, et pondera differentiam inter conceptum et confuse, et inter conceptum confusionem partium subiectuarum et essentialium, et multa alia ibi tange, et analogia famosa considera bene. **Q**uarta ratio procedit ex unitate obiecti intellectus et habitus metae. **S**exta ratio per viam comparationis, que tamen habebis fieri in uniuoco. 7. physico, vide optime 8. dist. p. q. z. **C**inqua et ultima ex numeratione in entitate, quod etiam arguit uniuocationem, que omnia dilatabant et examinabas, ut alibi habes, et maxime ut q. 4. antepredicamentorum huius copiose dixi, et aduersarios exclude.

Cede sequitur. **T**unc est unus conceptus quiditatuum recte, quod non notauimus, sed in aliis ponitur in concepto procedens sic. Itē tamen est unus conceptus recte, tanquam probatio procedens, et satis bene, sed potius conclusio tanquam ad maiorem expressionem et exclusiōem cauillationis contra procedentem, posset enim quis concedere quod resolutio fieret ad ens tanquam ad ipsum communissimum exponendo ly pīmū negatiū, et cum hoc posset esse ad alia pīma, ut pote ad rē vel aliiquid vel huius, hoc ergo excludendo ponit ista in qua ens esse unicū pīmū communissimum via resolutiōis expoundingo ly pīmū positivū, quod probatio paucis singularissime ex precedentibus, et lira satis clara est.

Cegit 9. Sub primo quiditatuum recte, in qua ostendit divisionē pīmā entis non esse idifferenter in quocumque superiora; sed in determinata, quod ostendit ingeniosissime in concepto, quia nec in unum tamen nec in infinita, relinquitur quod in aliquot determinata numero. Et querit in quo, et respondet famose, quod in illa, lo. predicationē. Et probat quod immediate, que oīa supra patet, s. metaphysice, q. 5. et sequenti. Excludit consequenter objectionē, quare, vñ, ens non sit primum genus adducendo motiva Az. 3. metaphysice, ubi notanter dicit hoc arguit vel arguedo dixit Az. supple, et non assertive, ut 3. di. p. q. 3. optime pertractat, et quod ibi tangit de equacione entis, et distinctione essentiali eius in intellectu directe declarauit supra, et super quod in Porphyri, et predicationē, et ubi supra in metaphysica, et in pīmo iuuenies, logitur plurimū hī fātōs; ut a pīmū presupposuit, omnia tamē sale cōdita et breuitate et subtilitate mirabili. Aduerte etiam quod licet hī theorum remata possumus post metaphysicā, ordine tamē doctrinae, et ut reor editiōis procedunt, quare ea que dicit hī breuis, ibi prolixo, et que problematice aliquādo et famose ibi determinate, et similiter de metaphysica, in ordine ad sententias intelligentiū, non enim a finimo cursu nec violēto motu, ut multi hī etatis fatiorū, applausum usurpantes, in suis scriptis pīcessit, quod lector eius doctrine attendere maxime debet. Qualiter vero ens descendit in lo. genera, et an per diuinās determinatur, vide ubi supra, et multa logice et metaphysice ad hī vigil, stude. An autē pīmū diuidat ens in aliquos conceptus transcendentēs quiditatios quā in lo. genera sunt varie imaginatioēs sequaciōis hī, quere formalistas, et plura loca huius doctrine ut scis, quod quid tenebis, dic sequenter ubiq̄ supra etiā hī notaui.

Credeat ponit. 10. Est aliquis conceptus recte, in qua ostendit cōitate passionū et modorum entis, vide copiose ad hī Erā, in pīlogo cōfīla, et alios sequaces hī. Ens namque pīdicat de oībus idētifice, seu mālī, et alia pīla de ente formalī, et per oīns de īferiorib⁹ ad ens, vel sic pīdicatur ens de omnib⁹ denominatiōe a pīri, alia yō de ente denominatiōe a pī.

Castigationes

steriori, ubi aduerte signata differentia quaz facit inter determinas et denominas, et acci^t ppe denominas; ut philosophus in antepredicamentis, vnde divisiones entis per passiones et modos; licet sint per denominatas, non tamen proprie per determinatia; quod determinatas habent pro distinto saltē fin realitatē quod cū determinabili facit pponem metaphysicā saltē, determinatas enī constituit in actu primo, denotans vero in actu secundo, et pslipponit p̄mū, adde ad h̄ plura ut nosti, et cū dicit quod determinatas per se includuntur, debet referri non ad determinabile; sed ad 3^m cōstitutū denominatas autem nec sic per se includitur, licet bñ idem, et hoc loquēdo de perfectitate p̄mi modi. Nota etiaz ibidē dñiam iter denominatas p̄mo, et denominatas per se; sicut cōiter in p̄dīcamētis, et modi perfectatis habes p̄ posterioruz, de multiplici actiuo et determinatiuo, q̄re in logicalib⁹ huius; ut alias notaui, et alioz sepe, et in metaphysica, et alibi, et plura in precedētib⁹ dicta iuxta hanc declaratioē castigabis, et adde motua instantias et alia.

Cōsequenter ponit, ii. tytlinam hui^p particule. Nullus cōceptus et cōceptus quā supra etiā pertractauit, et 3. di. p. q. 3. et 4. metaphysice, et posiz līra textus durare vīcib⁹ ibi, hoc pbat et cō, sed satis bene iacet, posiz etiā illa particula, nec igr ali, quē īferiorem et cōassignari coꝝ m⁹, et ita multa alia alibi plementa in precedētib⁹ et sequētib⁹ corre^a possent notari; ut assignauim⁹; q̄ lector suis ī locis addat et specificet. Ulite igr quod sic datur accept⁹ qđitatiū trascēdētes; vel saltē vñ p̄m⁹, ita dari debet q̄litatiū et plures q̄litatiū corrindere p̄nt vñico qđitatiuo; nec mirū: cum vñitas poris stet cum plalitate posterioruz, et vñitas subi cū multiplicatione formarū accidentiū modoꝝ atq̄ passionū; sicut enī mā p̄ma in physicis, ita p̄t poni ens in metaphysicis de nūero et or, dñe trascendentiaū qualitatib⁹, quere ubi supra notaui et qualr demōstrari possunt et cō, pbat aut cōclusionē, 4. rationib⁹ brevib⁹; sed fortissimis, quere ubi supra in p̄mo, et 4. metaphysice, p̄ma pcedit per viā vītāde nūgationis, et ex nō mutuitate per se ī se p̄dīca^b, p̄mo posterioruz, ne dū eiusdē modi; sed simpli, et hoc in p̄ se cā, 3^m ex repugnātia seu diuersitate per additū diffinitiū, et formalit̄ iclusi, q̄re p̄ posterioruz, 6. topi^c, et 7. me^c, 4^m ex implicatione h̄dīctiōis; seu ex repugnātia densitatis et denoati respectu eiusdem. Nā omne denotans qđitatiue iclūsum psonalit̄ supponēs denoiat et icludēs, instantias et euasiones, et alia plura horum declaratiua et confirmatiua adducat inge-

Sequitur Cōsidero lector, illa particula. Non p̄t pbari deum et cō, quā tractatiū ppositionū creditaz placuit appellari; ut in tractatu de p̄mo p̄n° eam noiat doc. An aut seorsum obiectant iste p̄pōnes ponit; an certe ut cōmuniter cū aliis ut notauimus ponūtur dubiū est, nō vident̄ enī dependētiam ex precedētib⁹ h̄re, de ordine etiā earum ad sequentes creditas, ibi. Non p̄t pbari ordine essentialē et cō, possit dubitari; quod possent recte poni post illas, cōmuniter tñ habeatur ut eas habes, et q̄cqd dicatur de dependētia earuz ad alias et ordine in seipsis saltē sunt valde notabiles, et fidei catholice necessitatē ad salutē viatoris manife^c et ordinate pcedit in eis īchoando a perfectiōib⁹, et in seculis in diuinis ad extrinseca pcedēdo eo modo quo Maḡ in sententiis pcessit, ita quod mā q̄tuor li. sententiariū hic cōpendiose habet, ubi aduerte quod logitur doct. hic, ut ifra se declarat de rōne mere nāli naturalit̄ acq̄sita, Pro statu vie post la psum maxime nō pslipponēdo fidē, et de pbatione simpli citer necessaria et demōstratiua. Nō obstat his ea que h̄z in tractatu de p̄mo p̄ncipio; quod illa disputatio totalis presupponit fidem, vel saltē nō procedit a pori, et ex simpliciter necessarijs, logitur etiā de potētia creature et de facto via attingētia naturalis, nō autes simpli de repugnantia

capacitatis passiue, alī cōtradiceret sibi ipsi in quolibeto q. 7. et in sentētis plerūq; Qui etiaz vellit dicere quod h̄ loquitur famose sequēdo antiquos theologos; possit dicere quod alibi puerior alī sentiebat; sed p̄mus modus dicendi satis pbabilis videt, et verius ut ext̄o. Qui sic v̄l sic dice, re voluerit, dicat cōsequenter, et si placuerit seorsum h̄ ordinare alio modo particulas tractat⁹ ordinabis; ut supra notaui, et ifra magis tāgā. Nec his ppōnibus debet paga, nū vel p̄hs gloriari, imo potius cōfundiri; quod pcessus phi, losophoz plures harū pbare conantū nō habito lumē fidei euacuātur; quod iter falsa que locuti sunt verum vide re et si potuerūt noluerūt tñ, quare dū sapiētes videri voluerūt stulti facti sunt, nec fidē catholicā denigrare p̄nt; eo quod plura credim⁹ que pbare nō possumus; quod si ea nos ignorare dicem⁹; que testimonio didicim⁹ aliorum qd ipsi phi scirēt; vix enī vel nūquā in Aꝝ, iuenies, quod tamē lumen aliorū fuit; vñā demōstratiōem potissimaz ppter qd pro aliqua veritate naturalē cognoscibili ostēdenda, testimonys enī antiquoz plerūq; dicta cōfirmat, qui tamē fallere et falli potuerūt. Nos autē si decepti sum⁹ ipsa per cōntia veritas; que nec fallerent nec falli p̄t nos decepit, videatur tamē disputa^d; h̄ p̄mo reportationū, q. i. et se quētibus plo, et in 3. di. 23. et 24. et in quolibeto, q. i. 4. et i. q. plo, anglici, et in 4. di. 49. ad p̄positū explicādū, di. etiā 43. 4. ad idē habet plura ut ifra in locis suis applicabo, vi de expresse mentē ei⁹, di. 42. p̄. exponēdo Ricardū ad p̄positū de gradib⁹ cognitionis dei et cognoscētū etiā viatoz, quere ibidē, vide alios theologos antiquos et modernos, has ergo ppōnes creditas, Iz satis clare sint, brevib⁹ tangā sigillatim. Attende etiā quod multū refert possibilitem creditor, et factū ostēdere rōne nāli, p̄num facit iste plerūq; sed 2^m nō p̄t; ut hic logtur, vide discurrendo i suis disputationib⁹ theologicis ybiq; loca autē scripturā in qbus he, ppōnes habentur; adducat lector quod h̄ omitto coact⁹ temporis agustia, et ne curiosis scolasticis sacraverba nauē generet; quod abhorreo dñe, et magis ita esse.

Prima p̄positio est de vita dei, supius enī et ab itimis ī choauit, ut i. q. quolibeti. arti. i. pte. z. habz. Aug. tamē et alii atiq. et theologi alii conati sunt hoc cōndere, vide alex. de Hales ut nosti, et Tho. i. pte. q. is. articulo. 3. et alios sui p̄sentētias, p̄hs etiā iz. metaphys. t. c. 39. et ide, t. i. ce. t. c. zz. et ioo. et z. ce. t. c. i. 7. et alibi sepe conat cōndere deū viure, et ex dictis eius. i. de gnōne animaliū idē p̄t iferi; sed h̄ nō ifringunt veritatē scotizaz; quod theologi ex creditis, et p̄hs ex p̄bab⁹ pcedūt, pbat autē conclusionē trib⁹ ratiōi, bus satis efficaciter, qz, v. 3. nec ex ordine aliorū ad deum, nec ex divisione adequata entis attribuendo deo perfecti⁹ dividēs, nec ex pfectiōe maxima ipsi⁹ vite hoc pbari p̄t, examinabis autē pbatōes et instantias excludes ut nosti. i. 3. pbatōe cum dicit quod h̄z nobiliorem perfectionē vita: et exēplificat de sole, possit dubitari quod ē illa pfectio, et maius si ponat vita de rōne formalē cōntie: ut ubi supra ī q̄, necessitas essendi vel infinitas intensiua, et sitr de sole dicat suo modo; nec doctor nisi ex creditis p̄t ostēdere vitam ēē cōntiale ad itra; vel ex sensibilib⁹ vel pbabilib⁹ pcedēdo, et sanctorū patrū fundamentis; ut p̄z ibidē. Qz autē dicit hāc non esse dñiam entis et cō, p̄t moderari sic, eo. s. mō quo phi dividūt ens cōmuniter; ut patz in coordinatione p̄porphyra, quere p̄bm, z. de aia, et qualr pbar res sensibiles vivere, et ex cōsequēti ad p̄positū cōparabis.

Secunda p̄positio est de ītellectualitate et pfectionibus ītellectualibus dei, et ordinate valde pcedit in his ppōnibus; quod semper posterior ex p̄oribus depēdet; nihil. n. non viuu ītellectuale, si ḡ nō p̄t probari vita dei, quō sapientia vel ītellectualitas phabit, hoc tñ theologi conatur

ostendere. et a priori et a posteriori. vide hunc. z. dis. p. q. i. t. in t. de pmo pñ. t. 35. di. p. maxime in reportatioibus. et alios theologos. pbs etiā. i.z. metaphysice. t. c. s. i. t. 3°. de aia. t. c. i. s. idem ostendit; sed dic ut pñs. licet enī he propositioes in se. et quo ad itellēm pportionatū sint dem̄fables; nisi denatur aliquē eārū imēdiate; nō tamē ab itellectu viatoris. et forte vñius a nullo itellectu creatoro; nō tamē repugnat statui vie hui⁹ noti⁹ formalis; sed tñ attingēter vel clare vel intuitiue vel forte veri⁹ nō magis q̄z comprehen⁹ nisi tñ de potētia ordinata et de lege cōmuni breuiter ad nullas perfectionē itrinsecam deo pōt aliqua creatura attingere ex puris naturalib⁹ etiā pro quo cūq̄ statu. nec cognitione incompleta nec complexa. distincta dico et perfecta et maxime a priori ppria et imēdiate. dātur tamē gradus et cōgruentie; eo qz Jerarchie varie in vniuerso. et in domo dei māstiones multe sunt. In habētibus nāq̄ symbolum facilior trāitus. angelicus ergo itellect⁹. et hūanus beat⁹ ad h̄ facilis eleuatur q̄z viatoris. totum tamen obiectum voluntariū; an auctez subiectum effectiue considera. Remittit probatiōem cōclusiōis ad precedētia. et ifert cor. relatiū notabile. de cui⁹ mā habes. 35. 39. 40. t. 4. i. di. p. q. re in Az. pmo pbymerias. et alibi. et apud alios istātias tolle. et plura addē vt vis.

Tertia ppō est de volūtate et volitiōe dei. cui⁹ etiā pba. tiōes remittit ad precedētia. Et ifert corre⁹. quere tamē pñm vbi supra. et pmo ethicoz. ca. i. z. i. metaphy. in phe. mno. t. i. z. metaphyce ad finē. et theologos vt nosti. et spālri istū. 45. di. p. et maxie in reportatioibus. t. z. di. p. q. i. t. i. t. de pmo pñ. t. dic cōsequenter ut pñs notaui. de his aut q̄ tagit in cor. relatiis. quere. 32. dist. 3. t. di. 46. 47. t. 48. 4. bincide oia bene cōformādo et saluando.

Quarta ppō est de operatiōib⁹ i. mab⁹. dei. que etiā depēdet ex precedētib⁹. et ifert corre⁹ singulare de beatitudine dei. qre pñm vbi supra. t. io. ethicoz. c. io. t. hūc. z. dis. p. q. i. z. 49. di. 4. t. i. q. quol. et alibi sepe. Consilī oia moderando. et multa addendo.

Quinta cōclusio ē de cognitiōe et volitione dei respectu aliorū a se; quā breuiter et obscure pbat. et probatio consit in hoc: qz act⁹ acc⁹ perfectionē ab obiecto; et p̄oritatez. perfectionē qz est. cā eius partialis saltē; vel saltez termi natur ad ipm. et nō pōt eē nisi sit ei⁹; quare depēdet ab eo depētia extrinseca. p̄oritatem etiā: qz obm pñs si est cā vñ si termin⁹ idē se. si iḡ dens aliqd aliud a se intelligeret vñ vellet. tūc vilesceret itellectus et intelligere eius. et similitudine de yelle: qz et perfectionē et prioritāte aliude haberet q̄z a sc. et sic p̄cedunt argumēta pñi et Lomē. i.z. metaphy. t. c. s. i. Posset alio mō formari rō doc. sic. ad p̄fectionem et p̄oritatē actus intelligēdi et volēdi dei sufficit p̄oritas et p̄fectio obi. s. p̄imary: cuius est essentia sua. frustra iḡ pone. retur alicui⁹ alteri⁹: tāquā obiectum elige et vis; sed pñm magis sapit. Infert cōsequētē corre⁹ illatū. et cōfirmatiū corre⁹. Ubi attēde q̄ ex q̄tatiōibus istis cū dicit. z. i. t. z. z. patz q̄ he propositioes creditē debetē seq̄ alias sequentes ifra ibi. Non pōt probari ordinē essentiale. t. c. post omnes illas. i. o. qz he. z. i. t. z. quas allegat h. sunt. z. 2. 3. precedētēs h. vt notauimūs. nisi forte enumerat oēs cōclusiōes a pñm omittēdo multa; vt ibi notaui; sed pñm p̄babilius; vt i. sequētib⁹ magis patebit. vnde seḡtū. et illud; vñ vt alij cōiter hñ. et pñm corre⁹ cōmune; qd ifra habetur post. i. g. illarum creditaruz. et possz loco comune poni. i. g. sed cōmune recte dñ. vt pz; pñi multa scripserunt t̄c. vel vt alij habēt dixerunt de deo t̄c. Extio q̄ doc. iterſca lariter has res scripsit et originalia remāserunt nō ordiata ut in operibus maxie notabilibus antiquoz solebat accidere: sicut Aug⁹. in li. retractationū de nō nullis suis scriptis refert; q̄ ante q̄z p̄leuerat; et vt itendebat ordinaue-

rat et manibus capiebant: q̄re lector attēdat diligēter ad singula; vt cōiter aut iuuenim⁹ originalia. ita ordiātū ista. alij alij ordiāre poterunt in dies. pñm enī plusq̄ rei medietas Az. snta reputatur. i. ethicorum. Si autē volueris teneare ordinē quē habes; vt ifra ē habet in alis remissiōibus q̄ sit bonus. poteris lñam corriger loco z̄ ponendo z̄. et loco. zz. ponēdo. 3. vel recurre ad alia loca. et supputatiōes. h̄ enī varietas quotationū generat h̄ maximā perplexitatē vt predixi. Attēde etiam cū dicit. Lōcēsis. 4. cōclusiōibus p̄ximis; lñ nō probatis t̄c. q̄ notanter dīc nō probatis; qz probatiōes ille possent euadi. et etiam si vniuersalit̄ intelligatur; vt pñs ponderauit. et nō soluz respectu itellectus viatoris; seu creati sunt false. et flm non pōt probari. i. posterioz. Et illis etiā verbis posset ifserri. q̄ logut̄ i. hoc processu famose philosophoz et theologorum alioz fundamētis intendo: sicut supra notaui. alibi vñ o⁹ ostendit. vbi has veritatis perractat. sed breuiter ḡcd sit de hoc itendit doc. q̄ nec vna pars nec alia rōne necessaria naturali h̄ his propositiōibus pōt ofidi. Ulterius sciendū q̄ illa p̄batio Lōmē. et Az. faciliter evadit q̄ procedit de obo p̄ma motiuo et terminatiuo itellect⁹ dñi cuius est essentia sua. Quere vbi supra. z. dist. p. q. i. t. 35. di. eiusdē. et vbi pñs in. 3. et alibi sepe in doctrīa h̄iūs et alioz theologorum ad h̄. persuadebis etiā ex multis locis in Az. dei alia a se intelligere et yelle. q̄re. i. de anima. t. c. 80. t. 3. metaphyce. t. c. i. 5. de cognitiōe litis. quere etiā vbi supra. i. t. 10. ethicoz. t. i. z. metaphyce. et alibi sepe. saluetur ergo Az. vt supra; et omittāt Auerroys ex intentiōe mēritus. Nec valet illa fatua fuga de cognitione vñium. et in vñi t̄c. qz licet essentia dei sit vniuersalis in representādo: nō tamē in p̄dicādo nec in vniuersali: sed distincte in particulari et ituitiue oia representat. et p̄ncipalius singularia. et necessario omnia icōplexa saltem. vide in mā de ydeis. di. 36. p. in reportatis. vide etiā in plo. q. 3. et vbi supra et alia plura h̄ tāge: qz satis copiosa materia iter theologos et p̄bos. p. vñ etiā fundamēto in his oib⁹. vide. z. di. p. in reportatis. q. de infinitate dei ad finez ea que dicit. t. 7. q. quoliberti.

Sexta ē de p̄ductiōe ad itra in dñis. de qua sit sermo copioze. z. di. p. t. 4. et sequētib⁹: quā pbat ex fundamētis cōmuni⁹ de actiōibus vel operatiōib⁹ imanētibus. quere. 9. metaphysice. pmo t. io. ethicoz. et alibi sepe. Posset aut̄ simplē teneri veritas hui⁹. q. s. per actū intelligēdi vñ volēdi nulla fit. p̄ductio nisi eo modo quo se⁹ necessario ad aliud posset dici fieri p̄ illud. extēsi tamē audiat hic fieri. quere vbi supra istū. et in quolibeto. q. i. z. t. i. 4. t. i. q. p. di. z. i. actū enī p̄ductio q̄ nō est actus intelligēdi vel volēdi: sed bene actus itellectus fit p̄ductio ad itra. logitur aut̄ doctor h̄ cōiter: et forte famose sicut Hen. de gan. et multi antiquoz: vel extēdit actum intelligēdi et volēdi ad omnē actū harū potentiarū. Infert cox⁹ notabile de ordine productiōis extrisēce ad itrinsecā qd optie discutit in. z. vbi supra. et in quolibeto. q. 8. t. i. 4. quere alios theologos. et maxie Uua. et Hugo. de ca. no. et alios seq̄ces hūiūs. Tho. etiā p̄ma parte iūme. q. 4. 5. articulo. 6. et Henr. quolibeto. 6. q. z. et moderabere cūcta vt nosti. vide. io. di. p. aliquia ad mām hui⁹ cōclusionis.

Septima est de equalitate p̄ducētis et p̄ducti in natura q̄ icipit ibi. Si p̄ducat t̄c. quā pbat a simili: lñ similitudo claudicat vt scis. probare tamē defectū eius forte nō facit liter q̄s possit nisi ex aliqbus creditis presuppositis. quere vbi supra in pmo. t. di. 19. eiusdē. t. 3. t. q. 6. quoliberti de hac cōlitate. podera bene cū dicit in cox⁹ ex parte sui t̄c. vt declarat optie vbi supra in. z. et quoli. ponit ibi ad fine correlari quoq̄ quedaz in aliquibus originalibus remittendo se ad alia loca: sive ad alios antiquos quā om̄i

attende p̄dictas
ye 3mē

essentia dñā q̄ sit

Castigations

ſimus; qz nō cōmuniſ nec bene ſtelligibilis. Hetiā quā no-
tauiimus. 7. nō habet cōmuniſter notaſatayt ḥ hic: ſed vide
tur pars illius. 6. cōcluſionis ſeu correlariſ eius: aut certe
iſcidentalit̄ adducta; vt pz ex co^{ro} ſequēti. vbi dicit ex pro-
xima. qz deb̄ referri ad. 6. omitte ergo nōre hanc yt con-
cluſiōem ſi volueris. 7. vbi ponitur. 8. pone. 7. 7 ſic conſe-
quēter proceſſendo ſupputabis. Philoſophoz motiuia h̄
poſterabiz. 7 plura adde pro 7 cōtra: vt noſti. omnia ta-
men in obſequiuſ xp̄i.

C 8^a. vel 7^a, est de pductione personarū in diuinis: et pat̄ ex precedētibus, quere scđa dis. p̄mī, et ybi p̄us copiose ad hoc, cui^o p̄bationē ad p̄cedētē remittit, possibilitatē tñ hui^o ostendit satis notāter in p̄mo, semp tamē aliqua c̄re- dita p̄supponēdo, quiere ochā et sequaces ybiq; hic, et alios modernos, vide optime in 3. dist. x 4. fundamēta que fa- ciūt satis ad h̄, et in plo. reportationum, et i. q. prolo. anglī ci et hebreorū fndamenta.

Contra dico quod communicae entie dñe: que est satis notabilis et efficaciter ea ostendit ex dictis. quere ubi supra et alibi sepe in doctrina huius. et maxime. i.e. et io. q. quolibet. ob hac communicaibilitate. vide. 5. et 26. dist. p. aliqua ad propositum pluram addendo ut scis: causationes proborum in hoc faciliter evaduntur. maxime ex creditis.

Cio⁹ ē de circuinceſſiōe pſonax: de qua b3. i9. di. p. q. 7. singulariſſime cuius rōnē breuiibus in co¹⁰ tetigit. vide alios theologos ibidē. et alibi: vt noſti. hoc enī ē creditū ſpecialē. et ex creditis dependens.

Cui est de modis cōcēdi essentiā. vide in pmo. dist. z. pte
z. copiose. et in quolibeto. q.z. et vi. io. et sequētibus. usq ad
i4. p. et tāge instantias hincinde. et dic pñr caste. quā triplū
pbat. sed facilr oia euadūtur. vt pz ibidē. in. z. pbatione
tangit motiuū de potētia executiua in dñmis. que si pone
retur tñ ad extra operaret: s ad menē hui? nō videtur
ponēda. vt in mā de praxi bz. z. 37. di. z. li. qcgd dicat Frā.
de May. 43. di. p. cōfla. q. 5. et alij plures q. eā ponūt. mo
tuū vo pñmū ex Lōmē. 8. pñsycorū pertractat copiose in p
vbi supra. et silr tertiuū sufficiebat doc. ad ostēdendū. ppo
stū q. reperiūtur istatīe naturalr loquētiū. et satis pbabi
les ex naturalib^o ad oppositū harū ppositionū creditazz:
nō tamē demōstratēs: qz tñc fides de falsis. Nō pñt quē
ambē partes alicui^o pblematis rōnibus necessariis ostē
di. et licet v^o oia cōsonāt. i. ethicoz. plerūqz tainē falsa ma
gis apparēter pbatur. vide pmo elecoz. quere aliqua ad
ppositū hui^o crediti. q. 4. et alibi vt volueris.

*Iz^a ē de eadē cōmunicabilitate, q̄tū ad eius sufficiētiāz
z līa varie habet. Nā aliq̄ originalia habet tantuz a duo
bus. aliq̄ tñi a trib^b, aliq̄ tñi trib^b sine a. sed oī mō pōt b̄e
bonū itell^cz. in. z. ēt pbatiōe b̄e varie līa. aliq̄ habet alicui
trū. aliq̄ aliquē trū. aliq̄ aliqd triuz; sed p̄ma līa cōior ē:
līc̄ alia habes. z poss̄z b̄e bonū itell^cm cum negatiōe sic.
aliquē trū nō p̄ducere. z esset bene ad p̄positū: vt pz ex
sequētib^d. affirmatiua etiā satis bene itelligitur: qz remo-
ta p̄ductione nō videt rō cōica^e tñi tribus; vt pz. de hac
mā. quere in p̄mo vt supra. z alibi vt nosti. vide delirame
ta auer. iz. metaphyce. cōmēto. 39. z alibi ḵ xpianos asini
na subtilitate fret^f. Nemo enī veritates creditas: quam
ipſi met catholici doctores efficaci^g impugnat. vt fides lo
cum habeat. z aduersari ei^h cōfusus abscedat dū efficacis
sumis rōnibus satisfiat. quere hūc dūtaxat.*

Ciz est de trinitate personarū quā ex precedētibus ostēdit sufficienter probatū. vide etiā ybi prius in pmo. t.zq. di. eiusdē aliqua ad h̄ habes.

Ci4º, quā notauimus nō habet cōmunitē, & videtur ex-
tra vt notauī, vel illud qđ additū: vt cōmētū saltem pō-
poni extra cū dicit. Regre in tabula. Ó qua supra feci mē-
tione, quere i. q.z. z.i. di. 3. 2. 8. q. quolibetiz; alibi,

Cis^a est de distinctiis et institutiis personarum. vide problematis disputatur. z 6. di. p. 53 in reportatis. r. 4. q. quo^b se determinat: quod Bonaue. ybiq[ue] q[ui] sapit optime. vide multa subtilia in Grā. di. z 6. p. et reportat^b h[ab]o ibidē ob his institutiis. Nam iter oes veritates theologicas habere maxime: et circumstātie ei^c sunt altissime specula^d. probat autē quoniam dupl[ic]r. q[ui] sc̄oq[ue] ex amibis bñ. vide ybi supra in p. et quo^e: et optime. 7. di. p. ad finē. r. 4. di. ciudē. si loquar de deo vel eēn tiayez dicit. si de p[ro]p[ri]etate negari loquēdo de referri fundamētali et formalī vt. q[ui] seu rituali ut ita loq[ue]r. Lōiter ybi q[ui] bic adducit probatoes famosas. ut p[ro]p[ri]us notauit.

Clo^o est. supposito q̄ st̄tutant̄ & distinguant̄ psonē relo-
nibus cuz alie sint opposite relones: vt p̄nitas & filiatio.
alie dispate; vt p̄nitas & spiratio passio; vel filiatio & spir-
atio actio. dubitari posset an distinguant̄ tñ oppositis relo-
nibus an certe dispatis. Ideo dñc q̄ nō p̄t pbari t̄c. quā
probat notāter. vide pulchre ad ppo^m.ii.di.p.q.z.ybi hāc
p̄nem oñdit ñ Thomā & alios antiquos. q̄re Hotfre. & no-
minales ibidē: & alibi vt nosti: & tange plā ad ppo^m ex. S.
ralys sc̄q̄cib^b h^a. semp saluabis Bonaventurā vt scis. z^g
ps disunctive in pbatoe est dāda. vt vbi gra. in filio est fi-
liatio seu generatio passio: cui est aduentia spiratio actio.
cōst̄titūt ergo p. & per dñs distinguīt a quoq̄c ipsa filia-
tione. similr dicat de patre suo mō. an autē innascibilitas
p̄cedat in p̄e paternitate: iter doctores est pblema: sz se
determinat iste in hoc. in pmo. di. z8. & in quoli. q. 4. que-
re Bona. & alios antiquos.

*C*ita. est de pcessioe. s. r fap grecis: lno totalr excusat. vide. ii. di. p. q. i. r di. iz. copiose ad h. pbat $\frac{1}{2}$ ne singularis simus ex equalitate et plenitudine pfectionis cuiuslibz pso ne divine. vide in simili. i. q. z. ideo ex parte communicantur vr posse procedere ab vna: sicut a duabz. vbi aliqua originalia habent oia centialia. alia omnia equalia. et utracch lra pot bene intelligi. Ex parte etia coicati arguit idz. vbi caute intellige cum dicit. posterivl posterioris yr ali habet naturalr tc. vr velle dre in illis paucis vbis. qp pus naturalr no pot esse a posteriori naturalr. modo filiv cui fit co municatio est posterior; coicatioe. quare non pot coicare: sed sic. vt vr parur valerz ro: qz duplex est coicatio: vt scis vel recurre ibide ad ordinem originis patris et filii inspirando. vt. iz. di. p. q. z. tagitur. z. i. q. z. plura adde ex antiquis bene discernendo. Insert coxⁱⁱⁱ. qz est tra Tho. vide vbi supra. q. z. ii. di. p. idem. imo no modo no pot pbari: sed falso sum est fm ipm ibide: nec e creditu: sed voluntarie potius dictu: vt ibi disputas optime.

Cis est de immortalitate aie: et poteris reduci ad mām. et lib. vi. 16. i. 7. et 19. et alibi. pma etiā di. t. z. z. idē posset h̄re origi nem: s̄ copiose in. 4. dist. 43. q. z. facit doc. singularem di gressum de hoc. et tenet veritatem huius dñis ē multos anti quos. q̄re Tho. i. pte. s. q. 75. articulo. 6. et Rīc. in. z. dis. 19. et Bona. et alios. Motina vō p̄b̄oz ad oppositū ibi nota ter excludit. Infert corz. cuius fundamēta bz in. 4. dist. 43. et 7. 4. 4. et sequentibus.

C¹⁹. est de b¹tū¹, cui¹ fundamēta h² in. 4. dist. 49. q. ii. t.
iz singularissime, pōt etiā in. z. li reperiri motū h², ybi
supra, quere p^ho^z fundamēta.

Czo^o est de ipassibilitate in statu inocetie, quere in z. ybi
supra di. s. i. g. in. 4. etia. di. 4. g. q. i. z. optime h. iuenies. adde
plura si volueris ex medicoz & phyz imaginatioibus. vi
de. i. s. di. 3. plura ad ppositu de cōditionibus hois in statu
inocetie ex parte corporis & aie. h. tange.

Czi^a. est de peccato pmi parentis. vide in.z. distin.zi. z sei-
quentibus copiose.

Cizz^a ē de pctō originali. vide i. z.di.30. et dubab^b se qntib^c co-
pione ad 13. et pp^d probationē. vide zz. et z.s. dis.z. et radde pla-
ex sentētis atiquoz et theologoz et phōz; vt scis. vide et

23. 29. di. 2. aliqua ad ppositū declarādūm fecūdiūs.
CUigesimatercia est de remissione peccati in generali: an
 s. per penā. quere in. 2. vbi supra. 2. 33. eiusdē. 2. sequētib⁹:
 sed hec cōclusio poss⁹ assignari pma h̄ pertinēs ad mām
 3. li. vide di. 20. 3. 2. in materia de merito xp̄i. disti. 18. 2. 19.
 eiusdē. vbi attēde cū dicit pena alia a peccato r̄c. q̄ ipsuz
 peccatu⁹ est pma pena que iurrit ex peccato: vt habz
 Aug. pmo confessionū. c. i. z. 2. 3. de li. ar. quere in. 2. di. 37. 2
 in. 4. di. 14. 2 ad ppositū habz optime in. 4. di. 15. q. i. vide
 Bona. 2 Ricar. pbat questione⁹ recurredō ad dei miseri
 cordiam. vide in. 4. disti. 4. 6. aliqua hic. 2 addē multa in
 noti. caste tamen.

24. 29. **C**Uigesimaquarta est de remissione peccati in speciali
 2. scēdē ad modū remittēdi. 2 p̄z huius cōclusōis funda
 mentū. vbi supra iam notaui. 2 maxime in. 3. 2 in. 4. quaz
 pbat notāter. vbi examinabis en que dicit de grā & latit⁹
 factiōne. quere in. 4. vbi supra. 2. i. di. eiusdē. q. 6. 2 dist. 16.
 eiusdem. vide⁹ eni de mēte hui⁹ q̄ quis satisfacere poss⁹
 sine grā lic⁹ nō meritorie. vide. i. 7. di. p. 2. 4. di. 4. articulo
 2. q. 2. ad finē singularissime. talib⁹ vt scis. aluabis tamē
 dictum doc. loquendo de potentia ordinata. 2 meritorie
 2 post culpe deletionem.

25. 29. **C**Uigesimaquinta est de necessitate passiōis xp̄i. vide in. 3.
 vbi supra. 2. quere antiquos theologos. vide etiā. 16. disti.
 3. aliqua ad ppositum.

26. 29. **C**26⁹ est de necessitate incarnationis. vide. i. 2. 2. di. 3. sed q̄
 dic in pbatōe examiabis: q̄ log⁹ famose. vide. 7. di. 3. q. 3.
 2. 19. di. eiusdē. 2. 41. di. p. i. reportatis & alibi. 2 addē p̄a h̄.

27. 29. **C**27⁹ est de modo cōceptionis seu iformationis cor⁹ xp̄i.
 vide. 2. 3. 2. 4. di. 3. vbi aduerte ne aliquid sine causa omittamus
 in lra doc. seu ei addam⁹ q̄ in originalibus cōmuni
 ter habebat illa littera ad finē cōmēti sic. sicut beata vir
 go contraxit r̄c. vbi log⁹ doc. famose sic cōmuniter h̄ p
 totū. 2 maxime in pbatōibus: vt sepe dixi: sed ne garulis
 occasio latrandi detur addidi illa verba s. sicut dr: q̄ sic
 itendebat doc. 2 maxie si h̄ iunior⁹ scripsit vt suppono. log
 tur etiā de lege cōmuni. p̄t etiam dici q̄ cōtraxit q̄tum
 in se fuit. vt in. 3. disti. 3. dicit. 2 mūdata fuit preueniendo. 2
 postea mūdata: vt dicit ordine nature p̄tatiō vel negati
 olo vt ibidē habz. 2. i. di. 2. q. 2. mundata etiam nō per de
 letionem deformitatis: sed per additione⁹ mundicie for
 malis. s. gratie & aliorum charismatum: multa alia addat
 hic curiosus lector.

28. 29. **C**28⁹ est de excellētia xp̄i. de qua habz in. 3. disti. 13. 2. 14.
 vbi aduerte in co⁹. cu dicit & capit⁹: q̄ p̄t bene intelligi
 sic. s. q̄ caput oīuz ponit: 2 ex scriptura: 2 vbi supra. posset
 etiā loco capit⁹ ponit capacitat⁹. vide. q. 6. i. di. 2. 2 vbi su
 pra in. 3. quere in vere notāter de capacitate tali vt nosti.
 quere etiā. 4. 9. 2. 50. di. 4. plura ad idē sin⁹. vide. 18. 2. 19.
 di. 3. 2. 9. di. eiusdē. 2. 12. p̄bis que addit in 2⁹ in pma pba
 tōe aliqua originalia habet. Tū ex relone: vt habes. aliqui
 tu ex rōne: loco nō segnur ponitur in se. sed vtrqz lra po
 test bene intelligi. scđam pbatōem examinabis vt supra

29. 29. **C**29⁹ est de inseparabilitate nature assūpte a verbo. 2 sem
 per in pbatōibus presupponit cōmūnē viā: vt prius te
 tigi. Nō enī preci⁹ ppter redēptionē generis huani ver
 bum assūpsit nām humana⁹. imo si Adā nō peccass⁹. ni
 bilomin⁹ eam assūpsisset: q̄ natura illa fuit pdestinata
 2 pmo & in pmo signo: vt esset fili⁹ dei. 2 nō occasiōalr. 2 li
 ter ordine itētiōis p̄p̄s pdestinata: q̄ vñri verbo pre
 via. ordine tamē executionis ecōtra. vide in. 3. 2 in pmo.
 vbi supra. de facto etiā fuit natura separata a vño in mor
 te xp̄i. lic⁹ nō partes eius p̄ncipales. 2 hoc ponēdo. 3. enti
 tate: vt ponit iste. sicut si negetur. quere pro hac cōclusio
 ne sepe in. 3. 2. 19. q. quolibet⁹ in doctrina huius. sicut enīz
 cōtingenter eam assūpsit a p̄ncipio. ita cōtingēt ipsaz

cōseruat vnitam. Nō solum ergo non potest hoc pbari. 2
 mo oppositum eius est verum. 2 probari potest saltem ex
 creditis presuppositis.

30⁹ est de istitutione sacra⁹: 2 pertinet ad materiā. 4. sen
 tentiarū. quere di. i. 4. 2 sequentibus in doctrīa hui⁹ opti
 me ad hoc. Qz tangit ibi in 2⁹ de beata virgine dubiū est
 an recepit sacramēta: 2 maxime baptīsmi. vide. dis. 4. 4.
 articulo. 3. q. i. bene pon⁹. 2 plura bic addē ex antiquis &
 modernis vt scis.

31⁹ est. descēdendo in speciali ad sacramēta noue legis.
 de baptismō. cōfirmatōe & extremā vntiōne. 2 posset tex
 tus iter scalariter poni in co⁹. ibi. Nec cōfirmationes r̄c.
 aduerte etiam h̄. 2 supra in co⁹. 27. ex allegatiōe. zi. q̄ or
 do barum cōclusionum. 2 echoatio videtur cōueniēs. de
 quo ifra adh̄ magis: 2 supra in co⁹. 5. tetigi. vide dist. i. 3. 2
 4. 4. 2 sequētib⁹ vlcqz ad. 7. p p̄ parte cōclusionis. 2 di.
 7. pro. 2. 2 dist. 23. pro. 3. 2 pōdera: 2 declara h̄ multa.

32⁹ est de cōfessione: quaz disputat valde notāter in. 4.
 di. 17. vbi examina bene ea que dicit in pbatōibus. an. v3.
 in veteri testamēto erat istitutum hoc sacramētū. 2 sil
 q̄ dicit de istitutione eius in nouo ex dicto Jacobi. logtur
 famose. quere Alex. & Ricar. alī tamen sentit ipse vbi su
 pra. Lū add⁹ ibi de scđo r̄c. potest referri ad illud Jaco. &
 orate. 2 a simili arguendo. vel ad illaz partem p̄nis homi
 ni faciende. considera. 2 plura addē pro & contra ex anti
 quis: vt volueris.

33⁹ est de exi⁹ corporis xp̄i in eucharistia. quere copiose
 in. 4. distin. io. 2. ii. Qz dicit in co⁹ probando p̄nem boni
 & mali sacerdotis. quedā originalia nō habent ly nibil ibi:
 sed affirmatiā: 2 satis valet lra sic. quedā habet. imo cō
 muniter: vt etiā posuimus. 2 declara sic in generali dist. i.
 4. habz. 2 di. 8. in speciali. 2 sequētib⁹. q̄ dicit cōsequen
 ter de aīa & quātitate. vide disti. 8. 2. ii. 2 ibi potest textus
 p̄nis partiri in tres partes. 2 in fine co⁹ non habetur com
 muniter illa littera & corpus: sed terminatur ad ly deita
 tem. Multa hic subtilia tange: q̄ subtilis & copiola mate
 ria est. vide antiquos & sequaces huius. 2 ocbam. bene ta
 men castigando.

34⁹ est de ordine. cui⁹ motiū. vide in. 4. dis. 24. sed q̄
 dic in pbatōe faciliter quaditur vt scis. quere hic per to
 tum canonistas si volueris dilatare te in his cōclusionib⁹
 & pbatōibus & probationib⁹ earum.

35⁹ 2 vltima est de cōiugio. vide di. 26. 4. 2 sequentibus
 vlcqz ad. 43. exclusiōe de hac materia. in pbatōe tange
 plura de his que brevibus dicit. pmo an fornicā sit pecca
 tum. deinde de cōparatiōe coniugij & corruptionis corpo
 ralis ad spēm. 2 ad id iudiciū plura alia addē ad h̄. q̄ he
 cōclusions sunt positivē & morales & theologicē. 2 h̄ tra
 ctatus pro maiori parte scolasticus & speculatiūs est. q̄
 re succincti⁹ quo potui per strinxi sermonē in istis: q̄ in lo
 cis suis: vt notaui. videri possunt. maxime q̄ in iuniorib⁹ h̄
 eleīta cōmuniter adaptatur. 2 si verba Empedoclis ple
 rūqz dicent. lector vero discret⁹ fm̄ materialm subiectam
 se dilatet: quia pximum est mathematicum persuadere
 & rhetorū dem̄are.

Sequitur illa particula. In essentialiter ordinatis
 2. quā poteris legere ante precedētes
 si vis vlcqz ad illud co⁹ cōe post ppōnes creditas infra
 ibi. p̄bi multa dixerūt r̄c. inclusiōe.

Primo premittit duas peritiōes: que etiā supra in t. de
 pmo p̄n: tacta sunt. 2. 2. metaphysce. 2. 2. di. p. q. i. in pma tā
 git. 3. s. p̄mitatē & vnitatem numerale & coeuītate alici
 uis: ad q̄d essentialiter ordinata ordinātur. vide. io. meta
 physice copiose. 2 ostendit difficultatē probatiōis haruz
 lic⁹ ipse & p̄bz conātur eas probare.

Deinde ponit cōclusions. quarū pma habet vbi supra

Castigationes

notauit copiose. et h[ab]et tres partes: sicut p[ri]ma petitio quā p[ro]bat ex precedētib[us]. vbi l[et]ra in aliq[ua]bus originalibus habetur sup[er]flue quantū ad. z. p[ro]ne; q[uod] premittit p[re]tib[us] et repli[cat] post p[ri]mā: sed bene habes l[et]ram: vt ordinariū eā. Multa hic p[ro]p[ter]e h[ab]et possent adduci: sed q[uod] superi[us] tractauit ista f[ac]tum ad sequētia pliū ea prosequi h[ab]et postpono.

Contra scđa scđo est de perfectione efficiētis. Nam eque perfectum si vniuocū perfecti[us] vero si equiuocū. vbi tñ attinge q[uod] nō recte de rigore sermonis dicit efficiētis vniuocuz stricte loquēdo de vniuoco specifico. s. s. poti[us] p[ro]ducēs v[er]o salte agēs debz dici: q[uod] ideo dico. q. 2. d. i. p. q. 7. r. 25. d. i. z. dicit q[uod] relo cause et causati ipsoz dependentia essentiālem. et arguit distinctionē in natura. d[icitur] ergo accipi extensiu vbiq[ue] ponit hui[us] distinctio. **U**lterius notādū q[uod] il[lu]d q[uod] dixi de cā equoca debz attēdi de causa equoca rationali et nō partiali. vt in plurib[us] locis habz. vide. 3. d. i. p. 2. z. lic[et] forte vniuersalr v[er]o sit vt effect[us] vt hui[us] comparat[us] ad hoc: vt ad cām: securis si comparatur simplr iter se enti[us]. quere. 3. d. i. z. q. i. o. soluēdo argumēta p[ri]ncipalia ad finem. vide notāter instantiā et regulā cōmunez. s. q[uod] dependet ex plurib[us] t[em]p[or]e. i. quoliberto. q. i. 4. articulo p[ro]p[ter]e de fide ifusa et acq[uis]ita. et adde dicta hui[us] in p[ri]mo. d. i. 3. q. 4. in solone. articulo p[ro]p[ter]e cōtra Henr. moderādo cūcta vt nosti. quere. q. i. 7. quolibeti. arti. 3. et Grā. in p[ro]lo. ab oxīete parte tres. q. 3. optie: vt h[ab]et altius exequaris.

Tertia est de perfectiōe dei que supra pertractata ē copiose. vbi aduerte q[uod] illa cōparatio est excessiu vel abusiua quā p[ro]bat ex precedētib[us]. **L**ox[us] is fert cōsequenter notabile. vbi aduerte cum dicit ifra aliquo mō cōis t[em]p[or]e. q[uod] hoc dicit: vel q[uod] nō est locus determinationis illi[us] cōmunitatis hic: sive. s. sit analogie: sive vniuocatiōis. vel iō: q[uod] nō est cōmunitas nisi solius cōceptus. notāter etiā dicit in oī differētia entis que dicit p[er]fectionez simplr p[ro]pter ea que tangit. s. d. i. p[ri]mo. q. finali. et p[ri]ma d. i. z. q. 3. de cā et h[ab]et.

Deinde facit digressum notabilē in co[un]tū p[ri]mo ostēdendo quantū et ad quē terminū vltimate attingit rō nālis necessaria creature rōnalis vel salte viatoris de deo. vide in p[ro]logo. vtriusq[ue]. p. r. 3. d. i. cūsdē et supra. z. metaphysice. et alibi sepe pro et cōtraplura addendo.

Consequenter pertractat partes illius p[ri]me cōclusiōis. ostēdēdo difficultatē pbationis earū per ordinē: s[ed] supra de p[ro]p[ter]e p[ri]ncipio. et vbi ibi notauit conatur illa omnia. pbare: que tamē nō repugnat: vt sepe dixi. facilr tamē dici potest q[uod] in essentialr ordinatis potius datur p[ri]mu[m]. q[uod] nisi ibi p[ri]mu[m]: nec p[ri]mu[m] nec vltimu[m] in alijs: q[uod] tamē examiabis bene: q[uod] pulchre doc. h[ab]et mouetur.

Ultra cū ibi allegat Aliicē. aduerte q[uod] illud habz. 6. metaphysice. c. 5. quere etiā Ap. z. de gene. t. c. 5. 5. 8. 2. 68. et alibi ad idē. et maxime. 8. physicom. Quo mō autēz valz illa cōsequētia. datur p[ri]us. ergo p[ri]mu[m]. vide supra. 5. meta. q. 8.

Aliud q[uod] tāgit circa pbationē. z. partis. quere. z. d. i. p. q. 3. et supra de p[ri]mo p[ro]p[ter]e. et qualr currit et quādo iuxta regulā tertii topicoz. duo bona sunt magis bonū uno corū seorsuz: et quādo nō ibi habes. et vbi notauit ibidem. Ibi et pondera duos modos ponēdi duo p[ri]ma: aut. s. vtriusq[ue] a se: aut vnu vniuoce ab alio.

Deinde ostēdit circa tertia p[ro]p[ter]e. s. coeternitatē valde si. gnāter difficultatē pbatiōis dupl[er]: aut loquēdo de eodez nūero: q[uod] sic posset imagiari aliud et aliud numero dis[ting]ui sibi succedētia: aut s[ecundu]m spēm. ita q[uod] tñ ad fieri terū regre[re] p[ri]mu[m] et nō ad cōseruationē. vbi aduerte q[uod] licet cōiter h[ab]et in ifra ibi. p[er] rōnē naturalē nō p[ot]est pbari t[em]p[or]e. magis tamē placz ibi iprobari. et additur in originalibus antiquis k. ad denotādum p[ri]mu[m] dcīn: q[uod] sic doc. signabat loca textus plerūque per l[et]ras: sicut antiqui biblie ca[usa]. et ipse Ap. et Alicen. et aliquādo Henr. questio[n]es in p[ec]catu solutionis eap. et h[ab]et

accidit sepe in his theorematibus. et metaphysica. et maxima generat ambiguitatē: q[uod] vicio et negligētia scriptoz nō fuerūt apposite marginibus h[ab]et se si eas doctor apposuit. vt si iplicite itellexit. nō ita facilr alij capere possunt. vult ergo doctor q[uod] illa duo que tetigit. p[ri]mu[m] ibi. p[ro]mo de aliquo eodē t[em]p[or]e. scđm ibi. Et scđo si primū efficiētē. non possunt iprobari facilr per rōnē naturalez: nec ex ordine cārum. et ideo iferius debz esse. z. nō p[ot]est iprobari t[em]p[or]e. vbi plura originalia habent. Et nisi capiat ly et materialr pro signo sicut k. dubiuz q[uod] tāgit: ad q[uod] se remittit. p[ot]est faciliter solui tenēdo negatiū. et hoc si scđm eiusdē rōnis ē effectibile. de quo ifra in hoc. c. et in sentētis. et alibi sepe. et hoc nisi negetur ordo essentialis de quo vbi supra in p[ro]p[ter]e et de primo principio.

Consequenter dat instantiā. z. petitōi supra. s[ed] facilr solue ref q[uod] spēs sunt sicut nūeri. 8. meta. t. c. io. z. io. meta. t. c. z. et ide. In oī gñie t[em]p[or]e. s[ed] hoc tolleret recurrendo ad ordinē p[er]fectōis et cālitatis vt scis: et d[icitur] de men[us] multipliciti. vnde. z. d. i. z. p[ro]te. i. copiose: et alibi plerūq[ue] in doctrina hui[us] et alioz p[er]dēra oia que dicit q[uod] nihil sine rōne.

Ulterius p[er]segutur dicta ponēdo casū de ipōne hui[us] non minis deus. vbi cuz dicit segutur ex k. recurrit ad illud prium dictū prius notatu[m]. et originalia ibidē varie se h[ab]et. in alijs ponit. i. z. in alijs. z. in alijs alio mō. postea cum dicit ex. z. intellige de. z. dcō prius. vbi aliqua origia[lia] h[ab]et ex. z. q[uod] bñ possit stare tenēdo ly z. vt notauit prius materialiter et pro signo t[em]p[or]e.

Consequenter ibi. igitur h[ab]et que vident[ur] dat ordinē rōne et modū dicendis. vñ elicere potes q[uod] p[er]cedentes oēs cre[de]re. vñq[ue] ad p[ri]mu[m] petitionē supra p[er]grue sequentes creditas vt supra tractauit. Ibi etiā finaliter declarat se qualiter intelligit non probari in his creditis per totū. vnde instantie vbiq[ue] solvuntur.

Sequitur illa particula. Non p[ot]est p[ar]bi vbi possit p[on]i q[uod] supra posuim[us] tenēdo aliū ordinē. Incipit tractatus t[em]p[or]e. quottatio vo particle ibi in margine omittat supputationi lectoris: vt sepe notauit. ponit igitur propōnes creditas per ordinē: q[uod] tñ alibi cona[re] p[bare]: s[ed] qualr ex hoc nō repugnat sibi ipsi supra tetigi. fortiores tñ sunt iste p[er]cedētib[us] creditis assignatis: q[uod] etiam p[hi] conati sunt has oēs fere ostendere. igit[ur] nō excludit doc. hic oīmodā pbationez ēt ex nālib[us]: s[ed] necessariā vt p[ro]p[ter]e.

Contra p[ri]mu[m] p[ro]p[ter]e s[ed] est de ordinē eēntiali effi[ciētē] quā p[ro]bat tripl[er]. q[uod] supra de p[ri]mo p[ro]p[ter]e. z. z. d. i. p. et alibi sepe. z. etiam meta. c. z. t. c. 6. et ide: z. in alijs expositorib[us] et q[ui]onistis vuenies p[la]ad h[ab]et pro. z. q[uod] Auerroym et Albertū: et Alii. etiam in. 6. meta. c. sue. Algazelē et alios ad h[ab]et.

Contra scđa est de p[ri]mo efficiētē quo ad ynitatē specificā: quā ex precedētib[us] p[ro]bat. quere vbi p[ri]us pro et cōtra. z. 8. physicom. z. i. z. metaphysice. et in p[ro]clo. et auctore de causis.

Tertio est de p[ri]mo efficiētē quo ad ynitatē eius numerale: quā etiā ex precedētib[us] p[ro]bat. vide vbi p[ri]us apud istuz et alios. et maxie. i. z. metaphysice. t. c. 4. 9. et in Dama. c. 5. z. 8. physicom. t. c. 4. 8. vide Uua. li. p. dis. z. q. 2. et ocham quolibeto. i. q. i. p[ro]p[ter]e faciūt dicta doctoris in hoc tractatu sed nō simplr. Extimo. n. q[uod] hinc accepit audaciā in suo p[ro]cessu vbi supra notauit de p[ri]mo p[ro]p[ter]e. sed moderabere cūcta: vt ibi notauit. et in precedētib[us] h[ab]et salua fundamenta hui[us] vbiq[ue]. Lū theologis enī sumus catholicus. et cum p[ro]bis rōne plusq[ue] grecus existit. Quere sequaces hui[us]. z. dist. p[ro]p[ter]e et collige obiectiones ad hocem. et pro ipso vt nosti. Aduerte q[uod] in scđa pbatiōe in co[un]tū debz esse. tamē ex k. supra vt p[ri]us declarauit. vbi tñ originalia variam l[et]ram habet sed sic placet et consonat dictis.

Quarta est diſtinctia de efficiētē quo ad nūc existere: et depēdet ex precedētib[us]. pro cuius declaratiōe nota sin-

gularissime ea que habet. z. di. p. q. z. qz nullibz melius. Ex qua ifert cox^m. vbi ponuntur in originalibus cōiter due littere. s.p.q. quaz pma denotat pma partē dclonis. z z^o z^m quas forte apposuit in suo originali illis partibz: vt p̄s notauit: s̄ posset bñ intelligi lsa sine illis. ad maiorem vō exp̄sionē forte eas addidit: sicut alibi sepe fecit.

C⁵ est de cōserua^r rerū in eē: quā etiā pbat ex pcedenti bus. Ex q̄ ifert cox^m. vide. i.z.q. quol. z.i.di.z.q.4. p not^a terminoz. qre. z.di.p.8. z.39. eiusdē. z.z5. z.37. di.z. z alibi sepe pro cox^m illo explicādo. Examīa bene instantias hinc idē. vide. 4.8. di. p. z. 4.4. z^l. ad h.

C⁶ est de coactio^e dei cāis scđis. quā pbat dupl̄r. q̄rū pri ma pōt fundari. z. physicoz. z. 5. metaphy. de cā & effectu p̄ticub^b. z^o procedit ex cōparatiōe nobis effect ad cām: q̄ tamē facili solui p̄nt. vide vbi supra ad ḥnē pximā nota. ui. z.i.q.4. & caue phantū delirāmēta. Nō enī i maximis fatigatur. nec in minimis p̄st virtus diuina. Quere antiquos & modernos hic.

C⁷ est de imēritate dei. quā pbat dupl̄r. vide. 3.7. dis. p. z maxime in reportab^b. Infert duplex cox^m. quorū z^m cōiter nō ponit hic in originalibz cōplete: vt posuimus: s̄ ifra post has ppōnes creditas in aliqbus. In alijs vero alibi de ipso. v.z. illabi: sed satis valz bñ & notabilis doctrina ē. litera bñ & sufficiēter eē talis. Et ex hoc seḡtū q̄ nō pbat vel pōt probari illabi. z q̄ seḡtū. illabi enī z̄. est declaratio seu notificatio termini. vbi ponit tres ppōnes negatiuas. & q̄rtā affirmatiuā. In aliq^b originalibus habet sic. Lor^m z^m 7^c. Qd̄ non probat bñ illabi. In alijs alio mō. vbi aduerte q̄ cōiter in originalibus corre^r ponuntur in lsa sic. Lor^m z̄. sed placuit vna cū dclonibz notare ea in margine. Aduerte etiā q̄ sicut duplex ponit iſluentia dīna. Ita duplex illapsus: gñalis. v.z. & specialis. vide i pmo. dist. 19. q. z. z in. 3. di. i. q. ad fine. z. q. 4. Aliq etiā describit il labi vel illapsum sic. Illapsus est supreme essentie itima p̄sentialitas creatura itclectuale vitali imutā ad actū cōteplatiū: quē viri expeririūt deuoti dū dīnam itrant caliginē. qre Bona. in. z. dis. 8. parte. z. q. z. & alios theolo gos vt libet pro ampliori elucidatiōe.

C⁸ est de imēdiate pducto a deo. vide. 8. dist. p. q. finali. & z. di. z. q. z. & pma. q. 4. & op. Alii. ibidē. z. 7. q. quol. ad māz bñiūs dclonis examinadū bñ. vide Auer. pmo ce. & meteo ioz. z. iz. metaphy. cōmēto. i.8. z. 9. meta. 2. m. 7. & alibi ple rūg bincide instantias pōderādo. qre Den. & Una.

C⁹ est de cātione dei de nihilo. quam pbat ex pcedētib^b. Et ifert triplex cox^m. pro pmo. vide. z. 8. 39. & sequētibus & specialr. 4.4. z. 4.5. p. z. 7. q. quol. & supra de primo p̄n. & alibi sepe p z. z. 3. vide. i. di. z. q. z. z. 3. quere alios. & super 8. phy. & pmo celi. z. iz. meta. vbi caste cūcta mēsurabis.

C¹⁰ est de vltate cālitatis dei. ex qua ifert cox^m de oī potētia. qre. 4. z. di. p. z. 7. q. quol. z. 4.3. di. p. z supra de pri mo p̄n. vbiq; examinabis noīales.

C¹¹ est de eternitate dei. & ponuntur ille l̄re q̄ supra in cox^m. 4^c habētur. p. q. enī intēdeū. vt in idētate nūrali p̄mū: & per p. vt in qditate vel idētitate specifica p̄mū. licet iſg ilud p̄mū s̄ in numerū possit plurificari & icl^c per p̄ns. & bñ per pole vel impossibile. nō tamē ita s̄ in spēm. i. a tota spē. supposito q̄ def p̄mū talc: q̄ vt deducit doc. vel a se. qd̄ ē impole. vñ ab alio pōre. & tūc negat suppositus. Quere vt nosti plura ad hec. vbi aduerte q̄ i. lsa. tamē pōt probari vt significat p. pōt poni z^o pars ḥnis.

C¹² est de icorrupti^r seu imortalitate dei. quere. 8. dis. p. & alibi sepe. & antiquos theologos. Et nō q̄ iste doc. imita tur in suis scriptis illā notabilē regulā. quā ip̄e ponit. 4. q. quol. in p̄n. Nō enim inq. opz oīa in dubi^m retiocare. vbi suppositis dictis cōmūnibz propōsituz pōt declarari. Nō scripsit iſg de oībus theologicis veritatibz seorsum extē.

sue sicut antig licet tensiue plura. pace alioꝝ dixerim. q̄ re nec de eterni^c nec de imōr^c. nec d̄ alys bñiūs modi plu rib^b q̄ones singulas habz. oīa tamē equa^r vel elicitati: seu ip̄licite iuenies i eo. quere. 6. q. quol. de eternitate: et vbi p̄s de imortalitate. Alex. Bona. Ric. & alios. vide q̄ exp̄ssiu de his disputarū. Nō curauit iste cartaz vacuis v̄bis ip̄edire. Nā qualitas preferit quātitati. & carmē vni cū (vt aiū) vniū poemate alteri^r: nec q̄ diuturnius z̄. p̄ ethicorū cōtra platone. probādo cōclusionē p̄ pma p̄ te remittit ad cox^m 9^c supra. & est z^m cox^m ibidez. Deinde obycit ḥ dca. Et soluit breuibz & subtūl mō suo. vbi ad uerte cū dicit. mōrs duplex z̄. q̄ ibi vult ip̄licite q̄ mōrs accidit: vel ex periodi z̄ple^r: vel ex cāis illatiuis. & hoc v̄l̄ trinsecis vel extrinsecis. ad qd̄ clari^r explicādū. vide notāter ea que bñ in. z. di. 15. soluēdo argumēta. & di. 19. eiusdem. & in. 3. di. 16. & in. 4. di. 4.4. q. i. & di. 4.9. q. 13. qre q̄ side ratioē medicoz & p̄hi vt nosti. sile hui^r dicti de morte & cā effectuā h̄z de anihilatiōe q̄ maxime esset in pposito ponēdo in casu dclonis. quere. i. q. 4. soluēdo p̄ncipalia. & dist. ii. eiusdē. q. 4. vide etiā. i.z. q. quol. z. i. dis. z. & alibi ad ppositū bene pōderādo. Qd̄ dicit vñter d̄ gnali corruptiōnum. cōsidera plura. quere vbi supra maxime h̄z veritatem si ponat mā in oīb^b: vt aliq volūt. vide supra. 7. meta physice. z. 22. di. 3. Tāge etiā cum theologis: q̄ mōrs accidit ex cōditiōe nature. sicut accidit vñgini. & in statu inocētie accidisset: nisi preueniret. & in xpo etiā. accidit etiā de meritorie in pena peccati sentētia Pauli. Notāter etiā dicit icorruptibile & nō icorrupta. vnde celū est corruptibile: q̄r materia. vel generalius capiēdo corruptibile. p̄ anhilabili vel destructibili. seḡtū. est corruptibile. quia creatuz vel creabile. Qz vñter^r ibi h̄z de tempore & mēsu ratis tempore. quere. z. di. z. copiose. z. 4. physicoz. vide ibi specialr. t.c. ii. 7. ppter vba l̄re de senescere z̄. & notāter dicit. quoz mēsura est t̄ps ad dīriā cui & eternitatis. de qb^b vbi supra in. z. Adducātur hic fundamēta Az. p. z. ce. & iz. metaphy. de icorrupti^r dei. & oīa examinabit diligēs lector. & addat plura bñ: q̄r copiosa materia.

C¹³ est de imutabilitate dei. quere. 8. di. p. q. finali. p̄ an^c. z. q. z. in pmo reportationū. & in alijs theologis. ibide & alibi. s. etiā p̄hy. z. iz. metaphyce habz p̄hs ex ientidē ad bñ. que oīa cōcordabis. & ifert cox^m notabilr. Deinde obycit vbi cōiter nō habet ly. illuminatur: sed satis valz. quere. 9. di. z. Lōsequēter rñdet. & q̄r alios diceret q̄ p̄hs. 8. physicorū. t.c. z. i. ide ad longū. z. 7. t.c. z. pbat oī. ideo dicit. vt de quantū valeat argumenta. z. 7. 8. physicoz. & hoc & ibi dīz eē p̄cūr^r & l̄sa 2t^c. vñterius cum addit. volūtas mouet se z̄. oñdit oī. eoz q̄ dīc p̄hs. & notāter ponit. volūtas mouet z̄. q̄r p̄hs cōcedit aīal mouere se: eo q̄r dīditur in duo. ibide in. 8. t.c. 28. z. 30. & circiter. sed de vo^r magis dīm est ex eius sim^c. & ita bñ ad ppositū valet. bñ vide bñ examinata in. z. di. z. q. 10. & di. 25. eiusdē. i. pmo etiā di. 3. q. 7. aliqua ad bñ h̄z sup. z. z. 8. physicoz. etiā disputat cōiter. & supra 9. metaphy. q. i. 4. p. z. vbi oīa pōderai.

C¹⁴ est de magnitudie molis nō ponēdo in deo que p̄tinet ad simplicitatē dei. vide etiā. 8. dis. p. & alibi in antiquis & modernis theologis. quere. q. 5. quol. pbat cōclusionez trib^rōnibus que satis clare sunt. & quātū valeat bene dis cutiat. quere etiā. 8. physicoz. t.c. 78. & ide. z. iz. metaphy. sice. t.c. 4. i. fūdamēta Az. & alibi ad bñ. & cōcordabis cūcta semp sustinēdo scōtīa sincerā veritatem.

C¹⁵ est de sim^c dei quo ad accidētālē compositionē. qre etiā. 8. di. p. & vbi p̄s. quā pbat notabilr: sed qualr procedunt pbationes. & quantū diiudicat lector bene. Qd̄ tan git ibi de superioribz agētibus in distatia. quere. 9. di. z. optime. z. i. 4. dist. eiusdē. q. vñtima. finalr istat cōtra pbationē ex dictis p̄s. & solue si placet.

Castigationes

Cis est de similitudine dei quo ad essentialiter proponeat, quod etiam s. dicitur optime, et ubi supra notauit in phisico, et spalio, et metaphysico, c. 30, et circiter, et non solu de compositione physica: sed etiam metaphysica huiusmodi conclusio poterari pro et contra probatur, et hoc non enim primo ex i. 4, aliquis ingreditur, ubi notanter dicit doc. l. non vel ut alii hinc: sed non finis Auer. hoc id dicit: quod auer. negat et hanc siam, in deo est magnitudo molis, ergo est potest esse materialis, vel sic, non potest probari quod in deo non sit magnitudo molis, et nec quod non est essentialis: quod ipse in deo subiectus negatur in celo mundo, et tamquam celum ponit quantum et magnitudinem, vide i. 4, dicitur, et quod i. optime ubi, et contingens in paucioribus est, comedat auer. quantum ad hoc imitatem Averius, licet oppositum, non sit finis veritatem theologicam, sed de mente huiusmodi valere hoc artem, est est potest accidentialis, et essentialis, quod finis ipsum, dicitur, et potest ad accidentes non qualiter fundatur nisi in subiecto in actu, quod intelligo loquendo de subiecto voluntate seu substantiis, ex i. 4, metaphysico, c. i. 4, vide i. 3, dicitur, et quod 4, hoc tamquam licet excludat mundum per se subiectos accidentes, et forte formam materiale educibilem de potentia materie, et ex hoc illa fatua fabula vie cois de quantitate intermixta nulla est nisi imaginatio somniantium et pteruentium: de aliis tamen non compositionis, ut pote de angelis est dum non ponatur coponit ex materia, et sicut de anima separata, et accidentibus eius: sed, proposito doctoris potest sane glosari disputatione de ente activi, non noti, alia proportionatio rationis et propositionis sequentia satis patet, ubi plura additum.

Cis est de infinitate dei intensitate, et qualiter non repugnat pcessus sui istius, supra in de primo finem, et z. dicitur, et quod si non potest probari deum carere magnitudinem molis, et virtus infinita non potest esse in magnitudine, nec infinita: quod non datur: ut i. 3, ostendit Averius, nec finita ut ibi dicitur, probatur, et non probatio non procedit: nisi ut ea colorati sunt, et dicitur, et melius, et eiusdem quod i. segitur igitur ista quod, et non potest probari deum esse virtutis infinita seu infinitum intensum, alie probatioes que sequuntur satis clares sunt, et celo prima facie ut facere pro auer. quod ex intentione pueris tamquam vult deum esse infinitum intensum, ut s. physico, et z. metaphysico, et z. celo, comedat, et expresse, et alibi sepe huiusmodi, et si alii imitantes ipsum naturam euexponere, et violenter trahere ad oculum: estimo tamen quod penitus peior partem elegit, Rescindatur et ipse cum impio satrapa, Averius, tamen salutem ubique quod bene sentit maxime in proposito. Non facit autem hec celo per auer. nam et si demotio simpliciter necia, ut supra tactum est, non possit infinitas dei dimittari, immo forte per se nota est, et deo est infinitus, est saltez, et credita, et efficaciter potest probari quod eius oppositum, unde Ricardus de tripartita, Ad omnia que fide tenemus non solus habemus rationes natales: sed necessarias, quod tamen intelligatur ut expositum iste, et dicitur, et quod expositores et quoniam in Averius, ut scis ad huiusmodi, vide i. 8, dicitur, et quod, et qualiter ad hanc infinitatem ex parte mendacis, et considerant sit modo intrinsecus, an certe de ratione formaliter deitatis, et si ponatur modo an possit dimitteri, et alia hic additum ex sequacibus huiusmodi et aliis antiquis et modernis, quod ochum ubi supra, et de primo finem, quotauit eius ad huiusmodi, et alios sequaces, sed ligabimur agere ad alias.

Cis est de probabilitate illius descriptionis famose Anselmi, postmodum de summa cogitabili, quam exponit iste, et dicitur, et quod, et supra de primo finem retractata est, que conclusio possit ex parte, et dentibus probari satis efficaciter, ut per speculatum, et maxime ex proxima, Nam quocumque finito potest sine distinctione cogitari mundus, quare aut additum sine distinctione ibidem, quod ubi supra, addat ibi lector plura propositum explicat.

Cis est de perfectione universali, quere optime dicitur, et alios

theologos ibi, et alibi inuestigabis ad huiusmodi. Auctores etiam plus de perfectione spei, vide p. 3 p. ce. copiose, quod huiusmodi, et i. 4, dicitur, et alibi sepe ad huiusmodi. Erat de May, et alios sequentes huiusmodi inquire, supra etiam, et metaphysico, et alibi ut nosti, Infert copiam quod appellat eadem ex his personis de quo supra fecimus de eis, ubi potest probari cum dicit rationem naturalem necessariam, et probat eum specialiter ex i. supra, et ex aliis sex personis que sequuntur illam, licet ex aliis procedentibus, et sequentibus sequuntur idem. Et si voluerit lector ordinare post hoc copiam, alias propositiones creditas supra, ibi, Non potest probari deum esse viuum, et sequuntur ipsorum illicet. In etiam ordinatis recte, poterit ratione facere, Nam minus vident ille probari posse ratione natali necia, quod predicte, iam cum probi plus habet vel oculis in suis scriptis conati sunt probare, aduertat quod siue sic siue alio modo ordinarerit, quod est rationes in communione hinc assignatas accommodavit.

Chec paucia circa has creditas habent curauit notare, quod alibi eas diffusus videbis, et parcatur pueri, plixitati, si quod sit, et similitudini declarationis, iuniores quod breuitati et obscuritati, non vtrisque habent accommodare decreui, sed scio quod quoniam modo disponer a celo ducit ratione vicissitudine a sibi solis placentibus calumniabor, dum tamen phariseorum scandalum fuerit, quod inde?

Sequitur illa particula, Ages etiam recte, in qua psegitur considerationes metaphysicales et natales, et incepit a communioribus suo modo, nam ages est communis, et stricte loquendo, et maxime extende ages ad producens, et hoc non potest accipi pro efficiete, nam habet prosegitur de, et ceteris in spacio, et in voto, ut per se, et licet habet particularia possit locari cum aliis personis, et quod inter se etiam habentur, sicut supra de conceptione personae, aut quod coes animi conceptiones sunt, aut personae aut petitiones, non refert valde saltem utiles et utilitas, propositae sunt, ideo examinetur bene.

Chunc comparando cum secundum ad istum, et est notabiliter et multum singularis, quod probatur satis clare et copiose, vide i. 4, dicitur, et quod, et melius seu diffusus dicitur, et eiusdem artis, et quod, et habet pro istum proprium, Nam, et modis potest accipere, et vel pro causa secunda, et vel pro disponendo ad principalem intentionem, et vel pro actu timore in fieri, et in motione actiua aliud, et vel pro parte totius, et vel pro instrumento artis, Ex parte primi, ut rana in generatione rane cum sole, et ut calor in genere ignis vel carnis, tertius ut species sensibilis in me, ad actum videtur, et ut organum nutritum in nutritione animalium, et ut securis in factura scani, et sic de aliis, siue attingatur ipso principali termino, siue tamen dispositio ad ipsum, hic igitur maxime habet locum istud, et modo accepit, et ad, et modo, potest etiam extende ut ubi, et huiusmodi, et ppotest est habere multos antagonistas, et Thales, maxime tamen instantias pro et contra.

Secunda est de ordine operationis principalis, et istralis, nam ut est istud non habet propriam, et nec potest operationes principales, ubi aduerte, et cum dicitur, Ex parte illorum recte, quod est ex parte Thomae, quod eius in, dicitur, et quod, et quod, et pte sume, et quod, et artis, et alibi plures, quod habet ubi supra in, et sequentes eius bene potest.

Tertia est de quo est, ubi aduerte, et hoc Boethius de hebdomada, dicitur, et quod, et obiectum citra ipsum dicitur quo et quod, sicut duplex est quod ages, ita duplex quo de genere in his personis mentionem facit elicitum, et z. istralis, et cum dicitur quod, et dicitur elicitum est simplex, et intellige casta distinguendo de multiplici simplicitate, tamen opere de malitiae oium entium limitatorum, de quod supra, et z. 8, metaphysico, et alibi sepe, ut ibi notauit, quod etiam sequitur, et actus est, et quod est simplex, et considera de multiplici et actu per tractabitis.

Quarto est de quo istrali, ubi dicitur, notanter potest esse compositionem, et non quod semper de facto est, et ponit ex parte utroque quod, et ibi potest extende istud multipliciter, ut supra notauit, multa addat lector, et ubi nolo ignorari, quod satis coia.

Quinta est de comparatione quo ad quod in elicitis, et potest confirmari ex parte metaphysico, et de anima, et ceteris, et alibi sepe, et notanter dicit, si est unum per se ut postea exponit, vide i. 6, dicitur, et artis, et quod, et optime, ylide est, et quod, et qualiter, et alibi, Objetum, et

¶ non soluit expresse: licet solo sequies posset quodam modo applicari ad ppo^m. possib; ibi dici sequendo ea qdca sunt. s. 7. metaphy. q. io. 7. 8. meta. q. finali. q. calor e ppo^m p se t. vel sequendo cōem modū dō possib; cedet qd̄ ifseritur. ita qd̄ ignis calefacies p accīs calefacit calore. nisi dicat qd̄ for^s sua & non calore calefacit: vel qd̄ in calore pnt repiri qd̄ & qd̄ nā si eēt separ^r calefaceret. si tñ an de scō & pō ppinq.

Cilla l̄a que segunt ibi. Nulli^r isti t. lz cōiter nō ponat s. possib; tñ recte poni. & eēt s. & tūc quotatiōes p ordinem trāsmutaretur autēdō nūez: & segrur ex pma t. z. s. vel possib; referri ad pcedētē obōnez tāq; instantia. ita qd̄ calor dicere īst̄m ignis calefacit & nō forma elicitua. & eēt euasio bona ad ar^m: qd̄ p̄supponit fslm. Et r̄no qd̄ seqē eset declatiua vtriusq; s. p̄m itellec^r l̄e satis placet. ita qd̄ sit s. vel ppō qd̄ se: v̄l salte ps illi^r. s. qd̄ magis placet ppter verba doc. l̄ra īne vltia hui^r pticule in cōmento. & tūc i^r r̄no sequies est moderatiua ei^r: s. ex^m ē caste itelligēdū si iterdat acutiē ē formā actuā: vt optie bz i. 4. di. i. q. 4. vtra qd̄ declara^r p̄t stare. eligat lector qd̄ magis placuerit. vbi attendēdū p maiori declatiua box & sequētū qd̄ pponit plerūq; ppōnes famosās. & ex Arist. & ex antigs aucto^r: & qd̄ videt eas: v̄l aliq; salte eaz nō neccio veras seu absolu te pcedēdas. ideo nūc obycit: nūc r̄ndet: nūc psegfriden do vel defendēdo. qd̄ v̄l voluerit v̄tates eaz tenere sum pli r̄ndear. vel obyciat p̄ter.

C Deinde in 6^r pat agēs pncipale & istrale ad diuersa obiectiue & ad idē subiectiue ibi. Idē respectu for^r t. quam licet notabil sit. ipugnat & bene corridenter dicitur: qd̄ tñ illa ppō. yn^r actus scđs t. ē ou^r. vt pz. s. phy. commeto. 38. & alibi sepe. t. z. q. quoli. arti. p. & alibi plies. examinabis bñ ipsam ponderādo actū p̄mū limitatū. & ac^r z^m eiusdē rationis v̄l alteri^r. & mltā alia ibi addātur ad ppo^m. ipugnat p̄t ex^m p̄stū p̄ īne sin^m. vbi nota ad finē euz dicit: sed ipse aer vel natura v̄niuersi t. qd̄ z^r p̄ v̄r verior. qd̄ optime. 27. di. 3. & alibi sepe in doctrina hui^r. Instātias bñ ples & loca in A. & solones notabiles.

C 7^r est de agēt illimitato. vbi plura nālis p̄siderationis addātur. Ex^m gnāle ē de sole p̄stringētē lutū: & dissoluēte glaciē. Qd̄ addit in ex^r de vnitiae h̄re. vide notāter in. 4. di. 46. q. 3. & 8. di. p. t. 16. di. z. & alibi plies. de illi^r ēt multipli p̄tractab; vt nosti. vide. 9. di. z. t. 13. di. eiusdē ad b.

C 8^r est de cā diuersitatib; actionū pcedētiū ab eodē agēte illi^r qd̄ valde singularis ē. multas quoq; instantias h̄re posset. valet pulchre ad declarādū opatiōes & p̄ductions dinas ad irra. valet etiā pro mā. 16. di. z. optie. & ad multa alia in doctrina hui^r. quiere. s. phy. t. 8. metaphy. & alibi plures in A. ad b. Nota valde illā ppōne de dīa mīorū in elicitiu. qd̄ in actib; expectāda. quā bz in p̄meto. Aduer te tñ qd̄ multipli potest attēdi diuersitatib; actionū. h̄v̄l loqui de itrinseca et formalī rōne diuersitatib; vel saltez rādicali & pncipiatiua. vide. 3. de aia. & alibi. Ibi ifert p̄ter applicādo dcā eēt īquendā arcellinū de quo fecit mētio nez. 5. metaphy. q. 9. vbi ēt originalia diuersitatis habent qd̄ clarū v̄r. Nā aliq; h̄nt Ansel. aliqua alia alr. motiuu. nē sic & vnicā formā: s. alti^r doc. iustigat. Estimo huc suisse anglicū ex cognomie. qd̄ p̄t illi^r op. fuerit Tho. & alij d̄ via cōi ponētes tñ dīam rōnis iter potentias vitales dei: sed forte ipsi negabūt hāc īnem mō suo. Multa bñ subtilia pnt adduci. & naturalia & signaturalia ad que attēdat lector.

C 9^r est comparādo agēs illimitatu equocū ad vniocū in ordine ad assilari effectui vtriusq; vbi notāter dicit assilat formalis ad dīam assimilatōis v̄tualis qd̄ est cā eq uoce ad effici. ita qd̄ assilatio formalis ad vniocū ē v̄tua lis ad equocū. quiere. 3. di. p. q. 7. 2. 8. nā qd̄ plus dat formā

pls dat silitudinē bz eā. equocū aut̄ pls cāt. i. d̄ cāis. qd̄ re ēt 3. di. z. & alibi sepe ad b. minus īḡ formalis sol assilat rane qd̄ rana rane: qd̄ nō nisi in forma generica remota. rana v̄o ī spe^r. magis qd̄ virtualē eā. & sic de alijs p̄derabis. Lōiter ibi īserit qd̄ obo. & alij qd̄ ei^r r̄no: quā notauimus extra. R̄no tñ nō ita cōiter ponit in originalib; sic obo: quā etiā īfra īne v̄l. z. 4. in cōmēto tāgit. alij assignant ibi va cat. alij ej. Estio qd̄ non sit de p̄n^m l̄ra doc. bz pot appli^r ad p̄positū sic. sicut in actiōib; nāc cā pncipalis: vel agēs p̄ncipale t. qd̄ sequitur in īne. ita v̄r qd̄ in actione rōnali vel itellec^r cui^r ē dem̄ratio in dem̄ratioē v̄o cā. īmediata v̄r magis & reuidēti^r īferre īnem qd̄ cā mediata: qd̄ dem̄ta^r ex īmediatis ē potissima. & eo mō quo ibi pot̄ poni assimila^r formalis v̄r esse ad ppinq magis & ab ea cāri. cui^r o^m v̄r ex īne ista. vñ meli^r valz l̄ra sic. Lōtra. ḡ demonstratio t. qd̄ sic vt mltā originalia h̄nt. Lōtra. ḡ de^r magis t. qd̄. Illa r̄nsio qd̄ segunt in alib; ēt satis breuis & mirabil^r & obscura. s. r̄nsio. si diuersitas: v̄l vt alij h̄nt si diuersas. Qd̄ pot̄ intelligi vel comparādo p̄missas mediatas ad īmediatas: qd̄ nō sūt simpli diuerses: qd̄ īmediate icludūt mediatas. & sunt pfectiores eis. iō xclō ista nō habz locū nec īstantia ibi. vel alij cōparādo p̄missas ad īnem: vel scire p̄missaz: seu notitiā ad notitiā p̄clonis. vbi ēt non. est simpli diuersitas. vt. s. di. p. q. finali bz iste: qd̄ veritas īnis & v̄tas p̄missarū non dñt nisi sicut prialē & totale. p̄missē ḡ īmediate complete cōtinēt illā veritatē: qd̄ cōtinēt vel v̄tualē vel formalē oia cōtinēta eā. vñ nō ē depēdēta essentialis. & si forte ordo talis iter p̄missas īmediatas & mediatas: sic ē iter cām equocā & vnuocā in cāndo. Possib; īt dīci. v̄l qd̄ p̄misse b^m sūt īmediate sūt īmediate se tenent vnuocimenter: vel ex pte cāe equoce vel vnuoce. & ita nō ē īstantia ad proposi tū. Quere vbi. s. 3. di. p. q. 8. ad finē. t. q. de praxi. ad finē. & q. 13. quol. ad b. discutiēda. Quo etiā p̄missē sunt cāe con clusiōis v̄l scire ei^r. tāge bz vt supra notau. & p̄mo posteri orū copiose habet. Adverte ēt qd̄ aliud est log de cā remota nālē cānte. & aliud de st̄ngētē tali ad p̄posituz. plura alia adducat b. lector: bz pot̄ illa obo omitti si vis. Illa a^r ps text^r qd̄ addit ibi. Et tñ perfecti^r t. qd̄ pot̄ p̄textus: v̄l vt cōmētū vt volueris. & h̄z eaz poti^r currat illa obo: qd̄ p̄mā. qd̄ re possib; l̄ra trāsmutari. forte tamē in margie p̄mo eratv̄ notaui p̄us. Nam examinabis.

C 10^r est de p̄paratione pncipalis ad istrale qd̄ ad assimilari effectui: vt in pcedēte: que satis singularis ē. & notāter dīc qd̄: qd̄ non semp̄ est v̄x: vt pz in multis. quō. n. icisio līgni magis formalis assimilat securi qd̄ manui. pot̄ tñ h̄re v̄itatē de istro monetari v̄l sigillo. & bz: vel si extēdatur istro ad alios modos. de qb^m supra: vt calefacere ad calo rē in ordine ad ignē: vt ad pncipale. o^m īnis ēt verū: vt pz plerūq; p̄dēra ēt ibi ly formalē: vt in īne pcedēte nota ui. alia pars ibi. Nec formalis ē actio t. bz p̄firmari p̄ dicta p̄us in īnib; supra. Qd̄ segunt ibi. Tamē pncipale magis t. nō h̄r cōiter i oibus originalib; pot̄ tñ itelli de assi milatiōe v̄tualē. & qd̄ formalē. v̄tua particula patz ex di cēs i pcedēte. Quere p̄la ad b. vt nosti p̄ t. qd̄. Obycit notā ter contra has duas cōclusiones pon^r ly magis. dīm eniz fuit p̄us qd̄ equē p̄mo p̄currut ad effectū ages pncipale. & secūdarū. & qd̄ istro non bz alia actionē a pncipali actōe. iō quō pot̄ intelligi magis t. qd̄. R̄ndet suo modo expedite & subtil^r qd̄ determinat actionē t. hoc ē qd̄ dz referri ad p̄n^m agēdi. & ad actionē vt egrediente: seu elicitā v̄l vt ab hoc. nō aut ad effectū vel passionē aut actiōem: vt in b. Ex^m d̄ tractu nauis a duobus: quōz yn^r eset fortior alio vt roq; agēte fm totū conatū. Ex^m etiā ī dīnis de cēntia & itellec tū vt vo^r currentib; ad p̄ductōem suppositi. qd̄. z. q. quol. & hoc ē qd̄ solet dici cōiter cāz. s. p̄zē in cēntialr or diatis p̄us cāre: qd̄ nō debz intelligi: nec de p̄oritate durat. R

potissima demonstratio

at p̄ce & cōcēt. os
qd̄ cāre qd̄ debz intelligi

Castigationes

tiōis:nec nāe pprie: sed tñ pfectiōis. qre. 37. di. z. nō gali-
etas est in effectu nec in passione:sz maioritas pfectionis
in actiōe:licz nō pprie aletas actiōis:q̄ oia bñ masticabis
qz lz subtilia:sunt difficultis tñ digestiōis. t plib⁹ cauillatio-
nib⁹ subta. qre antiquos. t addē plā ex dictis b⁹ t alioruz
b. vide ifra t supra ad b. vñ. n. difficile q̄ illa maioritas n̄
hēat vificari. t d̄ effū t d̄ passiōe:sz tu moderabere cūcta.
Cii⁹ est de idētate pducti nō obstat diuersit⁹ agētiū: dñ
mō in agēdo iter se sint ordiata. t firmat pcedētia. t ma-
xime solonē obonis iā ptractatā. ybi plā adducant p t b. t
Multū i his ppnib⁹ t sequētib⁹ recurrēdū ē ad pcluz t
douid indeū. t ad suos expositores. Auic. ē t alij antigq̄
rātur. Calculatorz qz. t moderni noīales examinētur.

Ciz⁹ ē de ppatiōe agētis. t ab eo pducti. v̄l v̄tualr in ipso
p̄tētī quo ad pfectionē maiore et miore s̄l vel seorsuz ac-
ceptoz. t ē pulchra valde. et pōt exēplificari ppano so-
lē ad ranā: ybi sol et rana dñt maiore pfectiōez ēt itēsine
bz sol tñ. et b̄ itellige eo mō quo ex his duab⁹ pfectiōib⁹
pōt fieri vna itēsa: v̄l meli⁹ ppano sole ad lumē seu radiū
v̄l calorē pductū a sole. ybi sol est cā totalis effect⁹. lz for-
te respectu rane etiā ita poss̄ ponī stāte ifluētia gñali dei:
alr nō bñ aliq̄ cā totalis in vniuerso: qz cū q̄cūq̄ nece ē: vt
cōcurrat pma. ybi notāter dīc. Nō oē ages t̄. pp̄ istantiā
quā adducit d̄ deo q̄ in illis vbiissatis soluit: qz nō v̄l loq-
bat. Obycit n̄ir. et si vt dixi euacuat in p̄n⁹ solonis. vt tñ
cām diuersitatis assignaret merito obycit. ybi solo sin⁹
ē. quā ifra. pticula seqnētē iterū specificat. Nō ingt: qz de⁹
t̄. qz si sic. seqrēt eodē mō de q̄cūq̄ agēte: qz posita cā p-
cisa in q̄cūq̄ ponit et effect⁹ vel illatū v̄l p̄di⁹: sz facilr di-
cerē q̄ vis actiua totalis ſo⁹ est in deo et nō alibi. lz ḡ vis
actiua ab⁹. b̄ nō arguit. vis tñ talis ſic. qre supra in. t. de p̄
p̄n⁹. et. z. di. p. q. i. et. 3. ad b. qre ēt. 3. topi⁹. sz elegāter et ex-
pedite ad hoc. vide itētōez el⁹ in quo l. q. ſ. arti. z. t ifra ad
finē h⁹ tractar⁹. t pōdera ſingula v̄ba l̄re hic.

Ciz⁹ t vltia est de ppatiōe vni⁹ cā pme ad plā cāta ordi-
ata. t ē ſpecialiō pcedētibus. ſicut cā agēte: sz vnu plerūq̄
ponit pro alio vt ſcī quā etiā ifra bz ſcī nōnullas alias di-
ctarū. ttra quā pmo obycit t ſoluit. t n̄ir eā pbat. ponat
q̄ in iſto iſtantī pducat de⁹ ſolē t hoiez mediante ſole. v̄l
pone ex⁹ de intelli⁹ pma pducēt ſcōaz: t mouēt me⁹ il-
lo celū. vel pone ex⁹ de pductōe ppo⁹ bñtis ples formas
vel de pcessu medēdi per plā media: vel de pductōe itē-
lectuali iſterēdo ples ſnes ordiatas: t ſic de alio: bñ tñ
pōderādo iſtātias. Obycit triplr. pmo ex diuersitate mo-
tionis finis vltimi t itēmedy. ex⁹ in ſana⁹ t b̄. ſm aut̄
diuersitatē motōis t finis diuersumode opat ages. z⁹ ar⁹
ex diuersitate poritatis cāe ad diuersa cāta. de qbus ē ſer-
mo qz variat relo cui⁹ ē poritas ad diuersitatē extremiti.
Lā. n. vt ifra bz: sz pōt est cāto. ḡ varietas poritatis arguit
varietatē cālitatis. z⁹ arguit ex. 8. pcedētē. q̄ pōt ponī illa.
Agēs illimitatū t̄. q̄ quota. 7. lz addēdo aliaſt v̄t notau.
erit. 8. poſsz ēt loco. 8. pon. 6. ſupra. aliq̄ ēt originalia bñt. 7.
sz tenēdo q̄tatiōez: vt ordiatiū. dic q̄ ifta. 8. ē illa. Agēs
illimitatū ſi diuersas t̄. q̄ bñ ē ad ppo⁹. Deide rñdet mi-
rabilr. In aligb⁹ tñ. R̄no glosa. i aligb⁹ addit qñ. pdwi-
cit. In aligb⁹ illayba pcedūt ly glo. in aligb⁹ ponit ly qñ p-
cise. nūc an nūc post ly glo. Breuiter pōt ee ſensus iſte. q̄
ppōd̄ gloſari qñ pducit. t pōt addi. ſupple cātū pxiūz
t remotū. ita. ſ. q̄ eadē itētōe itēdit finē vltimū. t me⁹
oia. t ſilr eadē eexecutua actiōe cātū pxiūz t remotū. lz
forē nō idisibili. vel sz alia l̄rāz pōt dici ſic absolute glo.
qñ dimittēs i arb̄o lectoris. q̄ ſi velleſ d̄re. q̄ nō ſp ē v̄a p-
pōtis: sz aliquādo: v̄pote qñ ad cālitatēz pxiū ſeḡne-
cessario pō remoti. v̄l ſi volueris vificare ipſaz de ptingē-
ter cāntē: t maxie pma. dic n̄ir. sz quomōcūḡ dicatur: v̄l
bñt iſtantias multiplicēs. doc. tñ v̄l b̄ accipe cātū pxiū

pro cā ſcda. vt b̄ in pmeto. t ifra bz. ita q̄ ſtēdit vlti⁹ p̄nei
palr. mediāte tñ pximo. v̄l q̄ terminet actio ei⁹ in pxio. t
illō producit vltimū: vt p̄hi dicerēt de cā pma respū alia
rū. qre plonē t Aui. t auer. vt noſti. Ad obones aut̄ facilr
rñdebis ex dictis. v̄l ſi volueris referre ly glosa t̄. ad ob-
iectōes illas: qd̄ forte veri⁹. dic n̄ir. Deide pbat ūne di-
pl̄ de agēte. t applicat eā vltio ad cās iſrinsecas notāter.
In. z. pba⁹ ad fine ē varietas i originalib⁹. qd̄ bñt a ſc-
ſeruari. qd̄ a ſuabili qd̄ addūt niſi a ſuabili. t oia
p̄n̄ recte itelligi. Qd̄ addit vlteri⁹ de cāis iſrinsecis pōde-
rabis valde. ppter pōnē de plalitate formaz. qre ſupra. 7.
meta. t. i. dis. 4. t alibi vt ſcī. mā. n. pma ſc̄currētib⁹ oib⁹
alys vſq̄ ad vltimā ſpecificā formā est potētiale. t vñica
potētia ab⁹ ſaltē t readē cālitate cāt suo mō. pxi⁹ t vltimū
p̄pōtū: vt ibi pōt elici. ſilr de actu ddm: sz e ibi diffi⁹. q̄
act⁹ poni p̄m⁹. t q̄ mā. cōſidera. vñ. n. q̄ velit doc. alr b̄.
qz famose logtū. vt p̄z. ita q̄ mā p̄m⁹ bz cālitatēz ſuā re-
ſpectu p̄mi p̄pōtū. putat cōcurrētē forma corpeitatis. illō
v̄o ē potētiale ad ſequētē p ordinē. Ita b̄ q̄ p̄cā tñ pdū
tit pxiū. t ſi ē de⁹ v̄l a ſbñ ſim ſeruatiā cāt ſeruat
ipm tñ. t illō prosequit pductionē vltoriē. ybi nō a ſo-
nit cālitas p̄mi: niſi tñ ſeruare z̄ ſtāte ſola ifluētia gñal-
i p̄mi. t b̄ itendūt pbatōes in l̄ra. t iſtantie bñt glosari:
qñ plā talia cēnt ab eadē cā p̄: q̄ forte negare bñ niſi i his
q̄ nō bñt talē ordinē. v̄l q̄ nō ſubſit cālitati ſerioris. p̄. b̄
loc⁹ valde obscur⁹ ē. q̄re examiabit bñt lector oia. t b̄ pon-
derari bz aletas op̄. theologoz t ploruz plā addēdo. Ex
v̄bis doc. b̄ cū dicit in cōmēto b̄. i. t̄. habet q̄ illa cōtro-
uersia quotationis p̄clonū iſtaz: quā ſupra tetigi facilr tol-
litur. q̄re tene quotationē vt poſuimus.

Sequitur illa pticula. ſinis iſtra t̄. in q̄ proseḡt de-
cā finali pncipalr t alys iſtercalariter. i
ſeri⁹ iſp̄x i ſpāli pseḡt ſeorsuz de mā t forma t rō ordi-
bic. lz processus doc. voluntarius ſit: ſicut cōiter i alys au-
ctorib⁹ in mā idrnti bñ. tñ pōt assignari talis. nā p̄ pōt ſpe-
cialia documēta gñalr: tñ de cāis ſeorsuz. Deide de oibus
cōiunctim pseḡt in pticula ſequētē. in ſpāli v̄o p̄us de effi-
ciētē q̄ de fine ſermonē fecit: qz t ſi cālitas ſinis ſit p̄ma:
q̄ tñ problema ē: dimiuta tñ ē ſp̄cū efficiētis. t q̄ ad ee
posterior. Jō ne dū in cāndo sz in eſſendo t pſeq̄ndo doc.
cās hic ſiderat. collige ergo ſil eē t cāre. t ſic effi⁹ p̄mū t
finis ſeḡt. Nā ipm cālitas est mo⁹ metaphorice efficiens
p̄ſupponit iḡ mobile: t maxie cū motiuſtale dependet
a mobili tali. cāeyero extr̄ſece pcedūt iſrinsecas maxie in
cāndo: t ſi nō ſp̄ in eēndo oēs: qre p̄z ordo. iſrinsecas v̄o iter-
ſe nūc mā p̄o: nūc for⁹ ſm diuersas ſideratiōes de eis. t
ſm b̄ p̄z pcessus doc. qre. z. p̄phy. t. ſ. metaphy. d̄ ordie cāz
vide albertū t alios antiquos. vide etiā ſupra. ſ. meta. tali
bi apud iſtū ad b̄. Iſte p̄pōnes p̄n̄ ſi appellari v̄l petitiōes:
vel ſnes. v̄l alr vt placuerit. cōiter. n. nō assignāt ſnes:
nec aligs apponit nūerū ad ipsas. numer⁹ etiā carū pote-
rit assignari. v̄l maior v̄l minor q̄ ſi poſuim⁹: quia nō refert:
dūm mō v̄tas hēatur paucitas v̄l plalitas numeroz v̄l
ſectionum: q̄ ſi ſi faciles ſatis breuiter pertrāſibo.

Prima ē de dupli ſine: sz v̄l q̄ male dicit aliquē ſinez
ee iſtra. cū ſi ſine ſit ee extra. b̄ iſroducat multiplex
acceptio ſinis. qre. z. de aia. t. c. 37. t. ſ. metaphy. t. c. 5. vide
ſupra. ſ. metaphy. copioſe i hoc. t in alys. z. ſ. metaphy. vide etiā
plo. q. i. 3. t. 4. t p̄. di. p̄. q. z. t. 4. 8. di. 4. q. z. t. 4. 9. dist. eius
dē. q. 8. d̄ modis varijs capiēd ſinez. breuiter. ſinis eē pōt
itelligi vel in cāndo. vel in terminādo vel v̄troḡ mō. Si
nis intra pōt appellari opatio vel forma rei. vide. z. p̄phy.
t. c. i. z. t. ide. t ſpecialr. t. c. z. poſſet etiā ſinis p̄pinq̄us ap-
pellari iſtra ſpecificue loquendo.

Deide cōparathos ſines iſt se. ybi assignāt ſim diuersas
p̄pōnes: q̄ tñ poſſent ponī ptes p̄me: vt volueris: q̄ ſi p̄z

Theorematum

clara ē. discurrendo in vniuerso. z^o loquēdo ē forma p^z
q^r forme cōiores pficiētes. z^r inūtates p̄dicatōis imp̄f
fectioes sunt: vt p^z de genera: specifica z mūralis; acci
piēdo pro opatiōe poss^r h̄re istantiā, n̄st itelligāt obtue:
sed ibi etiā pateret istantiā in dīnis. z vbiq; si eq^r perfecte
vide. i. di. z. q. 6. ad B. z considera pro z.

C Deide ponit vniiformē distinctionē de forma. z cōparat
mēbra eodē mō. vbi vt p̄us p̄ot p̄oderari istantia quo mō
recte d̄ forma extra. cum forma sit cā itrinseca. vbi adde
multiplicē acceptionē forme vt nosti. vnde grāmatici po
nūt v̄lus quosdā dīiales tales. Semp̄ est forma: v̄bis tñ
appropriat. Nec nō noib^r forma trabit esse figurā. q̄re su
pra. 7. metaphy. z. 5. eiusdē. z. z. phy. talibi plerūq; in anti
q^r z modernis. z speciali apud formalistas. breuiter. for^r
itra est forma pficiēs. vel p̄tis. vel forte ḡditatē declarās
sc̄i toti^r. Forma v̄o extra ē duplex. vt z̄r dicit. z. 5. p̄posi
tiōes: q̄s ibi distictas ordīauim^r h̄t iter se depēdētiaz. z
p̄it reduci ad vñl' ad duas: vel poni seorsum v̄t v̄l'
ris. Forme. n. extra p̄it dici sp̄es sup̄iores mēsurātes ife
riores in vniuerso. vide. 8°. metaphy. t. c. io. z. z. meta. t. c.
sz. z. ide. ydee rerū ēt possent poni for^r extra fm aliquos.
ita q̄ finis ex. z forma ex̄ aliq̄s coincidunt pro substrato.
vñl'mālī saltē. sicut p̄poz^r itra suo mō. vbi p̄la addat lector
solers. vide supra in t. de p̄pn. z. z. di. p. q. i. ad B. p̄la. vbi at
tēde z̄r q̄ addit qualit̄ currūt in deo illi duo modi acci
piēdi finē extra: sec^r in creaturis. Ex^r de aia vñtiue z̄tinē
te potētias suas. z de arte q̄ ē accessi ei^r. z forma ex̄plaris
z sic in alijs p̄oderabis: sz doc. ex̄plificat ifra in l̄ra d̄ arte
z colore de alia pte q̄l'r. s. in deo cōcurrūt. clarū est: imo vñ
q̄ nō sunt in deo alind. vñl' q̄ forma ex̄plaris ibi reducī
ad cālitatē effectiuā. vide. z. dist. p. q. i. in p̄n. solonis optie
ad propositū. cōiter tñ theologi ponūt in deo triplice cāli
tate. vide in. z. in p̄n. z. 35. di. p. z alibi sepe. deide ex̄plifi
cat in creaturis de forma ex̄plari z realiyni^r. caste tñ d̄
clarabis illā cōtinuitā vñtiue: q̄ dissimile poti^r. ex̄pla
tñ ponim^r. stricte. n. loquēdo aliud est cē mēsuram. aliud
z̄tinē vñtiue. extēsiue logtur. Deide cū dicit q̄ neutra
est v̄t actina. istantia poss^r esse de arte: q̄r ponit pertinere
ad idē gen^r cāe cū artifice. z s̄lī poss^r argui de for^r vñtiue
cōtinente plerūq; sustinebis tñ id q̄d dicit: q̄ singularissi
mū: sz. n. albedo possit poni actiua respectu imutatōis sen
sus vel gnatiōis sp̄ei sensibilis. nō tñ respectu nigredinis
z sic de alijs. s̄lī de arte dōm. vbi nota valde id q̄d dicit ex
se. z applica ad artē z artifi^r z artificē. z sic solue z̄r istā
tiā. s. Q̄d addit postea de mō triplici h̄ndi oia in deo. dclā
ra vt p̄us notaui moderādo. z q̄re vbi supra remisi. Lum
ultimo addit propter me^r. i. fm modū h̄ndi oia in deo. s.
vñtiue. declara sicut supra z̄ne. iz. in cōmento nōui. z ibi
expresse ponit. alia addat h̄ lector.

C Deide cōparat mām z efficiēs ad māta z effecta. vbi as
signauim^r. 9. ppōnem. vbi alio mō suppūtādo poteris ali
ter ponere. Et hoc fm poritatē z posterioritatē p̄alita
tem z paucitatē hincide propoziō. z est de se clara l̄ra. et
ad experientiaz cōmuniſ.

C Lōsequēter redit ad formā z finez extra z itra. per com
paratiōem ad formata z finita hincide proportionalr p̄li
ficata. vbi breuiter dīia est q̄ h̄s extra respiciūt p̄alitatē
sup̄positoz seu naturarū. itravō pluralitatē partiiū poten
tiarū seu viriū eiusdē sup̄positi. vbi tāge istantiā ex z̄mē
toylete z̄nis particule p̄cedentis. z dic z̄r p̄la addendo.
vbi aduerte q̄ nūc famose: nūc p̄p̄ys fūdamētis adherē
doplerūq; in B tractatu logi. ad oia diligenter attende.

C Ultimo ponit singularez ppōnem de forma cōstituēte
z̄positū icōrputibile. z v̄t famosa fm op̄. cōem cōcedēte
mām esse in celo. z cū hoc celuz esse icōrputibile. vñ ex̄
plificat de celo. declarat z̄r singularissime q̄r forma tollit

oēm p̄uatōez māe: z q̄n nō: z licet Egidi^r Roman^r in tra
ctatu de mā celi. voluerit q̄ forma celi tollit oēz p̄uatōez
māe celi. de mēte tñ huius hoc nō est v̄ez. Quere in. z. di.
i. 4. q. i. cui s̄ne hic cordat: nisi dīat vt Hodfre. q̄^r. 5. q. z.
z Hen. quo^r. 4. q. 16. z Thos. i. pte. s. q. 66. dicunt q̄ mā ce
li est alteri^r rōnis a mā h̄z iferiorz. q̄ ibidē ipugnat iste.
z in. q. li. de aia. vide euiz in q̄^r. q. z. 5. Hen. aliquid ad ppo^m.

C Aduerte notāter in l̄ra q̄ aliquid p̄ot z̄tinere pfecitōez al
terius in se: z q̄le sit sic z̄tinēs: z quō corruptas z̄ corruptas
itelligunt aduenire alicui rōne māe z forme. z q̄n n̄ op̄me
vbi attende in textu cuī dicit. En forma aliq̄ sc̄da potest
tollere z̄. q̄ly z̄ non b̄ cōiter in originalib^r: nec est neā
rium. p̄t tñ intelligi p̄ p̄atōez ad formā p̄am ifinita.

C Pondera vltrei^r q̄d addit de ordīe z̄ inclinatiōe māe ad
formā nobiliorē: q̄ satis ambiguū est z̄ examinab̄ diligē
ter. q̄re. i. z. z. phy^r. z. i. z. z. de gnatiōne. z̄ p̄mo celi: z alibi
sepe. vbi z̄r attēde cū dicit. cū p̄uatiōe aliaruz q̄ sunt mi
nus nāles sibi. z vt quedā originalia habēt: vel vt h̄i allys
q̄ sunt min^r male z̄. q̄ v̄tra q̄ l̄ra p̄ot stare si sc̄bz leges q̄
magis placet: loco p̄uatiōe pone p̄uatiōib^r. **C** Deide limi
tat vltio dcā de inclinationē māe. z̄ fert icōueniēs notabi
le de corruptiōe bois si dicta cēt simplē v̄a. eo q̄z aia itel
lectiuā ē nobilissima forma iter oēs pficientes mām. sup
posito q̄ celū nō sit animatū. z si eēt etiā n̄st ponere alte
ritas rōnis in itellectiuā. i. grā maxie inclinat mā ad animā
itellectiuā: sz nibolomin^r corruptif h̄o. vbi pulchre nota
dīiam iter z̄tinentiā aie itellectiuē respectu aliaz forma
rum: z forme celi: q̄z B vñriue ad bonū itellin: vt. s. nota
ui. illa v̄o effectiuā: sz posset q̄s dubitare: q̄re pfecitōe for^r
nō est plūm effectiuā: vt quo. z eēt bona difficultas. z ar
gumentū apparet. p̄ aia celi. vt qdā tenēt. Ad q̄d soluēdū
recurrentū est ad itellectiuā partiuā. z̄ corporoz celestiū va
rietatē. z extensiōnā poti^r p̄fectionez q̄z itensiōnā. Quere
cōsideratiōes phoz z̄ theologoz: vt sc̄is vt vbi. ad motū
etiā multi currūt h̄: sz p̄az valz. Nō semp̄ perfecti^r est plū
rium p̄ductiū. p̄z de angelo z̄ rana. quere alti^r.

C De cā icōrputabilitatis celi. vide p̄mo ce. t. c. ioi. z seqn
tib^r: sed caste declarabis. q̄re. 3. di. z. q. 7. z. zz. dis. 3. z alibi
in doctrina hui^r ad hec.

C Aduerte etiā cū dicit in l̄ra. si celū icōrputibile. q̄ in ali
gbus segtur in textu fm k. z̄ cōmuniter. z̄ poss^r referri ad
ea que supra exposui in illa pticula. In essentialr ordīatis
z̄. vbi fuit sermo de isto k. vel p̄ot referri ad hāc z̄ne su
pra hic. Forma auferes z̄. que p̄ot dici k. supponendo q̄
eēt tim. io. ppōnes in hac particula q̄ notātur p. io. p̄mas
l̄ras alphabetti. In alib^r vero ponis ibi. iz. z̄ hoc p̄ot bene
stare. referēdo ad eādem cōclusionē sustinēdo assignatio
nem nūri z̄num: vt posui^r esse conuenientē. poss^r ēt re
ferri illud k. ad p̄mū dec̄si in hoc cōmento de cā icōrputi
bilitatis ex pte māe: sicut vt supra notaui posuit k. ad pri
mā p̄bationē ibi et. z̄ vel. z. ad aliaz. forte habuit aliq̄ fan
tasia specialez ad h̄s characteres plusq̄ ad alios: vt conue
nit. Q̄d vltimo addit d̄ mā bois z̄ celi. declara vt nosti. vi
de. z. de aia. z alibi sepe. z̄ adde pluravt volueris. quere in
dissolutione duarum q̄dūm difficiliū. z. ce. t. c. 60. z̄ ide.

C Ibi etiā tāgit quotationē ex pho p̄mo de gnōne. de cor
ruptiōe simplē. q̄re. t. c. ii. z̄ sequētibus. z̄ addit: sz nō cō
muniter: siue tristē. z̄ est magis ad p̄po^m q̄ illud de corru
ptiōe simplē. nō tamē habet p̄mo de gnōne: sz posset elici
in. z. de ge. t. c. 59. meli^r tñ. 3. ethicoz. c. ii. sz ad propositum
bñ est. z. topicoz. c. finali. z. 5. metaphy. t. c. 6. alib^r habet
loco tristē fm gd. q̄b bñ habet p̄ de gnōne: sed alia l̄ra ma
gis placz. Ista digressio licet brevis: est valde fructuosa. et
nullibi ita ad vnguem dixit.

C Segtur in alib^r originalibus ibi quedā l̄ra: quā assigna
uimus extra. imo ponit vacat ab alijs: que est extranea z̄

Castigationes

disorrecta cōmuniter: quā omittit penit? si volueris: qz ta
mē nibil vē p̄misit. qd in plurib⁹ originalibus h̄ seritur perti
nēs quoquo mō ad p̄posituz dimittere decreui. qre si vo
lueris cā legere: lz ifra in particula de mā potius h̄et lo⁹
aduerte ad quotationē in fine: qz poss̄ intelligi ad cōclusio
nes sequētes. vtpote ad. io. vel. 8. vel. i. vel. 4. vt ordinari
vel alī ordinādo applicabis. z. 23. v̄l forte ḥnes phycorū.
seu. q. allegat. ibi etiā p̄dēra quā mā est finis. si l̄a valz.
nisi referat ad corruptionē vel n̄li f̄myā. Tho. g dicit qz
forma finit ad mām. vide supra de p̄mo p̄n? que sequin
tur v̄sqz ibi. L̄ic̄ enī z. sūt clara. totū sequētes nō cōiter po
nit nec videt h̄e itellim̄ nisi velit obducere h̄ illud de fi
ne. ex. z. phyc. t.c. 70. videz tñ l̄a falsa. ly. o. ponit pro instā
tia cōmuniter in antigs. virgula tamē p̄tracta in mediis.
Querātur originalia atiqua correctora ybiqz h̄. qz in dies
h̄ clarescent luce diligētis examinis. Ad fine ibi. qntus est
dubi⁹. forte alijs addidit extra hic. ita qz p̄ly qntus itelli
gere velit ly sensus. supple horuz verboz. si p̄ nūero po
nit. qre supputādo vt igeniū seruier. alia multa h̄cide cō
siderabit lector.

Sequitur illa particula. Cā est per quā z. In qz cō
iunctiz de cāis sermonē facit notabilem
valde. z multuz corrident dictis auctoris de cāis. z. pcli z
Aui. z Az. z aliorū antiquoz. vbi premittit p̄mo diffōnē
seu notificationē ḡnalez cāe. z duas n̄r divisiones seu peti
tiones. z deide addit xl̄ones: qz v̄les appellat. qz de cā cō
muniter sumpta pleriqz verificat̄ur. z lz plures particule
possent assignari in hac digressiōe. oia tamē sub vna posui
mus. vbi aduerte qz l̄avsqz ibi. Mā ē ex qua z. varie ba
bet in originalibus f̄m ordinē z p̄posteritatē. h̄n. ordina
uim? tñ eā meli⁹ quo videbat. si ali⁹ ordo placuerit saga
ti lectori prosequatur suo modo. quia nil aliud qz rei per
fectionem desideramus.

Cō primo ergo notificat cām. z est antiq notifica⁹. qre p̄li
num z Aui. z Tuliū z grāmaticos. z addit excludēdo ca
villationē. qz ista nō est diffō. qz equoci nō est diffō. 6. topi
corū. c. z. sed quedā notifi⁹. colliḡt̄ ḡ hinc qz equoci potest
ē notifi⁹. vnde ph̄s. 5. metaphy. notificat multa noia ml
tiplicia. z alibi sepe. Aduerte ét qz p̄ly per nō accipit̄ ibi ap
propriate: sz cōiter vel. p̄prie; vt p̄z ex sequētibus. de pluri
bus interpretationib⁹ vocabuli: quere in auctob⁹ supra no
tatis. h̄ cōtentum? Ap. determinatiōe z scoti.

Cō deide ponit qbdā notabile de p̄ponib⁹ diuersis circū
statiās diuersarū cārum iportantib⁹. vbi notāter dicit ap
propriate: qz aliquā vna pro alia ponit. z forte p̄prie. quere. 5.
metaphy. t.c. 29. de multiplici acceptione h̄i p̄positiōis
ex. z ita posset in alijs inueniri. hic autēz vt recte loquitur
appropriate capiuntur.

Cō cōsequēter addit p̄ma diuisionē vel petitionē de nume
ro cāp. que p̄z. z. physicoz. t.c. 28. z. 5. metaphy. t.c. z. z ad
dit notabile de cāis trinsecis z extrinsecis. vbi tangē. qz h̄
illud qd dicit qz cāe extrinsece sunt cuiuslibz alteri⁹ a deo
ex. 3. metaphy. t.c. 3. z alibi sepe ex zside⁹ p̄borum saltē. z
maxie Auer. lz ad hoc p̄z ibi in quodā du⁹ l̄ali. z supra se
pe vt nosti. Qd vltra tāgit de cā finali posz poni extra. p̄
pter allegationē. q. nisi aliū allegat tenendo qd supra p̄ba
bilz dixi de ordine h̄i tractat⁹ ad metaphysicā. aliquā aut
originalia ibi h̄st. c.z. h̄ne p̄. sz si ponatur. q. posset exponi:
vt alibi allegat. v̄l remittit ad nōdū scripta. z sidera.

Cō deide ponit. z. diffōnē seu petitionē de modis causarū:
quos. 8. ponit. qre copiose. z. physicoz. t.c. 32. z. ide. z. 5. me
taphyce. t.c. 3. vbi oia querātur discussa. z examinētur be
ne. z addat̄ difficultates z resolones ybiqz. Ibi addit̄
quedā l̄a quā extra assignauim⁹. satis tñ bona que p̄bat
etiā ordinē quē assignauī. eē cōuenientē. Nā f̄m aliū ordi
nem illa p̄. 6. quā allegat est. i. h̄. in ordine. Qd addit̄ ibi o dif

ferētia cāe i actu z p̄po⁹. z allegat. 5. metaphy. q. dic vt p̄us.
v̄l enī totiens in hoc t. remittere ad metaphysicā. vñ du⁹
est qd p̄us edidit; sed dic cōsequēter.

Cō prima xl̄o est mani⁹ apud ph̄os z theologos. qre. z.
de aia. t.c. 47. z p̄ de tri. c.i. z p̄bat eam ex diffōne cause cū
dicitur ibi. per quā aliud z.

Cō z est de pozitate cāe respectu cāti. que dz intelligi saltez
nā. z exponit se de cāis pro substrato z nō formalī debere
intelligere. quere. 5. metaphy. q. z. z in. z. d.i. q. z. z. z. in qz
libeto. q. 4. z. d.i. 26. p. z alibi sepe. Addunt̄ ibi quedā obo
nes qz extra assignauim⁹. z totū sequētes. v̄sqz ad p̄batōez
xl̄onis ibi. p̄bat̄ per ar⁹ diffōni z. in aligbus tamē origi
nalib⁹ illa probatio p̄cedit obiectionē. z satis bñ. p̄ma obo
clara est. sed facilr solvit dis⁹ de fine in re. vt v̄l in intentio
neretur vna eius p̄bat̄. vt si volueris applicare eā h̄ cō
clusionē. Infer sic. si tñ substratz est. p̄us ergo cā vt cau
sa nō est por. vt si sic. videz qz fundat̄ illa relo p̄ositatis i
relone cāe. h̄ exponem tuā. p̄t cōcedi qz relo cālitatis nō
est rō p̄ositatis nā. lz forte bene originis. z tūc cū ifertur.
ḡcā vt cā z. cōce si tenetur ly. vt. p̄prie redu⁹. nisi redu
pliceſ fūdamētū relonis. vide notāter. i. d.i. z. q. z. z. 35. d.i.
p. z. 43. d.i. eiusdē. z alibi sepe. Qd addit̄ i notabili de pdū
ctis p̄ motū nota singularissime. vide. i. d.i. z. q. z. z. 43. d.i.
4. q. 5. z alibi sepe rōnē hui⁹. z addē plura hic ex fūdamē
tis hui⁹. z p̄boz. vt scis ad p̄posituz. Addē tamen qz p̄ori
tas duratiōis accidit cāe vt cā. Et qd addit̄ de fine h̄z itel
ligi de fine itra. vt q. vt v̄l. z in eē reali. Ar⁹ diffōni p̄co
clustōe est satis clarū. p̄us. n. nō est per suuz posterius: nec
p̄ illud qd est s̄l nā. lz aliquā sine illo nō possit eē: vt p̄z in
relatiōis. z sic ex diffōne cāe duo mēbra yltima excludū
nālūtatis. sive h̄z aduerby nāl̄ qz in alib⁹ originalibus ali
bi locat̄ ibi tñ satis bene currit. z examiabis ex. 9. meta. z
alibi vt nosti. du⁹ tñ est ex parte formaz iter se compara
tarū in eodē p̄posito: nāz tuc forma imperfectior videz por
pfectiore: vt p̄z ex diffōne p̄oris talis. 5. metaphyce. t.c. 16.
p̄t dici qz vt est por habz se in rōne potentialis resp̄cū po
sterioris. z non in rōne forme. z sidera tñ bñ p̄derādo.

Cō Tertia ē de plificatione causati in ḡnā z modos propoz
cāe. quā. p̄bat̄ clare. z videz iferre cox⁹. ibi. Ergo cāe com
munis z. h̄ tamē z bñ p̄derari diuersimode f̄m varieta
tem op. de z entitate. qd z siderabis diligēter.

Cō Quarta est de referibi⁹ cāe non ad effici: sed ad cātūm.
vbi aduerte qz melior st̄inua⁹ l̄re eēt ponere illā p̄ticulaz:
sz ad cātū qz est pars h̄nis imēdiate post ly ad effici⁹: z ad
dere. Efficiēs yero z. z in fine subiūgere. Ex diffōne z. sa
tis tñ currit l̄a: vt habes. Et ibi p̄derā ly. p̄se v̄l. vbi for
te bñ intelligereſ per se p̄. s. tñ accipit̄ cā p̄ vno signif̄tñ.
i. pro efficiēte v̄l du⁹: qre sicut efficiēs referēt ad effectum
nō sic cā similiſ si accipiat̄ cā in eōi p̄ equoco. du⁹ ē quō
possit referri. cū sic nō bñ zcep⁹ vñ v̄l vt p̄z. R̄fōnē qre.

Cō Quinta ē de alie⁹ relonū cāti ad diuersas cās: que pat̄
ex p̄cedēte. z ex nā corre⁹ mutuorū. que est cū multi⁹. p̄
dera similitudinez de toto z ptib⁹. z qre dicit forte. decla
ēt caste illā ū separabilitate talijū relonuz: vt caute logtur
doc. aliud est. n. Sparare trinsecas iter se. z extrisetas. silr
aliud has ad illas. z eō. vbi plā adde vt volueris.

Cō Sexta ē illimitatōe relonū cāe z cāti. vbi adducat̄ le
ctor multiplice diffōnez relonis. qre supra. 5. metaphy. co
piae. z alibi p̄lies: sed qd addit̄ ibi. qz. s. nō reducuntur ad
aliquē modū z. v̄l du⁹. imo nō v̄l seq. maxie ex fūdamē
tis h̄z: qz relonē dñe sunt trāscēdēta f̄m eū. cuz oēp̄e.
di⁹ formalr dc̄m de deo sit trāscendēs. z tñ nō negat eas
reduci ad aliquē modū. vide. 4. q. quol. z. 27. z. 28. d.i. p̄. et
alibi sepe. silr dis. 30. p̄. z alibi multoties h̄z qz relones dei.

ad creaturā p̄tinēt ad. 3. modū: que tū sunt trāscēdēntē;
vt vī. et maxime creature ad deūz; qz in re cuiuslibz gene-
ris fūdātur: vt h̄ arguit. Ad h̄ possz dici vnoq; logt doc.
h̄ famose. vel altr̄ q; modi relatioz; et relōnes corūm p̄n
accipi dupl̄r; p̄xie. v.z. et extēsiue. p̄mo mō logtūr doct. h̄.
z° mō alibi. vide. s. metaphy. z. i. 9. di. p. q. i. z. in. 4. di. 6. art.
finali. q. z. in. fili. et applica plā h̄ vt scis. Mouet nūr qōnē
quā nō soluit: sz supra. post. z. petitione z habet sub ex. ybi
adde plā de gradibz et ordine cāndi. vide. i. disti. z. q. 4. z. 9.
metaphy. z. i. 3. q. quol. h̄. etiā metaphy. z. z. p̄hy. q̄re plura.
CSeptima est de pfectioē cāe respcū causati: quā limitat
egregie. ybi notāter dicit. ybi cālitatez et comitaf pfectio
z. qz tm cāis extrinsecis cōuenit sic cāre. maxie sine ipse-
ctioē ānēxa. Qd addit de forma cū forsan est pulchrituz p-
blema. vide. 7. metaphy. q. 6. et alibi sepe in doctrīa b̄. et i.
stātias hīcide. q̄re. s. di. p. z. i. di. 3. q. i. de cālitate māe et for-
me ad h̄. Adhērte et q; ibi declarat se de fine itra. de quo
supra sepe. vide feni appellare ipsam opationē vel acm z°.
vide. z. di. p. q. i. z. 4. 9. di. 4. et alibi pluries. cōcludit. ḡ. p̄nez
ē verā accidentalit̄. et falsam simpl̄r.

C8° ē de icompossibilitate cāē & cāti: quā pbat ex petitiōē
pma. qz tūc māe eēt mā ipa cā. & efficiētis efficiētis tē. s3 bñ
posset pbari ex ḡne pma: vt p3. limitabis tñ istā ḡnēvt no
sti. & addē pla cōfirmatiua eiusdē. vñ. n. vñ immediate p se &
direcete loquēdo. sec' oppōsto mó. vñ. g. forma dat eē oppōsi
to. & eē oppōsiti ē eē forme ptici". g. forz' cāt esse sui. & sic de
alys. cōsidera tñ cūcta caste. vide. q. q. quol'. & alibi.

Co⁹ è de cōpossibilitate earū. r h^z duas ptes. z^o ibi. nō i eo
dēq p^z ex pcedēte. r est p^zhi. z^o p^zhy^z. t.c. zo. r. s. meta. t.c.z.
quā pbat ex diffōne cāe iduceđo. r notāter dicit hoc ou⁹.
vbi logtūr de cālitate māe r forme mutua qnō b eē pri-
mario ē verū: s^z scđario. r quodā mō origina¹⁰ paccis tñ:
for^z. n. dat actū formalē māe nō entitatiū. r mā dat esse
subsistētie forme nō entitatiū: nec formale vel for^z com-
posituz dat vtriq^z esse pplete r vltiate: Iz origiatue sit ab
ipsis. vt dcñ ē. pōdera etiā quo p fine sunt alie. r d quo si-
ne logtūr r in quo eē p̄siderā. r qd esse dat. remittit se ad
dicēda isra in sequētibus. r alibi.

Cio è de coïcidetia carum oīum: vel aliquaz de neōio. vīl
de poli. q̄ h̄ duas ptes. z. ibi. pñt tñ r̄c. vbi pertractat vba
A. z. ph̄y. r. c. 70. vbi tñ nō expresse loq̄ de mā. s̄z omittit
eā tacite. vel texus deficit cōter. vbi pōdera cu dicit.
mā iquantū mā: qz forte mā vni poss̄ esse forma vel effi-
ciēs seu finis alteri loquēdo de mā scđa. mā èt p̄ma è ter-
min⁹ creatiōis: vt p3 p Aug⁹. iz. cōfessionuz. poss̄ h̄ obuci
ex illo extra supra notato. Mā è finis r̄c. s̄z dic 2nfr. vtpz
ibi. s̄litr etiā nota cu dicit: nec alie iquantū alie: eo qz forma
vni pōt eē māle alteri: nō tñ iquantū forma. v̄r etiam qz
eodē mō poss̄ dici de alys trib̄ iter se xpatis. Considera
ibi pl̄a. expositores z qōnistas. q̄re vt nosti vbi supra. Ad-
uierte etiā ibi de dupli ci fine. s. ḡnatiōis z geniti. v̄l motus
extēsue v̄l extrinsece z formati. z applica plerūqz. cetera
que sequuntur satis patēt.

Cuius. ut assignauim' ē de p̄portōe cāz̄ et cātoz̄ in oppōne:
alie⁹ et pfectiōe. In alys originalib⁹ ē a⁹ stūatio ſu⁹ h̄. silt
tū ponit cōiter i hac ſē illa p̄ma ps. l. oppositor⁹ oppo⁹
ſunt cāe. reliquū i alib⁹ nō b̄r. in alys ſō ponit ū ſeoſuz
ſz satis b̄n ſic currir: ut ordianū. et addit ad fine ſnis. Lōis
cōis p̄p̄y p̄p̄ia. in alib⁹ limitat ſclonē de cā māli q̄ eſt
vnica oīum. p̄mo de gnōne. et alibi ſepe. vbi notāter tāgit
de mā p̄xima et ei⁹ diſpone necēſſi⁹. vbi plura adde p̄b⁹y.
ſice et theologicē pſideratiōis.

Ciz è de reductiōē cāe idem tū ad determinatā q̄ ē sa-
tis sin^{ris}. quā pbat breuib^z. et obscure vbi tāgit determina-
tionē p extrīseca. et p itrīseca polez fieri. et remoueta appo-
sito pma. vbi ēt addit q̄ ad itellim ūnis. de q̄ ideterminata.

tiōe logī. et duplīcē mo^m" cōtinētīe additīt. vbi aliq̄ origi-
naliā h̄nt in fieri. alia iſinīta. et iſerīt cōiter qdā quota^m vbi
v̄ remittere se ad dca ifra. iō dicit sub. vt cōiter h̄r. l3 aly
g.b.l̄ras h̄nt. poss̄ tñ omitti vt in plib^m origiālib^m omittit.
qre in pticula lequēte de agēte ad B. Forte etiāz pticulas
pncipales mltiplicauit plusq̄ ordīnati breuiter particulā
seu pncipale ḥnē cū seb^m prialib^m ibi q̄tat. qd̄ dispone vt vo-
lueris. v̄l ibi remittit se ad ea q̄ h̄z ifra s̄ illa addi^m. quā
nōui post ppōnes de mā. ibi. Nota ḥ ḡnal. iz. pba^m t̄c. vbi
5. pbatiōes b^m ppōnis ponit. et oñdit q̄ nō pcedūt de vo^m
Attēde q̄. 2t̄in^m natū appellaſ ad qd̄ ē maior iclina^m q̄ ad
ad o^m. et n̄iſi ipediat cōiter euenit. vt canescere i ſenectute.
Lōtigēs iſinītu ad qd̄ nō ē maior iclina^m seu determinia^m. q̄
ad op^m. vt log v̄l nō log. et h̄q̄. qd̄ vocaſ ad v̄rūlībz cōiter.
d^m ḡ doc. q̄ 2t̄elligi dz de 2tingētia z^m. Et i ſine addi^m obo-
breuiss. ḥ vo^m q̄ſi vellet dre q̄ volūtas ſic idetrimata ſe et
a ſibi ſubta detemiat. vt p̄z. 9. meta. r.c. io. de B tñ ifra e^m
ſpālis ſmo. et 2notabil. ibi. nllz agēs ſe applicat t̄c. vel ibi
ifra ſub additiōe. Nō ḥ ē fla de vo^m. t̄c. ad q̄ loca. remittit
ſe h̄i illa q̄tatōe dca. Et p̄t dici q̄ illa iſtātia nō ē ḥ p̄nē. qz
tūc addit aligdvo^m. qre ad B. z ph̄y. z. 5. me^m. z. 8. de p̄pn^m
z. 39. di. p̄. z. i. z. i mā de li. arbi. z. i. quo. q. i. 6. z. i. de. z. 9. me^m
ex iſtētione copioſe. et adde B pla ſubtilia; q̄ expedit. vide
Ciz ē dca nečia. vbi t̄agit notaſter ne^m (ifra vbi notaui.
ceſſitatē ſimp^m. et iſert cox^m: l3 nō cōiter ponit vt cox^m. v3.
de ca ipedibili. vide. 8. di. p̄. q. finali ad B. et alibi ſepe in do-
ctrīa b^m. vtpote i. z. di. i. q. z. z. 7. q. quo. pbatiō p̄nē ſit̄ du-
pl̄. z. in. z. pbatiōe aliq̄ origiālia h̄nt. nllſa eēt ca ipedibil.
l3 v̄plimū ponit loco ipedibiliſ. vt in plib^m. et vtraq̄ l̄ra
currit. Inſert in fine cox^m de dem̄ratīoē nālis effect^m. et ē
valde notabile. vbi pla adducātur de cōſideratiōe ph̄yci
et dem̄ratīobus nālib^m et quō pcedunt. vide ſup p̄ ph̄co-
rum. et p̄ de gnōne. et p̄mo de aia. et alibi ſepe. et maxie acu-
tos pisienses et oxonienses. vide hūc in plo. q. de praxi ad fi-
ne. z. 3. di. p̄. q. 4. et p̄mo metaphy. Addit vltio eādē quota-
tione. vt ſupra. qre vt ibi notaui. in aligbus li. habet ſub. et
alys loco ſub ponutur g.b. vt p̄us dixi: l3 p̄ l̄ra melior. fin
q̄ pticulas didis pncipales ſeu theorematā ſic a p̄n^m nota-
ui. ita hic dispōe numerū et pncipalis et ſequētū B ad ppo-
ſitū ad libitū: q̄ tñ cōiter h̄r l̄ra ſic. vt iacet. iō eā non mu-
tauim^m. forte et p̄lras. et forte p̄ numeros h̄s pticulas ſigna-
bat. qre attēdat curioſe in ſilib^m vbiq̄ lector.

C. 4. est de statu in causis. vbi notanter addit. q. p̄b̄s hoc
nō demonstravit: r remittit se ad p̄positiones creditas su-
pra. vbi assignauit. i. 6. p̄ncipalez. vnde sequitur q. illas credi-
tas in his theorematis ordiauit. r cōmūniter quotatio
est itricata: vt tamē varie ordiabis. ita pone numerū. con-
clusioēs. i. z. r. 3. ibi sunt b̄ ad p̄positū: vt p̄. Lōsequenter
exponit conclusionē: ad quos. yz. terminos itelligit hunc
statu. r maxime in extrisecis r mā. Et excludit tacitā ob-
iectionē ex. 9. metaphyce. Deinde de forma dubiuz ppo-
nit. vbi distinguit de formayltima: aut. s. via cōpositionis
vbi plures cocurrūt. aut yia resoloniſ. r excludit valde no-
tater. cōformiter dictis supra in cōmēto. z. p̄lonis. q. ylti-
ma ad quā est statu in cā formalī est yltia in xponēdo: vt i
hoie itellectiuſ. d. b̄ tñ q̄re supra. z. meta. q. 4. r alibi sepe
āre. ii. di. 4. z. 7. z. 8. metaphy. r instantias exclude.

Cis^a est de simul duratione existentibus super qua posuit extra. quia raro habet hic. et propter numerum harū conclusionum varie assignatum: ut patet ifra: posset duenienter ponī supra iter creditas. Est tñ notabilis valde: et mltū in doctrinā b^o currit. Nam famosa snia Tho^b: et alioꝝ cōiter loquētiū est q^c: cā est por nā et duratōē cāto. vnde dicitur q^c oē coenū causato est a cā illius cāti: et non ab ipso effectiōne Qd tamen iste ipugnat plerūq^c. vide in z. vīl. pīma q. z. et 3. z. 5. di. eiusdē. q. z. que tñ pertinet ad mām. 4. vi. b3 expīse.

Castigationes

ad b. t. 3. vi. eiusdez. t. i. z. di. 4. et alibi sepe: lz i^gr ill^d v^m sit.
dicit doc. q^d nō p^t pbari. Qd itellige vt supra de creditis
exposui. Efficaci^m tui p^t pbari q^d oppo^m. et declarat optie
in d^mnto. q^dre et quō nō pot probari illa pp^d. vide 3. di. p. q.
4. et super. 4. meta. ad b. vbi aduerte q^d illa l^mra. Ergo nll^s
sciēs t^ce. v^r eē instantia d^mca. Qd sic deducit. Qui scit se sci-
re scit xclonē scitā seg ex pmissis. vel ex pncipys demra^m
tāq^d ex cāis. p^t posterioz. s^d pmissa vel pⁿ sunt sil tpe cu^m
zne. marie q^dntuz ad mālia seu signi^m ex pte rei. et sil tpe ēt
pnt sciri. p^t poste^m. Nūc vō p te nō p^t pbari sic sil eē cāz al-
teri^m. q^d aut non p^t pbari nō p^t sciri. g^d t^c. h deductio v^r
eē ad pp^d. Qui velle alr imaginari ibi: q^d stedit. v^d. ifer-
re q^d non sil tpe poss^d q^d scire: et scire se scire: q^d i^mact^m refle-
xus cāret ab ipa scia q^d in casu ē sil tpe. qd non p^t probari
p te. p^m itells satis placz: s^d adytruz poss^d rñderi sustine
dovitatē znis et probatiois ei^m. vide supra. i. metaphy. t. 3.
di. p. vbi supra. t p. t. z. poste^m. istatia tu v^r pulchra. t iō for-
te d^mfamosa. vt sepe p^t notaui. poss^d n. dici q^d noti^m q^d scio
me scire est experimetalis. et forte iruitua. et nō rōcinaria
si volueris ill^d znis pōere et. poteris rōnabilitr: v^r eē co^m
znis. v^r alr exponere. considera. Et vltio fort^m dic q^d nō p^t
pbari in nō sil duratiōe extib^m t^c. t. e. z. ps znis. vbi pon-
dera cūcta. et adde m^tta ex fun^m b^m. et aliorum b.

Cis est de icalitate pmi in omni gñe. q̄ clara est ex dictis:
vt p̄z: an aut̄ possit probari eidēter. yide supra p̄positio-
nes creditas. et addē vt scis.

Cit' ē parado cās iter se quo ad p̄us & posteri'. & p̄suppositione plurium vel paucorū sui v̄l' alteri' generis. t̄ h̄z duas partes. z̄ ibi. In alio ḡne t̄c. p̄ma phatio ē clara. Motuum z̄ h̄z in. z. dī. i. q. z. xpando arte nām t̄ deū iter se respectu p̄suppositionē plurium v̄l' paucorū t̄c. Idē tāgit. i. q. 4. Quere antiquos q̄ ibi quotantur. dicit q̄ in mā & forma fallit. v. g. plā efficiētia regrit mā p̄: vt ḥpo" salte mixtū vel pfectu ex ipa fiat q̄b mā. p̄xīa: vt p̄z iducēdo. t̄ b̄ stāte cōi cursum nāe. s̄līr ēt forte v̄l' ēt finib' maxie itra. v̄l' ppigs. codē mō dōz ēt de for' p̄ore f̄z pfectiōnē & ḥpōnē maxie p̄pādo ipsam ad mām. & forte ad efficiēs & finē. Instātia poss̄z eē de forma q̄ ad p̄mā p̄tē xcloni: s̄ accipiēdo vni' p̄oritatē & p̄suppositionē. p̄z solo. vide ifra p̄ticula de forma. xclonē. z. z. vbi hāc destruit. & cōsidera.

Cis est de pfectiōe cāp iter se comparatāp. et remittit se ad. 7. ḥnē h̄ptis. et pbat p regulā topicā. sic simplr ad sim pli r̄c. et excipit mām notāter. vbi pōderā p̄la de potētia litate māe. et an dent gradis r̄c. vide in. q.li. d.āia. et supra 7.8. et 9. meta. et addē mīta p̄ 7.5 h̄ vt placuerit.

Cis est opus ad sciam ad pma. et famosa apud phos
et theologos. p cui ampliori declaratio quere hunc in pri-
mo. di. 3. q. 7. 2. 8. 2. dis. i. 7. q. i. 2. z. 2. in. z. di. 3. q. 8. 2. di. 9. q. z.
ad 3^m pncipale. et di. 3. 7. eu. fd. e. s. in. t. de p. pn. ybiq. b. vi-
deat auctor de cais. et expositores eius. talu antiqu.

Czo^a est de cōtinētia cālitatis alteri^b cāe in altera: quā su-
pra aliqualit tractauit. tē notabilis ppter ordinē cārū ne-
cessari^m in cāndo. vt patz supra sepe. vñ forte poss^z elici q
nlla cā in creaturis ḵinet cālitatez alteri^b respectu tertiy.
qđ tñ bñ s̄idera. vide supra in t. de p̄ pñ? r.z. di. p. q.i. r ali-
bi sepe in doctrina h^r. t alioz. Qđ ibi additō mā t forma
corpis simplicis pōdera plā addēdo vt vis. Attēde etiā h^r
qre de nō h₃ in se cālitatē māc t fo^c: sic efficietis t finis:
qz. s. nō acci^b: eo qz non continent carū perfectionē: sed qz ei
repugnat earū imperfectio ānera.

Cxi^o est de quadam alia rōne p̄tinie cālitatis vni^o cause
in alia q̄ fuit supra tacta p̄ticula p̄cedēre ad finein. Et dat
duplicem int̄m^o vni^o: t̄ dicit virūq̄z eē dubiuⁿ nisi limitādo
se. vide supra de p̄mo p̄n^o. t̄.z. d̄. p̄. q̄. i. t̄ alibi plerūq̄z. Est
enī pp̄o famosa apud theologos: q̄ q̄cqd p̄ot deⁿ me^c cā
sc̄a p̄ se p̄ot sine illa. est tū credita t̄ nō nāli rōne pbata.

Vt h̄z iste plerūq; vide. 7. q. quo^{ti}. 7. 4. z. d. p. Deinde obla-
rat cui uenit p̄pē tollere p̄uatiōēz q̄r forme. vt p̄z supra.
p̄uatio. n. dī p̄pē p̄n^m trāsmutatiōis; l̄z per accīs producti.
Aliud ē cni tollere p̄uationē. aliud supplere alteri^r yū

Leuitus enim locutus est punctione, ut nunc nuptie et alieni et uoce
cez extriscese. Letera q̄ dicit s̄ co^{lo} sūt clara: valde tñ nota-
da, vbi ad finē attēde ad alienet māc for^c et xpositi i ordi-
natis via xpōnis, vt. s̄. dcm̄ ē. et h̄ xformat dca supra, et hic
ide rāge istātias, et oia salua. Lōsuerudo. n. solerterie scotice
ē ḡ i uno loco breuiter vel dubie v̄l. pble^c diē i alio dis^c
enueclare vt expedit. In fine ḡ xclu^b hāc p̄nē. Et qdā mō
ei^b pbatiōez eē sophistica, et rone equoca^b et falla^b p̄nitis.

Zzz ē¹ maria cois de idē² cāe cāe, et cāe cā³. Cōsiderati, et hz duas ptes, z⁴ ibi, et nū quertis r̄c, quā declarat sūn⁵: vt 5⁶ meta, q.i., et alibi sepe expōit et quertis, igit yno⁷ nū tñ a⁸. Vbi logicē pō⁹ illas quersiōes; vt scis. Et v̄r inferre cop¹⁰ ibi. Et ita qdlibz cātū i aliq̄ ḡne r̄c. Deinde limitat h̄ cop¹¹ et h̄nez ad cās extrisecas tñm: s̄ de cā finali p̄ma ē, diffīcul- tas si loquās de fine vltio simplr: de q̄ supra in t. de p̄ pñ¹² pñ: s̄ q̄ sit v̄a de tali fine pō, pbari. Lūz n. p̄ma cā ytpote de¹³ glōsis sit p̄mū efficiēs in q̄ effcū p̄ducēdo, et sit agēs pp̄ fine nō sui: s̄ effect. et ne dū propter pximū: s̄ remotū vñ, seipz, ad quē oia ordinat ordiabilitia salte, et p̄ via iten¹⁴ l̄z vltio via executionis, q̄ p̄ seu cop¹⁵ est verū de p̄ simplr in cāis extrisecis, de cāis itrinsecis secus ē ingt. et h̄ loquē do de p̄ simplr, nō de p̄ in hoc. Ubi hz cōsiderari q̄ sit for- ma simplr p̄ma et mā de qb̄ hic logf: s̄ breuiter poss̄ di- ci cōformiter dictis. s̄ q̄ forma p̄ma simplr ē pfectissima mālia. Nō ē la de p̄p̄ q̄ nisi formant summa notatij non tñ

malis. Nam de positiōne dici forma: ut supra notauit. non tū est p̄plic in ḡne cāc formalis q̄ limiteſ ad p̄ficiēdūm for dīcī forā ēt mal' mām. et ad p̄ponēdū ītrinſe. et sic p̄z q̄ dicit de for ma. Qd̄ vō ifert de mā nō v̄bi ſeq. et qd̄ assignat p̄ cā illa ti v̄r valde extraneū. et niſi caute exponat ad oppoſitū potius q̄ ad p̄poſitū. S̄z h̄ mō itellīge. doc. vocat māz ſum pl̄r p̄ma ip̄m yle p̄ſcīn̄ ab oī forma. tale ingt ſimpl̄r p̄m nō v̄r cōponere oē p̄poſitūz māle. v̄bi nota ly. oē. et v̄r log h̄ cōformiter dictis auer. et Alberti. et alioꝝ plurimū for ma copeitatis q̄ iſeparabil' eſt a mā p̄ma ſim eos. v̄l ſal te vt cōponit pfectiora ētia oīz q̄ ſit ſub formis ipfectoriibus cōcurrētib⁹ cū ea in rōne potētialis. et ita dīt p̄ma ī h̄ et p̄ma ſimpl̄r. et h̄ ſq̄ imitat op. de plalitate formaz. ut p̄z. Nō tamē ex h̄ ſegtur q̄ doc. negaret resolonez fieri vſq; ad māz p̄ma ſaltē me⁹. ut h̄z in. 4. di. ii. et ſup. 8. metaphy. in expōne. niſi forte loquaſ h̄ famoſe. q̄ v̄r p̄babile ex q̄ busdā dicti ḡn̄r. vlt̄ri cū reddit rōne illati. dicēs. cū magis dependeat mā z̄. intellige ſic: q̄ forma p̄ ſimpl̄r non potest iſormare māz q̄cūq; l̄z determinatā quā ſibi dīter minat. et a qua depēdet quodā mō in ſubſtēdo. iḡt mā p̄ ſimpl̄r que ē minoris entitatis. et maioriſ p̄ ſns depēden tie nō pot ſic nuda cōcurrere idēnter ad quācūq; p̄ponem immediate cū q̄cūq; for⁹. ſic pot ſexponi iſte loc⁹. Si habebis meliorē: adde ut vis. Alię pſuasiōes ad p̄badū idē illatū de mā ſatis clare ſunt. et l̄z appentes ſint. poſſent tñ facilr ſolui. p̄ma. pcedit de resolone non vltiata. vide iſra p̄ticula de forma in ḡn̄to ḡnis. z̄. et ſequētib⁹. et nō currit ml̄tū: q̄ equiocat de materia et potētia. ut p̄z. plura h̄ ſubtilia adducantur: q̄ paucis multa amplectit ſuo mō. oīa equabit iſeniosus lector.

*z. est id estitatem catticæ p̄oris et posterioris i essentiali
ordatis & postmodem dictis supra in t. de p̄pn. z. z. di. p̄. q. i. et
alibi sepe in cōmēto remittit se ad. z. 4. q. ē z. seques. vt or-
diavimus: tñ est. z. 5. s. p̄o^o ad illā. i. s. et v̄r feci. mot^o maxie
bac remissioe. tunc. z. s. erit. z. 4. vt p̄z. et probat clare et sub-
tiliter ḥnem. q̄re supra. particula de agēte ad B.*

L74^o est illa famosa p^a auctoris de cāis de p̄ncipalē cālitatis et influētī p̄me cāe. Obicit ibi h̄r. quā obone et eius euasionē p̄tractauit. s. p̄ticula d̄ agēte sub qdā extra. ppō.

ne.9.in **H**æmero. que ibi. hab non ponit aliquaz rationē: sed tu di-
ces ut ibi notaut. et pla non siderabis hab. year. 37. dominum. 2. verbi. sancturi. allegaut sepius. et apostolus antiquos expositores ad hab bundam enuclebo. Let prompte ad iferendū sunt quipfectius constituit. itrinsce hab sunt veritate et immediate. et ideo resert dominum cam remotā et promptā. nisi equod de proprie extrisecis voce si occurrat ad iferendū: pos-
set dici ecōtra. et infra nihil hab Agaz. ex his dictis si bunda discu-
tiatur precedētia et sequētia hab oia pbabilr.

Cz⁵º e.iz. s. i pticula de agere. quā expone et declara et defen-
deret ibi. In alib⁹ originalib⁹ ponit ibi qdā q̄tatio. et re-
missio ad illā pticula. s. et nūez p̄nis corrige fin q̄ suppu-
Cz⁶º ē de cālitate cāe p̄oris in op̄atione ad tabis p̄nr.
posteriorē in ordine ad plālitatē cātop. et declarat se notāter
corridenter dictis in pticula de mā et forma p̄us. et recur-
rit ad dicta in. zi. pcedēte. quā tñ. zz. notauim⁹: s̄z corrige-
do ut dixi supra erit. zi.

Deinde ad finē h̄az. clōnū ponit i alib⁹ orizialib⁹ qdā
Ira; que ex vel addi: pōt dici. Et si tñ q̄ sit doc. quā iō po-
suim⁹. et q̄ affirmat ordinē quē tenui in trāsmutādo la-
boriose has p̄nes:nā. 4. B erat penultia i alys. t̄d ceteris.
v̄ pulchre dat ordinē h̄az. p̄ni. et assignat. h̄. vt et ordiaui.
ita ē itelligēdū i alys locis h̄ ipz velle. vbi ē annexio i mā-
p̄ni; et q̄ nō obseruabāt. vicio scriptorū remissiōes et al-
legatiōes i his reb⁹ remāserūt valde itricate. signanit etiā
loca et. h̄. varie et forte cartas et colūnas i oriziali suo: q̄ nō
fecerūt aliy. vñ multū h̄ turbāt orizialia. s̄ne tñ in se inte-
gre sunt. et absq̄ oī tali allegatiōe itelligi possunt.

Sequitur illa pticula. **N**ā ē t̄c. vbi spālē digressū
fāc de mā. s̄z oia sūt ex sententis **A**z. hic
inde. vt doc. allegat. & loca assignauimus. vbi aduertat le-
ctor. q̄ nō curauit in his q̄ratioib⁹: vt alig h⁹ etatis curiosa
supfluitate & ostēn⁹ fruiola. mō legistaz descēdere i alle-
gādo pticulas dmentoz & caploz. & h̄. t̄c. h̄. h̄. n. ē pdere
t̄ps in legēdo. i ferēdovo fuga & fumus. Hreci nāq; rōnē
qrunt teste paulo. & nō signa nec testimo⁹ nisi raro. vide
Az. z⁹. meta. t. c. i. 4. & id. vbi rep̄hēdit hūc modū. Qui ḡ
voluerit sic descēdere descēdat ipse. Ego v̄o ascēdere itē-
do. & cū plōne gescere in spe⁹. v̄l salte cū scoto i ididū.
paucis ḡ in hac pte me expediā. cōputuz ppōnū. qrū aliq̄
sūt diffōnes. aliq̄ petitōes v̄l p̄nes. siderer lector. & maio
rem vel miorē nuez vt placuerit adiuueniat v̄l p̄tent⁹ nūe-
ro assignato pcedat. q̄stū. n. ad **B** maḡalr oia sentio. & nō
auctētice v̄l assertiue. Examīabis oia q̄ dñr h̄ d mā: vt co-
pīose habes i doctrīa h⁹. q̄re. 7. z. 8. meta. i. q. & expōnē. vi-
de. i. z. di. z⁹. i. 4. eiusdē. 3. & di. 2. & magie i antīgs. spālē in-
Bona. q̄re. z. i. z. di. eiusdē. 4. 3. & 4. 4. di. 4. q̄re aliq̄ ad **B**. i.
& ph̄y. & p̄ de gnōne. q̄re expositores & q̄onistas. pōdera id
v̄bū **A**z. forsan nālia sempiterna t̄c. extēde ēt dca ad va-
rietatē expōnū auctorū in Arist. h. si volueris imitabere
auer. vbi cūq; non digredīs a v̄bis **A**z. & itellectu sincero
scotico. vbi v̄o p̄ se vadit penit⁹ omittā n̄isi in mā idr̄nti.
sermo de mā ē satis difficilis: qr̄ obz icertū & mīme entita-
tis & fūdamētū debile: licz oium radicale. Qraūt mā ē **B**
aliqd. & tens actu. & itelligibilis p̄ se. & q̄lo nō p̄n⁹ indidua-
tiōis p̄m. & q̄l̄r d̄z itelligi illa vltima de imālib⁹ habes vbi
supra saluādo sp̄phm. Letera relinquo lectori in hac pti-
cula angustia tēporis p̄peditus.

Segnur ibide qdā lra. vario tñ mō in originalib⁹ situata
q pōt poni ex v^l addi⁹ ibi. h forma tñ in exi⁹ r^c. vscq illuc
Iuxta sñē scdam r^c. pma obo est h illud qd or de vntate
positi ex mā r forma i ppnib⁹ vltumis de mā. r pōt sol-
ui vel q casus ē ipolis. ita q mām iformari ē formā i exi-
stere salte cōcomitater de necessitate: s^z pōdera bñ an in-
formare dicat actionē. vide ifra in pñnto. i9. pticule seqn-
tis. vel det z^m. s. q sit. 3. entitas. nō tñ sine iformatōe māe
a forma. Iz eni pma cā possit suspēdere cālitatē extrisecā

ferioris cā: nō tñ itrinsecā fcā tali approxiatiōe cū cete-
ris dispōnib⁹ regisit̄ assitētib⁹. vide tñ iſra p̄ticula seqn-
te in 2mēto. iz ad h̄ notāter. z i 2m̄to. i9. ylteri⁹ p̄t nega-
riq̄ ifer̄ de 3. q̄ nō ē iformās. s̄z toti⁹ for⁹ q̄ditatē decla-
rās. Ad. z. obonē r̄ndet ph̄s in l̄fa. 8. meta. ad finē. z i⁹ ple-
rūq; q̄. s. h̄ potentia. z h̄ act⁹ sunt tales. z illi tales. q̄re. iz.
di. 4. z alibi vt. 7. z. 8. meta. s̄z p̄les alie declaratiōes pos-
sent addi:z radical' cā sit illa. L̄sidera an forte velit has
obones currere. v̄l salte q̄ ph̄s dcā nō pbat; licz cōia z va-
C Deide ibi. Qñ h̄ fit ex a. z̄. mouet q̄dam. Sint vibiqz.
du⁹. z nō ē depēdētia ex dictis. z sunt. 3. v̄l. 4. q̄ tñ non sol-
uit h̄. z p̄nit applicari ad ppōnes supra de idētitatē v̄l alie-
tate māe z mouētis. z p̄portidal'r ei⁹ q̄ fit. p̄ p̄ du⁹. vide in
z. di. zo. q. z. z. 43. 4. q. 3. art. i. z. z. egrēgie. Ad. z. v̄l q̄ ph̄s
velit vnitatē vtrūq; regri. vt p̄z in l̄fa. 8. meta. vbi. s. in
ppōnib⁹. S̄z q̄ a mā magis q̄ ab efficiēte sit vnitas p̄t
eē rō: q̄ itrinsece p̄stituit entitatē. z ita dat vnitatē. Et q̄
d̄r q̄ magis ab effi⁹ ē eē: p̄t negari v̄l altr q̄ opatio d̄z eē
i vnioco. alia z alia ē h̄itudo ad aliā z aliā cāz. vt. s. dixit.
sec'ēt ē de eē for⁹. z de eē toti⁹. Ad idē p̄t dici q̄ nō. q̄ re-
grif idētitas māe. illi tñ q̄ formaz dñt ee ro⁹ eē. h̄rent altr
d̄r. Ad. 4. v̄l r̄no se⁹ declarē itellim duby. de q̄. v̄z. mā d̄z
itelligi. licz nō mltū ad ppo⁹ appz eē: s̄z ad aliō: quo. v̄z. in
accib⁹ ē mā cū accītis z itrinseca oia sibi sint act⁹ z for⁹. p̄t
ḡ dici q̄ maior ē ī dñia māe q̄ forme. Nā actiuox ac̄r̄ z̄.
z mēbra leonis z̄. q̄rit ḡ forma dispōnē in mā determinia-
tā nō eñ. maxie loquēdo de p̄ma simplr. stante ēt vnitare
poris fit plifit̄ in posteriori. Illa v̄r̄no sequēs ē valde nō,
bilis d̄ mā accītis z alie itellecutive pod̄ ibi mām. vide. s.
7. meta. z. 8. z sup li. de aia. i. q. b. z replica sequēs. z ei⁹ for⁹
lūtio p̄parado mām accītis ad mām sube corpee. sūt no
tabiles z satis clare. adde plura h̄ vt volueris.

Clöseqnter addis ibi qdā lōga l̄sa. q̄ additionē notaui
mus. cōiter tñ ponit̄ i originalib⁹. ⁊ plā subtilia ⁊ vtilia cō-
tinet. q̄re si lectori videbit̄ ad sua loca applicet diligēter.
trāsimutauim⁹ aut̄ l̄sa; ibi ali⁹ cōiter b̄. pp xuenietiam
ad ordinē p̄nū q̄ q̄tatur. Infert ḡ p̄cop⁹. ex z⁹ p̄ne gnali
v̄l v̄l. s. ibi. s. Lā nāl̄r̄ ē p̄or r̄c. vbi p̄pat notāter pfectiōne
cāe ad pfectiōne cāti. qd̄ bñ examiabis. Ex q̄ alia correla-
riā. ppone isert de cognitōe p̄nis ⁊ pncipy valde notāter.
⁊ p̄ot̄ confirmari ex dicti ei⁹. 8. dif. p̄. q. finali. ⁊ applicat sin⁹
i sili ad act⁹ vo⁹. circa fine r̄me⁹ ad ip̄z p̄formiter dictis
i p̄. di. i. q. 4. ⁊ i. 4. di. 4. 9. q. 10. ⁊ i. quol. q. 16. ⁊ l̄sa satis clara
C Deinde circa dca i. 7. p̄ne gnali. vt (ēs bñ p̄derāde

C Deinde circa dca i. 7. pone gnali. vt Cēs bñ pōderāda.
ordianum. ponit aliò nōbile de pfectōe cāp. et bñ pōderā
ri. z. t. 8. di. p. t. i. di. z. t. s. in t. de p̄ p̄n°. et alibi sepe. ibi nō et
pōr̄ ex^m. qd adduc dñyo. et cū d̄: qr̄ f3 3^{am} ic̄. vt cōiter text⁹
bñ. si referat ad. 3. p̄ne. vt eā ordinatum⁹ nō v̄ ibi exp̄sse
nec iplicite nisi mltū remote poss̄ sic scribi: qr̄ f3 2metuz
s. eiusdē. 7. p̄nis. et in notabili qdā post p̄mā divisionē. s. ante
p̄nes gnāles bñ. v̄l pone 7^{am} loco 3^{am}. v̄l p̄mā iūx̄ alii ordi
nē. poss̄ et iueneri in sequētib⁹ p̄nib⁹ de forma. Lāge p̄nr̄
ibi pla pro t̄. de attributis. et quō accipit ḡna cāp. cū dic̄
q̄ duo alia sūt simp̄ pfectōis: qr̄ istatia ē p̄. q. quol. art. p.
pte. z. vbi d̄ q̄ nlla relo ē simpl̄ pfectōis. sed pōderā bñ.
C Lōsequitur circa dcā i. ii. p̄ne gnāli de corr̄ndētia aliena.
tis cāe et cāti. qd̄ itelligi oī d̄ cā totali eiusdē gn̄is. et eiusdē
ordis. vide. s. meta. t. z. p̄b̄y. t. s. i. t. de p̄ p̄n°. t. z. di. p. et alibi
sepe i doctrīa b̄ pbatōes: q̄s b̄ addu^t: adducit i fine p̄
3. pbatōez. ex. s. meta. iplicite. t. c. zo. quandā istatia. q̄li
ter. s. pater et fili⁹ referutur eq̄ p̄mo ad. s. s. t. e. t. v̄lius igt
qñ duo agūt et c̄. et additur ibi cōiter quedā remissio seu q̄
tatio. et posset poni. z. sub. s. in pticula de forma. v̄l forte
enuerat oēs cōclusōes a p̄n°. posset etiā supra pticula cō
clusioniz v̄lium assignari. et ita loco sub poneretur supra.
Ne forte etiaz remittit se plerūq; ad p̄nes p̄b̄yco. t. de

Castigationes

Ppnº. Ad obiectio[n]ē tñ in se pōt dici q̄tū ad p̄mā ptez. q̄ non sunt duo spiratores: s̄z vnº. p̄z. i.z. di. p̄. ē. n. ynitatis fū[n]c p̄ncipij. et termini[us] et formalis. Poss̄z etiā p̄oderari ibi or do origis in spirādo. et ita negari asſuptū. Qz v̄l r̄tagif. p̄z q̄ sunt tāq̄z vnū in tali casu. s. totale. et sic loq̄tur p̄b̄s. vide ad h̄ plā in ph̄ycis. me¹⁹ et theologicis cōsiderationibus.

CUlteri[us] sequūtur ibi pp̄ones qdā de ly iquantū. et alys signis seu dictiōibus reduplicatis eodē mō. et varie situā tur i originalibus. Nā in alib[us] ponūtur iter illas cōclones gnales ad finē in alib[us] immediate post illas ppositiones de mā. In alib[us] vt ordiaui[us]. In alib[us] quoq[ue] totali[us] omit tūtū: s̄z quonocūq[ue] ordinētū satis pulchre sunt. et ad p̄ positū in mā de cāis. iō hic sub additiōe eas ordiaui[us]. legā tur tñ qz sapiūt: et posset assignari p̄ticula p̄ se ista in q̄ tra ctanē vt voluerit lector. Prima clara ē et cōis distictio de ly iquantū et cā. et sc̄da sili si ponanē duc. Nā. z. poss̄z poni ps p̄oris. 3º ē notabil. nā aliqui sequēs ipm iquantū pōt ac cipi. p̄ se toto vt hō iquantum hō tristat vel gnaē: v̄l. p̄ elº formalis: vt hō iquantū hō intelligit v̄l ē risibilis: vel p̄ pte māli vt hō iquantū hō est ex terra v̄l elemētis. v̄l corrup tibilis vel mortal is t̄c. 4º pp̄o ē valde singularis. vbi ad uerte q̄ doc. ibi capit māle in iferiori pro qditate v̄l nā cō tracta. et ita dīfia ididuialis dicere formale socratis. rōne cui[us]nō est risibilis: s̄z rōne hūanitatis. an pp̄o possit queri. consideray sc̄s. 5º pp̄o etiā est pulchra. vbi aduerte q̄ tota l̄ra. in his v̄sq[ue] ibi. vnde non segtūr. pōt poni text⁹ v̄l diuidi vt ordiaui in textū et d̄mentū. dicit in fine illi⁹. 5. q̄ nō segtūr. v̄l. ḡra. ignis iquantū ignis comburit. ergo necio t̄c. vel ḡois ignis t̄c. et sili exēplifica de cā stigeti ad v̄trū liber. v̄l sub alia forma et alib[us] verbis pone ex⁹. et istat cō tra se breuib[us] ex p̄mo p̄orū. t.c. 3. et p̄ posteriorib[us]. t.c. 8. t. ii. et circiter. et r̄ndet signātē et breuiter exponēdo v̄trūq[ue] locū. p̄mº de politate. 2º faciēdo dīriaz iter necessitatē cālita tis p̄ncipij resp̄ci h̄nis. et v̄litatē illatiōis. et p̄dera valde. vide sup̄ p̄mo posteriorib[us]. et plura adde. et cōsidera. Poss̄z tñ facilr dici ad illō p̄mi poste. q̄ ibi ē necessitas simplr. nō tñ vt in plib[us]. et sic nō est h̄dicta: s̄z nota valde r̄fusionē docit. qz s̄n¹⁰ et sustēbilis. Pro his explicādis alti⁹ vide logicos in mā de redupli¹¹: vt nosti. et d̄claratōes isti⁹ in p̄ di. i. q. z. t̄ in. 3. di. 6. t. ii. q. z. et p̄ reportationū. di. zi. s̄z clare et doctrinali[us] in quol. q. 3. arti. z. pte. z. plā ponderādo.

CDeide ibi. Quādo q̄s q̄sierit t̄c. poni qdā alia pp̄o ex. 8. meta. t.c. i.z. q̄ varie situat in originalib[us]. p̄tinet tñ ad mām de cāis in gnaлиt p̄z. et cōordat inie Aꝝ. p̄ ph̄y. t.c. i.z. et alibi sepe addat p̄cedētibus: vt voluerit lector istantie colligā tur pro t̄. et examinētur oia verba doc.

CConsequēter ibi. Nō h̄ gnaлиs. i.z. t̄c. r̄edit ad pp̄onē. i.z. v̄lem supra probādā illā. v̄z. cā ideterminata ex se t̄c. et ad duicit pulchre. 5. probatiōes eius. Quere i. 9. meta. copiose et alibi i doctriah⁹: vt p̄tore. z. di. p̄. t. 39. t. 28. t. 7. di. eiusdē. 2º. et ph̄y. et pluriq[ue] alias i atiq[ue] et modernis. Aduerte ad vltimā p̄bationē ibi. Tū qz plus dat v̄l dicit cām eē t̄c. qz ibi itendit q̄ cā in actu plus h̄z rōne cāe q̄z cā in habitu. et nō ē in actu: quādiu est ideterminata et p̄pus est in actu cā q̄z effect⁹ sit. qz v̄ez ē. loquēdo de absoluto cāe sec⁹ de respectu. vt. z. q. p̄me di. z. h̄z. vbi ibi notatur.

CAddit v̄ir aliō notabile oīdēdo q̄ nō pcedit h̄ dyo¹²: s̄z de alib[us] a vo¹³. vbi oīdit illimitationē et sufficiētiā. et cōita tē et determinationē et p̄prietatē ei⁹ in cāndo. q̄re vbi p̄us in h̄ne illa. i.z. et alibi an et post notaui. Deinde r̄ndet ad il las p̄bationēs p̄ordinē oīdēdo q̄ nō pcedit ve vo¹⁴. vbi exponit in p̄ma r̄fione q̄nē illā. et distiguit de cā ideterminata dupli. et qualr alr ars v̄l seia est ideterminata. et alr volūtas. et vltio quo stigetiā est nobilitoz cōditio cāe q̄z necitas. et licet loq̄tur cū forsan h̄. alibi tñ h̄ asserset: vt. 8. di. p̄. q. finali. t. 39. di. eiusdē. t. i. di. z. q. z. t. 3. optime.

CDeide replicat h̄r̄fisionē p̄pando p̄portionali[us] effect⁹ et cās iter se: s̄z breuiter ibi poss̄z dici q̄ sic necitas repugnat cāe. ita et effectui. et h̄ loquēdo de necitate ne dū smutabilitatis: s̄z ieuabilitatis. R̄no tñ doc. ē valde notabil. vbi oia verba ruminabis bñ: qz plena succo.

CAd alias. 4. p̄bationes r̄ndet v̄ir. q̄ valde notabis vbi. qz: qz nullibi ita resolute dixit. oia sunt satis clara. vide. 5.

Sequitur illa p̄ticula. Forma est ē simplex t̄c. vbi p̄segur de cā formalis in spāli. po¹⁵ pp̄ones singulares et cōes ex fūdamētis antiquoz. et p̄prys. sale scotica cōditas qz ēt breuib[us] discurrā: qz alibi sepe dīstur. et sic p̄us i alib[us]. ita h̄ aduertēdū duco de nūero et ordine h̄az tñ topice. et vt ḡnētiū magis videbaſt determinasse. Addat v̄l dīniuat lector: vt expedire videbitur.

CPrima pp̄o q̄ ē notifi forme b̄z. 3. p̄tes. q̄rū p̄º est aucto ris. et supra p̄ticula de agēte pp̄one. 3º tacta ē. 2º ps est p̄hi 7. meta. t.c. 7. et ide. 3. ē supra sepe p̄tractata. et ifra ēt r̄gat que oia examinētur: vt plerūq[ue] b̄z iste.

C2º pp̄o ēvalde notabil. q̄ etiā b̄z. 3. vel q̄tuor p̄tes. et fere oia tacta sunt. s̄. in ḡnib[us] gnaлиb[us]. et ifra magis explicatur. Obycit v̄ir. 2. z. pp̄onē satis mirabilis: s̄z v̄r iferre hoc p̄tūc. s̄. seq̄rēt formā ēē v̄lem. v̄l. vt alia originalia h̄nt v̄lisi mū. h̄ est dictu: cū p̄po sit tāq[ue] cōe. iō cā vt sic erit cōis. et v̄r declinare ad cōem viā q̄ ponit mām ēē cāz ididuatio nis et determinatōis in reb[us] mālib[us]. vel sic et magis ad propositū: si ois forma tñ iformat mām: et in q̄z ē p̄ māe: vt iformet totū p̄ formā p̄fectiore adueniente. iō tñ mām p̄mā iformabit: s̄z talis forma q̄ imē aduenit māe p̄me ē v̄lis v̄l p̄ de forma corpeitatis. ḡ t̄c. Cōsidera altius si nosti ipse. Ad hoc r̄ndēdo itroducit pulchra fūda¹⁶. p̄ declarando qd seq̄rēt ex opposito illi⁹ ḡnis. si daret. vbi tāgit duo cāta: et dupli cōformationē forme. et notātē dicit q̄ p̄po sitū: de cui[us]cēntia est mā nō p̄prie dīfiformabile: s̄z est poti⁹ forma ipsa tori⁹: vt. z. di. 3. q. z. b̄z. q̄ tñ teneret oīn. q̄s ad h̄ r̄ndere. si cōpositū exyna forma. et mā ēē pot entiale resp̄ci z̄ forme. iō hoc excludit cū dicit. si oēs for me ordiate t̄c. vbi non d̄z eē. h̄. p̄n¹⁷: s̄z l̄ra p̄tinua. et remittit se ad. z. 4. ifra. et sequētes tres. illa. z. 4. est ista. Juxta. s. A. b. h̄ non h̄z locū t̄c. Deide ibi. fīm aliquos t̄c. tāgit tres modos dōi de formis ordiatis. et p̄mºbabz duo dīcā. z. ibi. hec p̄ v̄l dicit t̄c. et infert icōueniēs. ibi. Et tūc p̄posituz non videre tñ vñū t̄c. q̄re Lbo. et Den. et alios atiq[ue] vt no si. z. p̄o ē ibi. Aut cū h̄ etiā formā quālib[us] itermedias t̄c. Et ifert q̄ videre ex h̄ seq̄rēt icōueniēs ibi. et tūc v̄r idez ēē t̄c. et applicat illū mo¹⁸ dōi ad. z. 4. et sequētes ifra. et d̄clarat v̄ler v̄bi ic̄pit acc̄ns: qz ē toti⁹ et nō māe p̄me. et nota q̄ loq̄tur de acc̄r p̄ acc̄ns. ibi etiā declarat ēē terminū for max. subalib[us]. vbi. vñz. ic̄pit acc̄ns: q̄re hūc. i.z. di. 4. 2. 3. di. p̄. 2. z. et oīdit v̄ir q̄ h̄ via repugnat. s̄. ḡni ifra. 3sm op. ex p̄plicat ibi. Si teneat alia via t̄c. q̄ v̄r magis sua: vt. s̄. i. ḡni bus gnaлиbus. et alibi sepe tāgit. vide an particulā illā. ḡnis ifra t̄c. in ḡmeto. t̄ in. 4. di. ii. q̄re alios plerūq[ue]. et maxi me Uua. et sequaces hui⁹. et obycit ḡnillā via dupl̄. p̄ iter rogatiue ibi. vbi ic̄pit acc̄ns. s̄. ibi. Itē quare nō dice'. t̄c. q̄ tñ facilr solūtūr sustinēdo illū modū. Incipiet. n. acc̄dēs coēnū subo posteri⁹ nā passiōe aut ratione forme aut māe: a¹⁹ p̄positi aut ab itrinseco: aut ab extrinseco cāetur: nisi forte dicas aliq[ue] acc̄ntia p̄uenire p̄us tpe illū māe tota li: qd yez ē. et tūc aliq[ue] acc̄ntia p̄cedūt passionē specificā. s̄z non p̄us dicātūr d̄ specifico toto. Qd q̄rit de forma p̄ore. p̄z. 8. metaphy. non. n. vt for⁹ est pficiēt: s̄z vt ps toti⁹ p̄fectibilis. et ita p̄t negari si p̄ se eset: q̄ iformaret v̄l p̄ficeret: seu recipet alia formā. vide. s̄. p̄ticula ḡnū v̄luz. ḡne. zz. in ḡmeto ad hec. vbi aduerte q̄ l̄ra illa sicut nūc debz cō tinuari tamē illa forma p̄oryscib[us] ibi. Forma exēplaris t̄c.

vbi icipit conclusio. 3. vel. 2. si p̄mā p̄positioneʒ ponis dis
finitionē ⁊ nō cōclusionē. ⁊ tota illa l̄ra pertinet ad cōmē
tuʒ. in q̄ varie b̄ntur origialia. ⁊ ita p̄putabis ḥnes p̄ ordi
nē. ⁊ erit tñ. 28. vel. 27. nō cōnumerādo p̄ma. Examina
bis optie oīayba doc. in h̄ digressu. vbi illas tres vias sub
dubio religt. ⁊ addē p̄ ⁊ contra fundamenta antiquorū
⁊ modernorum yſcīs.

Deinde psegitur ppōnē.3.vel.z.vt notaui de forma exēplari. et notāter cōfōrmiter dictis in p.di.z.q.i.in pñ solo-
nis.vt supra in illa particula. Q̄inīs intra t̄c.declarauit.yt
forma exēplaris pōt comparari vel ad illud in quo ē: vel
ad illud ad qđ ē: seu subiectiue et obiectiue yl termatiue.
p̄mo mō pōt recte dici forma maxie in creaturis. et sic lo-
quuntur cōiter doc.scđo mō reduciū ad efficiēs: vt b̄ recte
dicit doc. et alibi in dñis.forma exemplaris pōt dici ydea
vt cōiter ponit. q̄ tamē deo nō est forma: qz tm̄ obiectiue
b̄ ibi eē nisi ponat respect⁹ qdā rōnis.pōt etiā verbū di-
uiū appropriate appellari talis forma:sicut ars yl sapie-
tia:licz nō equie recte.essentialē etiā scie vel artis pōt sic
noiari. et ipsa cēntia dei radicalē. et volūtas seu istellus pra-
cticus formalis seu ppinq. q̄re theologos vt nosti.

C propónes q̄ sequitur vſq; ad. 9. clare ſunt ex deteria-
tioē b. 7. 7. 8. met̄a. v̄bi ibi notaui copioſe in doctria hu-
iūs. Qz addit̄ ifra in cōmēto. 8. ibi. cōuenit cuz illo p̄m̄ de
aia. v̄bi originalia cōmuniter diſcorrecta erant. adierte ḡ
recitat ibi dc̄m̄ cōmēt. cōmēto. 53. Mēbra leonis nō diffe-
rūt a mēbris ceruiniſi. ppter diuersitatē aie ab aia: qd̄ est
cōtra Thomistas ponetis mām̄ eē p̄m̄ rōnez diuersita-
tis in formis: qz tunc circulus: ſed expone nihilomin⁹ ibi:
dem ly. ppter in auctoritate 2mēt. nam neq; materia for-
me nec ecōtra ē p̄m̄ rō diuersitatis.

CQd seguntur de qd gd est. et diffone. quere supra. 7. meta. et
8. et considera. de compositione illa de qua logitur. io. et funda-
menta Ay. ibidem practicabis. posuit enim in malia necesse esse ut
Cludit autem in ii. notabiliter quia modus qd ad est. seu species.

¶ Ligit inter in.ii.notabilis quo mo qd est: seu species sunt numeri pertractando silitudines quas adducit phis 8.metaphy.t.c.io.iter spes et numeros. conueniunt enim quo ad resoluti in id estibilia. quo ad non pati divisiones. quo ad habere regre se unitatem. quo ad non suscipere magis et minus. que in 2.di.3.q.7. et io.7 i pmo.di.i.7.q. finali. et supra. 8. metaphysice h.4. tangit hic breuiter. et ostendit quod non intelliguntur de forma partis; sed de forma totius seu essentia vel subiectu iuslibi. ubi plura possunt poterari. et specialiter de gradu atione formarum.

Similiter & segitur in.iz.de sim^e accidentiū p^r supra. 7. 2
8.metaphy. 7. 8.dist.p. Quere Auicebron & Bona. et alios
vt nosti. Obiectioes ad vtrāq partē; quas adducit facilis
soluētur. p^rma enī pcedit metaphyce. et ad mētem huī. et
fin veritatē. 7. vero phyce; vt p^r. et qd ibi iſertur ad finez.
cōſidera an c. ſi in ſubſtātys. vbi ponit plalitas formaz
ibi tñ nō additur ad finē per formaz generis. in alib^o ori
ginalib^o. et fatis recte; iz terminat ſic. eſter actu. vel ſic. eſt
actus. hoc eſt dictu. ponat albedo copoſita ex a. 7 b. trans-
mutet b. in c. manēte a. tanq^b forma cōi genericā vltanq^b
mā; cu tñ a. ſit actus formalis. ſegitur ſubm trāſmutatiois
eſe actu formali vel actu talē. hoc dicit ſupra. 7. metaphy
ſice. oia videbis; ſed bene examinabis cūcta.

Sequēs d^r pōne māe r forme, r resultatōe, r entitatis tacta ē supra, particula de mā ad finē, r in sequētibus du- bus, r q̄ ibi tāgitur in q̄. habēte q̄tuor mēbra pōt dici vt dixi supra, videt enī q̄ p̄mū membrū r 3^m sūnt impossibili- lia nīs i formare dicāt efficere; q̄ nō videt vt supra in yli- bus cōclusiōib^r dcm est, quere hic formalistas r noiales, vide sup p̄mo p̄lyco, r z, r s, metaphy, bñ pōderando.

*Or addit in. 15. de quantitate & relone q̄ nō s̄nt actine li-
mitab̄is vt scis b̄i examinādo & pōderā ly. om̄ne vt nosti*

Obiectio sequens ē scđam partē xelonis. que possz ponī
coꝝ". qualr currit. vide vbi se remittit. & sustineri pōt tā-
q̄ cōcluꝝ in multis.pz de quātitate respectu q̄litas. & de
vtraq̄ respectu relonis. lūmita iḡ dcm pōꝝly compositū
& ly formā. quere vbi supra. & iz.di.4. & in.q.pdicabilium
q.6. & distingue de multiplici receptiōe. in cōmēto etiā se-
quētis. i.6. declarat se doctoꝝ b.

ENota valde ea que dicit in cōmēto. i6. vide. 7. q. quol. et
alibi sepe illa fūdamēta. et pōdera egregie distinctionez il-
lā de actiōibus imanentib. et trāscuntib. et aduerte q. il-
le istantie de g̃bus logtur in. i5. sunt iste: nō tamē per oēz
quantitatēm et q̃re atier. et alios antiquos h.

Deinde q̄ tāgit in cōmēto. i.7. pōdera optime & caste d̄ il-
la cōtinētia vnitua pertractabis. vide. s. vi. p. q. 2. p̄ncipa-
li optime. supra etiā in particula illa. Si nis intra r̄c. h̄z de
bac dupli ci forma. adde multa hic de perfectione & gradib-
us. & excessu entium.

¶ Illa. is. sequentē expone ut supra. 7.7.8. metaphy. bz. vi
de Auerroym & alios antiquos. 12. metaphy. imaginatio-
nem Nicolai turonēsis. examinabis de mā pma. & cōpone
accidentium. & vlt omnīū limitatorum.

Deinde ponit alias coclusiones; ut pote. i9. et sequentes referendo vel supponendo quae quidam viles supra. Ubi aduerte illa obo post. i9. pot euadi sustinendo ut dixi prius illaz resonem sudari super absolutum casei; licet doc. supra dixit hanc quae esse bona. non tam est solubilem. vide ybi ibi notaui. et considera diligenter instantias et replicas ut scis haec in aliquibus originalibus signatur haec ille conclusio per literas. in aliis per numeros consuetudine doc. ut notaui sepe.

Cōsequēter in .zz. per tractat de formis ordinatis in eo
dem cōposito singularissime. In aliibus originalibus ba-
betur in pñ co^m sic. h̄ ppositio non vñ va r̄c. in aliis sic. h̄
pbatio nō videſ bona. et vtraq; lra pōt bñ stare. Aliq; etiā
nō habet illā pñmā impugnationeꝝ vſcq; ibi. Quare forma
ignis r̄c. examinabis illū digresiuꝝ de plalitate formarū:
Is illa difficultas de forma ignis cōparata ad formā aque
faciliſ ſoluſ: qz iſte ſunt ſpecifice diſpate: vt pñ pñma impu-
gnatio itendit q; illud qd̄ eſt in potētia ppinq; ad actū p-
fectionē actus accī^l. hui^o eſt cōposituꝝ ex forma p̄ori et ma-
teria: vt dicit. et ſatiſ reſete. Deide remittit ad particulaſ
yltimā iſra de perfecto cōcluſiō. 4. vñ etiā pōt cōfirma-
ri illud qd̄ ſupra de diſiōe hui^o tractat^o in particulaſ pñci-
pales. h̄. ſeu. c. aut theoremaſ notaui. et non h̄ in oib^o cō-
ter illa remiſſio. Uult ēt qſi alio me^o arguēdo q; illa con-
cluſio. 4. eſt cōtra iſtā: qz ex ſola reſone ad perfecti^o min^o
perfectu pficitur. ḡ nō recipit ppxiā eius pfectionem in ſe-
formalr: ſed tñ terminat ad ipsam. q; iſra ibidē in cōmē-
to. 9. declarat optime. Arguit vñr cōtra noiales: ponētes
tot formas quoꝝ p̄dicata in genere ſub: ſatiſ notāter: ſed
qd̄ iſertur de aſino oꝝ limitare. ſ. q; yelit aſinū eſſe yltimā
ſpēm ſub aiali. vel q; loqtur de ſpe^m aialis ſupra aſinum
oū taxat. et nō absolute. yltima rō ibi notabilis eſt: ſz limi-
ta eā: vt. ii. di. 4. expōit. q; read idē di. 43. 4. q; 3. optie. Nā
h̄ plerūq; vñi ſūda^o cōis vie maxie arguēdo. Nō ſtēdit
ḡ q; nō ſint ponēde plures forme i eodez: ſz q; nō tot quoꝝ
pdi^o: nec vniuersalr perfectior eſt forma imperfectioris:
nec forma vt talement ſed cōposituꝝ perficit et informat ſu-
perueniens perfectioꝝ.

Sequitur. 23. cōclūsio que cōformis est. 20. vñli supra licet
in illa quotatōe cōiter originalia sunt discorrecta. et est mli-
tum notabilis et valde examināda in materia de plurali-
tate formarū: et pōdera cum dicit iquantū ordinate. et cō-
sidera quo modo intellectua cōtinet sensitivā et vegetati-
vā. nota et cū dicit forma iformās ad dñis. forme emi-
vel ynitie cōtinentis. et p̄bationē expone ad vngue. In-
serit coꝝ "destructiū. 16. vñlis. 5. ybi sp̄ aduerte q̄ i" sup q̄

Castigationes

Ibi posui extra. nō debet numerari iste illas viles: nam ista
16.est. i.7. ut habes quotationem illa. s. causa p̄to p̄r t̄c. alia
multa ibi addat lector.

Cz 4. r. 4. sequentes de q̄bus fecit mentionē p̄s in cōmē-
to z. in q̄bus posuit l̄ras. vt a. b. a. c. r̄c. satis difficulter ap-
plicari possunt: eo q̄rille l̄re vel omisso fuerūt negligentia
scriptorū. si doctor eas i originali suo i margine vel in p̄n° p-
positionū posuit: aut certe si implicite eas itellexit ab alijs
itelli ḡ nō curauit: sed p̄mū credo veri. vñ breuiter vide-
tur mihi. q̄b excludit v̄l pertractat et exponit. 5. vltimas
cōclusiōes v̄les supra. ita q̄. zz. appellat b. et sic per ordinē.
per a. vero in oībus p̄t itelli. vel. zi. v̄ls supra. v̄l p̄ma
cōclusio hui⁹ particule. de forma aut sc̄a. Ut forte i⁹ via
vltima recitata supra in cōmēto. z. cōclusiōis hui⁹ particule
vel si volueris imaginari has l̄ras et ppōnes per eas assi-
gnatas in co⁹ illi⁹ z. clonis. vbi recitat diuersas op. et im-
puignat. poteris pbabilr. sententia tamē ppositionū in se
satis clara ē. querat curiosus lector alti⁹ si p̄t. Ne forte li-
tet minie reor etiōdi v̄l Empedoclis f̄monib⁹ doc. vltue-
rit hic v̄ti. h̄ prolix⁹ imorari in applicatiōe varia harū nō
sinit temporis agustia. Unū i sumā notādū q̄ iter alia val-
de varie i hoc pblemate procedit hic per totū. qualr. v̄z.
forma p̄s se h̄z ad posteriorem. vel potētiale ei⁹ et ad ma-
teriā p̄maz: sed huic vltime vie magis adherere videtur:
vt supra in cōmēto z. et alibi dixit. omnes tamē vie suste-
tabiles sunt. Querātur sequaces hui⁹ et graduatores for-
marū. plura hincide bene masticādo.

Sequitur illa particula. Omne agēs agit aliquo r̄c.
vbi originali varie habetur q̄stū ad ordi-
nem ppositionū: vt supra in illis v̄lib⁹ cōtingebat trans-
mutatiōnū l̄ram meli⁹ quo videbat ad ppositū: vt vides.
si alius ordo cōuenientior apparebit. eligat discret⁹ lector.
Ponis eni p̄mo loco ab alijs illa quā ifra. 13. quotau-
t. et sic de alijs. In hac parte regredit ad agēs seu cām effi-
cientē lic⁹ supra in generali ptractauit de ipa sicut ibi no-
tāui. et nimis: q̄r maxie autores loquuntur varie de agen-
te. p̄m ergo sentētias diuersas diuersimode de eo sentiri
pot. forte etiā ibi magis trascēdēter. h̄ v̄o limitate v̄l i spe-
ciali: et physice magis: vt p̄z in pcessu. habito eni serinone
de cāis in generali psecut⁹ est de oīb⁹ in speciali: vt vides
ordiate. Omnia tamē ad agēs p̄tinētia possent subyna p-
ticula locari. In hac etiā ples. h̄. ordiari f̄m q̄ diuersimo
de de agētibus: actōibus et modis agēdi ptractat. que oīa
relinquo lectozi. maxime in his. ppōnibus logitur asserti-
ue et f̄m propriā op. et v̄bic⁹ in via ei⁹ currunt.

CPrima est famosa apud eū. vide in p̄mo. di. 17. q. i. r. z. et
in. z. di. i. q. i. r. di. 3. q. 8. et alibi p̄lieb. quā pbat ex phō notā-
ter. Et istat cōtra cōclusionē ex cōmēto. 3. de aīa. com-
mēto. 5. et ide. et alibi sepe in fictiōe illa de itellectu. et non
soluit: q̄r nihil v̄z. nō meretur aliud: nisi q̄ p̄mū p̄n⁹ negā-
tes sentētia Alii. q̄i experit in adeptiōe itellect⁹ agētis
cū poli ad tornēta. Deinde. z. istat ex magro sentētiarum
di. 17. qui posuit. s. s. eē caritatē nobis assistētēs qua dilig-
mus deū. et nō tenet cōter: lic⁹ exponatur curiose ab isto
ibidē. 3. instantia est ex Tho. vbi in l̄sa allegat q̄ negat de-
um posse videri p̄ aliquā similitudinē creatā. q̄re in. 3. di.
z. q. 8. vbi ipugnatur. et eius motiu soluūtūr.

CSc̄a est de quo agēdi. et est clara et supra tacta. vbi cōse-
quieret r̄agir multiplex quo. vt supra etiā de agente h̄z. et
poss̄ poni. 3. ppositio. In originalibus etiam antigā h̄f sub
quādā resoluta forma ad modū arbor. sed ad logum or-
dinaui ppter facilitatē i pressiōis. oīa membra declarabis
vt nosti in isto plerūq̄.

CTertia est famosa apud phōs. quere Ap̄. p̄mo de gene-
ratōe. t. c. 54. et alibi sepe. et maxie est v̄a ppositio ap̄d ip̄z
q̄ agēs et patiētēs cōmunicant in mā. et hoc ē q̄d addit doc.

in l̄sa cū dicit. Galsum ē per se. verū per accēs: q̄n repatiſ
r̄c. hoc est rōne māe f̄m p̄bz et cōmētōrē. vbi supra. de-
inde istat cōtra se: sed p̄ma facilr soluit ex dictis cōmēta.
vbi supra. si vero ponat materia in celo vel corpore lumi-
nos: nō tamē suscipit pegrinas i pressiones. p̄mo ce. t. c. zi.
z. zz. vel forte f̄m veritatē recurrentū ē ad cōtinuationē
cause p̄me simplr in oībus. et quo ad eē p̄seruare et agere.
Aliam instantiā de agente mōl. ex. z. ethicoz. c. i. z. z. z. 3. d.
aia. t. c. 7. adducit. et facilr soluit q̄r itellect⁹ et volūtas sunt
potētē nō organice. et refert fortē quo ad virtutem et ani-
mā et quo ad corpus. Soz̄ eni in eliciōe act⁹ marie exte-
rius debilitat̄ totū: lic⁹ nō anima nisi i quantū dependet
in agēdo a potētēs organicis. plura h̄ physice cōsideratio-
nis addantur. Mouet postea vñu du⁹ notabile de ipedi-
mētis potentiarū iter se. Et respōdet notāter satis sed re-
plicat optime. Ad cui⁹ solonē p̄dēra p̄mo binc argumen-
tum ad pbandū identitatē realē potētiarū aīe secū i ac-
cidētibus ignis. deinde tāge diuersitatē organorum et lig-
mina membroriū aīalis. et admirationē et stupore in aīali-
bus. et imperiū potētē superioris in agēdo. et plura alia ut
scis. quere. z. de anima. et medicos et pblemata Ap̄. supra
etiā in metaphysicibus.

CQuarta ē de tribus ordiatis in efficiōe p̄mū voluntas.
z. itellectus praticus. 3. potētia executiua. et declarat
optime quo mō se habēt iter se et respectu efficiēt. vbi ad
finē ponit quedā quotatio cōmūniter. tu nō habēt in oīb⁹
originalibus. forte est ad p̄mū sentētiarū in mā de ideis: s̄
querere in tabulis et supra in t. credit p̄z. et in t. de p̄mo p̄n⁹ et
ifra h̄c cōclusiōe. 8. et alibi. Quere in mā de praxi i plo. et
z. 8. di. p. bene valeret ibi. 38. vel. 39. vt applicaret ad p̄mū
sentētiarū: sed reputo q̄ alio direxit. p̄dēra quo mō diris
gens nūc p̄cedit: nūc seq̄i iperans. et plā alia vt nosti adde.

CQuita est famosa de prestatiā agētis respectu passi. que
est Aug⁹. et ph̄i. 3. de aīa. t. c. 19. quā declarat et pbat ex fun-
damētis Ap̄. s̄z plene et resolute. 3. disti. p. q. 7. soluūtū ar-
gumenta p̄me op. tāgit etiā idem in. z. di. 3. q. 8. et dis. 9. cius-
dem. et in. 4. di. 4. q. z. quere alibi sepe vt scis. Obij̄ cō-
sequēter ex phō. et soluit singularissime. vbi l̄sa satis clara
est. addat i geniosus lector v̄bic⁹: q̄r copiose et fertiles sen-
tētē per totū. et multas istātias p̄ et patiūtūr. q̄re etē.

CSexta est de siliūtūne agētis ad pasūm ex phō. vbi al-
legat. t. z. de aīa. t. c. 6z. t. 3. de aīa. t. c. 37. et alibi sepe.
Adducit p̄batēm ph̄i. et istat notāter cōtra. deinde decla-
rat egregie ip̄z: et quō ordinate dicta Arist. ibidē p̄cedūt.
vbi adiūtē de dupliū assūtatione: formalī. v̄z. et virtuali. de
qua ēt supra ptractauit: et dupliū actōe: p̄ motū. v̄z. et muta-
tionē et terminis v̄triusq; et range ibi de terminis mot⁹ et mu-
tatiōis. vt h̄z in. z. di. i. q. 3. soluēdo. 3. p̄ncipale. et di. z. eius-
dem. q. 7. ad finē. et in. 4. di. io. q. i. z. z. et in quo. q. io. Addē
etiā notāter de facto saltez: et nālē de poli quō suscepit⁹
formaz eiusdē ḡnēs nālē seu physici est sub vna vel alia
earū semp. et ifra in motu naturali cōcomitātūr se termini
ni post. et termini cōcomitātēs nō posito miraculo. sec⁹ in
mutatiōib⁹. vt exemplificat triplr notāter. ibidē etiam
tagit triplicē cōtrarieratē cōformiter dictis ph̄i. s. ph̄yco-
rum. Attēde optime ad id q̄d dicit de aīa hoīs. Nam si pon-
as forma corporeitatis alia ab itellectua in hoīe. tūc in-
ductio itellectue nō est muta⁹ si nō est: et est singulariter
aduertendū. et p̄t applicari aliqualr contra Thomistās.
vide in. 4. vbi supra. et di. i. q. i. z. 43. di. eiusdē. q. z. z. et in
3. di. z. q. 3. et di. 7. eiusdem. q. z. z. in. z. disti. i. 7. et nota q̄ ille
4. cōclusiōes: quas recitat in l̄sa sunt ista 6. et p̄cedēs 3. et
alie due in p̄batione istius ex phō.

CSeptima de i strūmēto p̄z supra de agente et vbi remiss
ibidē. et de multipli acceptiōe i strūmēti. ille quotatiōes
ibidē. z. 24. et. v̄bic⁹ ad finē nō habēt cōmūniter in origi-

nalibus; sed satis bene currunt, cum dicit in fine, supra, ii, aduerte q̄ est, ii. p̄ncipalis supra; vt l̄raz ordinari et satis recte per totum, credo q̄ affuit nūm scoticuz ybiqz; sed communiter in omnibus originalibus nō ponit ista hic.

C Octaua est valde notabilis de ipso voluntatis ybi p̄babili posset poni p̄ncipiū particule nisi ppter dependetiam et allegatiōes sequentes, quā declarat tripli, ex quibus ifert triplicē gradum actus naturalis sub imperio voluntatis, et totum clarū; sed maxime notādum.

C Deinde ponit pulchra notāda per ordinem, p̄muz est a quo d̄r actio naturalis. Qd tamē limita et declara; vt in, z. di, z. q. io, et dis, 18. eiusdem, et in, 4. dis, 43. q. 4. et alibi sepe habz, et p̄dera q̄ dicit de libero per accidēs.

C Sc̄bz notandū qd aliqui cōclusionē assignant, est de ipse dibilitate actionis naturalis talis, ybi tāge plura de liberte voluntatis create et i create vt scis.

C Tertiū notandū est, qd etiaz alig. p̄nem assignant de cōparatione actus liberi nālis eliciti a voluntate; et iperati ab ipsa, et ē merito notāduz; qz singularissimū, et in multis locis applicabile, ybi duo dicta Augs. exponit et declarat, et iter se comparat, et originalia fuerut ibi viciata cōmuni ter, bene tamē ordinariūs cuncta, quere, 3. di, p. q. 4. et in mā de li. arbi, in, z. et alibi sepe, vt, z. physcorum, et, 9. metaphysice, de motu etiā grauiū et leuium et pectorum, et h̄ potes b̄ pertractare, et ecōtra.

C Quartū notandū, qd similr cōclusio ponitur ab alibz, est ipugnatiuū quodā modo precedentiuū; s̄z p̄z q̄ non est sile de arte et voluntate, sicut nec de intellectu, appareter tamē arguit. Ex precedentibz tamē de gradibus illis et, 3, notabili p̄z eius solo, illa quotatio in fine varie habet: nā aliqua originalia videtur quotare illam cōclusiōem, 8. vel 7. supra. Actio naturalis r̄c, sed satis b̄ applicatur ad illō Augs. de ci, 14. vt ordinari, vltimo arguit pro veritate notabilis, 3, et illius dicti Augs, satis efficaciter.

C Nona cōclusio procedit ex, 9. metaphyce, t. c. io, et, 1. c. e, t. 16. limita tamē vt supra in, 9. metaphyce habz, vide, i. dis, p. q. 4. 8. et, 10. di, p. et alibi sepe ad b̄, vt supra plerūqz nota ui. Adde ybiqz fundamēta physica, et instantias vt scis.

C Iō^a videtur cōtraria, 9, sed nō est si recte aduerte; pondērabis ppter ly necessario additū in, 10, qd non habetur in 9, et remittit se ad precedētia, ybi varie originalia quotant; sed satis bene habes. In dies omnes iste quotatiōes l̄raz itricantes depurabūtur, qz humana igeria ad michrologiam iclinantur; vt inaz potius veritatis subtilius cribra de, q̄ eris abūdantiū cumulandi zelo, considera, declarat satis abundanter non repugnantiam huius conclusionis ad precedentē tacite. Illa obo ad finem ex, 9. metaphyce non habetur cōmuniter in originalibus, ideo extra notauimus ipsam, soluitur tamē faciliter ex dictis; qz tñ de necessitate bz qd, et de facto procedit, adde ad b̄ plura; vt expedit. Aliqua originalia habent ibi, contra hanc, i. z. ybi habes, io, forte ppter alii ordinē p̄nū, vt p̄s notauit.

C Undecima satis copiose supra in ylibus cōclusionibus iz, 7. 13. pertractata est ad quā se remisit ibi, et ad alias hic circiter, quere in doctrina huius, vt ibi notauit. ybi aduerte in cōmēto de duplice necessitate; vt sepe habz iste, et maxime, 39. di, p. z. i. di, z. ad p̄posituz, et p̄t vocari necessitas cōcomitatiē; vel p̄tiae idifferenter.

C Iz^b est de applicatiōe agentis ad agendū, et est singularis et bene examināda, de qua etiā supra fecit mētionē saltez, iplicite. Monet dubiū in cōmēto de ista applicatione, de qua loqtur, et non soluit. Et ibi multa possent adduci, vi de, z. di, z. q. io, et super, 7. et, 8. physcorū, de motu grauium r̄c, possit breuiter dici q̄ est in applicatiōe; seu in p̄iunctio ne causarū vel ordine sive depēdentiā. Nam oia diriguntur et applicātur a p̄ma per cognitionez, et voluntarie cānte

et applicante. Sed hoc pateref instantias in doctrina hui^a. Quare dic altius distinguedo de applicatiōe, et uestigando utriusqz cām, et totalē et partialez, alia plura hic addat solers lector: quia expedit.

C Iz^c est de actiōe et passiōe, ybi posset etiā p̄ncipiū particule poni et accipit ex, 3. physcorū, et p̄mo de gnōne et auctore sex p̄ncipiorū. Quā egregie declarat, dando instantiam ex omni modo dicēdi. Examīnabis cūcta ex logicalibz et et physicis et metaphysicis cōsideratiōibus. Qd tangit de relone actionis et passionis, ybi notāter dicit. Ideo itell̄s accipit et, p̄dera vt habz, i. di, z. q. z. et alibi vt ibi quotat et supra sepe tetigi, de distinctiōe harū vide in, 5. metaphy sice, q. 6. et additē plura hic.

C I4^d est de illa famosa dīsione potentie in essentialē et accidentalē, que valde singularis est et examinanda, quere 8. physcorū, t. c. 3. z. 2. z. de aia, t. c. z. et aliqualr, t. c. 55. z. 60. z. 3. de aia, t. c. 8. z. 5. z. vide. Quā p̄bat et declarat mirabilis libertas, vide supra in, 9. z. 3. di, p. q. 7. et, z. dis, z. q. io, z. 3. z. 25. di, eiusdē, et in quolibet, q. 15. et alibi sepe ad b̄. Adde instantias ex cōsiderationibus physicis; vt scis, pondera ibi duplē cōsiderationē necessariam ad agendū, et similiter duplex impedimentum.

C I5^e est de poētia plene actiua, ybi nota ly plene, p̄egre, gie exponit, ybi etiam attēde cum dicit, nō per se actuante et, in fine in aliqbus originalibus habet, voluntas respectu intellectus, et sic posuimus, q̄ applicabis; vel vt exēplum ultimi mēbri in declaratione cōclusionis, vel tanqz obiectiōē cōtra actiuitatē voluntatis, et si sic, cōsidera qd iuris, et an faciat pro op. Thomistarū de prerogatiua intellectus, vide in, 4. dis, 49. q. 4. et alibi pluries, vide Uuar. et sequaces huius.

C I6^f cōparat agens p̄ncipale ad secundariū; vel instrumētum. Et instantiam adducit comparādo voluntatem ad caritatē et presupponēdo voluntatem esse p̄ncipale agens in eligēdo actum. Et licet posset solui distinguendo de agente secundariū; vel instrumento; cōiuncto, yz, vel separato, alti^g tamen inestigabis veritatem presuppositi, ex, i. 7. distin. p. ybi habz q̄ caritas est principale vno mō; licet voluntas sit tale alio mō, et p̄t p̄dērari; qz valde sapit, q̄re alia ad b̄.

C I7^h est de motione vel determinatione instrumenti, vel cause et ad agendum, et est notabilis et supra sepe tacta. Ex quā ifert Lozⁱ duplex. Et obycit quantū ad instrumentū ex dictis supra, 7. hui^j particule, ynde ifer q̄ illa est de numero conclusionū huius partis, et etiā q̄ continuatio conclusionū bene ordinata est. Quantū vero ad causaz secūdam recurrit ad vniuersalez, z. 4. que tamē, z. 5, est vt supra ordinariū numerum, ppter illaz quā superaddidi que est extra, sc̄do directe obycit contra dicta, et non soluit hic quia p̄metudo eius est, ybi non tangunt argumenta, et ex alibz iam declaratis faciliter solui possunt; nō amplius de eis curat, et in hoc sollicituz reddit lectorem, sed iste obiectiones faciliter soluitur ex dictis, vide, i. q. 4. et, 37. dist. z. et supra de p̄mo p̄ncipio, z. 5. et, z. metaphyce, z. z. di, p. et alibi sepe ad b̄, ynde non valz, est imediatior effectui, ergo determinationior ad agendum, ybi tamē potest distinguiri de mediatione entitatiua vel virtuali et de determinatiōe multiplici vt p̄s notauit, plura b̄ adducat iugiosus lector.

C I8^k, quā tamē in aliqbus originalibus coz^l precedētis assignat aliqui, et precedit obiectiōes precedentēs, et Ira via seguit b̄. Nam illa 7^m supra ponitur post istam ad finē commenti ibi, tunc instrumentum non mouet r̄c, sed ordo iste placet; licet alius esset satis conueniens, est de agente actione imaⁿ a quo negatur instrumentum, quā tamē singularissime limitat distinguēdo de instrumento cōiuncto et separato et agendi atqz mouendi, ybi p̄dera ly formaliter, paucis multa dixit, et exemplificat clare, quere ybi su-

Castigationes

pra notauit. vt. i. i. 8. d. 4. ad h. Multa hic pro tē cōtra ad-
ducat diligēs lector: quia capit istātias. et plures pulchras
subtilitatis h̄ mā. quere antiquos vt vis.

C19^a est de p̄sentia et imediatione agentis ad passum p̄mū
vbi p̄dōra ly p̄mo. et est multum notanda in cōsideratio-
nibus physicis transmutationi et motu et h̄. Quā decla-
rat mirabili discursu. Ne tamē videatur repugnare fūda-
mentis Ap. 7. ph̄ycoū. t. c. 8. et inde et alibi sepe. distinguit
de p̄sentia locali et virtuali. et de distātia locali suo modo.
et qualr ipedit. et quando et cuius actiōem loquēdo de deo
angelo: et cor^b agente. vbi introducit de omnipotētia dei. et
eius imensitate cum forsan quoddā notabile dictum. ad
qd determinate itelligendū vide in p̄mo. dis. 37. et maxie
in reportatis. Cōsequenter ibi pertractat qualr distantia
requirif in agente corporali: et cum q̄bus conditiōib̄ egre-
gie. Deinde qualiter requiritur in anglī actione. breniter
et scotice. Ad qd copiosius considerādum quere in. z. dis.
9. ad longū. z. i. 4. dis. eiusdem. q. 3. z. etiam dist. eiusdem. q. 5.
vide etiā in. 4. dis. 45. z. 49. z. 50. q. 3. z. in. 3. dis. i. 4. et super
4^a. physicoū. vt vbi nos plura ad propositiū. supra etiā
ista aliquantulū tetigi. addat lector vbiq. Attende insup
ibidez ad illā quotationē cū dicit. et hoc negat. vbi habes
i. 9. et debz referri ad hanc eadē. alia originalia habet. z. 0.
et ita forte supputādo alio modo ista esset. z. 0. alia etiā h̄it
z. 9. et posse referri ad illā ifra hic quotatam. z. 9. vel forte
voluit itelligi supra. quere curiose ibidē. sed satis bñ iacet
līa. quere specialr ad p̄positum huius conclusionis in. z.
di. z. q. 9. soliendo. z. p̄ncipale ad finem. Qd ibi vltio tan-
gitur de locutiōe et illuminatione angelorū. et actione p̄ li-
neas rectas. et per suersiōem. vide in. z. di. 9. z. i. 3. et in per-
spectiua vt volueris.

CUigesima est de cā originante: quā dicit reduci ad effi-
cīes. vnde elici pot q̄ in hac particula: vt p̄s notaui agit
de efficiēte. vbi aduerte q̄ originās aliquādo est alterius
nature ab originato: et communiter in omnibus ita est pter
q̄ in diuinis. et hoc vel alietate numerali vel essentiali. ali
quando vero est eiusdē nature in nūero et cōsubstantiale:
vt in dīnis. vide. 5. dis. p. q. z. Adde multa physice et theo-
logice ad h̄. Attende etiā caute quo mō in dīnis potest di-
ci efficiēs: iuxta ea que habz iste. z. di. p. q. 7. z. 25. di. z. et su-
pra nono metaphy. q. penultima. de relone efficiētis: sed
dic vt supra di xi q̄ extēsiue acci^c efficiēs pro p̄ducente.

C21^a est de alio mō cāndi. vbi aliqua originalia h̄it prom-
ptoria alia iſtrumentalis. breniter vult q̄ omnia h̄ redu-
cūtū ad efficiēs. Exemplifica in artificialibus et nālibus
et polycys. et h̄ vt nosti.

C22^a est de alio speciali modo efficiēdi saltē extensiue lo-
quendo qui est cre^c quem modum ponit theologi. et ne-
gant muniter p̄bi. vbi iuestigat optime qd sit terminus
creatiōis. Et a quo pot produci. s. q̄ a solo deo. ponitur in
alib⁹ originalibus ibi quedam līa quā nō habes: nec re-
fert: quia nō est necessaria. que sic icipit. p̄hs videns z. vi
de copiose qd h̄ in. z. distin. i. q. z. 7. 4. et dist. 9. z. i. 7. di. eius-
dem. pro op. quas recitat. maxime cū dicit sūm vna op. z. c.
z. i. q. 4. vide etiā in. 3. di. ii. q. i. optime. et in p. di. 7. Quere
supra in. 7. q. de rōnib⁹ seminalibus: z. i. 8. di. z. et alibi plu-
ries. vide antiquos ph̄os et theologos. Attēde q̄ illa litte-
ra. siue qd idē est mām trāsimutet ad formaz. nō p̄ponit cō-
muniter: nec necessaria ē. ibi ēt̄ habes qualr homo gene-
rat hoīem lic̄ aia creetur. q̄ bene notādum est: sed iſtan-
tias cōsidera. qualr potius pot creaatura attingere ad ynio
nē forme: q̄ ad eius p̄ductionē. p̄mā origine: sed hoc ifra
doc. nō omisit. ibi etiā est via ipugnandi positiōem de in-
choatiis formarū. ibi etiam notabilis habetur q̄ termini
nūs creatiōis nō est forma vt forma: sed vt tale ens. vbi iſ-
tantias diligēter exclude: vt etiā doc. ipse in sequētibus

tetig. multa alia ibi paucis tetigit agla p̄r p̄pē sole. brei
titer vult q̄ trāsimutans mām ad formā iquantum tale
nō creat formā: nec etiam nō trāsimutans si producendo
formā simul natura vniat eā: nec vniens vt tale est creās
nec ideo nō creat: qr aliquid forme p̄supponit: nec si totā p̄
ducat mā p̄uata cōcurrente: quia termini non sunt purū
nihil reale et ens: sed p̄uatio et forma. Relingunt ergo cuž
creatura non pot aliter producere q̄ solus deus creat. vbi
de. i. q. 4. resolute. et vbi supra. et tāge iſtantias ph̄orum.

Cōsequenter otra dicta obycit tripli. p̄mo q̄ sequeret
anima iſtelleciūa nō necessario creari cum ad ipsaz trans-
mutetur corpus. et totuz cuius ē pars gnatur. et ē efficax sa-
tis argumentū vt pz. z. 7. et 4ª argumēta ostēdūt ex dictis
posse iſerri omnē formā creari si illa ē rō. q̄ p̄ductio aie.
qr p̄z nā productione cōpositi. ideo nō est gnatio: s̄z crea-
tio. z. 3^a ē notabile: vt tetig p̄s: quare. s̄z agēs creatū vñire
pot formā a deo imediate creataz: vel productiō totius
ipsam p̄ducere et nō per se vel seorsuz ipam creare. **C**Ad
p̄mū singularissime r̄det declarādo. vnde pbatur aiam
iſtelleciūa creari. et vnde nō. vide in. 4. et alibi vbi supra. il
la līa sequens: vbi declarat solonē: et confirmat: pot bene
itelliq. vt iacet referēdo ly eius ad mām ignis: vel ad 3^a
entitates. vel alio mō posset sic stare: qr aliquid est eius: vel
prefuit excludēdo. vz. op. de iſchoatiōe formaz v̄ loco ly
gnari. ad finē pone ly creari. **C**Ad. z. z. 7. r̄det optie po-
nendo oriam iter p̄ductiōem forme create et gnate quo
ad portatatem nā respectu totius p̄ductiōis. et vbiq. no-
tabilis. et sic ph̄s negaret aiam creari: qr nō p̄s ut. vbi no-
tanter redit ad prius docim de forma vt forma. et de forma
vt ens: q̄ sunt valde notāda. **C**Ad 3^a solo clara ē: sed exē
plum examinandū si loquat de forma alteri^c generis: vt
pote subesed exēpla ponūtur famose. cōsidera omnia di-
ligenter. et iſtantias exclude. Replicat dupl̄ specialr otra
p̄mā solonē. z. 3^a cōtra solonē. 4^a obiectiōis. et alias sepe di-
ctū de termio p̄ actionis. **C**Ad p̄mū r̄det valde elegan-
ter. q̄re in sili. q. i. plo. z. 3. di. p. q. i. z. 3. z. i. 4. q. quol. z. 3. dis.
z. q. 7. z. in. 4. q. i. et alibi sepe. **C**Ad. z. z. 7. z. 3. latiš pz. et clare et
notanter. vbi aduerte in r̄stone. 3. q̄ irēdit doc. breniter
ponere oriam iter eē p̄ se perseitate. 3. modi cōpositi et eē
forme: qr p̄mū est verū de facto et poli. z. 7. et si de poli: non
r̄si de facto: nisi tantū iſtelleciūa: qd multi negaret. et q̄
ibi finalr tāgit de politate et necessitate examia et addē vt
expedit. Ex his enim resoluuntur multa alias sub dubio
omissa cōsuetudine scotica.

CDeide p̄sequit notāter de actiōe p̄ totū. vbi ēt̄ h̄nes no-
tātū ordinate. z. 3^a est tāq̄ q̄ vel ou^c aut pettitio q̄ tāgit
duo mebra. et ē p̄blema satis coe. vide de potētis aie. 16.
di. z. 3^a cōsidera qd dōm de sole oſtrigēte et soluēte. vide
supra particula. i. 7. ūnibus. 7. z. 8. ad h̄ exp̄sse. Allegat Da-
masc. in. 3. li. et quotatio. c. nūc omittit: nunc alio et alio mō
habet. quere eu. c. 3. z. i. 4. sed exp̄esse. i. 5. facit sermonem
pulchrū de actione. adde multa h̄.

C24^a v̄ repugnare. 7. supra particula. i. 7. sed cōsidera bene
qualr hincide logit. et de q̄ forma et de q̄ spē. ibi. n. logē
de agēte illimitato h̄ de forma q̄ mltū dōm. Ex^c de itelli-
gere possz ipugnari si itendat oēs actiōes itell's eē eiusdē
spēi. Nā dicere et itelligere sunt alteri^c rōnis. vt pz. Jō ali
qui: et pbabilit volūt q̄ itellectus nō h̄ aliquē yñu actuz
adequatū eiusdē rōnis: nisi act^c itell's vocet actus indif-
ferēs ad dicere et itelligere: s̄z forte logit extēsiue de in-
telligere vel logit de actiōibus absolutis p̄prie imab^c.
plura h̄ adiungat diligēs veritatis inq̄sitor.

C25^a v̄ yalte sin^c et notāda optie. vide in. z. di. z. q. 4. ad
finē solonis exp̄sse ad ppo^c. z. q. 9. eiusdem. di. z. sup. 5. ph̄y. et
p̄dōra duplē terminū actiōis. et q̄lē exponit docim famo-

C26^a yidetur repugnare. 6. particule. i. 7. Ibi (līz A)

tamen satis correxit illam in cōmento; p̄t q̄ hic accipit i. strumentū extēsue. Examina ēt bene illud exēplū: qd̄ ad- ducit de calore vt p̄s notaui. Quid etiam requiritur ad specificā differentiam actionum. cōsidera.

CUligesimaseptima comparat actiones & terminus eius sūm assimilationem ad p̄ncipiū agendi. Exemplū de calefactione & calore cōparatis ad p̄ncipiū calefiendi: siue sit calor siue forma calefaciētis. Infert quasi correlariū contra Henr. vide. 3. dist. p. q. i. 3. & 6. & 7. dist. z. q. 8. & 9. & inde. & alibi sepe. cōsidera vbiq̄ quo mō accipit actionē hic; de similitudine etiā vel formalī vel virtuali potest fieri vis alia multa adde.

CUligesimaoctaua varie habet in originalibus; sed satis bene ordinatūns eam: vt h̄ habes. vide que faciūt ad p̄ positum. 3. dist. p. q. 7. & 4. 5. dis. 4. & alibi plerūq;. Non obstante enī q̄ plures species vel habitus ponantur in intellectu vel voluntate: non tamen tot actus vel actiones simul. quere. z. topicorum. c. 25. vbi etiaz pondera ly perfe- cto. & ly sufficiens. & quomō potentia deficit. & alia multa h̄. vide. i. 7. distin. p. & in moralibus. Tange istantias vt no- sti pro et contra.

CUligesimanona videtur currere iuxta dcm̄ ph̄. z. topi- corum. vbi supra. & p̄mo ce. t. c. ii. 6. & 7. physcoruz. & z. celi & alibi plerūq; de potentia habente actionē adequatam itēsiue & extēsiue: quā probat & instat seu limitat: & impugnat limitationem. & cōsequenter glosat dupliciter. & im- pugnat vtrāq; glosam. Deinde adducit duas alias euasio- nes falsificādo propositionez. & vtrāq; impugnat. & ira fi- nali tenet veritatē eius. vbi totum processuz valde nota- bis: qz multa difficultia & ardua elici possunt. vide. z. 4. dis. z. & 5. dis. 3. pro his que tangit de porcōferiori & superiori. quere etiā z. 3. di. p. parte. z. & specialiter in reportationib;. z. z. & 5. q. quolibet. z. i. 3. & 4. di. 3. & 4. 9. & 5. dist. 4. & 14. & h. q. quolibet ad h̄. Tange etiaz ibi. an alio actu videtur essentia: & alia in ipsa ab intellectu creato. pondera instan- tiam de intellectu anime xp̄i. Et alia plura h̄ adde & salua veritatē ppōnis masticando bene oia verba.

CUrigesima est de proportionē seu yniformitate forme & actionis. que etiā notabilis altercationis est. cōtra quā instat pulchre. p̄mo vero breuibus eam probat iferendo ex eius opposito iconueniens. Qd̄ tangit in p̄ma istantia de minio sensibili. quere copiose in de sensu & sensato: sed ad vnguem in isto. z. dist. z. q. 9. & cum dicit p̄ te. vbi bene staret per se. considera an aliorum op̄. an ad seipsum loqua- tur. Potest solui argumentū recurrendo ad actionē obie- cti in se & potētie perceptibilitatē. & partialē aciuitatē. si ponatur. Aliud qd̄ tangit de motu est examinandū bene. vide. z. dis. p. parte. z. de productis vniuoce & equiuoce. et A. z. & cōmentatorez. quere vbi ibi quotantur. & similiter de caritate minima. vbi ponderanduz an magis & minus variant speciem actus bti & viatoris: & que ibi occurunt: & quid facit approximatio talis & talis obiecti. vide. i. 7. di. p̄mi. & 4. 9. dist. 4. Quere in. 3. in materia de spe & caritate plura ad hec. forte vult oīno impugnare propositionē: sed videtur bñ sustinēda. quare breuiter dōz q̄ est yniformi- tas rōnis actōis: sicut & forme vbiq̄ iquātū entitas actio- nis h̄ attendi precise in ordine ad formā. lic̄ possit varia- ri. ppter variationem cōcurrentium cū forma que & quot sint. considera. in aliis originalibus addis quedam remissio adducta supra ad finem huius sic. Ife. 6. i. 33. impro- batur. Ubi nota q̄ aliquando quotat omnes cōclusiones a p̄ncipio. aliquando particulas p̄ncipales. & certas carū. recurrat ēt ad alias dicta. quere tabulas physcorū. & q. ibidem plura addendo.

CUliiā. vltima ē famosa apud ph̄os & theologos de via cō- munī saltem de actione. v. 3. eiusdez in seipm. vbi aduerte-

vt p̄s notaui sepius. q̄ ne duz famosas in via sua veras; sed in via cōmuni hic iferuit & colorauit & impugnauit ali- quādo. & aliquādo problematice dimisit. vt videatur mo- tuua vtriusq; vie. tu vero pendiculū stabili digito appone & moderabere oia recte. quere supra. lib. q. q. penul. & vbi ibi quotauii copiose. p̄ veritate huius. In pcedētibus etiā sepe idem tetigi. arguit pro veritate cōclusiōis iferendo tria cōuenientia & opposito eius. que cōsequenter sol- uit. duo p̄ma sub vna solone. 3. vero seorsum ifra cum di- cit. Ad tertiu nō. quilibz & p̄mu3 cōueniens est. q̄ idēz opponeretur sibi ipsi. 3. q̄ idem esset in potētia & in actu respectu eiusdem. 3. q̄ eadez rōne qd̄libz ageret in se: qd̄ est cōtra experientiā. vel si non. ergo nec aliquid: aut red- de rationem diuersitatis. Solones clare sunt ex supradic- tis. Replicat singularissime contra solones. & nullibz al- tius. solue tamē oia vt nosti p̄s bñ ponderādo. vnde ifer- re potes id qd̄ iam notaui q̄ hic. v. fundamēta pro & con- tra stabiliuit. & postmodū vt ap̄s argumentosa subtiliora & saniora elegit. **C**Ad p̄mu3 dic breuiter q̄ refert log de oppositiōe actus virtualiter continētis. & virtualiter con- tenti ad carentiā seu potentiam formalē passi. & formalē actum quē cōcomitatur si inest. **C**Ad scđm negatur con- sequētia: lic̄ aliquando sit minor cōuenientia. non tamē maior repugnantia. Et qd̄ addit q̄ continet formalē per- fectiū. hoc forte posset negari in continentē finito. vel hoc concessio dōm vltérius q̄ ne dum virtualē: sed eminēter deus omnia continent qui est alius modus cōtinendi. vel breuiter dico q̄ nō eo q̄ virtualiter continet nō est in po- tentia formalē: sed ppter aliam cām: qz. v. 3. sume simplex: sicut sol respectu caloris: non qz cōtinet nō formaliter re- cipit: sed qz non receptiūs peregrinarum impressionuz. z. ce. t. zi. & inde. **C**Ad 3. posset concedi qd̄ ifertur loquē- do de motu ad vbi. de alijs vero non sequitur nisi forma iclinetur naturalē ad illas. & non depēdeat ab alijs in agē do. vide p̄mo physcorum. t. c. 80. vocat illud argumētu3 achillé alibi yronice: vt scis. Qd̄ finalē dicit quomō pba- bi. & quere respōsionem A. p. 8. physcorū. t. c. 26. 4. etiā z. 5. metaphysice. querere ouiz causas & plura hic ingenio sus moderator addat. & garulantium pteruiā suffocabit. Numerū vero predictarum conclusionū si placuerit alio modo suppūtare ordinabit: s̄z satis recte ordinantur: l̄z in dies spero si gd̄ deest supplere.

CDeinde sequitur illa littera super qua additionez posui- mus: & satis recte: que in omnibus originalibus ponebatur supra immediate ante ppositiones creditas. s. an. i. 4. parti- culam. eo mō quo diuise sunt: qz vero tanguntur dicta in precedentibus: vt vides in illa l̄ra: cōuenientius visuz est. q̄ sequeretur ea que recitat. & que supra dicta appellat: q̄s precederet. aut ergo vicio scriptorum: aut doc. originalis trāsmutatione: aut in marginibus eius additione huius lit- tere: aut oppositiōe quoquo mō ibi cōmuniter habet. hic nihilominus legatur si placuerit lectori. Multa notāda stinet. fere tamē supra omnia tacta sunt. pulcherrime ibi se resolut de ordine causarū q̄s itrinsecaruz. littera satis correcta est per totum: sed bone ybi cum quanto labore & mentis angustia & cerebri infestatione. & maxime circa quotatio- nes quas tangit. ditinatus sum etiā nescio quo spiritu il- lud dictus Linconensis qd̄ tangit. vbi omnes li. corrupti fuerūt. & ita in pluribus alijs tñi hesitau in q̄tatione illi- o. quā tangit sepe. sed lector iūstigat cūcta alte. Remis- siones ad. q. 8. & 9. metaphy. ibi. non te moueant. vt supra notaui. cuncta bene declarādo. ponitūt an illam particu- lam. perfectū est & in aliis originalibus quedā l̄ra lō- ga: quā omisimus: quia nō cōmuniter habetur nec neces- saria hic: que sic incipit. Dicit q̄ finis &

Sequitur illa particula perfectū est r̄c. ybi vir pfe
ctus in perfectione perficere suū labore
recte voluit. ybi pulchras ppositiones ex phō & iugno. p.
prio collegit: q̄s in pleriq; locis tāgit & declarat.

Secunda ppositio que videtur quasi cor^m. pcedentis: sⁱ est conclusio. est etiā phī in multis locis. et specialē vbi alle gatur. 4. metheorozū ad finem. quere. 7. physicoz. t.c. is. 7. z. d anima. t.c. 3. 4. 7. 4. 9. et alibi sepe. pmo etiā metaphy- ce in phēmio in. 6. cōditiōe sapientis elicitor. vbi cum dicit doc. glosatur. considera an suā an aliorūz glosam recitat: verum enī est q̄ ipse hoc tetigit optime. quere ad finez. q. i. metaphysice. declarat consequenter. de qua perfectiōe debz intelligi hec conclusio.

Certia conclusio est ex. 5. metaphysice. vbi allegat. Expon. plura addedo. vide. z. de aia. t. c. 49.

Quarta que fuit etiā supra recitata est notabilis. vbi q̄tatur cōiter li. ethicorū. sed varie. quere eustrachii in cōmēto quem cōmūniter allegat iste. tñō Auerroyz in moralibus enim minime valuit. Quere. i.9. t.30. distin. i. t.iz. metaphysice. t.3. distin. primi. t.2. 4.9. dist. 4. t alibi sepe. 9. t.10. ethicorum habetur bene ad propositum; sed instātias considera.

CQuinta ppositio ex eodē cōmento colligitur, et depēdet
ex precedēti. quere. i. et. io. ethicorum.

Sexta ex eodē cōmento etiā colligitur: que supra in t.
de pīmo pīncipio fuit pertractata aliqualr; quā etiā limi-
tabis ut nosti copiose vbiqz dicta Aꝝ. et h̄ pro et cōtra pō-
derādo. he propositiones infra pītractātur post. 9. ḥnem.

Octaua ppositio est nota. et locus eius. videvbi supra in quolibet notaui quo modo totum et perfectum aliter in quantitate molis: aliter in quantitate virtutis. unde physibz allegatur dicitur si finitum habet rationem partis et materie et hoc ut ipse posuit infinitum. scilicet in potentia tantum: cuius scilicet quantum accipiuntibus. Adde multa hic ex considerationibus physicis et metaphysicis: ut volueris.

Enona etiā est famosa, quere vbi pūs Arist. i.e.tiā ethico
rum & politicorū, vbi attende q̄ ly, quare in hac proposi-
tione & precedente poss̄ assignari **Lxx** "Dueniēter.

CDeinde ponit quedā notanda que sunt declaratiua. 4.
propositionis supra. et sequentiū optime. ubi tota līra satis
clara; sed valde notanda vbiq; ubi tangit de perfectione
duplici. si trinseca et extrinseca. et datur gradus in utrāq;
ita q; eo modo quo varie dicitur totū. ita perfectū. et perse

ctio, qualiter etiam ignobilis nobilitatur ex eō iunctiōe
vel referi^e ad nobilis dupl. et oia verba mensurabis di-
ligenter ut scis, posset illa līra conuenienter poni supra post
6. vel assignari additio. optima tñ ybiqz.

Decia est ex sententia Dyo. vbi in allegatiōe varie quōtatur. vide in originali c^m illud. quere. i. q. 4. ad propriositūz. 7. 8. dist. p. et alibi plerūq; 3. etiam dist. p. t. z. z. i. 4. q. quoli-
beti de veritate in cōmuni z̄. Attende ad litteraz comen-
ti que varie habetur in originalibus. aliqua habent cōpo-
sitio. alia comparatio. similr aliqua habent distractionis.
aliqua distinctionis: quere Dyo. et expositores. vbi tange-
de multipli concompositiōe: vt scis supra sepe ad hoc plura ta-
cta sunt. instantias vbiq; poterabis.

Undecima est singularis: contra quam possunt adduci istae ex. z. 7. 8. physicorum: sed faciliter soluitur. Ea que tangent de cognitione rerum ab intellectu diuino sepe prius tergi. limitat notanter qualiter nobilius est intelligi per aliud et per quod aliud. ubi loco extrinsece bene staret eminenter. vide 3. q. plogi. Tange hic multa de cognitio dei et aliorum in deo. et quod aliud est intelligi per aliud. aliud intelligi pacientis.

Duodecima est multū pon^{do}. r maxime in doctrina hu-
iis nullibi ita exp̄les declarauit, pondera ly simpliciter
perfectioris ppter multas instantias euadendas. quere be-
ne in. s. di. p. q. finali. r. 7. q. quolibet. z. i. di. z. r. 39. dist. p. r
alibi pleriq; habz duas partes hec ppositio: vt patz. pma
pars de se non est: secundā vero declarat egregie. Tange
fundamenta p̄borum hic de necessaria causalitate dei ad
extra. Non obstat huic cōclusioni q̄ persone dñe sint re-
latiue. quia talis respectus necessarius nō est ad aliud. s.
in natura: licz bene ad aliū vel aliam personam. pondera
de respectu necessario r possibili. r exemplū de tota terra
r yno lapide. r istabz ex pmo celi. t.c. iq. r inde. Ad finem
etiā cōmenti. vbi de respectu in se duo sub du^o tangit mo-
re suo: vt a pncipio notaui. s. de realitate eius r perfectiōe
distinctis a fundamentis. declarabis: vt ex dictis huius
alibi scis. ynde breuiter aliud est cōsiderare aliqd vt iclu-
dens perfectū necessariuz ad aliud. aliud ipsum in se r na-
tura sua. aliud ipm respectū in se. Aduerte etiā q̄ necessi-
tas essendi non videtur arguere perfectionez simpliciter.
alr proprietates ypo^e in dinis essent perfectiōes tales. iō
notanter dicit doc. in secūda parte conclusionis simplici-
ter perfectionis propter perfectionem ypo^{cam} si que sit ve-
nisti. vide. s. q. quolibet. z. i. distin. i. q. pma r. z. Adde hic
plura bene speculando.

Deinde ponit notabile de simplicitate: vbi pōt assignari conclusio vt habes: vel omitti vt notabile. *Et* angit decriptiones Ansel. in monol. i. 5. et addit notanter in littera sicut quasi est vniuersaliter de omnibus attributis. q̄ dicit propter essentialia ad extra. vide. i. q. quolibet. declarat cō sequenter aliqualiter descriptionem perfectionis: s; z vide ad plenum vt p̄s notau. s. q. quolibet. articulo. z. ratiōe z. principali. Adde hic multa ex. g. dist. p. et ex dictis supra 7. 7. 8. metaphysice. et in t. de primo principio. quere pro et contra: vt scis.

Consequenter addit alia: quā, i.e. nota uirūs de simplicitate in creaturis, et est notabilis vbiq; quā declarat et pībat optime. vide supra vbi comparatur qualitas ad quā titatem, et vbi ibi quotauis ad pposituz, pondera valde q̄ ibi tangit de materia p̄ma et homine, et de catenis varijs in mundo, et ponitur ibi cōmuniter remissio et quotatio q̄dam itricata vbiq; que varie habetur. considera an sumus magis Henr. querit vel Thome, aut Alex. ut notaui supra, an certe ad alia sua dirigit: sed omittere illa totaliter paꝝ refert. voluit tamen omnia apponere pro nūc. in dies de purabūtur singula. 8. etiam di. p. tangit h̄ ppositio, et ali bi in doctrina huius sepenumero.

Caddit quoddaz aliud notabile de simplicitate crea^r. et potest pon*i*s. huius particule. et s*ra* satis clara est. de gradu simplicitatis et alijs ad propositum necessarys. lector curiosus vbiq*z* tractabit. an creaturis sueniat aliqua pfectio simpl*r*. considera.

CUltima ppositio est comparatiua cōpositionis et similitudinis proportionali in spiritibus et corporibus. vbi aliqua originalia habent quantū ad dicta alia. et cōmuniter quantum ad a. b. c. per quas litteras itelligit propositiōes tres precedentes de simplicitate. vbi notāter tangit de duplicitate compositione rerum. s*t* et realitatū seu rationiū formalium quere. 3. t. 8. dist. p. t. 3. dist. z. et alibi sepe apud istū. et ponera notanter cum dicit ceteris parib*z*. et addē multa propter. et semper defende veritatem scoticam vbiq*z* sincera.

CDe sunt que ad minus puctorū introductionem in hoc breui elucidario digesti. Quia in re si qd pperā dictuz est. nō ita sum amator mei; vt ea que semel effuderim meliori sentēti anteferre contendam. Si enī nihil est ex nobis boni. nihil est q*o* in nostris sentētis amare debeam". Quare si quid boni virilatis et fructus collegi: id ei a quo omne emanat bonū attribuatur. minus vero mature dicta et huius viri sentētus non consentanea ibecillitati mei ingeniol*i* ascribatur. Re*i* etiā difficultas temporis angustia et curarū vtriusq*z* boīs varietas excusabunt facilius Cvt veruz fateor aut in vnum sententiarū scriptum: aut in Arist. aliquē librorum scripsitsem: quā huius miranda fragmēta speculations archana ac enigmata plerūq*z* castigare: concordare: ac declarare ausus fuisset: sed qd ppane vt aiut lucrando: qd deniq*z* pro anime finali salute. conceptuum scan^re montes causarū ordinum entium varietas naturas et cōditiones confusa quiddaz speculatio ne: ac problematica vtricūq*z* venari: nisi vitatib*z* in enigma te fidei. quas phī tm̄ opinatiue: et quia adepti succedat clara visio. et ppter quid atq*z* perfructio illius obiecti eminē ter omnia cōtinēti et voluntarie ad extra representatiōes in superna ciuitate: vbi rex est virginis filius: eritq*z* gaudiū sempiternū: delectatio: cibus: opus: laus perpetua creato ris. Lui omne genu flectatur in euum euoz. Amen.

CExplicit epithomata seu castigationes preclarissimi Doctoris Magistri Mauriti Hibernici Ordinis Minorum in theorematu Doctoris subtilissimi Joānis Duns Scoti eiusdem ordinis. Ac etiā in tractatu de pmo principe eiusdem. Impresa Ulenetus mandato et expēsi Nopio eiusdem. Impressa Ulenetus mandato et expēsi Nobilis viri Domini Octauiani Scotti Liviis Modoetensis. Per Bonetum Locatellū Bergomēsem. i. 497. duodecimo Kalendas Decembrio.

CPauli amalthei. Epigrama in metaphysicam Jo. Scotti.

Qui mō lucifugis prestabā pabula blactis
Vilis: et abiectis conditus in tenebris:
Redditus in vultus clara sum luce nitens:
Pergit oculos omnes nūc eo: p*q* manus.
Assertor meus est presentis gloria seclii
Mauritius consors ingeniū et patrie.
Hinc stragerei nosces dictata magistri.
Etherei hinc disces principis igenium.
Coelicolasq*z* alios: q*o* qui bene percipit: hic se
Solus in humana conditione beat.
Hoc melius nobis nouit nec grecia felix:
Nec diues phenix: nec studiosa pharos:
Ergo seruato qm̄ pro cīne meretur
Mauritio cedat cīnica clara meo.

CEpigrama Danielis Caietani Andrei Cremonensis.

Emula me tenebris: et ceco carcere totum
Homine tacta meo tempora cōdiderant
Mauritius: cui fata locū: cui tēpora cedunt:
Larcere me ceco vindicat et tenebris.

Registrum

A

CQuestiones
Joánis Buns
principia &
& non ista nec

B

pter cognitionē
per inductionem:
ille ex primis
vniversale:nec

C

probaret deū
solum sūm q
serētia in causis
Contra aliud.

D

sequēs non
animal esset
Ad qōnem
in imobilibus

E

pter būc finem:
nitum & ifinitū
ca.quarto &
in relatis extra

F

consideratione
quantitatē de
de alijs i quantum
supposito &

G

s.itrinsece est:
Ad primum
cludendo vnum
ergo & operationē

H

vtricq; potest
sensum que pōt
preter necessariū
itellectus magis

I

nigredo & albedo
conditionem
sed effectus prior
ta media non

K

tales formas.
non est vtrobiq;
responsione
Quarto vtrum
supra suam

L

Subtilissimi
Probat:quis
Be triplici
Hoc patz ex

A

aliter separat
differens est: &
Per psequens
Agens scdm

M

Abaritius
scotiste faciliter
colorem videtur
eos litus arasse.

O

Ibide tangitur
tate nisi in
physicorum.
supra ca.de

P

time si prius est
esse & essentia
abstrahentis vel
stare.s.igitur

Q

gularissime ea
& non soluit
clara ē. discurredo
R

nalibus: sed satis
tamen satis

